

[30th October 1957]

SRI A. A. RASHEED : Sir, is there any proposal to utilize the old Assembly Hall as a National Theatre ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கடைசியாக அக்டோபர் மாதம் 4-ம் தேதி கூடிய மந்திரி சபை இந்த மாதிரி கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்கும், சினிமாப் படங்கள் நடத்துவதற்கும் இதை உபயோகிப்பது நல்லது என்று பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. வெளியே இருக்கும் சில ஆபீஸ்களை இங்கு கொண்டு வந்தால் வாடகை மீதமாகும். அதையும் வைக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 29th October 1957, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council.

“In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 13 of 1957), as passed and agreed to by the Council on the 29th October 1957, without any amendment and signed by me.”

III.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE MINISTRY—cont.

MR. SPEAKER : Let us now continue the discussion on the No-Confidence Motion. Hon. Member Sri K. Ramachandran will begin the discussion today. I would like to remind the hon. Member that the time allotted to him is only 15 minutes.

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I have arranged with my Friend, to my right to have a few more minutes from his time.

MR. SPEAKER : I would like to make it clear to all Members that if any Member belonging to any party takes more than 15 minutes allotted to him, the corresponding extra time taken by him will be deducted from the time allotted to that party. With this specific understanding, I have no objection to the Members taking more time.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம். சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப் பூசல்களைப்பற்றியெல்லாம், யார் எதைச் செய்தார்கள் என்பவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நான் இப்போது பேசுவரவில்லை. ஆனால் சர்க்காரைப் பொருத்தவரையில், இந்த சம்பவங்களுக்கு அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் காரணம் என்ற முறையிலே இதைப் பேசி கனம் அங்கத்தினர் கலயணாசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்த சர்க்காரின் மீதான நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

முதலிலே, பரமக்குடியில் நடந்த தோழர் இம்மானுவேல் கொலைச் சம்பவம் இதற்கு ஆரம்பமாக இருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த இம்மானுவேலைப் பொருத்தவரையிலும், அவர் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர். நான் வக்கீல் தொழில் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே, அவர்

30th October 1957] [Sri K. Ramachandran]

லா ஏஜெண்ட் என்ற முறையிலே எனக்கு மிகவும் பரிச்சயமானவர். அதுவுமின்றி, தேர்தல் காலத்திலே, காங்கிரஸின் கோட்டை என்று பல வாருகச் சொல்லப்பட்ட பரமக்குடித் தொகுதியிலே நான் சுயேட்சை அபேட்சகராக நின்று, அவர்களின் மறைமுக உதவியினால் ஜயிக்க முடிந்தது என்பதைச் சபைக்கு அறிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த முறையிலே நண்பர் இம்மானுவேல் கொலை செய்யப்பட்ட காரணத்தை சர்க்கார் சரியான முறையில் விசாரணை செய்து அதற்குக் காரணமாயிருந்தவருக்கு நல்ல முறையிலே தண்டனை அளிக்கவேண்டும் என்று நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்திலே இதை வியாஜமாக வைத்துக் கொண்டு அடுத்தார்போல் கீழ்த்தாவல் கிராமத்தில் ஐந்து பேர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற கதையை நாம் மிகவும் வருத்தத்துடன் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இம்மானுவேல் கொலை செய்யப்படவேண்டியவர் அல்ல என்று சொன்னதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி இந்த ஐந்து பேர்களும் சுட்டுக் கொல்லப்படவேண்டியவர்கள் அல்ல என்பதைச் சர்க்கார் அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதை அறிவுறுத்துகிறேன்.

துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பொருத்தவரையிலும் உடனடியாக வெங்க டேஸ்வரன் அவர்களை நியமித்து அவர்கள் விசாரித்தார்கள். அதை ஒரு ஜூடிஷியல் என்கொயரியைப் போலக் கருதவேண்டும். அந்த விசாரணையை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று இன்றைக்கு அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. ஆனால் நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா என்ற ஒரு விவரத்தைப்பற்றி அதிக கவனமாகப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

முதலில் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பொருத்தவரையில் மந்திரி அவர்கள் பல துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களைக் காண்பித்து இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின்மீது விசாரணை நடத்தியது சரியாகப்போய் விட்டது. அடிப்படையில் வித்தியாசம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். தோழர் கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார்கள், மற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் கூடம் அதிகமாக இருந்ததாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் இதில் அப்படி அல்ல. இதற்கு மேலே இன்னொன்றும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது சர்க்கார். அதிலே.....

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : On a point of order, Sir.

SRI K. RAMACHANDRAN : I do not know whether it is a point of order or not.

MR. SPEAKER : Let me hear the hon. Member. I shall decide after that.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது இம்மானுவேல் அவர்களை நன்றாகத் தெரியும் என்றும், இம்மானுவேல் கொலை செய்யப்படவேண்டியவர் அல்ல, அவர் என்னுடன் நெருங்கிய பழக்கம். உடையவர் என்றும், அதே போல் அந்த ஐந்து பேர்களும் சுடப்படவேண்டியவர்கள் அல்ல என்றும் சொன்னார்கள். அந்த ஐந்து பேர்களுடன் அவருக்கு நெருங்கிய பழக்கம் உண்டா, அவர்களைப்பற்றி ஏதாவது தெரியுமா என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இது பாய்ண்ட் ஆப் ஆர்டரில் வரவில்லை. அந்தக் கேள்வியை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது கேட்கலாம், அல்லது தலைவர் அவர்கள் பதிலில் அளிக்கலாம். இந்த விஷயத்திற்கு பதில் அளிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் வேண்டுமானால் பதில் அளிக்கலாம்.

MR. SPEAKER : வேண்டுமானால் சொல்லட்டும்.

[30th October 1957]

SRI S. LAZAR : Sir, I think under Rule 64 of the Assembly Rules, any Member is entitled to put a question to elicit information on a point put forward by the Speaker. But, it is often said that Members cannot put such questions.

MR. SPEAKER : Let me hear the point of the hon. Member.

SRI S. LAZAR : My hon. Friend Sri Chidambara Bharathi wanted to elicit certain information on a point raised by hon. Member Sri Ramachandran. I think it is relevant under Rule 64 of the Assembly Rules. But, when such questions are put, it is often said that the speakers should not be interrupted unless it was for the purpose of raising a point of order.

MR. SPEAKER : Any point of information can be raised after the speech is over and not in the middle of a speech. Point of order alone is allowed to be raised in the middle of a speech. To convert ordinary questions into points of order is also undesirable.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய நேரம் போகக்கூடியதாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கவலைப்படவேண்டாம். இந்த நேரத்தை அவர்கள் நேரத்திலிருந்து எடுத்துவிடுகிறேன்.

* **SRI K. RAMACHANDRAN :** சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சிதம்பர பாரதி அவர்கள் கேட்டதற்கும் என்னைப் பதில் சொல்ல முடியும், முடியாமல் இல்லை. அவர்களை நேரடியாகத் தெரிந்து சொல்லாவிட்டாலும் அவர்களைப்பற்றி விசாரித்ததில், அவர்களுடைய ஆண்டிவிடென்ட்ஸை பற்றி விசாரித்துப் பார்த்ததில் அவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல என்ற உறுதியை சொல்லுகிறேன். இது சர்க்காருக்கும் தெரிந்தே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களின் ரிப்போர்ட்டில் விரிவாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இதில் நான் சொல்ல வந்தது சர்க்கார் எப்படிப் பொருப்பானி என்பதைப்பற்றித்தான். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பொருத்தவரையில் உள்ள குற்றச்சாட்டு, சர்க்கார் போலீஸை அங்கு உபயோகப்படுத்தி, மற்றவர்களையும், மற்றவர்களையும் சிக்க வைத்து அதில் நேரடியாகத் தலை யிட்டிருக்கிறது என்ற முறையிலேதான் அந்தக் குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது.

இப்படிப் பார்க்கும்பொழுது இன்றைக்கு சர்க்கார் ஒரு பார்ட்டியாக கருதப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. குற்றம் சரியாக இருக்கலாம் அல்லது சரி இல்லாமல் இருக்கலாம். அது விசாரித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். இந்தக் கேஸில் சர்க்கார் ஒரு பார்ட்டியாக இருப்பதால் அதை நன்றாக விசாரணை செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களே ஒரு பார்ட்டியாக இருக்கும்போது அவர்களை விசாரணை நடத்துகிறோம் அப்படி நடத்திய விசாரணையை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு நியாயமாகத் தோன்றவில்லை. அவர்களே ஒரு பார்ட்டியாக இருந்து அவர்களே விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட விசாரணையின் முடிவை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை இந்த சபையிலுள்ளவர்களே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அது சட்டத் திற்கும் நீதிக்கும் பொருத்தம் அல்ல. இதில் ஒரு அடிப்படையான வித்யாசம் இருக்கிறது. அதற்கு திரு. வெங்கடேஸ்வரனுடைய விசாரணை மட்டும் போதாது என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்று இருக்கிறது. வெங்கடேஸ்வரன் விசாரணை நடத்தும் காலத்தில் நான் அங்கேயே இருந்தேன். அந்த சமயத்தில் அவருக்கு சென்னையில் இருக்கக்கூடிய யாரிடமிருந்தோ தகவலும்

30th October 1957] [Sri K. Ramachandran]

அவருடன் காண்டாக்டும் இருந்திருப்பதாகத் தெரியவந்தது. அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன. அந்த விசாரணையின் போது

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யாரிடம் எப்படி காண்டாக்ட் இருந்தது என்பதைப்பற்றி தயவு செய்து சொல்லவேண்டும்.

SRI K. RAMACHANDRAN : அங்கே விசாரணை நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், கனம் போலீஸ் மந்திரி அவர்களும் அந்தப் பக்கங்களில் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்து சில இடங்களில் சில தகவல்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை வேண்டுமானால்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் விசாரணை நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் நானாவது போலீஸ் மந்திரியாவது எந்த விதமான அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் ஒரு வக்கீல் என்ற முறையில் சட்டம் என்ன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். வரம்புக்கு மீறி நான் ஒன்றும் தகவல் கொடுக்கவில்லை. எந்த விதமான அபிப்பிராயமும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : அம்மாதிரி இதில் அநேகம் விஷயங்கள் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் கீழ்த்தாவலில் நடந்திருக்கிறது, இன்னும் சில இடங்களில் நடந்திருக்கிறது. இது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். இரண்டு பார்ட்டிகளுக்கும் க்ளாஷ் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் போலீசார் ஒரு சாரார் மீது மட்டும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு இருந்தது சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்தால் இரண்டு ஜாதிகளுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மோதல் ஏற்படுவதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பார்ட்டி செய்வதையே மனதில் வைத்துக்கொண்டு வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டை எழுத ஆரம்பித்திருக்கிறார். அந்த நிலைமையில் வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ரிப்போர்ட்டைப் பார்க்கவேண்டும். வெங்கடேஸ்வரன் எந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்னையை அணுக ஆரம்பித்திருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவருடைய ரிப்போர்ட்டில் 24-ஆவது பக்கத்தில் என்ன எழுதியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.—

“ . . . If there was no opposition to what the Police Party was doing or wanted to do in the village, there could have been no clash between the party and the villagers, and there would have been no need for the Police to resort to firing.”

என்று சொல்லுகிறார். அவருடைய அபிப்பிராயத்தில் போலீசார் ஜனங்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் அவசியமாக செய்திருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தன்னுடைய விசாரணையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவர் தன்னுடைய விசாரணையை ஆரம்பித்திருக்கிறார். ஆகையினால் அதிலிருந்து முக்கியமாக தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால் போலீசாருக்கும் ஜனங்களுக்கும் மோதல் இருந்தது என்ற அடிப்படையில் இந்த விசாரணையை ஆரம்பித்திருக்கிறார். அதற்கு சாதகமாக வரக்கூடிய சாட்சியங்களை மட்டும் அவர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு விரோதமாக ஏதாவது சாட்சியம் வந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறார். போலீசாருக்கு விரோதமாக எந்த சாட்சியம் வந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஜனங்களுக்கு விரோதமாக வரக்கூடிய எந்த சாட்சியத்தையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்பது இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக அவர் சொல்லுகிறார். சாட்சிகள் எல்லாம் கிராமங்களிலிருந்து வந்தன என்று சொல்லுகிறார். கிராமத்திலிருந்து வந்த சாட்சிகளில் ஒன்பதில் மூன்று முதல் ஐந்து சாட்சிகள் வரையில் சம்பவத்தை

[Sri K. Ramachandran] [30th October 1957]

நேரடியாக பார்த்தவர்கள் என்று சொல்லுகிறார். மற்ற சாட்சிகள் எல்லோரும் அந்த கிராமத்தின் ஒரு ஹரிஜன் உள்பட விசாரித்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். அவர்கள் எல்லோரும் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எல்லோரும் கிளிப்பிள்ளையை வசனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வெங்கடேஸ்வரன் சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு அவர் எப்படி வந்தார் என்பதுதான் தெரியவில்லை. விசாரணை நடந்துகொண்டிருந்தபோது சர்க்கார் தரப்பில், அதாவது போலீஸ் தரப்பில் சர்க்கார் வக்கீல் ஒருவர் உட்கார்ந்துகொண்டு விசாரணையை கவனித்துக்கொண்டு தான் வந்தார். அவர் அங்கு ஒரு வார்த்தை கூட (ஸஜ்ஜஷன்) சொல்லவில்லை. விசாரணையை நடத்திய அதிகாரி சாட்சிகளை எப்படி கிளிப்பிள்ளை மாதிரி சொல்ல படிப்புச் சொல்லிக்கொடுத்ததைக் கண்டுகொண்டார் என்பதுதான் தெரியவில்லை. அதுதான் நமக்கு தெரியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member being a lawyer, I suppose he knows what is known as 'demeanour of the witnesses'.

SRI K. RAMACHANDARAN : நாங்கள் எல்லோரும் அங்கேயே நின்றுக்கொண்டிருந்தோம். சாட்சிகளுடைய டெமினர் அவைகளைக் காட்டக்கூடியதாக இருந்தது என்று சொல்லுகிறார். அங்கு சாட்சிகளை குறுக்கு விசாரணை செய்ய முடியாமல் இருந்தது. அவ்வளவு கடுமையாக இருந்தது அங்கு நடந்த விசாரணை. அதிகாரி எடுத்துக்கொண்ட அடிப்படையில் எந்த விதத்தில் சாட்சிகளுக்கு எப்படி டெமினர் கற்பிக்க முடியும் என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படிகிறேன். சாட்சிகளை எந்த விதத்திலும் கற்பிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தது அவருடைய விசாரணை. மூன்று நாளுக்கு பேர்கள் விசாரித்ததில் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சாட்சியும் சொன்னதைப்பற்றி விவரிக்க வேண்டியது? அவசியம் இல்லை. இந்த மூன்று நாளுக்கு சாட்சிகளும் ஒரே மாதிரி சொல்லுவதால் மற்ற சாட்சிகளை விசாரிக்கவேண்டிய தேவை இல்லை என்று வெங்கடேஸ்வரன் சொல்லுகிறார். மற்றவர்களுடைய சாட்சியங்களைப்பற்றி அவர் எப்படி தெரிந்து கொண்டார் என்பது தெரியவில்லை. அப்படி விசாரிக்க தேவை இல்லை என்று சொல்வது சட்டத்திற்கு உகந்ததாக இருக்குமா என்பதை சபை கவனிக்கவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த சாட்சிகள் படிக்க வைக்கப்பட்டு கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார். அந்த முடிவுக்கு அவர் எந்த ஆதாரத்தின் மூலம் வந்தார் என்பது தான் தெரியவில்லை. துப்பாக்கி குரல் நடந்த காலத்தில் இரவில் போலீஸ் அங்கேயே தான் இருந்தார்கள். மறுநாள் பூராவும் அங்கேயே தொடர்ந்துதான் போலீஸ் இருந்தார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த அன்றைக்கு கிராமத்திலிருந்து வெளியே ஒருவரும் போகவில்லை. அந்த கிராமத்திற்குள் வேறு யாரும் வரவில்லை, வரவும் முடியவில்லை. அந்த மாதிரியான நிலைமை இருக்கும்போது சாட்சிகள் அதுவும் சாதாரணமாக ஆடு மாடு மேய்க்கும், களைபிடுங்கி ஜீவனம் செய்யும் சாட்சிகள் எப்படி பாடம் படிக்க முடியும், அவர்களுக்கு எப்படி பூபூர் செய்யப்பட்டிருக்க முடியும்? இதை நம்பினால் வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களுடைய அறிக்கையை நம்பலாம். அதன்மீது நம்பிக்கையும் வைக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக எஸ்டேட் மாணேஜர் அங்கே வந்திருந்தார்கள், அவரிடம் இந்த சாட்சிகள் ஒரு விஷயத்தையும் சொல்லவே இல்லை என்று சொல்லுகிறார். இது சம்பந்தமாகவும் நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி அங்கேயே போலீஸ் பார்ட்டி இருந்தது. போலீஸ் ஜனங்களை சுட்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயே இரவு 9 மணி வரைக்கும் அவர் அங்கே இருந்திருக்கிறார். அவர் பின்னால் போலீஸ் பார்ட்டி இருக்கிறது. அந்த ஊரில் அவர் இறங்கி நடந்து செல்லவில்லை. ஜீப் காரில்தான் சென்றார். அப்படி இருக்கும்போது அவரை ஜனங்கள் எப்படி அணுக முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். முன்னால்

30th October 1957] [Sri K. Ramachandran]

சுட்டிருக்கிறார்கள், ஐந்து பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவரை ஜனங்கள் எப்படி அணுக முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதன் பிறகு பிரேத விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சமயத்தில் அவரிடம் போய் கட்டி வைத்து சுட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

அடுத்தபடியாக 3½ மணிக்கு....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். முதலில் ஒன்றைப்பற்றி கேட்கிறேன். அவைகளைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும். துப்பாக்கி பிரயோகம் நடந்தது என்ற தகவல் பரமக்குடியில் இருக்கும் அவருக்கு எப்பொழுது எப்படிக்கிடைத்தது என்பதை முதலில் சொல்ல வேண்டும். அதை முதலில் சொன்னால் பின்னால் மற்றொன்றைப்பற்றி கேட்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த சம்பவம் எனக்கு மறுநாள் கிடைத்தது. எப்படிக்கிடைத்தது என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மறுநாள் கிடைத்தது என்றால் 15-ந் தேதி கிடைத்ததா? ஐந்து பேரை கட்டி வைத்து சுட்ட சம்பவம் என்று எழுதினீர்களே அதைத் தெரிந்து எழுதினீர்களா அல்லது தெரியாமல் எழுதினீர்களா?

SRI K. RAMACHANDRAN : நான் எழுதியிருப்பது எல்லாம் 14-ம் தேதி எழுதியது தான். நான் எழுதிய லெட்டரில் போலீசார் தேவையில்லாமல் சுட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை, இரண்டு விஷயங்களை நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வேறு விஷயத்தைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் போலீஸார் வேண்டுமென்றே தேவை இல்லாத சமயத்தில் ஒரு களாஷும் இல்லாத சமயத்தில் அங்கே சுட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எழுதியிருக்கிறேன். நான் எழுதிய லெட்டருக்கு எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை.

அடுத்தபடியாக 3-30 மணித் தந்தி, 7-30 மணித் தந்தி விவகாரத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். 3-30 மணித் தந்தி எப்படி வந்திருக்கிறது என்று விசாரித்தும் ஆள் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். விசாரித்த சமயத்திலே போலீஸ் பார்ட்டிக்காக நாலு போலீஸ்காரர்கள் முதுகுளத் தூரில் சாப்பாடு எடுக்கப்போனபோது பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள், அந்த இடத்தில் போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்துவிட்டதாகத் தெரிந்து யாரோ தந்தி அனுப்பியதாகச் சொல்கிறார்கள். அதன் விவரம் தெரியவில்லை. மேலத்தூவலிலிருந்து 7 மைல் தூரம் நடந்து சென்று அகராமம் தந்தி ஆபீசிலே 7-30 மணித் தந்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருக்கக்கூடிய சங்கதிகளைக் கோர்ட்டின் முன்னால் சமர்ப்பிப்பார்கள். யார் கொடுத்தார்கள், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொடுத்தார்கள் என்பதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டியது 'பாக்ட் பைண்டிங் கமிஷனு' டைய வேலை. யார் கொடுத்தது என்பதையெல்லாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய வேலை எங்களுடையதல்ல என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

Mr. Servaikara Thevar is a material witness for the prosecution.

அவர்தான் "இன் வெஸ்ட்"யிலே கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார். அவர் பயப்படுகிறதாக போலீஸ்காரர்கள் மெமோ கொடுத்தார்களா? விசாரித்தார்களா? ஏன் சேர்வைக்காரருக்குப் பாதுகாப்பு

[Sri K. Ramachandran] [30th October 1957]

கொடுத்து, கொண்டுவரவில்லை? ஒரு மனிதருக்குப் போலீசார் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியாதா? அவர் வந்திருந்தால் நமக்கு விரோதமாக சாட்சி சொல்வார் என்பதை வைத்துக்கொண்டு அவரை சாட்சியாக விசாரிக்கவில்லை.

MR. SPEAKER : The time allotted to the hon. Member, viz., 15 minutes is over. I will give him four more minutes, so that he may finish at 10-15.

SRI K. RAMACHANDRAN : அந்த சாட்சியை விசாரிக்காதது கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்ற காரணத்திற்காகத் தான் என்று நான் சொல்கிறேன். இந்த சட்டசபையே கோர்ட்டாக மாறுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி மாறி, அவரை இங்கே வைவதை உண்மையை அறிந்துகொள்வதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது.

“மோடிவ்” என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி போலீசார் சுட்டதற்கு “மோடிவ்” இருந்ததாக யாரும் சொல்லவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆடு மேய்க்கிறவனும், களை பிடுங்குவனும் போலீஸ் சுட்டதற்கு மோடிவ் இருந்ததாகச் சொல்லவில்லை என்று சொல்வது பொருத்தமாக இல்லை. 12-ந் தேதி ஆட்களைத் தேடிப் போயிருக்கிறார்கள். கொலைக் கேசுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு பேர்களைத் தேடிப் போயிருக்கிறார்கள், போலீஸ்காரர்கள், ஆனால், அவர்கள் அங்கே இல்லை. 14-ந் தேதி “இருப்பார்கள் என்று எண்ணி பெரிய போலீஸ் கோஷ்டியுடன் போனோம்” என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் பகலில். அங்கே ஒரு போலீஸ் அவுட் போஸ்ட் இருக்கிறது. இருந்தும், இவர்கள் எல்லாம் தேடிப் போயிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், வேறு நோக்கம் இருக்குமா என்று நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடியாதா? கிராமத்தார்கள் சாட்சி சொல்லவில்லை என்று சொல்வதைக்கொண்டு நிராகரித்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. அதிலேகூட, ஒரு சாட்சியை விசாரணை செய்யும்போது, உங்கள் முத்துராமலிங்க தேவர் என்ன செய்யமுடியும் என்று இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னார் என்று சொல்கிறார். அதிலிருந்தே மோடிவ் இருக்கிறது, சர்க்கார் தலையீடு இருக்கிறது என்று அதை ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம். இதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றால், ஜூடிஷியல் என்க்வைரி வைக்கவேண்டும். அப்பொழுது மோடிவ் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் விசாரிக்கலாம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே ஆர்க்ட்மென்ட் கேட்காத நிலைமையிலே இதற்கு ஒரு மோடிவ் நாம் காட்டவில்லை, மற்ற சாட்சிகள் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வது பொருத்தமாக இல்லை.

சுட்டத்திற்கு என்ன திட்டம் இருந்தது? அவர் ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறாரா? அதைப்பற்றி ஏதாவது விசாரித்திருக்கிறாரா? 300 பேர்கள் கூடுவதற்கு என்ன மோடிவ் வந்தது? தாக்கவேண்டுமென்று திட்டமா? ஹரிஜன தேவர் “களைஷ்” இல்லை. பத்து மைல் தூரத்திற்கு அமைதியாக இருக்கிறது. என்ன மோடிவ் என்பதை விசாரித்திருக்கவேண்டும். ஆதாரம் இல்லை என்று மோடிவ் பிரச்சனையைக் கிளப்புவதும் சரியாக இல்லை.

“மெடிகல் எலிடென்ஸ்”-ஐ Critical -ஆகப் பார்த்தோமானால், மெடிகல் எலிடென்ஸைப் பொறுத்தவரையிலும் எக்ஸ்பெர்ட் சொன்னதற்குள்ளே வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இதை நாம் ஒரு ஜூடிஷியல் என்க்வைரியிலே பரிசீலனை செய்தோமானால் மெடிகல் எலிடென்ஸிலே உள்ள குறைபாடுகள் தெரியும். கண்டிப்பாக கட்டுவதைத் சுட்டிருக்க முடியும் என்பது கூடிய அளவுக்குத் தெரியவரும் என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

30th October 1957] [Sri K. Ramachandran]

மேடிகல் எலிடென்ஸைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் சில சான்றுகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவருடைய அறிக்கையின் 11-வது பக்கத்தில் “ஹை வெலாசிடி புல்லெட்” என்பதற்கு அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, “The Senior Advocate for the Thevars urged that a high velocity bullet would not be deflected from its path by striking a bone.” என்று சொல்லியிருக்கிறார். “இது மோடியினுடைய அபிப்பிராயம். இது நம்பத் தகாததாக இருக்கிறது” என்று சொல்கிறார். இந்தக் கேசிலே நாம் கவனிக்கவேண்டும் : தூரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் வித்தியாசம் இருக்கலாம். 303 புல்லெட் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய “ரூலிங்” என்ன என்று பாருங்கள். 12-வது பக்கத்தில் “If, however, bone is encountered by the missile in its passage through the body, there may be considerable deflection or splintering of bone or both” (John Glaister) என்று அவர் சொல்கிறார். “There may be அல்லது “There may not be” என்ற அர்த்தத்திலே வரக்கூடிய ஒரு ஆதாரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஹை வெலாசிடி புல்லெட்டைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. சாதாரணமாக புல்லெட் என்று சொல்கிறார். ஆகவே, இதைப்பற்றியெல்லாம் மோடி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கொடுத்து இருப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் ; மற்றது இருக்க முடியாது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுவும் போக, டைர் ஆர்ம்ஸ் எக்ஸ்பெர்ட்டை விசாரிக்கும்போது அவர் கூட சில சமயம் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார். ஆனால், “W. 19 erred in agreeing with this theory” என்று வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் சொல்கிறார். அவர் ஒப்புக்கொண்டால், “அது தவறு, சரியல்ல” என்று சொல்லிவிட முடியாது.

டைர் ஆர்ம்ஸ் எக்ஸ்பெர்ட் இன்னொரு இடத்தில் சொன்னபோது, அதைப்பற்றி இவர் சொல்கிறார். “W.21 hastily agreed but immediately added” என்று. “ஒப்புக்கொண்டார், சரியாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை” என்று சொல்கிறார் அறிக்கையிலே. விசாரணையின் போது நான் இருந்தேன் என்ற முறையில் நான் ஒன்று சொல்கிறேன் : போலீஸ்காரர்களுக்குச் சாதகமாக பதில் வரவழைக்க என்னவெல்லாம் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவும் விசாரணை அதிகாரி செய்தார் என்று நான் சொல்லிக்கொள்வதிலே பயப்பட்டுவது இல்லை. உதாரணமாகச் சொல்கிறேன் : ஆயிரம் பேர் என்பது போலீசாருடைய கதை. இவர்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விசாரணை அதிகாரிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்று நேரில் இருந்த எனக்குத் தெரியும்.

“கீழ்த்தாவலில் எத்தனை மறவர் வீடுகள் இருக்கும்?” என்று கேட்டார்.

“160, 170 இருக்கும்” என்று பதில் சொன்னார்கள்.

“பக்கத்திலே எந்த ஊர் இருக்கிறது?”

“மேலத்தாவல் இருக்கிறது.”

“அங்கே எத்தனை மறவர் வீடுகள் இருக்கின்றன?”

“அங்கே 10, 12 வீடுகள் இருக்கின்றன”

இதை நாம் கூட்டிக்கொண்டே வந்து 172 அல்லது 182 என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

“பக்கத்தில் என்ன ஊர் இருக்கிறது?”

“உடைகுளம் இரண்டு மைலில் இருக்கிறது.”

அப்பொழுது அதிகாரி, “அங்கே ஒன்றும் இல்லையா, வேறு வழியில்லை” என்ற முறையில் இருந்துவிடுவார்.

“அடுத்தாற்போல் மகிஷயில் உடையார்கள் இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்ல, வேறு வழியில்லை என்று வேறு கேள்வி கேட்பார்.

[Sri K. Ramachandran]

[30th October 1957]

“சாமிகுளத்தில் கோனூர்கள் இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்ல, “தேவர் ன் இல்லை” என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டு ஆயிரம் பேருக்கு இழந்து ருவதற்குக் கஷ்டப்பட்டுப் பார்த்து முடியாமல் போய்த்தான், அந்தப் போலீசாருடைய “வெர்ஷன்” ஐ “உண்மைக்குப் புறம்பு” என்று சொல்லி 300 என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இம்மாதிரியான முறையில் “என்கவரி” இருந்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்வேன்.

ஆகையால், மெடிகல் எவிடென்ஸைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை வைத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு “போலீசார் சட்ட சரி” என்ற முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல. ஜூடிஷியல் என்கவரி வைத்தால், உண்மையிலே போலீசார் சட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகளை காட்ட முடியும் என்று நான் இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

19-ம் பக்கத்தில், போலீஸ் ரெயிடுக்குப் போவது எல்லாம் இன்பர் மேஷன் லீக் அவுட் ஆகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். “அவுட் போஸ்டு ஒன்று அங்கே இருக்கிறது, வாட்ச் போட்டிருக்கிறார்கள். போலீசார் வாட்ச் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்கள் அப்படியானால், 300 பேர் திடீரென்று ஆயுதபாணிபாக வர முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். 300 அல்லது 1,000 பேர் கூடுவதற்கான இடமா என்று அங்கே பார்த்து வந்தவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியும். இன்றைக்கும் கல் சூளை (பிரிக் கிலன்) யிலிருந்து ஒரு கல்சூட குறையவில்லை. ஒரு செடி, செத்தைசூட அசைக்கப்படவில்லை. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்த விசாரணை சரியான முறையில் நடத்தப்படவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இந்த விசாரணை சர்க்காருடைய ஆதரவுக்காக செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக ஜூடிஷியல் என்கவரி வருமானால் நிச்சயமாக இதனுடைய உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். அதற்காக ஜூடிஷியல் என்கவரி வேண்டுமென்பது அந்தப் பிராந்திய மக்களுடைய அபிப்பிராயம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உருத்திமடையிலும் இதுமாதிரி சட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களுக்காவது ஜூடிஷியல் என்கவரி கண்டிப்பாக கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமாதானத்தைப் பொறுத்தவரையில், சில வார்த்தைகள், தேவர் அவர்களைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் தெரியாது. ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் அவர்களுடைய விசாரணை நடந்தபொழுது அவர்களை நான் நேரடியாக சந்திக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 4, 5 நாட்கள் பரமக்குடியில் இருந்தார்கள். அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கு என்ன வழி செய்வது என்பதுபற்றி தேவர் அவர்களை கலந்து ஆலோசித்ததுபற்றி எனக்குத் தெரியும். கம்யூனிஸ்டு தலைவர் ஸ்ரீ பிராமமூர்த்தி, சா. கணேசன் அவர்கள், சிவஞான கிராமணி அவர்கள் ஆகியோர்கள் சென்னையிலிருந்து அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு அங்கே வந்தார்கள். கிராமம் கிராமமாகப் போய் அமைதியாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்வதுபற்றி ஆட்சேபணை உண்டா என்று தேவர் அவர்களை கேட்டார். தேவர் அவர்களும், ஆட்சேபணை இல்லை, வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். பிறகு அந்த முயற்சி தோல்வி அடைந்தது. எதனால் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது கலெக்டர் அவர்கள் தேவர் அவர்கள் மக்களுக்கு ஒரு ஸ்டேட்மெண்டு விடுத்தால் அமைதியான நிலைமை ஏற்படும் என்று ஆர்.டி.ஓ. அவர்களை அனுப்பிவைத்தார். ஆர்.டி.ஓ. அவர்களும் தேவர் அவர்களிடம் வந்து ஒரு “லீப்லெட்” கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார். “அரசியல் காரணத்தினால் இரண்டு ஜாதிகளின் வேற்றுமையினால் உடமையும் உயிரையும் இழந்து நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். நாம் இதையெல்லாம் மறந்து ஒற்றுமையாக வாழ்வோம். நமக்கு முருகன் அருள் புரிவாராக”. இம்மாதிரி நான் எழுதுகிறேன், அவர் சொல்லுகிறார். சர்க்கார் ஒத்துவழிப்புடன் நான் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு பாடுபடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன் என்று எழுதிக்கொடுத்து அனுப்பினார். கலெக்டர் அவர்கள் “சர்க்கார்

30th October 1957] [Sri K. Ramachandran]

ஒத்துழைப்புடன்,” என்ற வார்த்தையை எடுக்கவேண்டுமென்று திருப்பி அனுப்பினார். “144 தடை உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர். நான் பேசினால் அந்த இடத்தில் கூட்டம் சேரும். கூட்டம் கூடினால் 144 தடை உத்தரவு இருக்கும் நிலைமையிலே என்ன ஆகும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். சர்க்காருக்கு அமைதி இருக்கவேண்டுமென்று அக்கறை இல்லையா? சர்க்கார் ஒத்துழைப்புடன் என்று ஏன் சொல்லக்கூடாது? அதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் தான் நான் கையெழுத்து போடுகிறேன்” என்று தேவர் அவர்கள் சொல்லி அனுப்பினார்.

“பீஸ் கான்பரன்ஸ்” நடந்து இடத்திலே விசாரித்து அறிந்துகொண்ட விஷயம் இன்னொன்று. “பீஸ் கான்பரன்ஸில்” காலம் சென்ற தோழர் எமான்யுவல் அவர்களும் தேவர் அவர்களும் கிராமம் கிராமமாகப் போய் மீடிங் போடுவதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அங்கு வந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இந்தக் காரணத்தினாலே கலெக்டர் அவர்கள் இந்த முயற்சியை கைவிட்டார்கள். இம்மாதிரி முயற்சிகள் வெற்றி அடைந்திருந்தால் அந்தப் பகுதியிலே இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா என்று இந்தச் சபை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த சமாதான முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றிருந்தால் அங்கே எந்தவிதமான போலீஸ் துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் ஏதோ எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அங்கு இருக்கும் 4 சப்-இன்ஸ் பெக்டர்களும் ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரும் தான் இந்தக் கலவரங்களுக்கு ஆதிகர்த்தக்கன். அவர்களை மாற்றிவிடவேண்டும். அவர்களை மாற்றிவிட்டால் கலகம் ஏதும் நடக்காது என்று சொன்னோம். அவர்களை அந்த இடத்தைவிட்டு மாற்றிவிட்டால் என்ன குடியா முழுதிப்போய்விடும்? அதைச் செய்வதில் என்ன தவறு என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சர்க்கார் அமைதியை பாதுகாக்க எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கையெல்லாம் அங்கே கைநழுவ விட்டுவிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அமைதியைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாம் என்று நினைத்தார்களோ? அல்லது அரசியல் காரணத்திற்காக சண்டைகள் நீடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார்களோ? அல்லது போலீஸ் பலத்தைக்கொண்டு அடக்கிவிடலாம் என்று நினைத்தார்களோ? எனக்குத் தெரியாது. சர்க்கார் கடமையில் தவறிவிட்டதன் காரணத்தினால் தான் அங்கே கலவரங்கள் பலப்படுவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“பிரஸ் ரிபார்ட்களைப்பற்றி” நான் கண்டிப்பாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே அவர்கள் யாரும் சொல்லுவதைக் கேட்டு எதுவும் எழுதவில்லை. எல்லா இடங்களுக்கும் நேரிலே சென்று, அங்கே போய் விசாரித்து நடந்ததைத் தெரிந்துகொண்டு போலீஸ்காரர்களையும் மற்றவர்களையும் “காண்டாக்ட்” செய்து பிறகு தான் ரிபார்ட் கொடுத்தார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் செய்யவில்லை என்றால் சர்க்கார் இந்த விசாரணை நடத்தவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி விசாரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. உண்மையிலேயே மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு பிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய சுதந்திரத்தைக் கொண்டு அந்தச் சமயத்தில் மிகவும் பாடுபட்டார்கள். அவர்களைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, நான் சொல்லிக்கொள்ளுவது என்னவென்றால் சர்க்கார் சரியாக நடந்துகொண்டிருந்தால் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிற குற்றச் சாட்டு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதுதான். அந்தப் பகுதியிலே அபிவிருத்தி திட்டம் வேண்டுமென்று பலகாலமாக நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். கீழ் ராமணதேபுரம் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம். பல வருஷங்களாக ‘டெஸர்ட்’ செய்யப்பட்ட பிரதேசம். பல வருஷங்களாக நாங்கள் கேட்ட தண்ணீர்த் திட்டங்களும் பிளாக் ‘டெவலப்மெண்டு’ திட்டங்களும்

[Sri K. Ramachandran] [30th October 1957]

அங்கு வரமுடியாத நிலைமையிலே, சர்க்கார் எங்கள் பிரதேசத்திற்கு மனம் உவந்து அளித்தது துப்பாக்கி குருகளும் ரத்த வெள்ளங்களும் தான் என்பதை இந்தச் சபையின் முன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே சர்க்கார் போலீஸ் ஆட்சி நடத்தினார்கள், நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஆட்சியின் விளைவாக அங்கு வாழும் மக்களுக்கு சர்க்காரின் பேரில் உள்ள நம்பிக்கை குறைந்துவிட்டது. மக்கள் வேறு, அரசாங்கம் வேறு என்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் ஏற்பட்ட மனோபாவம் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே வேறுவாழ்விட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆதலால் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

இப்பொழுது போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம்பற்றி அந்தக் கிராமங்களில்லாமல் கேஸ்கள் இருக்கின்றன, அவைகளெல்லாம் கோர்ட்டுக்குப் போகும், ஆகையினாலே நீதி விசாரணை அவசியமில்லை என்ற ஒரு வாதம் வந்தது. கேஸ்கள் இருக்கிற விஷயங்களைப்பற்றி கோர்ட்டுக்கு விசாரிக்கட்டும். ஆனால் போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததுபற்றி கேஸ்கள் இருக்காது. போலீஸ் மக்களை துரத்திச் சுட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். காரைத் தள்ளுங்கள் என்று கூட்டிக்கொண்டு போய் துரத்தி சுட்டார்கள் போலீஸ்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. போலீஸ் துப்பாக்கி ரத்தக் கரையை அரசாங்கம் கையிலே ஏந்திவிட்டார்கள். மூன்று, நான்கு கிராமங்களிலே துப்பாக்கி குருகளைப்பற்றி கண்டிப்பாக ஒரு “ஜூடிஷியல்” விசாரணை நடத்தவேண்டும். சர்க்கார் தான் செய்தது சரி என்று நினைத்தால் நீதி விசாரணைக்கு ஏன் பயப்படவேண்டும்? “ஜூடிஷியல்” விசாரணையில் இதே முடிவு வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும். “விசாரணை நடந்தது, சாட்சிகளை விசாரித்தார்கள், குறுக்கு விசாரணை செய்தோம், கடைசியில் “(finding) பைண்டிங் சர்க்கார் சார்பில் இருக்கிறது” என்ற ஒரு திருப்தி ஏற்படும். அந்த முடிவையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வோம். ஆதலால், போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி கண்டிப்பாக விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : முடிந்தவுடன் கேளுங்கள் சொல்லுவார்கள் என்று கூறினீர்கள். எமர்ஜென்சியை நன்கு தெரியும், அவரைக் கொலை செய்தது தப்பு, கொலை செய்தவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சுடப்பட்ட ஐந்து பேர்களைப்பற்றியும் அம்மாதிரி சொன்னார்கள். அவர்களோடு அங்கத்தினருக்கு பழக்கம் உண்டா? அவர்களை முன்பு தெரியுமா? ஏனென்றால் ஒருவரைப்பற்றி பேசும்போது அவரைப்பற்றி தெரியாமல் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அதுபற்றி விவரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விசாரணையில் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரன் அது பற்றி கூறினார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அர்த்தத்தில் கூறினார் என்றும் விளக்கம் தரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினருக்கு பதில் அளிப்பதற்கு இனிமேல் அவருக்கு நேரம் கிடையாது. அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது அதற்கு பதில் சொல்லலாம் என்று தான் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல முடியும்.

SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, “ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன், எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்” என்கிற குறையில் தான் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். பஞ்சாப் மாகாணத்தில் ஹிந்து பாதுகாப்பு கமிட்டியினர் செய்யும் பிரகாரம் தமிழகத்தில் ராமநாதபுரத்தில் நடக்கின்ற சாதிப் போராட்டப் புரட்சியைப் பார்த்து, ஆசியாவின் சோதியும், அமெரிக்காவின் நண்பரும் இந்தியாவின் முடிசூடா மன்னரும் ஆகிய பண்டித நேரு அவர்கள் இன்று “இது

30th October 1957] [Sri P. S. Santhanam]

சகிக்க முடியாதது” என்று வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த வேளையில் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

உண்மையில் இந்தச் சர்க்காருக்கு ஹரிஜனங்களுக்கு நல்லதொரு பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற இருதயம் இருந்தால் பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னால் நடந்த சில சம்பவங்களைக் கண்டவுடனாவது அளிக்க முன் வந்திருக்கவேண்டும்.

கொண்டலாதி கிராமத்தில் கிணற்றில் சிம்மினி எண்ணையை ஊற்றி ஊர்கள், மலத்தைப் போட்டார்கள் என்கிற செய்தி அரசாங்கத்திற்கு வந்திருந்தும் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்லதொரு பாதுகாப்பை அளிக்க முன்வர வேண்டும் என இவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்களேயானால் இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் எதுவும் நடந்திருக்காது. உண்மையில் சர்க்கார் அதைச் செய்யத் தவறியதன் காரணமாகத்தான் அதைத் தொடர்ந்து இன்னும் அனேக சம்பவங்கள் நடந்துவிட்டது. ஏழை பாமர பட்டாளி ஹரிஜன மக்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : On a point of order கொண்டலாதி கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய கிணற்றில் மண் எண்ணை ஊற்றிய நிகழ்ச்சியைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். அந்தச் சம்பவம் குறித்து கேஸ் கோர்ட்டில் இருப்பதனால் அதைப்பற்றி குறிப்பிட வேண்டாம் எனத் தாங்கள் உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும்.

MR. SPEAKER : கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு இருந்துகொண்டிருந்தால் அதைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் இங்கே பேசக்கூடாது. இந்த வழக்கு கோர்ட்டில் இருக்கிறது என ஸ்ரீ சசிவர்ண தேவர் சொல்வதனால், இதைப்பற்றிப் பேசவேண்டாமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சந்தானத்திற்கு ஒரு விஷயம். கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு இருந்தால் அதைப்பற்றிய சம்பவத்தைக் குறிப்பிடக்கூடாது என்று இல்லை. நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் யார் யார் அந்தச் சம்பவத்திற்குக் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டுப் பேசுவது கூடாது.

MR. SPEAKER : ஆம். மந்திரி சொன்னது தான் சரி.

SRI P. S. SANTHANAM : பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின் தான் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அநேகம் நடப்பதற்குக் காரணமாக பலர் இருந்தார்கள். ‘பா’வின்கு ‘பி’வின்கு கிட்கிட் தேர்தலுக்குப் பிறகு அனேக சம்பவங்கள். நான் நேரில் அந்தச் சமயத்தில் அங்கு இல்லாமல் இருந்திருந்தாலும் அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் அப்புறம் சென்று விசாரித்த தில் கேள்விப்பட்டேன். அதைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நடந்த சம்பவங்களை, நேரில் கண்டு அறிந்தவற்றைச் சொல்லலாம். இன்னார் அதற்குச் சம்பந்தம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடாது என்றுதான் சபைத் தலைவர் சொன்னார்.

SRI P. S. SANTHANAM : நிற்கவும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஆதித் திராவிடர்களுக்குக் கொடுத்த தொல்லை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. வீராம் பல் என்ற கிராமத்திற்கு நானே நேரில் சென்று கேள்விப்பட்டேன். அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், கற்பை இழந்தவர்கள், அந்தத் தொல்லையில் மரணம் அடைந்தவர்களை இழந்து நிற்பவர்கள், தாலியை இழந்து நிற்பவர்கள், பொருள் எல்லாவற்றையும் இழந்து ஒட்டாண்டியாக காட்சி அளிப்பவர்கள் அவர்களை எல்லாம் கண்டு கேட்ட உண்மை வரலாற்றைத் தான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நல்லதோ, கெட்டதோ சர்க்கார் தான் இதற்குக் காரணம் என்ற கருத்து அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri P. S. Santhanam] [30th October 1957]

1957-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 10-ல் அன்று ஒரு சமாதானக் கமிட்டியைக் கூட்டியபோது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளாக பரமக்குடி இமானுவேல்சேகரன், வீரம்பல் வேதமாணிக்கம், ஆலங்குடி கம்பர் இன்னும் சிலர் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சாதி இந்துக்களின் பிரதிநிதிகளாக முத்துராமலிங்க தேவர், எம். பி. சசிவர்ண தேவர், எம். எல். ஏ., ஆம்மனூர் அர்ச்சுன தேவர், சித்திரமுடி சுப்பிரமணிய தேவர், முத்துராமசாமி தேவர், சம்பூர் கருப்பைய தேவர் இவர்கள் எல்லாம் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவில் வேலுசாமி, அருணகிரி, சீனிவாச அய்யர் இவர்கள் எல்லாம் அந்தக் கமிட்டியில் போய் இருந்ததாகவும், கலெக்டர் சமாதானக் கமிட்டியில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதில் எல்லோரும் கையெழுத்திடுவென்றென்று கட்டளையிட்டதாகவும், ஹரிஜனப்பிரதிநிதியாக இமானுவேல்சேகரன் கையொப்பமிட்டவுடன், முத்துராமலிங்க தேவர் மிகவும் கேவலமாக மதித்து, அவன் கையிட்ட இடத்தில் தான் கையெழுத்திடமாட்டேன் என்று மறுத்து அந்த இடத்தில் ஒரு கேவலமான பிரச்சனைய எழுப்பிவிட்டதாகவும் தான் கேள்விப்பட்டேன். இப்படி அவர் ஹரிஜன சமூகத்தை இழிவுபடுத்தும் முறையில் அரசாங்க உயர்தர அதிகாரியின் முன்னால் நடந்துகொண்டிருந்தும் சர்க்கார் உண்மையிலேயே அந்தச் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவதாக இருந்தால் ஏன் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக்கூடாது? ஹரிஜனங்களை யாராவது இழிவு செய்தால் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் எனச் சட்டம் செய்திருப்பது இந்த அரசாங்கம் தான். இந்த அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரியின் முன்னே அவர் அப்படிச் செய்தபோது அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும்.

SRI T. L. SASIVARANA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இங்கே கனம் அங்கத்தினர் சீனுவாச அய்யர் பேசுகின்ற காலத்தில் தேவர் அவர்கள் தூண்டுதலினாலே சிதம்பரர் என்ற தாசில்தார் வெட்டுப்பட்டு இறந்துபோனார் என்று சொன்னார். எங்கள் தாலுக்காவில் அந்த மாதிரியாக வெட்டுப்பட்டு இறந்துபோன தாசில்தார் யாருமே கிடையாது. அதே மாதிரி கலெக்டர் சமாதானக் கமிட்டியில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தில் இமானுவேலைக் கையெழுத்துப் போடச்சொல்லி விட்டு, தேவரை கையெழுத்துப் போடச் சொன்னதற்கு, அவர் ஒரு ஹரிஜனன் என்கிற முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தை இழிவு செய்யும் வகையில் அவர் கையெழுத்திட மறுத்ததாக இவர் பேசுகின்றார். அங்கே நடந்த விஷயம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இப்படி ஆதரமற்ற வகையில் பேசுவது சரியில்லை. இது தவறான பிரசாரம் ஆகும் என ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல் இதுதான். நேற்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது தான் கேட்டறிந்ததாகப் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் இவர்தான் கேட்டறிந்த விஷயங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். எது சரி எது தப்பு என்பதை சபையினர் விசாரித்து அறிந்துகொள்ள முடியும். அவர் சொல்லுவதைச் சொல்ல அனுமதி அளிக்கவேண்டியதுதான்.

SRI K ANBAZHAGAN : இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ சந்தானம் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமாதானக் கமிட்டியில் ஹரிஜன சமூகத்தை இழிவுபடுத்தும் முறையில் முத்துராமலிங்க தேவர் கையொப்பம் இட மறுத்ததாகச் சொல்லப்பட்டால், ஏன் அப்போதே ஹரிஜன சமூகத்தை அவர் இழிவுபடுத்திய குற்றத்திற்காக அரசாங்கம் அவர்பேரில் வழக்குப் போடவில்லை என்பதைத்தான் கேட்கிறார். அவர் அப்படி நடந்து கொண்டார் என்பது உண்மையானால் அரசாங்கம் ஹரிஜன சமூகத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் எனச் சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் ஏன் அப்போதே நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என அரசாங்கத்தின்மேல் குற்றச் சாட்டுப் போடுகிறார். அவர் பேச்சை தப்பாகப் புரிந்துகொண்டு அவரைக் குறுக்கிடவேண்டாம் என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

30th October 1957]

SRI K. PERIANNAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, சந்தானம் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராக வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். அவர் ஒரு ஹரிஜனன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஹரிஜன சமூகத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளை உணர்ந்து மனம் குமுறிப் பேசுகிறார். கனம் சீனுவாச அய்யர் நேற்று தாசில்தார் வெட்ப்பட்டு இறந்தார் என்று சொல்லவில்லை. வெட்ப்பட்டார் என்றுதான் சொன்னார். சந்தானம் போல ஒரு ஹரிஜன் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் இன்றைக்கு ராமநாதபுரத்தில் நடந்திருக்கும் அட்டேயிங்களைப் பார்த்து மனம் குமுறத்தான் குமுறுவார். அவர் அங்கு நடந்த விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டுபோக தாங்கள் உரிமை அளிக்க வேண்டும்.

MR. SPEAKER : தயவு செய்து இந்த மாதிரியாகப் பேசிக் கொண்டுபோவது சரியில்லை என்பதை உணர்வேண்டும். உங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லப் பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்பக்கூடாது. ஸ்ரீ சந்தானம் அவர்களைத் தொடர்ந்து பேசும்படியாக அழைக்கிறேன்.

SRI P. S. SANTHANAM : நான் சொல்வதெல்லாம் நேரிலே அங்கு சென்று, கிராம மக்களைக்கேட்டு சம்பவங்கள் எந்த முகாந்திரத்திலே எந்த வழியிலே நடந்தன என்று கேள்விப்பட்டத்தான் உண்மையிலேயே சொல்லுகிறேன். பத்திரிகைகளைப் பார்த்தோ வேறு விதத்திலோ இந்த விஷயத்தை சொல்லவில்லை. சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிபந்தனையின் பேரிலே நான் பேசவில்லை. ஆனால் முதுகுளத்தூர் சென்று, தாலுக்கா ஆபீசிலே சில பியூனைக் கேட்டு அங்கு நடந்த சம்பவங்கள் என்னவென்று கேட்டுத்தான் பேசுகின்றேன். திரு. முத்து ராமலிங்க தேவர் வெளியே வந்து அவரைப்பார்த்து “தாழ்த்தப்பட்டவன் ஒரு கிருஸ்துவன் பேசுகின்றானே அதற்கு நீங்கள் அனுமதி” கொடுத்திருக்கிறீர்களே. உங்களுக்கு ரோஷம் உண்டா” என்று சொல்லப் பட்டது. இதைக்கேட்ட ஆதித்திராவிடத் தலைவருக்கும் உண்மையிலேயே தன்மான உணர்வு இருக்கிறது. கண்ணியம், கடமை, கட்டுப்பாடு ஆகிய மூன்று திராவிட முன்னேற்றக் கொள்கையை உடைய நான் அறிந்து சொல்லுகிறேன் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஜாதி துவேஷத்திற்கும் நான் கட்டுப்பட்டவன் அல்ல. நடந்தது உண்மை என்ற கருத்துடன்தான் முதுகுளத்தூர் தாலுக்கா ஆபீசிலே என்ன நடந்தது என்று கேட்டு, இமானுவல் எப்படி கொலைசெய்யப்பட்டார் என்று கேட்போது அப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள். இமானுவல் சரிசமமாக உட்கார்ந்திருப்பதை பொறுக்காமல் தேவர் நாற்காலியில் உட்காரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நமக்குச் சமமாக ஒரு பிற்பட்ட இனத்தவன் பிற்பட்ட மக்களால் மதிக்கப்படுவதா என்ற எண்ணம் தேவருக்கு இருந்ததாகச் சொல்லப் படுகிறது. 11-ம் தேதி இரவு இமானுவல் கொலைசெய்யப்பட்டார் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அங்குள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். கொலை செய்தபோது பார்க்கவில்லை. அதிக நான் சென்று அங்கு போய் விசாரிக்கும்போது இம்மாதிரி சம்பவம் நடந்ததாகத்தான் கேள்விப் படுகிறேன். உண்மையாக ஒரு ஹரிஜனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற உள்ளன்பு சர்க்காருக்கு இருந்திருக்குமேயானால் அப்போதே சட்ட ரீதியிலே ஜாதி துவேஷ தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ் தேவர் அவர்களை அரஸ்ட் செய்திருந்தால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே இதற்கு அரசாங்கம்தான் பொறுப்பாளி என்பதை நான் இந்த இடத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் அருங்குளம், பரமக்குடி, பெருமச்சேரி போன்ற முக்கியமாக 8 கிராமங்களிலே அதிகமாக ஹரிஜனங்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களிலே சொல்பதாக இருந்திருக்கிறது. மேர்படி 8 இடங்களிலே ஹரிஜனப் பெண்களை கற்பழித்திருக்கிறார்கள். பெண்ணென்றால் பேயும் இறங்கும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் மனுஷ ஜன்மமாய் பிறந்தவர்கள் அந்த இடத்திலே ஓடி உதவி செய்திருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் கதறி அப்பா அம்மா என்று கன்னிப் பெண்கள் கதறுகின்ற நேரத்திலே கயவாளிகள் மூர்க்கத்தனமாக

[Sri P. S. Santhanam]

[30th October 1957]

நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாணத்தோடு பெண்களை தெருவழியே ஓடவிட்டதாக கேள்விப்பட்டு வருத்தம் அடைகிறேன். ஒரு கட்சி ரீதியிலே தேசத்தின் பக்தியிலே இருக்கக்கூடிய மனித ஜன்மமாக இருக்கக் கூடிய பாமர ஏழை மக்களை விரட்டி விரட்டி இருப்பதை நான் மாத்திரம் அல்ல இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏறக்குறைய முக்கால் பங்கு ஜனத்தொகையினர் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நிற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால் உண்மையிலேயே நமது தேசத்திற்கு அல்ல, கடவுள் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே அந்தக் கடவுளுக்குக்கூட பொறுக்காது; உண்மையிலேயே கேட்டிருந்தால் இங்கே அங்கத்தினர் அத்தனை பேரும் சர்க்காரும் அந்த பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நன் கொடை மூலம் உதவி செய்யவேண்டும். தேசியங்கு ராஜா எங்கோ போய் பதுங்கி இருப்பதாகச் சொல்வார்கள். அதைப்போல அந்த பகுதியில் உள்ள பல கிராமங்களில் மறவர்கள் பதுங்கி நின்று ஹரிஜனங்களைத் தாக்கி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வீரரம்பல் என்னும் இடத்தில் துரத்தப்பட்ட மக்கள் ஆண்டவனிடமாவது புகலிடம் கிடைக்குமா என்று நீனைத்து மாதாகோவிலுக்குள் மறைந்துவிட்டார்கள். அப்பொழுதும் விடேன் என்று துரத்தி மூர்க்கர்கள் உள்ளே சென்று கதவுகளை உடைத்து தீ வைத்து ஜன்னல்களை அழித்து மக்களை கதற அடித்திருக்கின்றார்கள். அந்த கோவிலின் கதவுகளையும் ஜன்னல்களையும் சுவர்களையும் பார்க்கும் பொழுது, அவைகள் சாட்சி சொல்லும். அவைகளின்மேல் துப்பாக்கிக் காயங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. உண்மையிலே அந்த கோரக் காட்சியைப் பார்த்தோமானால் நம்முடைய உள்ளம் பதறக் கூடியதாக இருக்கும். அம்மாதிரி நடைபெறாத வண்ணம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும், சர்க்கார் முன் ஜக்கிறதையாக நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே இதற்கு சர்க்கார் தான் பொறுப்பாளி. உண்மையிலேயே இதை உள் மனதோடு கண்டித்திருப்பதற்கு முன்னமே நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்த அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டிருக்காது.

தலைவர் அவர்களே, இந்த சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டன. ஏதோ அடிப்பதுபோல் அடிக்கிறோம் அழுவதுபோல் அழுங்கள், ஏதோ நாங்களும் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்வது போதாது. பாதிக்கப்பட்ட ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு குந்த நிழல், குடிக்கக் கஞ்சி, கட்ட ஆடை இவைகளுக்கான ஏற்பாடுகளை செய்துகொடுக்கவேண்டும். பீதிக்கொண்ட ஹரிஜனங்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் ஏதேனும் ஒரு கொடை அளிக்கிறதா என்று பார்த்தால் ரூ. 200 ஒரு குடிசைக்கு அளிக்கும் என்று எட்டளவில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏழை ஆதிதிராவிட மக்களுக்குப் போதுமா என்று பார்ப்போமேயானால் உண்மையிலேயே போதாது. ரூபாய் 300 கொடுத்தாலும்கூட வீரரம்பலில் உள்ள மக்களுக்குப் போதாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 30 கொடுக்கப்படுகிறது. வீடிழந்தவர்களுக்கு ரூ. 100 வீதம் உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

SRI P. S. SANTHANAM : நானும் சந்தோஷப்படுகிறேன். ரூபாய் 100 கொடுத்தால் போதாது. சமுதாய வளர்ச்சி திட்டத்தின் கீழ், தீவைக்கப்பட்ட கிராமங்களில் உள்ள இந்த மக்களுக்கு தீயினால் பாதிக்காத வகையில் கூறைவீடுகளுக்கு பதிலாக கல்வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் தெருக்களிலே இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே உடனடியாக அவர்களுக்கு இவ்வசதியை செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெற்றிலைக் கொடி படருவதற்கு அவுத்தி செடிகள் வளர்ப்பதுண்டு. அதுபோல மிராஸ்தார்களுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இன்னும் மற்ற மேல் வகுப்பினர்கள் வெற்றிலைக்கொடியைப்போல் இருக்கிறார்கள் என்றால்

30th October 1957] [Sri P. S. Santhanam]

அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட ஆதிதிராவிட மக்கள் அலுத்தியைப்போல் இன்றியமையாத தன்மையில் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும்.

அப்பேர்ப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதோ ஒரு ஜாதியின்பேரால் தீங்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஏதோ தேவர்கள் மூன்று குலமாகப் பிரிந்து அழித்தமாதிரி இப்பொழுது ஏழை பாமர மக்களை அழித்த காட்சியைக் கண்டு வருத்தம் அடைகிறேன். இம்மாதிரி மீண்டும் ஏற்படக்கூடாது. ஹரிஜன சமூகத்தின் பேராலும் கட்சியின் பேராலும் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதுகுளத்தூர் தொகுதியிலே ஜாதி ஹிந்துக்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட ஏழை விவசாய மக்கள் வீடிழந்து கோழிகளையெல்லாம் தீக்கு இறையான செய்தியைப்பற்றியும் வீட்டு குடிசையில் முறம்கூட எரிந்துபோய்விட்டதாகவும் அதற்கு ஏதாவது சர்க்கார் நன்கொடை செய்யுமா என்று என்னிடம் கூக்குரல் இடார்கள். என்ன செய்வதென்று எனக்கு ஒன்றும் புரியாத நிலைமையில் பார்க்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். ஏழை சர்க்காராக இருந்தாலும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு ஜதை மாடும், ஆடை வசதியும், குந்த நிழலும் சௌகரியம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதை வரவேற்கிறோம். அதற்காக வாழ்த்துகிறோம். இது, ஏழை மக்களின் சர்க்கார் என்று மக்கள் உணர வழி காட்டியாக இருந்து ராமநாதபுரத்தில் ஜாதிக் கொடுமையால் கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு அங்குள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை பதித்துக்கொடுத்து, அதற்கு வேண்டிய கருவிகளையும் கொடுத்து தேவர்களைப் போலவே அசுரர்களையும் கொண்டுவிடாதல் அங்குள்ளவர்கள் கேஷ்டமாய் இருப்பார்கள் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். உண்மையிலே சொல்கிறேன். ஜாதி துவேஷம் இந்த நாட்டில் மறுபடியும் வராது இருக்கவேண்டுமானால், ராமநாதபுரத்தில் கலவரம் நடந்த பிரதேசத்தில் ஒரு தண்ட, அபராத தீர்வை விதித்து பாதிக்கப்பட்ட ஹரிஜன மக்களுக்கு கொடுப்பார்களே யானால் இந்தமாதிரி துவேஷ உணர்ச்சி, ஜாதி சண்டை அங்கு ஏற்படாது. இந்த சர்க்கார், ஜாதி பூசை, ஜாதி அகம்பாவத்தை, ஜாதி வெறியை ஒடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருந்தால், ஒரு கூட்டு அபராதத்தை விதித்தால் உண்மையில் இனி அந்தக் ஜாதி துவேஷம் ஏற்படாது. அதை அடக்க இதுதான் ஒரு வழி என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றோடு மூன்று தினங்களாக நாம் எல்லோரும் முதுகுளத்தூர் சம்பவத்தைப்பற்றி கேட்டுவருகிறோம். இந்தப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்த கனம் நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், அதை ஆமோதித்துப் பேசிய நண்பர் சசிவர்ண தேவர் அவர்களும் தவிர மற்ற எல்லோரும் பேசியதிலிருந்து இரண்டு விஷயங்களை ஆலோசிக்க நாம் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஒன்று, முதுகுளத்தூரில் பலாத்காரச் செயல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணமாக உ. முத்து ராமலிங்க தேவர் அவர்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. அம்மாதிரியான பலாத்காரச் செயல்களுக்குத் தனியாக அவர் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கவேண்டும். எடுத்திருக்கலாம். எடுக்கச் செய்யலாம். எடுக்க முயற்சிக்கலாம். முயற்சித்திருந்தால் நானும் அதற்கு உதவி புரிந்திருக்கக்கூடும் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் சமூக கலகம் அல்ல; சமூக கலகமாக சர்க்கார் சொல்வது நியாயமற்றது என்பதை அவர்கள் இரண்டாவதாகக் கூறுகிறார்கள். இதை நீங்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கனம் சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் கூறுவது, சமூக கலகமே அல்ல, பலாத்காரச் செயல்கள் அங்கு நடைபெறவில்லை, தூண்டியவர்கள் சர்க்கார், முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய கனம் காமராஜ் அவர்களும், அவரைச் சார்ந்த நண்பர்களும் 14, 15, 16-ம் தேதி மதுரையில் இருந்த காலத்தில் கற்பிக்கப்பட்டது என்றும் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நான் பின்னால் சொல்லக்கூடிய

[Sri R. Chidambara Bharathi]

[30th October 1957]

அனுமானங்கள் நியாயமா என்று யோசித்து, நீங்கள் நன்கு யோசித்து, உங்கள் மனதிலே உண்டாகக்கூடிய அபிப்பிராயங்கள் இவைகளைக் கொண்டு நீங்கள் தீர்மானம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், சர்க்கார் எங்கிருந்தாலும், எந்த சர்க்காராய் இருந்தாலும், சர்க்கார் அமைக்கப்படும்போது மக்களுடைய கேஷமத்தில் அதற்கு எவ்வளவு அக்கறையுண்டோ அதேபோன்று மக்களைப் பாதுகாப்பதிலும் சர்க்காருக்கு கடமையிருக்கிறது. அதைத்தான் நாம் சர்க்கார் என்று கூறுகிறோம். பாதுகாப்பு இல்லாத நாடு, பாதுகாப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்யாத ஒரு சர்க்காரை சர்க்கார் என்று கூறமுடியாது. அது மட்டுமல்ல. ஒரு சிறு குழந்தைகூட, ஏன் ஒரு மாடுகூட தன்னந்தனியே பயமின்றி ஒருவராலும் துன்புறுத்தப்படாமல் பார்த்துக் கொள்வது சர்க்காரின் கடமையாகும். இதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த சர்க்கார் நம்முடைய சர்க்கார். நாம் சர்க்காரின் பிரதிநிதிகள். மக்கள் நம்மிடம் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம், பயமின்றி அவர்கள் வாழவேண்டுமென்பதுதான். பயமின்றி வாழும் தன்மையில் முதுகுளத்தூர் பகுதி சுமார் 35 வருஷங்களாக இருந்து வந்திருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நேற்று நடந்த சரித்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு மாதிரி நீங்கள் எதையும் தீர்மானிக்க வேண்டாம். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், நாம் சுதந்திரம் அடைந்த காலம் குறுகியது. அதற்கு முந்திய காலம் அதிகம். நாம் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்ட காலம் குறுகியது. அதற்கு முந்திய காலம் நம், பொறுப்பில் இல்லாதது. ஆகவேதான் இதைச் சொல்கிறேன். முதுகுளத்தூரில் பயமின்றி வாழமுடியவில்லை, வாழ முடியாது என்ற நிலைமையை ஏன் அந்தச் சர்க்கார், நம்முடைய சர்க்கார் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்கும் ஆத்திரம் வருகிறது. அதில் சந்தேகமில்லை. இங்கு பேசிய சசிவர்ண தேவர் அவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு ஆத்திரம் கொண்டார்களோ அந்தவித ஆத்திரம் எனக்கும் வருகிறது. ஆனால் இந்த இடத்தில் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சர்க்காருக்கு, நம்முடைய சர்க்காருக்கு நாம் எவ்வளவோ தூரம் உதவியாக இருக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எந்தக் கட்சியாயிருந்தாலும் சரி நிலைமையைச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். முக்குலத்தோர் யார் என்று முதலில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் இரண்டு பக்கமும் சமுத்திர கரைகளால் சூழப்பட்டு ரோடுகள் இல்லாத இடம், பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத இடம், படித்தாலும் நீங்கள் புத்திசாலித்தனமாக இருக்கமுடியாது என்று பிரசாரம் செய்யவர்கள் இருக்கும் இடம். ரோடுகள் போட்டால் நீங்கள் செய்யும் குற்றங்களிற்காக போலீஸார் வந்துவிடுவார்கள், நீங்கள் கைதுசெய்யப்படுவீர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய தலைவர்கள் உள்ள பகுதிதான் அது என்பதை நீங்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும். நாம் இந்த நாட்டை சுதந்திரமாக ஆள முற்படுவதற்கு முன்பாக அங்கே என்ன நடந்திருக்கும் என்பதைப்பற்றி நீங்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அங்கு மக்கள் அடக்கப்பட்டார்கள். அங்கு செய்யப்படும் குற்றங்களைத் தடுக்க முடியாமல், குற்றம் செய்யாமல் இருப்பதற்கு வேண்டி அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள். அந்தப் பகுதி முக்குலத்தோர் இனத்தைச் சார்ந்த மறவர்கள் வாழும் மிகுதியான இடமாகும். மற்ற இனத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அகம் படியர்கள் இருக்கிறார்கள், அம்பலக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், வேறு இனத்தவரும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்விதம் இருக்கக்கூடிய இனத்தவரில் குற்ற பரம்பரை இனத்தவர் என்று கூறப்பட்டவர்கள் அங்கே அதிகமாக வாழக் கூடியவர்களாகிய மறவர்களாவார்கள். அவர்களுடைய குணங்களைத் திருத்துவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்க சர்க்கார் எந்தவிதமான முன் ஏற்பாடுகளும் செய்யவில்லை. அதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. மேலும் மேலும் அவர்கள் குற்றம் புரியும் காலத்தில் குற்றத்திற்காக தண்டிக்க முற்பட்டாரே தவிர குற்ற சுபாவத்தை அவர்களிடமிருந்து களைய எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. நாம் சுதந்திரம் அடைவதற்கு வெகு சொற்ப காலத்திற்கு

30th October 1957] [Sri R. Chidambaram Bharathi]

முன்னிருந்த ராஜாஜி ஆட்சி காலத்தில் சி.டி. ஆக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தமிழ்நாடு பூராவிலும் செய்த கிளர்ச்சியின்போது அங்கு எம் மாதிரியான குற்றங்கள் நடைபெற்று வந்தன என்று நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். ஆகவே அதில் காலம் மிகுதி செலவிட நான் ஆசைப்படவில்லை.

அதற்கடுத்ததாக சுதந்திர சர்க்கார் வந்தது. 1947-ல் சுதந்திரம் கிடைத்தது. அதன் பிறகு அந்த தொகுதியிலிருந்து அதன் பிரதிநிதியாக சட்டசபைக்கு வந்தகொண்டிருப்பவர் நண்பர் கனம் உ. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் என்பதை சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். யாராய் இருந்தாலும் ஒரு தொகுதியிலுள்ள மக்களுடைய காரியங்களை சர்க்கார் மூலமாகச் செய்து கொடுக்க முயற்சி செய்ய ஒவ்வொரு தொகுதி பிரதிநிதிகளும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு அங்கத்தினர் முயற்சி செய்யவில்லை என்பதற்காக விட்டுவிடவேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. இன்று காங்கிரஸ் கட்சி அதிகாரத்தை நடத்துகிறது. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் 54 பேர்கள் வீற்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் சர்க்காரிடத்தில் கூறுவதெல்லாம், அது கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியாக இருந்தாலும்கூட, திராவிட முன்னேற்ற கட்சியாக இருந்தாலும்கூட இவைகள் எல்லாம் சட்டசபையில் பேசும்போதெல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், எங்கள் ஜில்லாவுக்கு நீர்பாசனம் வேண்டும், எல்லா ஜில்லாக்களைவிடவும் எங்கள் ஜில்லா தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறிவருகிறார்கள். இதை நீங்கள் யாரும் மறுக்க மாட்டீர்கள், இந்த ஸெஷனில்கூட பல அங்கத்தினர்களும் எங்களுக்கு நீர்பாசனம் வேண்டும், எங்களுக்கு பல வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதியினுடைய அங்கத்தினர் சட்டசபை கூட்டத்திற்கு பெரும்பான்மையாக வருவதே கிடையாது. அவ்விதம் வந்தாலும் கையெழுத்து போடுவாரே தவிர சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வது கிடையாது. இதை சட்டசபை டயரிகளில் பார்த்தால் தெரியும். அப்படி ஏதாவது வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தாலும் சபாஷ் வருவார், ஆசிய ஜோதி தோன்றும், இவ்விதமாக சில விஷயங்களை கூறுவாரே தவிர அந்த பகுதியின் நன்மைக்கான, அந்த பகுதியின் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைப்பற்றி பேசியதே கிடையாது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மறுக்க முயற்சித்தால் அது பொய் என்றே கூற முடியும். இததான் அவர்களுடைய பிரதிநிதியினுடைய நிலைமை. இதே சமயத்தில் அந்த பகுதி மக்களுடைய நிலைமை என்ன? அந்த பகுதி மக்கள் பெரும்பாலும் என்ன இனத்தவர்கள், என்னுடைய சகோதரர்கள். அவர்களுடைய ஒரு சொட்டு ரத்தம் சிந்துகிறது என்றால் என்னுடைய நூறு சொட்டு ரத்தம் கொதிக்கின்றது. தக்க தலைவனைப் பின்பற்றாமல் இவ்விதமாக ரத்தம் சிந்தப்படுகின்றது. சர்க்காருக்கும் வீணாக தொந்தரவு ஏற்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் பல நல்ல முன்னேற்ற கரமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியதிருக்க வீணாக மக்களுடைய ரத்தம் சிந்தப்படுகிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவைகளைப்பற்றி நாமும் இரண்டு தினங்களாக பேசவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆனால் இந்த நிலைமையைப்பற்றி அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்திருக்க வேண்டும். இதனால் இன்றைக்கு நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமையில் இது தூண்டிவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். நான் அதிக நேரம் பேச விரும்பவில்லை. முடிந்தவரை சுருக்கமாகவே பேசி முடிக்கப் பார்க்கிறேன். இதைப்பற்றி இன்னும் பல நண்பர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். நான் பேசும்போது நீண்டு போகிறது என்று யாரும் கருதக்கூடாது. முக்கியமான சில விஷயங்களை உங்களுக்குக் கெல்லாம் தெரியாத சில விஷயங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் அந்த பகுதியை சேர்ந்தவன், நான் அந்த இனத்தவர்களைச் சேர்ந்தவன், நண்பர் உ. முத்துராமலிங்கத் தேவர், திரு. சிவரீணத் தேவர் இவர்களோடு பழகி, அன்பாகவும், சந்தோஷமாகவும் பல பல வருஷங்களாக இருந்து பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யத் தூண்டிய ஒருவன் நான். ஆகவே எனக்கு பல விஷயங்கள் தெரியும்.

[Sri R. Chidambara Bharathi]

[30th October 1957]

இந்த நிலைமையிலுள்ளவர்கள்தான் அதிகமாக அங்கிருக்கிறார்கள். பரம்பரையாக அங்குள்ள மக்கள் குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். குற்றங்கள் செய்தேயாகவேண்டும், அதை வைத்துத்தான் வாழவேண்டும் என்கின்ற நிலைமையில் அங்குள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ள மக்களின் பிரதிநிதி அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் செய்வது கிடையாது. அதே சமயத்தில் காலம் மாறிவிட்டது, காலவித்தியாசத்தின் காரணமாக எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் முத்துராமலிங்க தேவர், சசிவர்ணத் தேவர் இவர்களுடைய பழைய நண்பர் இன்று முதலமைச்சராக இருக்கின்றார். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. 1947-ல் சுதந்திரம் அடைந்தோம். அதன் பிறகு இரண்டு தேர்தல்கள் நடந்தது. இதில் காங்கிரஸ் கட்சி சர்க்காரை ஏற்று நடத்துவதில் ஏற்பட்ட பிரச்னைகள் நீங்கள் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். இவ்விதமிருந்தும் பல காரியங்கள் முதுகுளத்தார் பகுதியில் இந்த சர்க்காரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய எந்த மகஜரும் இல்லாமல், ரோடு வேண்டும், பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், எலக்ட்ரிக் லைட் வேண்டும், நீர்பாசன வசதி வேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கைகள் இல்லாமல், எந்தவிதமான முயற்சிகளும் இல்லாமல் இன்றையதினம் (பிளாக் டெவலப்மெண்ட்) சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எல்லாம் இந்த கலகம் வருவதற்கு முன்பே அந்த பகுதிகளுக்கு புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் அந்த பகுதிக்கு சென்றபோது “எலக்ட்ரிக் வொயர்” கொண்டுபோவதையெல்லாம் நான் பார்த்தேன். இதனால் அங்கு இருக்கிற நாடார்கள், கோனார்கள், சேர்வைக்காரர்கள் இவர்கள் எல்லாம் இதை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். மறவர்கள் இப்போதும் கத்தியை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இதுதவிர பல பயிர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. பலர் லியாபாரம் செய்து வருகிறார்கள். நல்ல நஞ்செய் நிலமாக இருந்து வருகிறது. புகையிலை பயிரிடப்படுகிறது. கரும்பு, வாழை இவைகள் எல்லாம் பயிரிடப்படுகிறது. நான் இவைகளை கற்பனையாகச் சொல்லவில்லை. அங்கு சென்று பார்ப்பீர்களானால் இவைகளை எல்லாம் காண முடியும். மறவர்கள் குடியிருப்பு இல்லாத கிராமங்களில் வாழை, கரும்பு இவை அதிகமாக இருக்கின்றன. புகையிலை வளருகின்றன. ஏன் இந்த மறவர்கள் மாதிரி இந்த முயற்சிகள் செய்யவில்லை? அவர்களுக்கும் இவ்விதமெல்லாம் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் இல்லை. அவர்களுக்கும் எண்ணம் மிகுதியாக இருக்கிறது. அதற்கான வழிகள் அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு சிறு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். நான் ஒரு நான் அந்தத் தொகுதிக்கு போயிருந்தேன். நண்பர் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள், நான் அந்த தொகுதிக்கு கனம் தத்தாராடூன் போகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு முந்தின நாள்தான் சென்னையிலிருந்து வந்தேன், கமுதியின் பக்கத்திலுள்ள புதுக்கோட்டைக்குப் போயிருந்தேன். தத்தார் அவர்களின் பயணத்தின்போது அங்கு இருந்தேன். அப்போது அவர்களை வேப்பங்குளம் என்ற கிராமத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். எனக்கு அங்கிருந்து போவதற்கு ஜீப் காரில் இடம் இல்லாததினால் நான் போக முடியவில்லை. நான் அங்கேயே இருந்தேன். அங்கு மறவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள், சில கோனார்கள் இருக்கிறார்கள், பள்ளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த இடம் மிகச் செழிப்பாக இருந்தது. என்னைச் சுற்றி பல மறவர்களும் பலரும் கூடி நின்றார்கள். இந்த இடம் நன்றாக இருக்கின்றதே என்று நான் அவர்களிடம் கேட்டேன். நாங்கள் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு காய்கறிகள் எல்லாம் கொண்டு போகிறோம். நல்ல வருமானமும் கிடைக்கிறது. எங்களிடையில் கேஸ்கள் ஒன்றும் கிடையாது. கிரிமினல் கேஸ்கள் எல்லாம் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களில் தான். எங்கள் கிராமத்தில் ஒன்றும் கிடையாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் சில பத்திரிகை நிருபர்களும் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். அதன் பின்னால் இங்கு தண்ணீர் வசதிக்கு ஏதாவது கிணறுகள் இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். அப்போது இங்கு

30th October 1957] [Sri R. Chidambara Bharathi]

ஒரு கண்மாய் இருக்கிறது என்று என்னிடம் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கண்மாய் சிறிய கண்மாயாக இருந்ததால், “வருஷத்தில் ஒரு தடவை விவசாயத்திற்காவது இதில் தண்ணீர் நிரம்புமா?” என்று அவர்களிடம் கேட்டேன். “இது மழைக்காலக் கண்மாய். எப்படியாவது ஒரு வருஷத்திற்குத் தண்ணீர் நிரப்பிவிடுவோம். இங்கே 200 கிணறுகள் இருக்கின்றன. மழை காலத்தில் கண்மாயிலிருந்து நிரப்பி விடுகிறோம்” என்று அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். உடனே நான் “பக்கத்திலுள்ள கமுதியில் மின்சாரம் இருக்கிறதே அங்கிருந்து இங்கே மின்சாரத்தைக் கொண்டு வரலாம். நீங்கள் யாராவது மின்சார இலாகாவினரிடம் மின்சாரம் கேட்டீர்களா? மின்சாரத்தை உபயோகித்தால் நீங்கள் விவசாயத்தில் இன்னும் அதிக லாபமடையலாமே” என்று சொன்னேன். அப்போது அவர்கள் “எப்படி இங்கே மின்சாரம் கொண்டுவருவது? இங்கே வருபவர்களிடம் சொல்லிச் சொல்லிப் பார்க்கிறோம். யாரும் மின்சாரம் கொண்டுவரவில்லை?” என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் மறவர்கள் என்றால் அவர்கள் தவறே செய்பவர்கள் என்று கருதவேண்டாம். அவர்கள் உழைக்கும் உணர்ச்சியுடையவர்கள், உழைப்பதற்கு ஆசையுடையவர்கள். உழைத்துத்தான் உண்ணவேண்டும் என்ற பெருமைப்பட்டதக்க கொள்கை உடையவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தகுதியான தலைவர்கள் இல்லை; தகுதியானவர்களை அவர்கள் அடையவும் இல்லை. தகுதியுள்ளவர்களை அடைவதற்கு முயற்சித்தால், கழுத்து போகும். இதற்கு சரித்திரங்களும் ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன. அந்த கிராமத்திற்கு 4 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள மின்சாரத்தை அங்கே கொண்டுவரமுடியும். அங்குள்ளவர்களில் பலர் ரூ. 500—1,000—2,000 ரொக்க வசதி உள்ளவர்கள். அந்த கிராமவாசிகளிடம் நான் “இங்கே பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு ரூ. 1,000 செலவு செய்ய உங்களால் முடியுமா?” என்று கேட்டேன். அப்போது அவர்கள், “நல்லவேளையாக நீங்கள் இங்கே வந்து எங்களிடம் இந்த யோசனையைச் சொன்னீர்களே” என்று கூறினார்கள். “அந்தப் பிராந்தியத்தில் கடந்த 15—20 வருஷகாலத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் எத்தனை வழக்குகள் ரொஜிஸ்டிராகியிருக்கின்றன? அவைகளில் எத்தனை மறவர்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர்?” என்ற புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து, அவைகளை, இந்தச் சபையின் தலைவராகிய கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது கொடுத்தால், நான் சொன்ன விஷயங்களைப்பற்றி எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்களுக்கு குற்றம் புரியும் (criminal) மனோபாவமே இல்லை என்றும், ஆனால் குற்றம்புரியும் மனோபாவம் வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்றும் நான் சொன்னால், அதை என்னுடைய கணம் சக அங்கத்தினர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். அந்தப் பிராந்தியத்தில் ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கோ, பள்ளிக்கூட வசதிகளை அதிகப்படுத்துவதற்கோ, மின்சாரம் போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கோ, அங்குள்ள ஓரிருவர் முயற்சி செய்தால், அவர்களுடைய மாடுகள் களவு போய்விடும்; பம்பு செட்டுகள் களவு போய்விடும்; விவசாயப் பயிர் பலனாகி வரும்போது பலன் களவுபோய்விடும். இம் மாதிரியான காரியங்கள் பற்றிய வழக்குகள் ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் எவ்வளவு மிகுதியாக இருக்கிறது என்பதுபற்றி சிந்திக்கவேண்டும். அங்கே இதே வேலையாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். ஆனால் அங்கே இது மிகுதியாக இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அங்கே நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது, கடந்த பொதுத் தேர்தலின்போதும், உத்தேர்தலின்போதும், அதற்கு முந்திய தேர்தல் காலங்களிலும் அங்கே துவேஷத்தை உண்டாக்கியவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொன்னபோது என்னைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அப்படிச் சொல்லியிருந்தாலும், கணம் அங்கத்தினர் தம் கட்சிக்காக அப்படிச் சொல்லியதை நான் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் தவறு என்னுடையது அல்ல. அவர் அவர்களுடைய பிரதிநிதி. காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்த ஊருக்குச் சாமானியமாகச் செல்லமுடியாது. மழை காலத்தில் அங்கே நடந்துகூடப் போகமுடியாது. சாதாரண காலங்களில் ஜீப் காரில்தான்

[Sri R. Chidambara Bharathi] [30th October 1957]

போகவேண்டும். அங்கே பழக்கமுள்ளவர்கள்தான் போக முடியும். ஒரு பகுதி பூமி இருப்பவரையில் உடலை இழுக்கும், மற்றொரு பகுதி கரம்பைப் பகுதி; அதில் கால்கள் வழக்கிக்கொண்டே போகும். சாமார்த்தியமுள்ளவர்கள்தான் அங்கே போகமுடியும். இம்மாதிரியான பகுதிக்கு நாங்கள் சென்றால் “அப்பா இப்போதானே வருகிறார்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள்” என்று அங்குள்ளவர்கள் கூறுவார்கள். அப்போது, அங்கே ரோடு வசதியைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யலாம் என்று கூறினால் “இல்லை. ரோடு வேண்டாம். ரோடு வந்தால் ரொம்ப ஆபத்து. நாங்கள் ஏதாவது கோபத்தில் சண்டையிட்டு அடித்துக்கொள்வோம். உடனே போலீசில் புகார் கொடுக்கத் தோன்றும். ஆனால் ரோடு வசதி இல்லாததால் உடனே புகார் கொடுக்க மாட்டோம். பிறகு 4—5 நாட்கள் ஆனவுடன், நாங்களே பஞ்சாயத்துப் பண்ணிக்கொள்வோம். ஆகவே ரோடு வந்தால் ரொம்ப ஆபத்தாகிவிடும்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் எனக்கு பல சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ளவர்களுடன் பழகவேண்டிய பிரமயம் எனக்கு இருக்கிறது. அங்கே சென்றபோது அங்குள்ள நிலைமை இப்படி இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொண்டேன். “இப்போது இங்கே ரோடு இல்லாததால் உங்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, நீங்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லில் ஒரு மூட்டையை வெளியூருக்கு விற்பனைக்கு கொண்டுபோக வேண்டுமென்றால், அப்போது ஆயிரம் ரூபாய் விலையுள்ள இரண்டு மாடுகளையும் வண்டியையும் பூட்டி, அதன் பிறகும் பல இடங்களில் வண்டியை பலர் சேர்ந்து தள்ளிக் கொண்டு போகவேண்டியிருக்கிறது; சாதாரணமாக 20 மூட்டை நெல் கொண்டுபோகக்கூடிய வண்டியில் 5 மூட்டைகள்தானே கொண்டுபோக முடிகிறது; ரோடு வசதி இருந்தால் 20 மூட்டைகள் கொண்டுபோக முடியும். மேலும் சிக்கிரமாகவும் கொண்டுபோகலாம். இத்தகைய செலவுகளால் உங்கள் நெல்லின் கிரயம் குறைகிறதே? ரோடு வசதி இல்லாததால் அடுத்த ஹரிவிரந்து இங்கே வருபவர்களுக்கும் சிரமம் ஏற்படுகிறதே?” என்று நான் கூறினேன். உடனே அவர்கள் “எங்கள் தேவர் ரோடு போடக்கூடாது என்று சொன்னார்” என்று கூறினார்கள்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினருக்கு இன்னும் 5 நிமிஷங்கள் தான் இருக்கின்றன.

*** SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI :** எனக்கு இன்னும் 5 நிமிஷங்கள் போதாது.

MR. SPEAKER : எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் 15 நிமிஷங்கள் தான் கொடுத்தேன். தாங்கள் சீக்கிரம் முடித்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI :** இது சமூகக் கலவரம் அல்ல என்று தோன்றுமாறு சில விஷயங்களை நான் சொல்வதாக நினைக்கவேண்டாம். அங்கே சமூகக் கலவரம் வேண்டுமென்றே உண்டாக்கப்பட்டது என்று நான் உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கே பலாத்காரம் இருப்பதை பெரும்பான்மையான கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பலாத்காரத்தை அங்கே தூண்டியவர்கள் யார் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே நடவடிக்கை எடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படும்படியாக நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்.

ஸ்ரீ இமானுவேல் கொலை சம்பந்தம் இருக்கட்டும், சென்ற உப தேர்தலுக்குப் பிறகு, அவர் தேர்தலில் எதிரிகளுக்கு உதவி செய்யவில்லை என்பதற்காக சமார் 50 வழக்குகள் போலீஸில் ரெஜிஸ்டர் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே பல கோர்ட்டுகளில் உள்ள வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் 11; சேர்வைக்

30th October 1957] [Sri R. Chidambara Bharathi]

காரர்கள் மற்ற சமூகத்தவர்கள் போன்றவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் 39. இம்மாதிரியான வழக்குகள் இருந்தபோது, இவ் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கவேண்டும். அப்படிச் செய்து மேலும் நம் செல்வாக்கைப் பெற வேண்டும் என்று யோசித்து அவர்கள் சதி செய்தார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணஸ்தர்களாக இருப்பவர்கள், சாதாரணமாக, தடுக்கவும் திருத்தவும் முடியாத விரோதிகள் என்று யாரையாவது கருதினால், அவர்களைக் கொலை செய்வதெத்த தவிர வேறு எதுவும் செய்யமாட்டார்கள். இதுதான் அங்கே சஜலமாக நடக்கும். பலதடவைகள் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கமூதியில் ஸ்ரீ ஷண்முகவேலு சேர்வை விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். வழக்கு நடந்திருக்கிறது. இவர்கள் செய்த பல கொலைகளைப்பற்றி ஸ்ரீ குற்றலயிங்கம் பிள்ளை அவர்களுடைய தீர்ப்பிலும், ஸ்ரீ தாம்ஸன் அவர்களுடைய தீர்ப்பிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியாகத்தான் அவர்கள் செய்வது வழக்கம். சமீபத்திய கலவரம் சம்பந்தமாக 6 பேர்கள் பல காரியங்களைச் செய்தனர். அவர்கள் 6 பேர்களும் சதி செய்தார்கள் என்று கூற முடியாது; ஆனால் அது சதி என்று கருதப்பட்டிருக்கலாம். “இங்கே பல இடையூறுகள் நடக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் எங்களைத் தாக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். போலீசாரிடத்தில் இதுபற்றிக் கூறினால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்வது கிடையாது. ஆகவே கலெக்டர் சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். சில போலீஸ் அதிகாரிகளை மாற்றவேண்டும்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். எந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் நல்லவர்களாகவும், திறமைசாலிகளாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று கருதப்பட்டார்களோ, அவர்களை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். வேறு யாரையும் மாற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறவில்லை. இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அக்கறையோடு மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அதை நீங்கள் அக்கறையோடு, ஞாபகமாக கவனிக்கவேண்டும். அதன் நோக்கத்தைப் பார்க்கவேண்டும். கலெக்டர் அவர்கள் அதை உணர்ந்து இருக்கிறார். அந்த மாதிரி ஒரு உணர்ச்சி இல்லாமல் ‘சமாதானக் கமிட்டி’ என்று ஏற்பாடு செய்கிறேன், டி.ஐ.ஜி. முதலியவர்களைக் கலந்துகொண்டு’ என்று கூறினார். அதன் பிரகாரம் செப்டம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி சமாதானக் கமிட்டி கூட்டப்பட்டது. சமாதானக் கமிட்டியில் தேவர் அவர்கள் இம்மானுவேலைப் பார்த்துத் தவறாகக் கூறினார்களா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் நான் அந்த சமாதானக் கமிட்டியில் அங்கத்தினரும் இல்லை, அல்லது அந்த நிகழ்ச்சி நடந்த இடத்தில் இருக்கவுமில்லை. மற்றவர்களைப் போன்றே விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டதான். இதை நான் முக்கியமாகக் கருதவில்லை. நண்பர் சசிவர்ணத் தேவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற பொதுத் தேர்தல் சமயத்தில் கோல்வால்கர், இந்து மகாசபைத் தலைவர் மதுரைக்கு வந்தார்கள். அவருக்கு ஒரு பண முடிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. பண முடிப்புக் கொடுக்கும் செயலிலே, சிறப்பு செய்யவேண்டுமென்று நண்பர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டார். பண முடிப்புக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் பேசிய பேச்சைமட்டும் தெரிவிக்கிறேன். அவர் யாரும் மறுக்க முடியாது என்று நம்புகிறேன். பொய்யாக்கூட மறுக்கத் துணிய மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். “ஹிந்து மதத்தின் விரோதி மகாத்மா காந்தி. ஆதலால்தான் நான் கோல்வால்கர் அவர்களுக்குப் பண முடிப்புக் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள இசைந்தேன்” என்றார். இந்த வார்த்தைகளை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். காந்தி அவர்கள் ஹரிஜன மக்களை முன்னேற்றம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தாரே அது மிக முக்கியமான காரியம். மற்றவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாமெல்லோரும் அங்கத்தினர்களாக, சுதந்திரமாக சில வருஷங்கள் இருந்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய ஆசைப்படுகிறோம். அன்றைய தினம் காந்தி அவர்கள் அம்பேத்கார் அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து இந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்காவிட்டால், இன்றைய தினம் நீங்கள் இந்த மாதிரி காரியம் செய்ய முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அம்பேத்கார் அவர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு இணங்காமல், அந்த

[Sri R. Chidambara Bharathi] [30th October 1957]

ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமாக அன்றைய தினம் பல அபிப்பிராயங்கள், பல பெச்சுக்கள், பல செயல்கள் செய்து, செயலளவில் காந்தி அவர்களுக்கு விரோதமாக இருந்திருக்கிறார். காந்திக்கு எதிராக இருந்து அவர்கள் செத்தது நியாயம் என்று கூறக்கூடிய கோல்வால்கருக்குப் பண முடிப்புக் கொடுக்கும் வைபவத்தில் கலந்துகொண்டவர், ஹரிஜனங்களுக்கு நண்பராக எப்படி இருக்க முடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நான் அனுமானிக்கின்றேன். நான் கேள்விப்படுகிறேன். வால்தவம் என்று நம்புகிறேன். “நீங்களும் நானும் சேர்ந்து கையெழுத்திட்டு நோட்டீஸ் அச்சடித்து மக்களிடத்தில் கொடுத்தால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களா? கலகம் விளைவிப்பார்களா? நீங்கள் உங்களைப் பின்பற்றுகின்றவர்களிடம், ஹரிஜனங்களை ஹிம்சிக்கவேண்டாம் என்று சொன்னால், அவர்கள் பின்பற்றமாட்டார்களா? அதிலிருந்து தவறி விடுவார்களா?” இப்படிச் சொன்ன காலத்தில், “என் அளவு நீ பெரிய ஆளாக, பெரிய தலைவனாக ஆகி விட்டாயா? உன்னோடு சேர்ந்து நானும் இந்தக் கடிதத்தில் கையெழுத்திடவேண்டுமா?” என்று சொல்லியிருக்கிறார். கோல்வால்கருக்குப் பண முடிப்புக் கொடுக்கும் காலத்தில் மேற் சொன்ன அபிப்பிராயத்தைச் சொன்ன முத்துராமலிங்கத் தேவர் என் அப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார் என்று நம்பவேண்டியிருக்கிறது. அவர் சொல்லியிருப்பார். ஆகையினால், இப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையில் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களால் வேண்டுமென்றே சர்க்காருக்கு எதிராகப் புரட்சி உண்டாக்க திட்டமிட்டுப் பல சதித் திட்டங்களின் காரணமாக, ஹரிஜனங்கள் மீது சாதாரண உயர்ஜாதி மக்களின் மனதிலே அவர்கள் மீது கோபத்தை உண்டாக்க, பெரும் புரட்சிகரமாக, இந்த மந்திரி சபைக்குக் களங்கம் உண்டுபண்ண ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சதித் திட்டமென்று நான் நினைக்கிறேன். இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நான் அனுமானிக்கிறேன். இதை நன்கு ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதலால் நீங்கள் எல்லோரும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஸீரன் வீரன் சண்டை போடலாம். திருடனை, மறைந்து திரும்பும் சபாவ முள்ளவனை, குற்றத்திலிருந்து விலக்க முடியாது. குற்றம் புரிந்த பிறகு தான் கண்டிக்க முடியும். இது என் அனுபவபூர்வமான அபிப்பிராயம். இந்தமாதிரி செயல்களைப் பார்த்துவிட்டு சர்க்கார் என்ன செய்யும். என்னென்ன குற்றங்களைச் செய்தால், என்னென்ன செயல்களைச் செய்தால், நிச்சயமாக என்னென்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்று நினைத்து, ‘அந்த விளைவுகள் ஏற்பட்டால் நாம் பெரும் தலைவராக கீர்த்தியை அடையலாம், நம்மிடம் காமராஜர் சாணகதியடைவார், சர்க்கார் நமக்கு மரியாதை கொடுக்கும்’ என்ற அபிப்பிராயத்தில் செய்திருந்தால் இதைக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் தடுக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

கடைசியாக கூறிய காலத்து கனம் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் நான் தத்தாருடன் மாண்புமிகு வரவில்லை என்று கூறினார்கள். இந்தக் கலகம் ஏற்பட்டது 10-ம் தேதியும் 11-ம் தேதியும். 12-ம் தேதி காலை இந்தக் கலகத்தைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்ட பிறகு அதே ஜோலியாக என் தொகுதியிலும், முதலாளத்தூர் தொகுதியிலும் சுற்றிக்கொண்டிருந்தேன். பல கிராமங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அமைதியை ஏற்படுத்துவதில் முற்பட்டிருந்தேன். இம்மாதிரி செய்துகொண்டுவரும் காலத்தில் எனக்குச் சில கடிதங்கள் வந்தன. அதைச் செய்வதும், இதைச் செய்வதும் சொந்த இனத்தவனுக்கு நல்லது செய்வதாக இல்லை. அதை நான் சில முக்கியஸ்தர்களிடம் காண்பித்து இம்மாதிரி உணர்ச்சி ஏற்பட்டால் எப்படி முன்னேற்றம் ஏற்படும். இந்தக் காலத்திற்கு இது நல்லதல்ல என்று சொன்னேன். முதல் நாள் தத்தார் அவர்களுடன் நான் என் வரவில்லையென்றால், வரவேண்டாமென்பதற்காக இல்லை, பல வேலைகளால் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே . . .

MR. SPEAKER : எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு சட்டம் போட்டு விட்டு அதே சட்டத்தை கனம் அங்கத்தினர் விஷயத்தில் சுமமாயிருந்து விட்டால் நன்றாக இருக்காது. நான் அங்கத்தினருக்கு அரை மணி நேரம் கொடுத்தேன். தயவுசெய்து உடனே முடித்துவிடவேண்டும். அங்கத்தினர்

30th October 1957] [Mr. Speaker]

மேலும் பேசுவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். அங்கத்தினர் பேசும் நேரத்தில் ஒவ்வொரு 15 நிமிஷ நேரத்திற்கும் ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் வீதம் கம்மி பண்ணிவிடுவேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர் ஒரு மணி நேரம் பேசலாம். அப்படியானால் 4 காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேச முடியாது. சுருக்கமாக முடிக்கவேண்டியது அங்கத்தினரின் கடமை.

11-30
p.m.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : தலைவர் அவர்கள் தயவுசெய்து எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் தவறாக மக்கள் மனதில் சந்தேகம் ஏற்படவேண்டுமென்று (இச்சந்தர்ப்பத்தில் அங்கத்தினர் ஒரு பத்திரிகையைப் படிக்க எடுத்தார்).

SRI M. KALYANASUNDARAM : அங்கத்தினர் பத்திரிகையிலிருந்து படிக்கலாமா ?

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கா.சீ.க. மகாநாடு 28, 29, 30 தேதிகளில் நடந்தது. 29-ந் தேதி காலையில் ஒரு மறவர் துரைசாமித் தேவர் என்று நினைக்கிறேன் வந்து கத்திரை, கண்ணீர் சிந்திரை, மிகவும் பரிதாபகரமாக இருந்தார். இவ்வாறு தினமணியில் கொட்டை எழுத்தில் வந்தது.

MR. SPEAKER : தயவு செய்து உட்காரலாம். அடுத்தது கனம் மருதாசலம் அவர்கள் பேசுவார்.

(ஸ்ரீமதி டாக்டர் செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் தலைமை வகித்தார்.)

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் சேர்மன் அவர்களே, ராம நாதபுரம் ஜில்லா முதுகுளத்தாரில் மறவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் நடந்த தகராறையொட்டி கொண்டு வந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரத்தில் முதுகுளத்தார் பிராந்தியத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் தகராறுகள் நடந்தது என்றால் அந்தத் தகராறுக்கு என்ன காரணம் என்று குறிப்பிடவில்லை. அந்தத் தகராறு 1930 வருஷத்திலிருந்து 1949 வரையில் நடந்துகொண்டே வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சமூகப் பூசல்களுக்கு இன்று வரையில் இந்த அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுத்ததாகத்தான் தெரிகிறது. 1957-ல் நடந்த ஒரு சமூகப் பூசல் சம்பந்தமாக தகராறு ஏற்பட்டு அதைத் தீர்த்து வைக்க பல நண்பர்கள் அங்கே போய் தகராறைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தகராறு நடந்த இடங்களிலும் இன்னும் மற்ற இடங்களிலும் இந்த அரசாங்கம் நடந்துகொண்ட முறை மிகமிகத் தவறான முறை என்றும் அது ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய முறை அல்லவென்றும் தெரிகிறது. அதனால் தான் நாங்கள் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

எனக்கு முன்னதாகப் பேசிய தேவர் அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லா, அந்தப் பகுதியைப்பற்றி சொல்லிவிட்டார். அங்குள்ள மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த விதமான சௌகர்யமும் செய்துகொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அதற்குக் காரணம் என்ன சொன்னார் என்றால் சென்ற காலங்களில் அந்தத் தொகுதியில் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் அடிக்கடி வெற்றி பெற்ற காரணத்தால் அந்தத் தொகுதியில் எந்த விதமான முன்னேற்றக் காரியங்களும் செய்யக்கூடாது என்றும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஜெயித்துவரக்கூடிய தொகுதிகளுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த விதமான வேலைகளும் செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருப்பதாகவும் எனக்குத் தெரிகிறது. அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும். அங்கேயுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வி வசதியோ அல்லது போக்குவரத்து வசதியோ, தண்ணீர் வசதியோ எதுவும்

[Sri N. Marudachalam] [30th October 1957]

செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எதிராக உள்ள கட்சிக்காரர்கள் எந்த இடங்களில் ஐயித்திருக்கிறார்களோ அந்தத் தொகுதிகளில் எந்த வசதியும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்து கொடுப்பதில்லை என்ற திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு அநீதி இழைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஒரு கருவியாக உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு இருப்பதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். இன்று அங்கே தகராறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அங்கே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்பொழுது மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? ஓர் இடத்தில் தண்ணீர் வந்துவிட்டது என்றால் அந்த இடத்திற்கு அவர்கள் அவசர அவசரமாகப் போகிறார்கள் மக்களைக் காப்பாற்ற. அதைப் போலவே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யும்போது அங்கே ஏன் மந்திரிகள் போகவில்லை? ஒருவரை ஒருவர் சுட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர மக்களுக்கு உதவி செய்ய போகவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது ஒன்றும் புரியவில்லை. மந்திரிகள் சுட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது அங்கே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறாரா என்பது புரியவில்லை. அல்லது சுட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே மந்திரிகள் செல்லவில்லை என்று சொல்லுகிறாரா என்பது புரியவில்லை.

SRI N. MARUDACHALAM : சுட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே மந்திரிகள் அந்த இடத்திற்கும் செல்லவில்லை. தீ வைத்துக்கொண்டு பிணக்காடாக இருக்கிறது, சுடுகாடாக இருக்கிறது அந்த இடத்திற்கு மந்திரிகள் போகவில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த ஜாதிக் கொடுமை என்பது அந்த இடத்தில் மாத்திரம் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் கவலைப்படவே இல்லை. ஒவ்வொரு இடங்களாக என்னை சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ரொம்பவும் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய உரிமைகளைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். கோவை ஜில்லா, டீனேடு என்ற இடத்தில் ஒரு ஹரிஜன வாலிபன் ஒரு நாயுடுப் பெண்ணை கலியாணம் செய்துகொண்ட காரணத்தினால் அந்த ஊரை விட்டே அவனைத் துரத்திவிட்டார்கள். அவன் வேலை இல்லாமல் திண்டாடும் நிலைமையில் இருக்கிறான். இம் மாதிரி பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பலன் தரக்கூடிய எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையில் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் சொல்லுகிறார்கள் பல சட்டங்களை இதுற்றி இருக்கிறோம் அதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய குறைகளைல்லாம் தீர்த்துபோய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கோவிலைத் திறந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. கோவிலுக்குப் போக கற்பூரம் வாங்குவதற்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டாமா என்று கேட்கிறேன். கோவிலைத் திறந்துவிட்டால் அவர்கள் முன்னுக்கு வந்துவிடமாட்டார்கள். அவர்கள் உண்மையில் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதினால் அவர்களை பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்யவேண்டும். அவர்களும் ஜாதி ஹிந்துக்களைப்போல் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும் என்றால் அதற்குத் தக்க பொருளாதார உதவி அளிக்கவேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆட்டுக்கடாக்களை முட்டிக்கொள்ள விட்டு வேடிக்கைப் பார்ப்பது போல் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையை பயன்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு இரண்டு வகுப்பையும்

30th October 1957] [Sri N. Marudachalam]

மோதவிட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு மக்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது என்பது புலனாகிறது. ஆகவேதான் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தையொட்டி சில குறிப்புகளை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதை மாதிரம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI P. K. MOOKIAH THEVAR :** கனம் தலைவி அவர்களே, கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தையொட்டி நான் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். இதற்கு முன் பேசிய பலர் அதிலும் குறிப்பாக கனம் பாரதியார் அவர்கள் பேசும்போது தேவர் அவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பர் என்றும், கனம் சசிவரண தேவர் அவர்களுக்கு ஒரு நண்பர் என்றும், முதுகுளத்தூர் மக்கள் தனக்கு சொந்தக்காரர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார். அப்படி சொல்லிக்கொண்டு தனக்கு அரசியல் பொறுப்பு இருக்கிறது என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். அந்தப் பக்கத்திலுள்ள மக்கள் திருந்த வேண்டுமென்று குற்ற பரம்பரைச் சட்டம் போட்டிருந்தும் கூட அங்குள்ளவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வாழவேண்டும் என்று வாய்ப்புக் கொடுத்திருந்தும் அவர்கள் அவைகளை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருந்தும் காட்டு மிராண்டுகளைப்போல் இருந்தார்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் தலைவராக தேவர் அவர்கள் இருந்தார் என்றும் சொன்னார். அப்படி அவர் சொன்னது அவருக்கு மிகவும் அழகாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட மக்களும் அவர்களுக்கு ஒரு தலைவரும் அந்தப் பக்கத்தில் இவ்வளவு காலம் இருந்திருக்கிறார் என்று சொன்னதும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இதாவையிலும் அங்கே அரசாங்கம் நடைபெறவில்லை என்றுதான் காட்டுகிறது, என்ற அந்த தொனியில் அவர் பேசினார். அந்தப் பகுதி இந்த நாட்டில் தானிருந்ததா அல்லது வேறெங்குமிருந்ததா அதே பிற்பட்ட பகுதியைச் சேர்ந்தவரும், அரசாங்கத்தை நடத்தத் தெரிந்தவரும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவாகியும், ஆதி தியாகியாகவும் தலைவராகவும் இருக்கும் முதல் மந்திரி காமராஜ் அவர்கள் வந்த பிறகும் அங்கு ஏன் முன்னேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது தெரியவில்லை.

தெரிந்திருந்தும் ஏன் அதைப் புறக்கணித்தார்கள்? இந்தக் குற்றம் யாரைச் சார்ந்தது? நாட்டு மக்களோடு மக்களாகக் கருதாமல் அவர்களைக் குற்றபரம்பரைச் சட்டத்தில் வைத்து இருந்தார்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் வெள்ளைக்காரர்களுக்குத்தான் தேவர்களும் பள்ளர்களும் வேண்டாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்று சரித்திரம் சொல்லும். அந்தப் பகுதி வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில்தான் புறக்கணிக்கப்பட்டு அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள். உசிலும்பட்டி பிராந்தியத்திலே குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தை எதிர்த்தவர்களை 20 பேருக்கு மேல் சுட்டு எரித்தார்கள். அன்று வெள்ளை அரசாங்கம் அப்படிச் செய்தது. வெள்ளைக்காரர்கள் தான் செய்தார்கள் என்றால், இந்தக் காலத்திலும் அந்தப் பகுதியைப் புறக்கணிப்பதும், புறக்கணிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் தேவர் தலைவர் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. 'மக்களுக்கு அவர் நன்மை செய்யவில்லை. யானால் அரசாங்கம் நடத்தும் இவர்கள் ஏன் அந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்யவில்லை? இவர்கள் பேசுகிற பேச்சு எப்படியிருக்கிறதென்றால், வெள்ளைக்காரர் அன்றைக்குப் பேசிவந்ததைப்போல இருக்கிறது. அவர்களைப் பின்பற்றி இவர்களுடைய பேச்சும் இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair)

காமன்வெல்தில் இந்தியா இருப்பதைக் குற்றமாகச் சொல்லி தேவர் அவர்கள் போராட்டத்தைச் செய்து சதித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அதற்காகத்தான் அவரைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறோம் என்று அதில் ஒரு கலகத்தை மூட்டி தேவர் மீது கொலை குற்றம் சொல்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? அன்றிருந்த வெள்ளைக்கார மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது. அவர் ஒரு காட்டு மிராண்டி, ஒரு கொலைகாரர், ஜாதி விரோதத்தை தூண்டிவிட்டார் என்று குற்றத்தைச் சாட்டி, வெள்ளைக்காரர்கள் வழியில்

[Sri P. K. Mookiah Thevar] [30th October 1957]

இவர்களும் போகிறார்களேயொழிய, இந்த நாட்டு மக்களிடமிருந்து வரி வாங்குகிறோமே, அவர்கள் பேரால் ஆள்கிறோமே, ஆகவே, அவர்களுக்கு நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டாமா என்று அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை. தேவர் அவர்கள் இன்று வேண்டாதவர்களாக இருக்கலாம். அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களிடமிருந்து பரம்பரையாக வரிப் பணம் வாங்குகிறார்களே? அதற்காகவாவது அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று ஏதாவது சித்திரம் செய்து பார்த்தார்களா? இல்லை.

கனம் அங்கத்தினர் பாரதி அவர்கள் அந்தப் பகுதியினருக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தும், அவர்களைக் காட்டுமிராண்டிகள் என்று சித்தரிப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அப்படிச் சித்தரித்ததோடு, அவர்களுக்கு தேவர் உந்தையாக இருந்தார் என்று சொன்னார்கள். 1936, 1937-ம் வருஷங்களில் தேவர் இல்லையென்றால் அந்தப் பிராந்தியத்தில் காங்கிரஸ் இல்லை என்பதை அவர்களை உணர்வார்கள். மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அன்று காங்கிரஸ் காப்பாற்றப்பட்டிருந்த தற்குக் காரணம், தேவர் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். சரித்திரம் சொல்லும். காட்டுமிராண்டி என்று இன்றைக்குச் சித்தரிக்கப் படும் தேவர் அன்றைக்கு காங்கிரசுக்குத் தேவையாக இருந்தது.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் நண்பர் சொல்வதை நான் மறுக்கிறேன். நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

MR. SPEAKER : அது 'Point of order' இல்லை.

SRI P. K. MOOKIAH THEVAR : நீங்கள் மறுக்கலாம், சரித்திரம் மறக்காது. பாரதி போன்றவர்களை அன்றைக்கு பாம கேலில் சம்பந்தப் படுத்தித் தண்டிக்கவேண்டுமென்று முயற்சி செய்த காலத்தில், காங்கிரஸ் காரர்கள் பலரும் விரோதமாக இருந்த காலத்தில் இவரை அதே தேவரும், சரிவரண தேவரும் காப்பாற்றினார்கள் என்பது இந்தச் சபைக்குத் தெரியாது சரித்திரம் சொல்லும், இன்றைக்கு மறைக்கப்பட்டிருந்தாலுங்கூட மானம், மரியாதையை நல்ல முறையில் காப்பாற்றி, காங்கிரசைக் காப்பாற்றி, பலமுறையில் சிறை சென்றார் தேவர் என்பது நாளை தெரிந்து விடும்.

ராஜாஜி மந்திரி சபையில்கூட அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு விவசாயப் போராட்டத்திற்கு, தொழிலாளர் போராட்டத்திற்காக 1937-ல் சிறை சென்றார். ராஜாஜி காங்கிரஸ்காரராக இருந்தாலுங்கூட, அன்று ராஜாஜி அவர்களுக்கும் சத்தியமூர்த்தி அவர்களுக்கும் போட்டி இருந்தது. சத்தியமூர்த்தி அவர்களுக்கு நமது காமராஜ் சிஷ்யராக விளங்கினார்கள். பாமரர் என்று இப்பொழுது சொல்லப்படும், பாமரர்களுக்குத் தலைவர் என்று சொல்லப்படும் தலைவர் தேவர் அவர்கள், அன்று சத்தியமூர்த்திக்கு உந்தையாக இருந்தார், காமராஜ் அவர்களுக்கு உந்தையாக இருந்தார். 1946-லே ராஜாஜி அவர்களை எதிர்த்து தேவர் அவரது தலைமையை மாற்றினார். காரணம் அதற்கு முன்னால் நடந்த 1942-ம் வருஷத்திய போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாது கலந்தவர்களை காலிகள் கூலிகள் என்று ராஜாஜி சொன்னதுதான் தேவர் தான் பீடத்தில் இன்றுள்ள காங்கிரஸ்காரர்களை அமர்த்தினார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. இது சரித்திரம். இப்படி இருக்கும்போது, தேவரைத் தனிப்பட்ட முறையில், கொலைக் குற்றம் செய்தார் என்றோ, அக்கிரமக்காரர் அநியாயக்காரர் என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள். ஆனால், அந்தப் பகுதி மக்களுடைய சொந்தக்காரர் என்று சொல்கிற பாரதி போன்றவர்கள் அவர்களைக் காட்டுமிராண்டிகள் என்று சித்தரிக்கிறது வேடிக்கையாக இருந்தாலும் மனதைப் புண்படுத்துகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

முதுகுளத்தாரில் நடந்தது என்ன? எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் நொந்துகொண்டார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கள்ள ஜாதி வெறி காரணமாக, பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றவேண்டுமென்று ஒரு சாரார் விரும்பியதன் காரணமாக, வளர்ச்சித் திட்டங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கு உண்டு என்று சொல்லி,

30th October 1957] [Sri P. K. Mookiah Thevar]

அவைகளைப் பெறுவதற்கு 'முயற்சி' செய்ததன் காரணமாக அங்கு நடந்துவிட்டது கலவரம். கலவரத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக கணனீர் வடிக்கின்றோம், வருந்துகிறோம்.. நாம் பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கிறோம். அமைதியை நிலைநாட்ட அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. 1930, 1932-ம் வருஷத்திலிருந்து வளர்த்துக்கொண்டே வந்தார்களே, இவ்வளவு கரலமாக அவர்கள் வேடிக்கையா பார்த்தார்கள் ? ஜாதிச் சண்டை நாட்டிலே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதென்றால் அது வளரட்டும் என்று 1957-ம் ஆண்டு வரை ஏன் சும்மா இருக்கவேண்டும். அதற்குப் பின்னால் முடிவு கட்டவேண்டும் என்று இருந்தார்களா ? இப்படிச் சுட்டுத் தள்ளி, அரசியல் கட்சிக்குப் பலம் தேடிக்கொள்ளலாம், அதற்கு வாய்ப்பு வரும் என்று இவ்வளவு நாளாக விட்டுக்கொண்டு வந்தீர்களா ? அந்தத் திட்டம் போட்டு வேலை செய்தீர்கள் ? காலாகாலத்தில் ஏன் முடிவு செய்யவில்லை. எத்தனை கேஸ் போட்டீர்கள் ? எத்தனை பிரசாரம் செய்தீர்கள் ? தீண்டாமைப் பிரசாரம் நடந்ததா ? அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதி என்று தத்தார் அவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இப்படி புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்க, இப்பொழுது என்ன திடீரென்று அக்கறை வந்துவிட்டது ? துப்பாக்கியால் சுடவேண்டிய நிலைமை என்ன வந்து விட்டது ? அங்குள்ள பள்ளிகளும் தேவர்களும் தாய்-பிள்ளை உறவு கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைக் கெடுக்கப்பார்க்கிறீர்கள் இனி இது முடியாது.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 1893-ம் வருஷத்தில் சிவகாசியில் கொள்ளை அடித்தார்கள் நாயுடுக்கள், பள்ளர்கள், தேவர்கள். நாடார்கள் வியாபாரத் துறையில் முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் மீது போர் தொடுத்தார்கள். நாடாருக்கு விரோதமாக அப்பொழுது பள்ளர்கள் சண்டை போட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இன்று பதவிக்கு வந்துவிட்டோம், ஆகவே, அவர்களை பழிவாங்கவேண்டுமென்ற நோக்கங்கொண்டுதான் இப்படிச் செய்தீர்கள் என்று நான் காமராஜ் அவர்களைப்பற்றி ஏன் சந்தேகம் கொள்ளக்கூடாது ? அதனால்தான் முதலாளத்தார் கலவரத்தை பள்ளர் தேவர் சண்டை என்று சித்தரிக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். இதைச் சொல்ல எனக்கு உரிமை இல்லையா ? அவர்கள் சொல்லிக்கொள்வது போல் எனக்கும் அந்த உரிமை இருக்கிறது.

அன்றிலிருந்து சக்கிலியர்கள், பறையர்கள், பள்ளர்கள் இவர்களிடையே வேற்றுமை இருந்து வருகிறது. பறையர்களுக்கும் மற்ற ஜாதி இந்துக்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமையைக் காட்டிலும், பள்ளர்களுக்கும் பறையர்களுக்கும் இடையே வேற்றுமை அதிகமாக இருக்கிறது. பள்ளர்களுக்கும் பறையர்களுக்கும் போட்டா போட்டி இருக்கிறது. ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களைக் கேட்கிறேன்.—இதுவரை பள்ளர் யாராவது மந்திரியாக வந்தார்களா ? தென் ஜில்லாவில் பள்ளர்கள் இதைச் சொல்லி பிரசாரம் பண்ணுகின்றார்கள். ஹரிஜனங்கள், பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், அவர்களுடைய கொள்கையை எடுத்துச் சொன்னதால், இந்த நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல உரிமை இல்லையா ? பிரச்சினையைச் சிக்ஸ் செய்ததால் என்ன நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது ? பள்ளர் பறையர் நிலைமையை வைத்து, கக்கன் அவர்கள் மந்திரியான உடன் பள்ளர்களை பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு சதி செய்யப்பட்டது என்று சொல்ல எங்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லையா ?

எல்லா இடத்திலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வித்தியாசத்தைப் பெரிதுபடுத்தி சமூகத்திலுள்ள அமைதியைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையில் நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்று நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : சபாநாயகர் அவர்களே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், பேசும்போது, பள்ளர் யாரும் மந்திரியாக வர முடியாது, அதற்கு வசதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். திரு எம். பி. பெரியசாமி அவர்கள் சட்டசபை ஆரம்பித்த முதலே அங்கத்தினராக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி சர்க்கார் அவர்களுக்காக விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், இம்மாதிரி குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[30th October 1957]

SRI. P. K. MOOKIAH THEVAR : அங்கத்தினராக இருக்கலாம் அமைச்சராக இல்லையே அம்மாதிரி சம உரிமை கொடுக்கப்பட்டால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சகல நன்மையையும் செய்யவேண்டும், ஆத்திரம் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். மூவேந்தர்கள், ஆண்டவர் பரம்பரை, இன்று மனிதர்களாகப் பிறந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அது சரியல்ல. நீண்ட காலமாக ஹரிஜனங்களுக்குள்ளே அந்த வித்தியாசம் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில்தான் இதைப்பேசுகின்றேனெயொழிய வேறொன்றுமில்லை. தேவர்கள் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குப் பாடுபட்டது, அவர்கள் செய்த தொண்டு மற்றவர்கள் யாரும் செய்திருக்க முடியாது, அந்தப் பகுதி சம்பந்தப்பட்டவரை. தேவர் அவர்கள் காந்தியேயையே மதுரையில் ஒரு தடவை கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார், காந்திஜீக்கே இந்தக் கதியென்றால் ஹரிஜனங்கள் நிலை எப்படி இருக்கும்? என்று பாரதி சொன்னார்கள் அதே கூட்டத்தில் சட்ட நிபுணர் அம்பேத்காரைப் படிக்க வைத்த பெருமை திலக்கரைச் சாரும் அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவன் நான் என்று தேவர் பேசினதை பாரத் என் குறிப்பிடவில்லை. சிறு வித்தியாசங்களைப் பெரிதாக்கி, அரசியல் காரணங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தினால் யார் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட முடியாமல் போகும். ஜாதிச்சண்டை ஜாதிச் சண்டை என்று பேசிக்கொண்டிருப்பது நாட்டில் நிரந்தரமான அமைதியை ஏற்படுத்தாது. தலைமை தாங்கக்கூடியவர்கள் எவரோ அவர்களைப் பின்பற்றித்தான் நாடு போகிறது. அவர்களைப் பின்பற்றித்தான் நாடு வாழுகிறது. ஜாதிச் சண்டை, ஜாதிச் சண்டை என்ற நிலைமை நின்றால், வருங்கால சரித்திரத்தில் நாட்டில் முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்க்கவும் முடியாது.

முதுகுளத்தூர் சண்டை ஜாதிச் சண்டை ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. நியூ யார்க் டைம்ஸ் என்னும் பத்திரிகையும், பி.பி.வி. ரேடியோவும் இதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “இந்தியாவில் ஜாதிப் பூசல் இருக்கிறது, உன் நாட்டுக் குழப்பமிருக்கிறது அதனால், அயல் நாட்டிலிருந்து நாங்கள் கடன் கொடுக்க முடியாது. அவர்களை நம்பி நாங்கள் எப்படி கடன் கொடுப்போம்” என்ற முறையில் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையும் எழுதுகிறார்கள். முதுகுளத்தூர் கலவரத்தால் ஐந்தாண்டுத் திட்டமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது டைம்ஸ் பத்திரிகை என்ன சொல்கிறது? “கவர்ன்மென்ட் சட்டத் தவறு, என்குவைரி போடவில்லை, ஜட்ஜைப் போட்டு விசாரிக்காமல் இருக்கிறது” என்று எழுதுகிறது. இதிலிருந்து வருகிற அவமானம் நாட்டில் பிறந்த எல்லோருக்கும் தான். வரி கொடுக்கிற மக்கள் எல்லோருக்கும் ஏற்படக்கூடிய அவமானம் இது. அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய அவமானம் எங்கனையும் சார்ந்ததே. அதைக் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்று நான் கேட்கின்றேன். இந்த நிலையில் ஜாதி வித்தியாசத்தை யாரும் விரும்பவில்லை. மனிதனைப் பிறந்தவர்கள், நாகரிகம் உள்ளவர்கள் யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். நாங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு விசேஷ அல்ல. ஹரிஜனங்கள் ஆயிரம் அடி அடித்தாலும் நாங்கள் தாங்கிக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். அங்குள்ள விவசாய நிலைமையையும் நிலத்தின் நிலைமையையும் பெரிதாக்கவேண்டாம், நாங்களும் விவசாயி, அவர்களும் விவசாயி, ஒரே வாய்க்காலில் படுக்கிறோம், ஒரே வரப்பில் படுக்கிறோம் அந்த நேரத்தில் சிறு சண்டைகள் நேரிடலாம். ஒருவர் ‘பண்டை’ மற்றொருவர் ஆண்டிருக்கலாம். இந்த சண்டைகளையெல்லாம் பெரிதாக்கி வியாபாரம் செய்து அரசியல் விவகாரமாகச் செய்வது மிகவும் அவமானகரமாகும். நாடு விளங்காது. அதற்காக துப்பாக்கி கொண்டா தாக்கவேண்டும்? அதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆட்சேபணை இல்லை. முத்திராமலிங்கத் தேவருக்கு நீங்கள் நன்மை செய்தால் தேவர்கள் உங்களுக்கு உதவி செய்யலாம். துப்பாக்கி மூலமாகவா ஹரிஜனங்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும்? உங்கள் காந்தியைக் கொள்கை என்ன ஆயிற்று? அஹிம்சை என்ன ஆயிற்று? பஞ்சசீலக் கொள்கை என்ன ஆயிற்று? துப்பாக்கி கொண்டு சுடவேண்டிய

30th October 1957] [Sri P. K. Mookiah Thevar]

அவசியம் ஏற்பட்டதா? துப்பாக்கி கொண்டு சடுவதற்கு முன்னால் தடி கொண்டு அடிப்பது வழக்கமில்லையா? உங்களிடம் டியர் காஸ் இல்லையா? அதை ஏன் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது? உங்களிடம் போலீஸ் படை இல்லையா? 1930-வது வருஷத்திலிருந்து யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களே? 1932-வது வருஷத்திலிருந்து யோசித்து திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்களே? ஏன் கலகம் வராமல் தடுப்பதற்கு ஏராளமான போலீஸ் படையை பாதுகாக்கும் முறையில் வைத்திருக்கக்கூடாதா? அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுத்து தண்டிக்கக்கூடாதா? கேஸ்கள் போடக்கூடாதா? அரசாங்கமே அபசியல் சண்டையை ஜாதிச் சண்டையாக்க அத்தனை முயற்சியும் எடுத்திருக்கிறது மிகவும் மோசமான நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உலக சரித்திரத் துலேயே ஒரு மோசமான நிலைமை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. காமராஜ் அவர்களுக்கும் ஸ்ரீ தேவர் அவர்களுக்கும் பல காரணங்களைக்கொண்டு அரசியல் ரீதியில் பல விரோதங்கள் இருக்கலாம். ஒரு கட்சிக்குள்ளேயே இருப்பவர்களிடம் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கலாம். போட்டிகள் ஏற்படலாம், அதற்காக வாய்ப்பு வந்தவுடன் தலைவர்களை பின்பற்றிய ஜனங்களை பழி வாங்குவது மிகவும் அமரமானம். அதே ஜில்லாவிலே 'புயல் வெள்ளம்' ஏற்பட்ட பொழுது முழங்கால் தண்ணீரிலே இறங்கி உழைத்தார் காமராஜ் அவர்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது அங்கு ரத்த ஆறு ஓடும்பொழுது அவர் அங்கு ஏன் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவில்லை. அதற்கு முன்னால் 20 வருஷ விரோதம் கலகத்துக்கு காரணம் என்று அவர் வாயாலேயே சொன்னார். நால்வர் கமிட்டி போட்டு தேவரை சந்திக்க தாயாராக இருக்கிறார்களா என்று கேட்டால், தேவர் வந்தால் அமைதி ஏற்படுத்தி விடுவார் என்ற பொருளமையினால் அவர் மறுத்துவிட்டார். இதெல்லாம் அரசியல் ஆகாத தேவர் துப்பாக்கியை சோளமத்தட்டை என்று சொன்னதற்காகவா ஐந்து துப்பாக்கி கொண்டு சுட்டீர்கள்? ஜாதிச் சண்டை அங்கு இல்லை. வருஷக்கணக்கில் ஹரிஜனங்களும் நாங்களும் ஒன்றாக வாழ்ந்து வருகிறோம். இந்த அவமானம் எங்களைச் சார்ந்தது அல்ல, மக்களைச் சார்ந்தது அல்ல, உங்களைத்தான் சாரும். ஹரிஜனங்கள் எங்களைோ நிலத்தில் இருக்கிறார்கள். எங்களையும் அவர்களையும் பிரிக்க முடியாது. நாங்கள் மனிதனைச் சரண்டி பிழைக்கவில்லை. நிலத்தை சரண்டி பிழைக்கிறோம். நாங்கள் மறையை நம்பி பிழைக்கிறோம். தயவுசெய்து எங்கள் மனதை புண்படுத்தவேண்டாம். நாங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். சபையில் உள்ளவர்கள் கட்சி பிரதி கட்சி இல்லாமல் ஒரு கமிட்டி போட்டு விசாரணை நடத்தட்டும். நாங்கள் குற்றம் செய்திருந்தால் பிறகு தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். பல கட்சிக்காரர்கள் பலவிதமாக புகார்கள் செய்கிறார்கள். எத்தனை பயங்கரமாகப் பேசுகிறார்கள்? உங்கள் அவுரிஸை தத்துவம் எங்கே போயிற்று? ஊழியர்களாக இருந்து, தலைவர்கள் ஆகி மந்திரிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு தமிழ் நாட்டிற்கே மனித வர்க்கத்திற்கே அவமானமான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக நீங்கள் ராஜீநாமா செய்துவிட்டு அந்தப் பாவத்தை கழுவவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :

சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே முதலுளத்தார் வட்டா ரத்தில் நடந்த விஷயங்கள் பற்றி பேசுவது மனதுக்கு கஷ்டத்தையும் வேதனையையும் கொடுக்கிறது. ஆனால் சட்ட சபையின் பொறுப்பு அதைப் பற்றி பேசவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னது, இவர்கள் சொன்னது அல்ல, நான் கண்டது கேட்டது முக்கியமாக சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லா கீழ் தாலுகாக்களின் நிலைமையை இரண்டு பக்கத்திலும் எனக்கு முந்தி பேசியவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நான் அது சம்பந்தமாக ஒன்று மட்டுமே சொல்ல விரும்புகிறேன். கீழ்ப்பக்கத்து தாலுகாக்கள் அந்தக் காலத்திலிருந்து பல நூற்றாண்டுகளாக ஜமீன்தார்கள் ராஜாக்கள் அவர்களுடைய ஆளுகையிலே இருந்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். அந்த ஜமீன்தார்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள், சிறு ஜமீன்தார்கள் மறவர்கள். அவர்

[30th October 1957]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

கள் ஆளும் கட்சியினரைப் போல் அங்கு இருக்கிறார்கள். ஆதலால் மறவர்களுக்கு அந்தப் பக்கத்திலே ரொம்ப செல்வாக்கு உண்டு. அவர்கள் எஜமானர்கள் என்று மனப்பான்மை அங்கு உண்டு. அவர்களுடைய படைவீரர்கள் போல் ஹரிஜனங்கள், முக்கியமாக பள்ளர்கள். நான் பள்ளர்கள் என்று பிரித்து சொல்லுவதற்கு விரும்பவில்லை. இருந்தாலும், ஹரிஜனங்கள் தேவமார்கள் சண்டை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆனால் பள்ளர்கள் மட்டும்தான் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டார்கள், கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆதலால் பள்ளர்கள் மட்டும் என்று குறிப்பாக பிரித்து சொல்லிவிட்டு, இனிமேல் ஹரிஜனங்கள் என்றே குறிப்பிடுகிறேன். ஆண்டை, அடிமை என்று பொதுவாக இது இந்தியா பூராவும் இவர்கள் உறவு இருந்திருக்கிறது. நம் நாட்டிலே ஹரிஜனங்களை தாழ்த்தி வைத்திருக்கிறோம் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த இடத்திலே ஒற்றுமையாக தாயும் பிள்ளையுமாக பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்திருக்கிறோம் என்று சிலர் சொன்னார்கள். தாயும் பிள்ளையும் என்ற தன்மை எப்படிப்பட்டது என்பது புரியவில்லை. கீழ் தாலாகாக்களில் நான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். அருப்புக்கோட்டை, திருப்பா சேத்தி, திருப்புவனம் முதலிய இடங்களிலுள்ள ஜனங்களை ஓரளவு புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. வெள்ளமும் புயலும் வந்த பொழுது 6 வார காலம் அங்கே சுற்றியிருக்கிறேன். காந்தி கிராமத்திலிருந்து 180 மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், தோழர்கள் அங்கு போயிருக்கிறோம். சர்க்காரும் கிராம சேவக் மாணவர்களை நிறைய அனுப்பி வைத்தார்கள். கல்லுப்பட்டி கிராம சேவக் மாணவர்களுக்கும் என்னுடைய 'பிராஜக்ட் ஸ்டாப் மெம்பர்களுக்கும்' முதுகுளத்தூர் தாலாகாவில் வேலை செய்த ஜனங்களோடு தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. அருப்புக்கோட்டை, திருச்சுழி முதலிய இடங்களிலெல்லாம் உடனடியாக அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மேற்கொள்வென்றமேன்ற நாள்கள் அப்பொழுதே சர்க்காருக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், அந்த வட்டாரத்தில் நாங்கள் போனதும் 'தேவர் எங்கே' என்று விசாரித்தேன். அது அவருடைய தொகுதியாதலால் அவரைப்பற்றி விசாரித்தேன். எனக்குச் சொல்லப்பட பதில் அவர் பர்மா போயிருக்கிறார் என்பது தான். அவர் ரொம்ப அதிர்ஷ்டக்காரர், அவர் தொகுதிக்குப் போகாமலே ஜெயித்து வரக்கூடிய சக்தி அவருக்கு இருந்தது. வெள்ளமும் புயலும் வந்த காலத்திலே பக்கத்து ஜில்லாவிலிருந்து நாங்கள் அங்கு வேலை செய்யப் போகும்பொழுது அந்த வட்டாரத்து எம்.எல்.ஏ. அங்கு இல்லை. ஜனங்களிடம் எந்த விதத்திலே சக்தி வளருகிறது, பொறுப்பு எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்ற ஒரு விஷயத்திற்காக மட்டும் இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு அந்த வட்டாரத்தைப்பற்றி மற்றவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அங்கே கல்வி வசதி கிடையாது, போக்குவரத்து வசதி கிடையாது, ஒரே பேர்க நிலங்கள், இந்த மாதிரி பல்விதமான சிக்கல்கள் இருப்பதனால் பொருளாதாரத்திலும் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கின்ற பிரதேசம் எனப் பலர் சொல்லிவிட்டார்கள்.

ஆனால் அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல துணிச்சல், தைரியம், சீக்கிரத்தில் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய தன்மை எல்லாம் நிறைய இருக்கிறது. இதை நாம் மறக்கக்கூடாது. அந்தத் துணிச்சலை தைரியத்தை, உணர்ச்சியை நல்ல முறையில் செலுத்துவதா? அழிக்கிற முறையில் செலுத்துவதா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். மறவர்கள் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடியவர்கள், யாருக்கும் அடிமைப்படமாட்டோம் என்கிற நெஞ்சத் துணிவு உள்ளவர்கள். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் எத்தனை சம்பவங்கள் அவர்களினால் நடந்திருக்கின்றன, அவர்களுடைய தேசாபிமானம் எவ்வளவு என்பது எல்லாம் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

வெகுகாலமாக அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் தாயும் பிள்ளையுமாக இதர சாதியாருடன் இருந்து வந்தார்கள் என இங்கே சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றித்தான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள்

30th October 1957]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

எப்படித் தாயும் பிள்ளையுமாக இருந்தார்கள் என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். சமீபத்தில் நான் அங்கே போயிருக்கிற காலத்தில் முக்குலத்துப் பெண்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள், “ஹரிஜனங்கள் முக்குலத் தாரைப் பார்த்து பெண் கேட்க வந்தார்களாமே? பெண் கேட்க வருவ தற்கு அத்தனை துணிச்சலா?” என்பதாக. ஹரிஜனங்கள் உயர்சாதிப் பெண்களைக் கேட்கவந்தார்கள் என்கிற வதந்தி அங்கே எப்படியோ பரப்பப் பட்டிருக்கிறது. இத்தனை உணர்ச்சியோடு தாய்மார்கள் கேட்டார்கள் என்றால் ஆண் மக்களுக்கு எத்தனை உணர்ச்சி அதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் எனச் சொல்லமுடியாது. தாயும் பிள்ளையுமாக இருக்கக்கூடிய பிரதே சத்தில் இப்படிப்பட்ட வதந்தி எப்படிப் பரப்பப்பட்டது என்று கேட்கிறேன். அதுவும் அவர்களுடைய குணம் சீக்கிரத்தில் உணர்ச்சி வசப்படுவது என்று சொன்னேன். ரொம்ப தைரியமானவர்கள், உயிருக்கு அஞ்சாத வர்கள், அவர்களிடத்தில் இப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நம் சமூகத் தினிடம் வந்து பெண் கேட்டார்கள் என்கிற வதந்தியைப் பரப்பிவிட்டிருக்கி றார்கள் என்றால் இதனால் பெண்களே கொதிப்படைந்து என்னிடம் கேட் டார்கள் என்றால் இதைச் செய்தது யார்?

SRI P. K. MOOKIAH THEVAR : On a point of order அம்மையார் அவர்கள் அங்கே சென்றபோது பெண்கள் இப்படிச் சொன்ன தாகச் சொல்கிறார்கள். எப்போது போனார்கள்? காந்தி கிராம சாந்தி சேனையோடு போனபோது அப்படிச் சொன்னார்களா? ஸ்ரீ தத்தருக்குப் பின்னால் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. ஆகப் போனபோது இந்தத் தகவல் அவருக்குக் கிடைத்ததா என்று கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இது point of order இல்லை.

*** DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :** கல்வரம் நடந்த சமயத்தில், இப்போது நான் போகவில்லை. காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. ஆகவே, மந்திரி சபையிடம், அரசாங்கத்திடம் அனுமதி வாங்கிக்கொண்டு போனபோது இல்லை. எந்தப் பிரதேசத்தில் துன்பம் ஏற்பட்டாலும் எங்கள் சாந்தி சேனையுடன் சென்று உதவி அளிப்பது என்பது எங்கள் கொள்கை. அப்படி அங்கே போகும்போது தான் அந்த மாதிரியாகச் சொன்னார்கள். இது எதிர்க் கட்சிக்காரருக்கும் தெரி யும். ஆகவே அதை விளக்கவேண்டியது இல்லை.

அடுத்தபடியாக கொலை செய்யப்பட்ட இமானுவேல்பற்றி எனக்கு அதி கம் தெரியாது. ரூபகம்கூட இல்லை. இப்பொழுது அந்த இடத்திற்குப் போனபோதுதான் மிஸஸ் இமானுவேல் ரூபகப்படுத்தினார்கள்.

ஏழு வருஷங்களுக்கு முந்தி முக்குலத்தோரைச் சேர்ந்த ஜகந்நாதனுக் கும்—அவர் முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்தவர்தான். அவர் இப்போது பூதானக் கமிட்டி செயலாளராக இருக்கிறார்—ஒரு ஹரிஜனப் பெண் ணுக்கும் எங்கள் தலைமையில் தான் விவாஹம் நடந்தது. அந்த கிருணம்மா அம்மையார் காந்தி கிராமத்திற்கும் வேண்டியவர். இவரும் வேண்டிய வர்தான். பெற்றோர்கள் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணை ஜகந்நாதன் மணப்பதை விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் நாங்கள் கல்யாணத்தைப் பண்ணிவைத்துவிட்டு அம்மா அப்பா இரண்டு பேரிடமும் சென்று அவர்கள் ஆசி செய்ய மறுத்தாலும் அவர்களுக்கு வணங்கி வாருங்கள் என்று சொன்னோம். நானும் பின்னோடு போயிருந்தேன். பெண் நன்கு படித்தவள் தான். ஏழு வருஷத்திற்கு முந்தி நடந்தது.

கல்யாணமானபின் அவர்களுடைய கிராமத்திற்கு போய்விட்டு நாங்கள் திரும்பும்போது ஒரு கிராமத்திலிருந்து ஹரிஜனங்கள் கூட்டமாக எங்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்க எதிரில் வந்தார்கள். செல்லுரைச் சேர்ந்த அடுத்த ஹரிலிருந்து இமானுவேல் தலைமையில்தான் அந்த ஹரிஜன மக்கள் இப்படி ஒரு சீர்திருத்தக் கல்யாணம், ஹரிஜன சமூகத்தையே உயர்த்தக் கூடிய கல்யாணம் நடந்துபற்றி மகிழ்ச்சியோடு எங்களை வரவேற்றார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி வந்தவர் இமானுவேல்தான்

[30th October 1957]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

என்பதை இப்போது எனக்கு மிஸ்ஸஸ் இமானுவேல் ஞாபகப்படுத்தினார்கள். அன்றைக்கே அவர் இப்படிச் செய்திருக்கிறார் என்றால் நிச்சயமாக அவர் தன்னுடைய சாதியின் முன்னேற்றத்திற்காக எவ்வளவு துணிச்சலோடு பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்தத் துணிச்சல் அவருக்கு இருந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இப்படி இமானுவேல் ஹரிஜனங்களுடைய உண்மையான தலைவர் என்பதற்குப் புல சான்றுகள் கிடைத்தது.

செப்டம்பர் 11-ந்தேதி அன்றைக்கு பாரதி அமரர் ஆனதினம். பாரதியைப்பற்றி அன்றைக்கு இரவு அவர் பேசிவிட்டு வீட்டுக்கு 8½ மணிக்குத் தான் வந்திருக்கிறார். சாப்பிட்ட கை உலரவில்லை. உடனே வெளியில் கிளம்பும்போது அவருடைய மனைவி அவரிடம் சொன்னாளாம் “நீங்கள் இப்படி நாட்டைக் காப்பாற்றப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு சாப்பிட்டதும் சாப்பிடாததுமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் உயிர் காப்பாற்றப்படாமல் போய்விடுமபோல் இருக்கிறதே, இன்றைக்கு எங்கும் வெளியில் போகவேண்டாம்” என அவருடைய மனைவி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னதாக அந்தப் பெண்ணே என்னிடம் சொன்னாள். வேறு யாரும் இல்லை. “நான் ஒருவன் இறந்து போனால் பரவாயில்லை. என்னுடைய சாதியின் முன்னேற்றத்திற்கு நான் ஒருவன் இறந்து போனால் என் சமூகத்தைச் சேர்ந்த நூறு பேர்கள் உயிரைவிட வருவார்கள். என் சமூக முன்னேற்றம் தான் உயிரைவிட பெரிது” எனச் சொல்லி விட்டு அவர் வெளியே போயிருக்கிறார். வெளியில் வந்தவர் கொஞ்ச தூரம் கூடப் போகவில்லை. கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவரைக் கொலை செய்தது இன்னார் என்று நான் குறிப்பிடவில்லை.

பரமக்குடி போல இருக்கிற தாலுகாவில், தலைநகர ஊருக்குள், நகரத்து வாசலிலே, எல்லாக் கடைகளும் திறந்து இருக்கிற நேரத்திலே வேல், கம்பு, வாள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு கூட்டமாக வந்து அவரை வெட்டிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதைத் தடுக்க மாட்டாது கடைக்காரர்கள் எல்லாம் பயந்துகொண்டு ஒடியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது நமக்குத்தான் வெட்கம். எந்தச் சர்க்கார் தான் இப்படிப் பட்ட கோழைகளுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பை அளிக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். போலீஸ் ஸ்டேஷன் அந்த இடத்திற்கு இரண்டு பர்லாங், நான்கு பர்லாங் தள்ளி இருக்கலாம். சம்பவம் நடக்கிற இடத்தைச் சுற்றி பல கடைகள் இருந்திருக்கின்றன, பல ஜனங்கள் இருந்திருக்கின்றன. ஒருவர் கோரமாக கொலை செய்யப்படுமபோது அத்தனை மக்களும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் ஒடியிருக்கிறார்கள் என்றால் சரித்திரம் உள்ளமட்டும், இந்தச் சர்க்கார் இந்த ராஜ்ய மக்கள் அத்தனை பேரும் வெட்கப்படவேண்டிய விஷயம் இது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இது மனித சமூகத்திற்கு சரித்திரம் உள்ள வரைக்கும், ஒரு கரையாக, ஒரு சவாலாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இது சாதிக் சண்டையா, அரசியல் சண்டையா என்றால் மனச்சாட்சியைத் தட்டிப்பார்த்து ஒவ்வொருவரும் சொல்வதானால் இது சாதியும், அரசியலும் கலந்த சண்டை என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். (மீ எம். கல்யாணசுந்தரம்—ஹியர் ஹியர்) சாதிக் கலப்பு இல்லாமல் இல்லை. நிறைய இருக்கிறது. அரசியலும் சேர்ந்து கொள்ளுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை வரவே இது பெரிய எரிமலையாச் வெடித்திருக்கிறது. அதற்கு முதல் பலி இமானுவேல். அவர் கொல்லப்பட்ட தற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. மார்க்சு மாதம் நடந்த தேர்தலிலும், ஜூலை மாதம் நடந்த தேர்தலிலும் இதுவரையிலும் அந்தப் பிரதேசத்தில் காங்கிரஸ் பிரசாரம் செய்வதற்கு சாத்தியப்படாத முறையில் மிகத் தீவிரமாக, துணிச்சலாக இமானுவேல் காங்கிரஸ் பிரசாரம் நடைபெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார். அங்கே கம்யூனிஸ்ட் பற்றியும் கிசபாலிஸ்ட் பற்றியும் என்ன என்னவோ பேசப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் அதற்குப் போகவில்லை. ஹரிஜனங்களுடைய மகத்தான தலைவராக

30th October 1957]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

இருந்த இமானுவேல் இந்தத் தேர்தலில் மகத்தான சேவை புரிந்திருக்கிறார். அவரை இழந்துவிட்டது அந்த சமூகத்தாருக்கு எல்லாம் துக்கம்தான். ஒவ்வொரு இடத்திலும் “தேவருக்குச் சமானமாகப் பேசுகின்ற தலைவரை நாங்கள் இழந்துவிட்டோமே. எங்களுக்கு எல்லாம் தலைவராக இருந்த அவரது தலையே போய்விட்டதே. இனி என்ன செய்வோம்” என்று ரொம்ப துக்கப்பட்டார்கள். “சர்க்கார் இருக்கிறதா? அவரைக் கொலை செய்தவர்கள் யாரையும் அரண்முகூப் பண்ணவில்லையே” என எங்கினார்கள். அதை மந்திரி அவர்களிடமும் வந்து சொன்னேன். மற்றவர்களிடமும் அப்போதே சொல்லி இருக்கிறேன்.

அந்த இடத்திலே நாங்கள் அவர்களுடைய உணர்ச்சியைக் கொஞ்சம் கூட மேலும் தூண்டவில்லை. “நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள். அமைதியாக இருங்கள்” என்று சொன்னோம். இது எல்லாருக்கும் தெரியும். இதை மறுக்க முடியாது. காலம் மாறலாம். ஆனால் உண்மையாகவே ஹரிஜனங்களுடைய தலைசிறந்த தலைவனாக இருந்த இமானுவேல், மிகவும் துணிச்சலாக, தைரியத்தோடு சாதி முன்னேற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த இமானுவேல் கொலை செய்யப்பட்ட கரையை நம்மால் எந்தக் காலத்திலும் போக்கிக்கொள்ள முடியாது என்பதை நான் சொல்லத்தான் விரும்புகிறேன். புது சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதில் யாருக்கும் வருத்தம் ஏற்படப்போவதில்லை. மிகவும் பிற்போக்கில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலேயும், பின்தங்கிய கூட்டத்திலேயும் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு தான் அவ்விதம் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த முதுகுளத்தார் வட்டாரத்திலே இந்த முக்குலத்தோர் வீட்டுக்கு வீடு புகுந்து ஒரு ஹரிஜன வீடுகூட பாக்கியில்லாமல் கொண்டு அடித்திருக்கிறார்கள். பல சாமான்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். கோழிகளைக்கூட விடாமல் எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதன் பெயர் தேச பக்தியாம், தேச மக்களுக்காக பாடுபடுகிறார்களாம். அந்தப் பகுதியிலே அந்த அளவிற்கு அவர்கள் அக்கிரமம் செய்திருக்கிறார்கள். போலீசாருக்குத் தகவல் அனுப்பி அவர் வந்து விசாரித்தால் அவர்களுக்கு சாட்சி சொல்வதற்குக்கூட பயப்படுவார்கள். அப்படி யாராவது சாட்சி சொன்னால் அவர்கள் படுமபாடு வேறு. ஆதலால் முக்குலத்தார் எவ்விதமான சதி நோக்கத்தோடு ஹரிஜனங்களை துன்புறுத்தினாலும், குற்றம் செய்தாலும் அவர்களை போலீசார் கேஸ் போடாத படி அவர்கள் யாரும் சாட்சி சொல்ல வரமாட்டார்கள். ஆகவே போலீஸ் காரர்கள் சாட்சி கிடைக்கவில்லை என்று கேசை பதிவு செய்யமாட்டார்கள். இவ்விதமாக எல்லாம் அவர்களுக்குச் சாதகமாகவே இருப்பதால் அங்கே என்ன நடந்தாலும் மற்ற பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாமல் போய்விடுகிறது. எந்தவிதமான கொலையும் நடக்கும் என்ற கேடுததாலும் அறிவாரும், கம்பும்தான் எடுத்துக்கொள்வார்கள். சாதாரண வண்டிக்காரன் மாட்டுப்பையன் செய்துவிடுவான். இந்த மனப்பான்மைதான் அந்த இடத்திலே நிலவி வந்தது.

வீரம்பல் பகுதியிலே இருக்கும் மக்கள், இளஞ்சம்புருக்குப் போவதும் அங்கிருக்கும் மக்கள் இங்கே வருவதுமாக இருப்பார்கள். திடீரென்று கலவரம் ஏற்படும். துப்பாக்கி சத்தமும் வெடி குண்டு சத்தமும் ஏற்படும். யாருக்கும் ஒன்றும் புரியாது. அவர்கள் வைத்திருக்கும் துப்பாக்கிகளெல்லாம் எங்கிருந்து கிடைத்ததோ தெரியவில்லை. இவ்வாறாக சட்ட திட்டங்களை மீறி பல காரியங்களில் பங்கு கொள்வார்கள். ஸ்ரீ முத்து ராமலிங்க தேவரைக் கேட்டால் அவர்கள் இதற்குக் காரணம் என்ன சொல்லுவார்களோ தெரியவில்லை. அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் துப்பாக்கிகள் எங்கிருந்து கிடைத்திருக்கிறதோ தெரியவில்லை. இதைத் தவிர ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்க தேவருடன் நின்ற ஹரிஜன அபேட்சகர் ஜெயிக்கவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் நின்று ஜெயித்தவர் ஸ்ரீ ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள். இன்னும், அவர் ஜெயித்த பிறகு முக்குலத்தாருக்கு சொல்லவா வேண்டும். அவர்களின் சதி வேலைகள் இன்னும் அதிகமாகிக்கொண்டே போயிற்று. அங்கே சதி நடந்ததற்கும் இது ஒரு காரணமாக இருக்கும்.

[30th October 1957]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

வீரரம்பலில் நடந்த விழாவில் இந்த முக்குலத்தார் வந்து கூட்டத்தைக் கலைத்து அங்கிருந்த வீடுகளிலெல்லாம் நெருப்பு வைத்தார்கள். இவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து, கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கண்ணிப் பெண்களைக் கெடுத்தும் விதவைகளை மானபங்கம் செய்தும், பெண்களை, நிர்வாணமாக ஆக்குவது போன்ற பல அக்கிரமக் காரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இவ்வாறு நடந்ததெல்லாம் பள்ளர்கள் வீட்டிலேயும் வீட்டிலேயும்தான் அவர்கள் வீட்டிலிருக்கும் பொருள்களையெல்லாம் சூறையாடியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனப் பெண்களை இப்படி யெல்லாம் கற்பழித்திருக்கிறார்கள். இது வகுப்பு வாதம் இல்லையா? அவர்கள் செய்த அட்டேழியத்தை எல்லாம் அங்கிருந்து வந்த மக்களே, நேரிலே பார்த்தவர்களே சொல்லுகிறார்கள். முதுகுளத்தார் கிராமத்தில் இருந்த 130 வீடுகளையும் எரிய விட்டிருக்கிறார்கள். இதை முக்குலத்தோர் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் இருந்த வைக்கோல் போர்களை யெல்லாம் தீக்கு இரையாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த நெருப்பிலேயே கோழிகளைச் சூடு சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இருபதாவது நூற்றாண்டிலே கூட இந்த விதமான அக்கிரமமா? போலீசாருக்கு இவர்களை யெல்லாம் அடக்குவதற்கு திறமையில்லாததினால் அல்ல. தேவர்களின் கொடுமை அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கே மறவர்கள் பிற்போக்குள்ளவர்களாகவும், இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். உண்மை என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ளத்தான் சொல்லுகிறேன்.

இந்த முக்குலத்தார்கள் கும்பல் கும்பலாக எங்கே எங்கே போகிறார்களோ அங்கே எல்லாம் நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே சில வீடுகள் செங்குந்தர் வகுப்பைச் சேர்ந்தது. ஆனால் அவர்களின் வீட்டிற்கு நெருப்பு வைப்பதோ அல்லது மற்ற தீங்குகளையோ விளைவிக்கவில்லை. ஆனால் காமராஜர் வகுப்பு வாதத்தைக் கிளப்பி விட்டதாகச் சொல்லுகிறார். எங்கெங்கே பள்ளர்கள் பரையர்கள் வீடுகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் சதி செய்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் வீடுகளுக்கோ அவர்களின் பொருள்களுக்கோ பாதகம் ஏற்படாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். வீடுகளிலே தீ வைத்துக்கொண்டே வந்துவிட்டு, அங்குள்ள வைக்கோல் போரில் எல்லாம் நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். போலீசார் அங்கு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் போலீஸ் வந்த உடனே எல்லோரும் வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும்பொழுது எப்படி போலீசை வாபஸ் வாங்குவது. முக்குலத்தோர்தான் அடிக்கடி இவ்விதமாக வந்து பள்ளர்கள் வீடுகளைப் பாழ் செய்கிறார்களே. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வது போல் எப்படி வாபஸ் பெறுவது.

ஜனங்களை ரொம்பவும் நம்பி சர்க்கார் மத்தியஸ்தம் பண்ணவிட்டார்கள். மனிதர்கள் மனிதர்களாக இருப்பார்கள் என்று நம்பி போதுமான போலீஸ் படையை வைக்காதிருந்தது, ஜனங்களை நம்பியிருந்தது ஒரு குற்றம் என்றால் நம் சர்க்கார் ஒரு குற்றம் செய்திருக்கிறது. ஏனென்றால், 11-ம் தேதி இமாணுவேல் கொலை நடந்தவுடன் கடுமையான நடவடிக்கைகள் ஒரு சில எடுத்திருந்தால் இவ்வளவு அதிகமாக வந்திருக்காது என்றாலும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் போலீஸ்காரர்களை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே. ஒரு அஷ்ட போஸ்டில் உள்ள நாலேந்து போலீஸ்காரர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் ஜனங்கள் போகிறபோது அவர்கள் செயன்றிருந்தார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் செயலற்றுப் போகத்தான் செய்வார்கள். நாலேந்து போலீஸ்காரர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் வரும் ஜனங்களை எதிர்த்து என்ன செய்வார்கள்? கிராந்தையில் ரோந்து போலீஸ் படை ஜனங்களைக் காப்பாற்றியது. போலீஸ் ரோந்து படை ஜனங்களைக் காப்பாற்ற முன் வந்தாலும் போலீஸ் படை பற்றாது என்று தெரிகிறது. வெளியிலிருந்து போலீஸ் படை அதிகம் வந்த போதுதான் கலகம் ஓரளவு அடிநாந்து போயிற்று. போலீஸ் படையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. போலீஸ்காரர்களின் மனப்பான்மை அயல் நாட்டு சர்க்காரில் இருந்ததுபோல்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வது சரியா? இல்லை. நான் போலீஸ்காரர்களுக்காக

30th October 1957]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு வரவில்லை. அவர்கள் கஷ்டமான சூழ்நிலையில் எப்படி சமாளிக்க முடியும்? இரண்டு பேர்கள் எப்படி 500 பேர்களைச் சமாளிக்க முடியும். கீழ்த்தாவல் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி நான் ஒரு பக்கமாகவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. கையைக் கட்டி, கால்களைக் கட்டிச் சட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். மூன்று தினங்கள் என்று கேள்விப்பட்டோம் அவர்களை விரட்டி அடித்துச் சட்டார்கள் என்று. பேப்பரில் என்னவெல்லாமோ வந்திருந்தது. நான் சொல்வதெல்லாம் ஒன்றுதான். கண்டசியாக ஒரு வேண்டுகோள். நாம் இதைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது கண்ணால் கண்டதையும், காதால் கேட்டதையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எதிர் காலத்தில் நாம் போலீஸை நம்பி வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. நமக்குள்ளேதான் நடத்திக்கொள்ளவேண்டும். சாந்தி சேனையைப்பற்றி இதுபச்சியாகச் சொல்லலாம். சிக்கல் வட்டாரத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு பீதி அதிகமாக இருந்தது. அவர்கள் ராத்திரி முழக்க காவல் காத்து வந்தார்கள்—சாந்தி சேனை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் சாந்திப் பட்டாளம் வேலை செய்ய சொல்லி அதைப்போல அந்த கிராமங்களில் ஏற்படுத்திக் காவல் ஏற்பாடு செய்யச் சொன்னோம். காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் பேசுகிறேன். அதைப்பற்றி சந்தேகமே வேண்டாம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பட்டி தொட்டிகள் இருக்கும். ஒவ்வொன்றிலும் போலீஸ் ஸ்டேஷன் அமைக்க எப்படி முடியும்? அதற்கு பணம் எங்கே இருக்கிறது? ஆகவே, கிராம ஜனங்களிடையே பரஸ்பர நல்லெண்ணமும், நம்பிக்கையும் இருந்தால்தான் கிராமங்கள் நல்ல முறையில் இருக்கும், அதுதான் கிராமங்களுக்கு நல்லது. கட்சி பிரதி கட்சிக்கு இங்கு இடமில்லை. மக்கள் நன்கு வாழவேண்டும். அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும். அதற்கு முதல்படியாக, ஜாதி பிசாசு ஒழியவேண்டும். நாடு நல்ல முறையில் அமையவேண்டுமென்றால் ஜாதிப் பூசல் ஒழியவேண்டும். ஆகவே, அந்தந்தத் தொகுதியிலிருந்து வருகிற எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஜாதி வெறியைக் கிளப்பி விடாத முறையில், ஜாதி பிசாசை ஒழிக்க பாடுபடுவேண்டும். இப்பொழுது சில இடங்களில் நடந்திருப்பதைப் பார்த்தால் மனிதன் மனிதத் தன்மையையே இழந்துவிடுகிறான். ஆகவே நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், சமாதான துாதர்கள் என்ற முறையில் நாம் போய், ஜாதி என்பதையும் அரசியல் என்பதையும் நம் மனதிலிருந்து ஒழித்தவிட்டு நொந்தபோய் கிடக்கும் ஜனங்களுக்காக பாடுபடுவேண்டும். கசப்பு மனப்பான்மை வளராதிருக்கச் செய்வோம். கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா, சர்க்காரின் செயல் நல்லதா என்று ஆலோசித்துப் பார்த்து உங்கள் தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் 12-20
அவர்களே, இந்த துரதிர்ஷ்டவசமான, துக்ககரமான சம்பவங்கள் பற்றி p.m
யும், சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும் ஒரு அறிக்கை, அன்று மன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்தேன். அதற்கு மேல் நான் சாதாரணமாக இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேச விரும்பியிருக்க மாட்டேன். எளிகிற புண்ணிலே விரலை விட்டுப் பார்ப்பது சரியல்ல. அதை நான் ஒருக்காலும் செய்யமாட்டேன். அதை, யாரும் செய்யமாட்டார்கள். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்கள் சில அதிகாரிகள் மீது குற்றம் சாட்டினார்கள். சில சம்பவங்களைப்பற்றி திரித்துக் கூறி னார்கள். பொதுவாக சர்க்கார் மீது குற்றஞ் சாட்டினார்கள். ஆகவே அவைகளைப்பற்றி விளக்கிக் கூறுவது எனது கடமையாகும். ஆகவேதான் நான் சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே நான் ஒன்றை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்கள் பலருக்கும் பலமான உணர்ச்சியுண்டு என்பதை நாம் அறிவோம். முக்கியமாக ஒரு சில அங்கத்தினர்களுக்கு, ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகம் ஆழ்ந்த உணர்ச்சி இருப்பதற்கு இடமிருக்கிறது என்பதையும் நான் உணர்கிறேன். மற்ற பக்கத்திலும் உணர்ச்சியுண்டு இருந்தாலும்,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th October 1957]

தாங்கள் விரும்பியபடி, தாங்கள் எதிர்பார்த்தபடி இந்த விவாதம் மிகவும் உயர்ந்த தரத்திலே நடத்தப்பட்டு வருவது இந்த மன்றத்திற்கும் தங்களுக்கும் பெருமையை அளிக்கக்கூடியதாகும். அன்று நான் அறிக்கையை சமர்ப்பித்தபோது வேண்டிக்கொண்டபடி மீண்டும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். நடந்தது இருக்கட்டும். தமிழ் நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட இந்த இழுக்கை அறவே அகற்றி இவ்வாறு இனியும் நடைபெறுதலாறு எல்லா வகுப்பினரும், மக்கள் அனைவரும் சமாதான முறையில் சகோ தரத்துவ முறையில் வாழ முற்படவேண்டும். அதற்கு நாம் எல்லோரும் நம்மால் இயன்றதைச் செய்யவேண்டும், அதற்குக் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு கனம் சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் பேசினார்கள். அது, அவர்களுடைய “மெய்டன் ஸ்பீச்” சாகும். அவர்களுக்கும் உணர்ச்சியுண்டு, உணர்ச்சியுடனேதான் பேசினார்கள். அவர்கள் தமக்கு அனுபவம் இல்லை என்று சொன்னபோதிலும் சிறந்த முறையில் பேசினார்கள். அவர் களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற அங்கத் தினர்களும் உணர்ச்சியுடன்தான் பேசினார்கள். இருந்தாலும் உயர்ந்த ரகத்தில்தான் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதை மறுப்பதற்கு எனக்கு இடமுண்டு. இருந்தாலும் பேசிய தரம் உயர்ந்தது என்பதை நான் மீண்டும் பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பிரேரணையை பிரேரேபித்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேச்சைப்பற்றி எனக்குப் பெரிய ஏமாற்றம் உண்டு. இதுவா மந்திரி சபையின் பேரில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்றபோது பரபரப்பும், காரமான, இல்லாவிட்டால், ருசிகரமான விவாதமும், உயர்ந்த பேச்சுகளை எல்லாம் எதிர்பார்த்தேன். அதிலும் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களில் நவதது ஒரு சிறந்த பேச்சாளர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த அவர்கள் அதற்கு ஏற்றவாறு ரொம்பவும் பலமாக நம்மைத் தாக்குவார்கள். அதற்கு நாம் நம்மை தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நீனைத்து அதற்காக நான் என்னைத் தயாரித்துக் கொண்டதெல்லாம் வீணாகிப் போய்விட்டதே என்ற ஏமாற்றம் எனக்குண்டு. அவருக்கு திறமைக்குறைவில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் தான் என்று நீனைக்கிறேன். மற்றொன்று இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டவர்களில் எதிர்க் கட்சியில் வீற்றிருக்கும் பெண்மணி அவர்கள் உருக்கத்தோடு பேசினார்கள். சர்க்கா ரையும் தாக்கி பேசினார்கள். அவர்கள் சொன்னவற்றை எல்லாம் நான் ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை. அவற்றிற்கெல்லாம் பதில் சொல்லுகிறேன், உண்மையான உணர்ச்சியுடன் அவர்களையே பின்பற்றி எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் சந்தானம் அவர்களும் உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். அவ்வாறு பலரும் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விவாதத்தில் ஒரு காரி யத்தைப்பற்றி திரும்பித் திரும்பிப் பேசப்பட்டது. இது வகுப்பு வாதம் என்று சொல்லப்படுகிறது, வகுப்புவாதம் அல்ல, அங்கு அரசியல் தான் புகுந்துகொண்டது, இல்லை இல்லை வகுப்பு வாதம் தான் புகுந்து கொண்டது என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் இங்கு அதிகமாக கையாளப் பட்டது. நான் மீண்டும் சொல்லுகின்றேன். வகுப்புவாதம் என்பது தனியான விஷயம் அல்ல. அரசியல் வாதத்தோடு சேர்ந்துதான் வகுப்பு வாதமும் வளருகின்றது. அரசியல் வாதம் இல்லாமல் வகுப்பு வாதம் இல்லை. நெடுங்காலமாக இருக்கின்ற சரித்திரத்தை நாம் பார்த்திருக் கின்றோம். ஆங்காங்கு நடக்கக்கூடிய வகுப்பு வாதங்களோடு அரசியல் வாதத்தை புகுத்திக்கொள்வதுதான் நடந்திருக்கிறது. வகுப்புவாதம் ஒரு பக்கம், அரசியல் வாதம் ஒரு பக்கம், பலாத்காரம் ஒரு பக்கம். வகுப்புவாதம், அரசியல் வாதம், பலாத்காரம் இந்த மூன்றும் இனைக்கப் பட்டது. அதைத்தான் ராமனாதுரம் சம்பவங்களிலே நாம் பார்க்கின் றோம். வீரத்துடன் வாழக்கூடிய மக்கள் அங்கு இருக்கின்றார்கள். இந்த வீர உணர்ச்சியை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் வீர உணர்ச்சி நல்ல காரியத்திற்குப் பயன்படவேண்டும். நம்மை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு

30th October 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

அந்த வீர உணர்ச்சி வேண்டியதுதான். நம்முடைய நாட்டை பாதுகாத்துக்கொள்ள நமக்கு வீர உணர்ச்சி வேண்டும். இதையே தான் திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தலைவர் அவர்கள் “கட்பொம்மன்” நாடகத்திற்கு தலைமை வகித்து பாராட்டி பேசியிருப்பதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். கட்பொம்மனுடைய வீரம் அந்நியர்களை இந்த நாட்டிலிருந்து போக்கடிப்பதற்கு, எதிர்த்து நிற்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இன்று அந்த வீரம் வேறு வழியில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன். கட்பொம்மனுடைய வீரம் வேண்டியதுதான். ஆனால் நம்மை நாமே அழித்துக்கொள்வதற்கு வீரத்தை பயன்படுத்தக்கூடாது. நம்மை நாமே நாசமாக்கிக்கொள்வதற்கு வீரத்தை உபயோகிக்கக்கூடாது. ஆகவே இம்மாதிரியான வீரத்தை உபயோகித்து சண்டையிட்டுக் கொண்டிருப்பது முறையற்ற செயலாகும். ஆனால் அங்கிருக்கின்ற மக்களைப்பற்றி நான் குறை கூற வில்லை. நான் அடிக்கடி சொல்வதுபோல் நமக்கு ஆற்றல் இருந்தால் அதை நல்ல காரியங்களில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இந்த வீர உணர்ச்சியை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதை வேறு எந்த வகையிலும் புழுத்தி பலாத்காரத்தை வளர்க்கக்கூடாது. அதுபோல் தான் தன்னுடைய அல்லது தங்களுடைய நோக்கங்களுக்காக இந்த உணர்ச்சியை சிலர் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அது தான் தவறு. வீரம் என்பது பரம்பரையாக பிறக்கும் மக்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இதை சில தலைவர்கள் வேறுவழியில்தான் ஈடுபடுத்திவிடுகிறார்கள். இதிலேதான் நிலைமை கெட்டுப்போகின்றது. சமீபத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்டேன். நீதிபதிகளிலே ஒருவர் அஸ்ஸாம்நாட்டிற்கு போயிருந்தாராம். அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் அவரை நாகர்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற ஒரு வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்களாம். அங்கு ஒரு சிறிய பெண், இவரைப் பார்த்ததும் “இன்று என்னுடைய பாம்புக்கு மனித இரத்தம் கிடைத்துவிட்டது” என்று சொன்னாள். என்ன இரத்தம், எங்கே இருந்து வந்திருக்கிறது என்று கேட்டாராம் அந்த நீதிபதி. உடனே அங்கிருந்த பெட்டியை அந்த பெண் திறந்தபோது அதிலிருந்து ஒரு பெரிய சர்ப்பம் வெளியே வந்ததாம். அதை அவர்கள் வளர்க்கிறார்கள். அதற்கு அவ்வப்போது மனித ரத்தம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அவர்கள் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. “இன்று உன்னை பார்த்தவுடன் மனித ரத்தம் வந்துவிட்டது” என்று எங்களுக்குத் தோன்றியிருந்து என்று சொன்னார்களாம். இதைக் கேட்டதும் அவருக்கு மனது பகீரென்றதாம். ஆகவே எந்த வீரமாக இருந்தாலும் எந்த பண்புகள் இருந்தாலும் நம்மைப் போன்றுதான் நம் குழந்தைகளுக்கும் இருக்கும். ஆகவே இந்த மாதிரி பல சம்பவங்கள் இந்த பிராந்தியத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. படைகள் எல்லாம் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருப்பதாக இங்கு சொன்னார்கள். படை திரட்டுவது என்பது இந்த இடத்தில் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் இல்லை. எல்லா கிராமங்களிலும் இம்மாதிரியான சண்டைகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இம்மாதிரியாக படை திரட்டுவது, போர் செய்வதற்காக கொடி பிடிப்பது என்பதெல்லாம் நாம் எங்கும் காண முடியாது. எந்த ஜில்லாவிலும் இந்த வழக்கம் கிடையாது. சண்டைக்கு வந்தால் மஞ்சள் துணி கட்டுவது எல்லாம் இங்கு தவிர வேறு எங்கும் நாம் பார்க்க முடியாது. அங்கு சண்டைக்கு உபயோகப்படுத்துகிற ஆயுதங்களை எல்லாம் நாம் எங்குமே கண்டிருக்க முடியாது. அவைகளையெல்லாம் பார்த்தால் உங்களுக்கு எல்லாம் புதிதாக இருக்கும். அந்த பிராந்தியத்தில், ராமனாதபுரம் ஜில்லாவை தவிர வேறு எந்த ஜில்லாக்களிலும் காண முடியாது. அது மாத்திரமல்ல. இப்படி பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், வகுப்புவாத உணர்ச்சி கொண்டவர்கள், அங்கு அதிகமாக இருப்பதால் அங்கிருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குக் கூட பயமாயிருக்கிறது. அதே நிலைமையில் தான் அங்கு போட்டி வகுப்புவாத உணர்ச்சி இருந்துகொண்டு வருகிறது. அங்கே எல்லாம் ஹரிஜன மக்களும் மற்ற மக்களும் சேர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்று பலர் சொன்னார்கள். சேர்ந்து வாழ்ந்தார்கள் என்பது உண்மை தான், ஆனால் அவர்கள் எந்த வகையில் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை நாம்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[30th October 1957]

எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களோடு சம நிலையில் வாழவில்லை. இந்த வகுப்பினரின் கையாட்களாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். கையாட்களாகவே கருதி வந்தார்கள். முன் எல்லாம் ஒரு கிராமத்திற்கும் இன்னொரு கிராமத்திற்கும் சண்டை ஏற்பட்டால் இரண்டு மறவ தலைவர்களுக்குள் சண்டை ஏற்படும். அப்போது ஒருவருக்கொருவர் சண்டையை நடத்துவதற்கு இந்த ஹரிஜனங்களை பயன்படுத்தி வந்தார்கள். நீ கிளம்பு 200, நீ கிளம்பு 300 என்று சண்டைக்கு உதவியாகத்தான் இவர்களை வைத்திருந்தார்கள். இவர்களை வைத்துக்கொண்டு தான் சண்டை போட்டார்கள். இப்போது ஹரிஜனங்களிடம் ஆயுதங்கள் இருக்கிறதென்றால், அவைகள் எங்கிருந்து கிடைத்தன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவைகள் எல்லாம் இந்த சண்டைக்காரர்களிடமிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் தான் என்பது தெரியவரும். இந்த உணர்ச்சி மாறி பின்னால் சிறிதுவிழிப்பு ஏற்பட்டது. அந்த விழிப்பு ஏற்பட்டதென்றால் அதை அவர்களால் பொறுக்க முடியவில்லை, உயர் ஜாதி ஹிந்துக்களால் இவைகளை சசித்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அவ்வாறுதான் தகராறுகள், சம்பவங்கள் எல்லாம், கொடுமைகள் எல்லாம் பற்பல நிகழ்ச்சிகளும். ஆனால் பலாத்காரத்திலே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் வேல்கம்பு என்ற வார்த்தையே நாம் எங்கும் கேட்டிருக்க முடியாது. சப்பிரமணிய ஸ்வாமி கையில் வேல் வைத்துக் கொண்டு ஸம்ஹாரம் செய்தார் என்று கேட்டிருக்கின்றோம். இம்மாதிரியான வேல்கம்பு என்ற ஆயுதத்தை இந்த ஜில்லாவைத் தவிர வேறு எந்த ஜில்லாவிலும் காண முடியாது. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலோ அல்லது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலோ அல்லது திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலோ பார்க்க முடியாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் தான் இந்த சூழ்நிலையில்தான் அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கூட என்ன ஆகுமோ என்று பயந்துகொண்டிருந்தார்கள். முன்னால் நடந்திருக்கின்ற சம்பவங்களைப் பார்த்தால் ஒரு அலிஸ்டன்ட் தாசில்தாரருடைய கால் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொருவர் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இன்னொரு சப்-மாவ்ஜிஸ்ட்ரேட் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இப்படியெல்லாம் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் மற்ற இடங்களில் சர்வ சாதாரணமாக நடக்கின்றனவா என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்துப் பாரக்கவேண்டும். மற்ற இடங்களில் இப்படி கொலைகள் செய்யப்படுகின்றனவா? அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் அதிகாரிகளுக்கும் பயம் ஏற்படுகிறது. அது மாதிரமல்ல இன்னொரு விசித்திரமான விஷயம் என்னவென்றால், இங்கே பொய் வழக்குகள் கூடப் பிராவது வழக்கம். 107-வது பிரிவுப்புடி நடந்த விசாரணையில் அந்த நீதிபதி இதைக்கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பொய்க் கேசுகள் போடுவது வழக்கமாக இருந்தது என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதிகாரிகள் பேரிஸ்டு பொய் வழக்குகள் போடுவது உண்டு. எந்த எந்த விதத்தில் மற்றவர்களை பயமுறுத்தி, அந்தப் பிரதேசத்தை தங்கள் ராஜ்யமாக ஆக்கிக்கொண்டு, அங்கே தாங்களே ராஜாக்களாக இருக்கலாமோ அந்த விதத்தில் தான் அங்கே கொஞ்ச காலமாகக் காரியங்கள் எல்லாம் நடந்துவந்திருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம், அங்கே அவர்களுக்கு ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் போன்றவர்கள் தலைவர்களாக ஆனார்கள் என்பது தான். அவர்கள் தலைவர்களாக இருக்கலாம். இந்த சபையிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் பிராந்தியங்களில் தலைவர்கள் தான். ஆனால் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரை எடுத்துக்கொண்டால், அவரை ஒரு குட்டி 'பாவிஸ்ட்' என்று சொல்வதுதான் சரி. "தான் சொல்வது தான் சரி. அதை எல்லோரும் கேட்கவேண்டும். யாரும் மறு பேச்சுப் பேசக்கூடாது. அதற்கு ஒரு படை, ஒரு வகுப்பு, ஒரு சமுதாயம்." என்று முறையில்தான் அந்தப் பிராந்தியத்தில் அவர் இருந்தார். அவரைப்பற்றி நான் புதிதாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் அவர்களே சொன்னார்கள். "இங்கே ஒரு கூட்டத்தில் பேசியபோது, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கள்ள நோட்டு அடிக்கிறார்கள் என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் பேசியிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லி, அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை" என்று குறிப்பிட்டு அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாக ஸ்ரீ சசிவர்ண தேவர் கூறினார்.

30th October 1957]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கள்ளநோட்டு அடிக்கிறார்கள்” என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் பேசியதாக நான் சொன்னேன் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “கள்ள நோட்டு அடிக்கும் தொழில் தமிழகத்தில் நடைபெறுகிறது. இதில் முதல் அமைச்சருக்குத் தொடர்பு உண்டு” என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் பேசினார் என்று தான் நான் சொன்னேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி நான் சொல்லவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதை நான் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. “கள்ள நோட்டு அடிப்பதில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் சொன்னார்” என்பதை அவருடைய அத்துமீற சிஷ்யரான கனம் அங்கத்தினரே சொன்னார் என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். ஆகையினால், ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுடைய பேச்சு எப்படிப்பட்டது? அவருடைய பேச்சுக்களைப் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் நேரில் கேட்டிருப்பார்கள், பத்திரிகைகளில் படித்தும் இருப்பார்கள். அவர் பேசும்போது எல்லோரைப்பற்றியும் அவதூறுகளும், ஜாதி வெறியைக் கிளப்பியும் ரொம்ப மட்ட ரகத்தில் பலரைப்பற்றிக் கேவலமாகவும் பேசுவது வழக்கம். அவர் பலரை ஜாதிப் பெயரைச் சொல்லியும் கேவலப் பெயர்களைச் சொல்லியும் பேசுவது வழக்கம். இப்படிப் பேசினால் சமூகத்தில் ஜாதி உணர்ச்சியும் பலர்த்தகர் உணர்ச்சியும் வளராமல் அந்த உணர்ச்சிகள் எப்படிக்குறையும்? அவர் இந்த மாதிரி அலட்சியமாகவும், கண்டபடியும், வாய்க்கு வந்தபடியும் பேசுவது உண்டு. இந்த மாதிரி “கள்ள நோட்டு அடிக்கிறார்கள்” என்று அவர் பேசுவது உண்டு. அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததால் அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாக கனம் அங்கத்தினர் கூறினார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டில் நம்பிக்கை இல்லை. அதனால் தான் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதனால் அதை முதல் அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டார் என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த பேச்சின்மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். இந்த மாதிரி எத்தனையோ பேச்சுக்கள் யார் வேண்டுமானாலும் பேசுகிறார்கள் அந்தப் பேச்சுக்களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சில பத்திரிகைக்காரர்கள் மிகவும் அவதூறுக எழுதுகிறார்கள். இவ்வாறு எழுதுவதற்கு ஆங்கிலத்தில் ‘எல்லோ ஜர்னலிஸம்’ என்று சொல்லப் படுகிறது, இம்மாதிரி அவதூறுக எழுதுகிறார்கள். நமது முதல் மந்திரி அவர்களைப்பற்றி மட்டுமல்ல; நம்முடைய ஒப்புயர்வற்ற பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேருவைப்பற்றிகூட அவதூறுக எழுதுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அவசியம் இல்லை. “ஒரு நாள் ஒருவர் ஏதாவது அவதூறுகப் பேசுவோ எழுதவோ செய்துவிட்டு, மறு நாள் அப்படிப் பேசியதன் மீதோ எழுதியதன் மீதோ நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதால் அது உண்மை என்று அவர் கூறலாம்” என்ற வாதத்தை இந்த சபை அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கீழ்த்தரமான முறையில் ஜாதி வெறியைக் கிளப்பும் வகையில் மட்டும் அவர் பேசவில்லை. நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களே “சபாஷ் சந்திர போதைத் தாம் நேரில் பார்த்ததாக ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் பேசினார்” என்று சொன்னார்கள். அவர் அப்படிப் பேசியிருப்பது எல்லோருக்கும் பிரத்தியட்சமானது. அவர் தம்முடைய கடைசி பிரசங்கத்தில்—மதுரையில் பேசியபோது—“நான் கொரியாவிற்குச் சென்று கொரியா யுத்தத்தில் கலந்துகொண்டேன். ஆகவே எனக்கு யுத்தப் பயிற்சிகூடத் தெரியும்” என்று பேசியிருக்கிறார். இவர் இந்த மாதிரியெல்லாம் பேசினால் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் இவர் பேசுவதை அப்படியே நம்பிவிடுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடையே ஒரு உணர்ச்சியை வளர்க்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் இந்த மாதிரியெல்லாம் பேசிக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தலைமைதாங்கிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[30th October 1957]

ஆனால், இப்போது எனக்கு ஒரு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இப்படியெல்லாம் பலாத்காரத்தை வளர்த்துவந்த ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் இப்போது, கொஞ்ச காலமாக, சர்க்கார் இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்த பிறகு, “எனக்கு அமைதியே வேண்டும். எல்லோரையும் அமைதியாக இருக்கச் சொல்லுங்கள்” என்று சொல்வது குறித்தும், அவர்கள் அப்படிச் சொல்வது வெளியே வருவது குறித்தும், எனக்கு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வாதத்திற்காகக் கூறவில்லை. இதற்கு முன்பு அவர் அமைதி வேண்டும் என்று சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அவர் அமைதி வேண்டும் என்று சொல்லும் அளவிற்கேனும் அவருக்கு மனமாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து நான் திருப்திப்படுகிறேன். அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த மனமாறுதல் நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளின் விளைவு என்பது குறித்து நான் திருப்திப்படுகிறேன். “இதுவே, சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை சரியானது தான், தக்க சமயத்தில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது” என்பதை ரூசப்படுத்துவதற்காக இந்த சமயத்தில் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் முக்கியமாக, எதிர்க்கட்சியில் வீற்றிருக்கும் கனம் பெண் அங்கத்தினர் குற்றம் சாட்டினார். எதிர் கட்சியில் இருந்து பேசிய திரு. சந்தானம் அவர்களும் “சமாதான மகாநாட்டில் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் பேசியதாகச் சொல்லப்பட்டது. கலெக்டர் அவர் பேசும்போது எப்படி பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்?” என்று கேட்டார்கள். போலீசார் அப்போதைக்கப்போது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு தான் வந்தனர். ஆனால் உடனடியான தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வது சரியல்ல. அப்போதே தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினால், அந்தக் குற்றத்திற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று தான் நான் சொல்வேன். “போலீசாரைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பதிலாக ராணுவத்தினரை ஏன் கொண்டுவரவில்லை?” என்று கேட்கலாம். ராணுவம் அவசியமாக இருந்தால் அப்போது ராணுவத்தைக் கொண்டுவருவதில் தவறுதல் ஒன்றும்மில்லை. ஆனால் இங்கே ராணுவத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அவசியம் ஏற்படவில்லை. போலீசாரை வைத்தே கலகத்தை அடக்கப் பார்த்தோம்; அடக்கினோம். எது எது அவசியமோ அதையே தான் செய்யவேண்டும். அவசரப்பட்டு அதி தீவிரமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்காது. எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டப்படுவது விருந்தே, “அரசாங்கம் நிதானமாக, போதிய நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது” என்பது தெரியும் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் உபதேர்தல் பிரசாரத்தில் எதேதோ சொன்னேன் என்று சொல்லப்பட்டது. சில கூட்டங்களில் சில விஷயங்களை வற்புறுத்திக் கூறினேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் சொன்னதெல்லாம் “எல்லோரும் சுதந்திரமடைந்திருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் இப்போது வோட்டுரிமை இருக்கிறது. அவரவர்களுக்குப் பிடித்தவர்களுக்கு அவரவர்கள் ஓட்டைப் போடுவதற்கு ஏன் பயப்படவேண்டும்? இஷ்டம் போல் ஓட்டைப் போடப் பயப்படலாம் அது எவ்வளவு கேவலமான நிலை; அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு நீங்கள் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. எந்தக் கட்சிக்கும் இஷ்டப்படி ஓட்டுப் போடுங்கள்” என்று பேசினேன். “பயம் இல்லாமல் இஷ்டப்படி ஓட்டுப்போடுங்கள். அது தான் ஜனநாயக முறை. ஜனநாயகத்திற்கு ஹானி ஏற்படுவதை அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டிருக்காது” என்று இரண்டு மூன்று கூட்டங்களில் பேசினேன். “எந்தக் கட்சிக்கு வேண்டுமானாலும் ஓட்டுப் போடுங்கள்” என்று இரண்டு மூன்று கூட்டங்களில் சொன்னேன். அதைப்பற்றியெல்லாம் வெளியிடுவதற்குப் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சசி வர்ண தேவர் அவர்களுக்கு ஒரு பத்திரிகை நிருபர், பத்திரிகையில் வந்ததைக் கொடுக்கவில்லை. பத்திரிகைக்குத் தான் எழுதியனுப்பியதை அவருக்கு சாட்சியமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். ஏதோ சிசுபாலன் கதையைப்

30th October 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

பற்றி நான் குறிப்பிட்டதை திருப்பிச் திருப்பிச் சொல்லுகிறார்கள். எத்தனையோ ராசுஸர்களை சிசுபாலன் வதை செய்திருக்கலாம். சிசுபாலன் கதையில் எத்தனையோ ராசுஸர்களைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். சிசுபாலன் கதையைப்பற்றி ஒரு தடவைதான் நான் குறிப்பிட்டேன். பத்திரிகைகளில் அதைப்பற்றி எப்படி எழுதப்பட்டிருந்ததோ, எனக்குத் தெரியவில்லை.

கனம் அங்கத்தினர்கள் இதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் நான் சொன்னேன். பத்திரிகை நிருபர்கள் எழுதி அனுப்பியதில் என்ன தெரிகிறது என்றால் நான் அப்படி பல கூட்டங்களில் பேசியதாக தெரிகிறது. கூட்டத்தில் நான் பேசியபோது குறுக்கே பேசினார்கள். போலீஸ்காரர்கள் சும்மா இருங்கள் என்று சொன்னதைக்கூட கேட்காமல் எதிர்த்துப் பேசினார்கள். பிறகு அமைதி ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு எப்படியெல்லாமோ பேசினார்கள் சிசுபாலன் கதையைப்பற்றி சொன்னபோது தவறான முறையில் அர்த்தம் வைத்துச் சொல்லுகிறார்கள். ஜனநாயக முறையில் தான் அரசாங்கம் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்காகத்தான் சிசுபாலன் கதையைச் சொன்னேன். எல்லோரும் பொருமையாக இருக்கவேண்டும் என்று தான் சொன்னேன். என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய சகா.....

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : பிரசங்கத்தைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். சிசுபாலனை எப்படி கிருஷ்ணன் சக்ராயுதத்தை பிரயோகித்து வதம் செய்தானோ அப்படிச் செய்வேன் என்று சொன்ன தான் செய்தி வந்தது பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது, தினமணி பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பிரதியின் “கட்டிங்கை” நான் வைத்திருக்கிறேன். அது மாதிரி சொன்னது உண்டா? என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஹிந்துப் பத்திரிகையிலும் தினமணிப் பத்திரிகையிலும் வந்தது என்னமோ அது எனக்குத் தெரியாது. சக்ராயுதத்தை வைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணன் எப்படி சிசுபாலனை வதைத்தானோ அப்படி நானும் செய்கிறேன் என்று நான் ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை. அப்படி என்னால் சொல்லவும் முடியாது. அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் என்னிடமிருந்து எதிர்ப்பார்க்கவும் முடியாது.

மதிப்பிற்குரிய சகா கனம் கக்கன் அவர்கள் ஏதேதோ பேசியதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களை பலாத்காரத்தில் இறங்கவேண்டும் என்று தூண்டிவிட்டதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி எப்படித் தெரிந்ததோ தெரியவில்லை. நான் பேசியதை எவ்வளவு அக்கரையோடு பிரசுரித்தார்களோ அவ்வளவு அக்கரையோடு இடையும் பிரசுரித்திருக்கலாம். கனம் கக்கன் அவர்கள் பேசும்போது எங்கேயாவது ஹரிஜனங்களை பலாத்காரத்தில் இறங்குங்கள் என்று சொல்லியிருப்பாரா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அவர் அப்படிச் சொல்லக்கூடியவரா? அப்படிச் சொல்லி இருந்தால் அதற்குச் சாட்சியங்கள் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன் அல்லது உங்களுக்குத் தகவல் இருந்தால் அதைக் கொடுங்கள் என்று பத்திரிகைகளைக் கேட்டேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் கக்கன் அவர்கள் பிரசாரம் செய்யும் காலத்தில் அவர் எந்த இடத்திலும் பகிரங்கமாக கூட்டம் போட்டு பேசவில்லை. இது அவருக்கே தெரியும். ஒரே ஒரு ஊரில் தான் சிறிய கூட்டத்தில் பேசினார். மற்ற இடங்களிலெல்லாம் ஹரிஜன கிராமங்களுக்கு நேரில் சென்று மக்களைக் கூப்பிட்டு பிரசாரம் செய்தார். பகிரங்கமாக கூட்டம் போட்டு பேசவில்லை என்று சொன்னேன். கனம் கக்கன் அவர்கள் சொன்னதற்கு ஆதார பூர்வமாக சாட்சியம் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒரு ஜூடிஷியல் விசாரணை நடத்தினால் அங்கே மக்கள் நேரடியாக வந்து அதைப்பற்றி சொல்லுவார்கள்.

[30th October 1957]

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதுகுளத்தூரில் பொதுவாக பேசவில்லை, ஹரிஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய இரண்டு இடங்களில் நான் பேசினேன். முதுகுளத்தூரில் நான் பேசிய பிறகு திருநெல்வேலி ஜில்லா முக்குலத்தோர் சங்கத்தை சேர்ந்த செல்லப்பாண்டியன் நான் பேசியதற்குப் பிறகு கூட்டத்தில் பேசி இருக்கிறார். இளஞ்சாம்பூர் ரத்ன தேவர் மகன் செல்லப்ப தேவர் கடைசியாக பேசியிருக்கிறார். நான் பேசியதெல்லாம் புது அரசியல் சட்டப்படி உங்களுக்கு எல்லோருக்கும் போட்டுரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதை நியாயப்படி யாருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கொடுங்கள் என்றுதான் சொன்னேன். போட்டுப் போடாமல் மட்டும் இருக்கவேண்டாம் என்றும் சொன்னேன். பலாத்காரத்தையோ அல்லது வேறு எதையுமோ தூண்டிவிடக்கூடிய அளவில் நான் எதுவும் பேசவில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எப்படியும் பேசியிருந்தாலும் அதற்கு வேண்டிய சாட்சியங்களைக் கொடுத்திருக்கலாம். பத்திரிகைக்காரர்களைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கே. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பாராட்டிப் பேசினார். என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் அவர்கள் நீதி தவறாமல் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதுதான். அவர்கள் எவ்வளவு பாராட்டுதலுக்குத் தகுதி உடையவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் சாட்சியம் கொடுத்திருக்கலாம், சாட்சியம் இருந்தால். சில தினங்களுக்கு முன்னதாக பெரியார் ஈ. வே. ராமசாமி அவர்கள் பேசியபோது பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய வகையில் அவர் பேசியதாக ஒரு பத்திரிகையில் வந்ததை நான் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்தவுடன் அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் எல்லாம் என்னவென்று நான் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். சில ஆதாரங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் பேரிலும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அதன்மேல் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளமுடியுமோ அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் பத்திரிகை நிரூபர்களிடமிருந்து வந்த ஆதாரங்களுக்கும் எனக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதனால் அவர்களை அவர்கள் கொடுத்த ஆதாரங்கள் எப்படி கிடைத்திருக்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறேன்—அவர்களுக்கு எப்படி தகவல் கிடைத்ததோ அதைப்பற்றி நமக்கு அக்கறை இல்லை. பத்திரிகைகளில் வெளியானதுதான் நமக்கு அக்கறை. நிரூபர்கள் எது வேண்டுமானாலும் எழுதியிருப்பார்கள் அதைப்பற்றி நமக்கு அக்கறை இல்லை. நான் அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். “உங்களுக்குக் கிடைத்த ஆதாரத்தைக் கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும்” என்று கேட்டிருக்கிறேன். அதற்குக்கூட அவர்கள் என்னுடன் ஒத்துழைக்க தயாராயில்லை. என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி யாரும் கொடுக்க முன்வரவில்லை. ஆட்சேபகரமான பேச்சுகளாக இருந்தால் அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களைக் கொடுத்தால் அதன் மேல் அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். ஆனால் எதிரிக் கட்சியில் உள்ளவர் எல்லோரும் சேர்ந்து திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் மூலமாக ஒரு நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதாவது மந்திரிகள் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் அவர்களமீது குற்றம் சாட்டுகிறோம். இப்பொழுது ஒரு துக்கரமான நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த பயங்கரமான நெருக்கடியை பயன்படுத்திக்கொண்டு தங்களையே கட்சிபலத்தை அதிகரித்துக்கொள்வதற்காக இதை பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கு என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. அப்படியே இந்த மன்றம் முடிவு செய்யவேண்டும். இதற்கு ஒரு பழமொழி உண்டு. அதாவது “ரோமாபுரி தீப்பற்றி எரிந்துகொண்டிருக்கும்போது நீரோ என்ற அரசன் பிடிவாசித்துக்கொண்டிருந்தான்” என்று சொல்வது உண்டு. பாட்டுப் பாடிக்கொண்டிருந்தாலும் சரி அல்லது வீணை வாசித்துக்கொண்டிருந்தாலும் சரி அதைப்பற்றி அக்கறை இல்லை. அங்கே பரிதாபகரமாக நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்

30th October 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

ளாமல் எரிந்த வீட்டில் பிடுங்கியது லாபம் என்று சொல்வதுபோல் இந்த முறையைக் கையாளப்படுகிறது. இந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசியல் விரோதத்தைக் கையாளப்படுகிறது. இது ரொம்பவும் தவறுதலானது என்று நான் சொல்லுகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். அவருக்கு ஹரிஜனங்களிடத்தில் ஆத்திரம் வருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. கொஞ்ச நாளிக்கு முன்னதாக அவர்கள் ஹரிஜனங்களை நம்பினார். அதற்குப் பிறகு ஹரிஜனங்கள் விழித்துக்கொண்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட்களைப்பற்றி அவர்கள் தெரிந்துகொண்டார்கள். சென்ற சட்டசபை தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தஞ்சை ஜில்லாவில் படுதோல்வி அடைந்தது. அதனால் ஹரிஜனங்கள் பேரில் அவருக்கு ஆத்திரம் இருக்கத்தான் செய்யும். எதை மறந்திருந்தாலும் மனித சபாவம் இருக்கிறதே அது ஒரு நாளும் மறக்காது. அது ஆத்திரத்தைத்தான் உண்பெண்ணும். அதனால் தான் அவர் இத்தகைய ஒரு போக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இல்லாவிட்டால் அப்படி எடுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார். அதனால்தான் எதிர் கட்சி தலைவர்கள் எங்கே எங்கே சம்பவங்கள் நடந்திருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் போயிருக்கிறார்களா? இந்தச் சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தபோது பார்த்தார்களா? முதலமைச்சரிடம் பேசியவர்கள் கூட மதுரையிலிருந்து பரமக்குடிக்கும், பரமக்குடியிலிருந்து மதுரைக்கும் திரும்பிவிட்டார்கள். அந்த இடங்களில் தத்தார் அவர்கள் வரும்போது போனார்களே தவிர, இரண்டு நான் முன்னாலே போனார்களா? சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தபோது யார் போனார்கள்?

இதே மாதிரி புயலின் காரணமாக கோரமான விபத்து ஏற்பட்டது அந்தப் பிராந்தியத்தில். அதனால் மக்கள் பரிதவித்தார்களே அப்பொழுது எந்த எதிர்க் கட்சியினர்—காங்கிரஸ் அல்லாத மற்ற கட்சியினர் அங்கே சென்று நிவாரண வேலையில் ஈடுபட்டார்கள்? அவர்களுக்கு ஒரு பத்திரமான வாழ்வு அளிக்க எந்த எதிர்க்கட்சி முன்வந்தது?

SRI P. S. CHINNADURAI : ஒரு லட்சம் ரூபாய் எங்கள் பங்காக கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பணம் கொடுப்பது சலபம். அதுவும் தொழிலாளர் தலைவருக்குச் சலபமாகக் கிடைக்கும். (சிரிப்பு) தொழிலாளர்கள் கொடுத்தார்கள்; ஆனால், சின்னதுரை அவர்கள் என்ன செய்தார்?

SRI P. S. CHINNADURAI : ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார் என்பதை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அதற்குள்ளாக என்னை மறந்திருப்பது பரிதாபத்துக்குரியது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நன்றி செலுத்த வேண்டியதற்கு நன்றி செலுத்தத் தவரமாட்டோம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : நான் நன்றியை எதிர்ப்பார்க்கவில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : காங்கிரஸ் கட்சி செய்தது இருக்கட்டும். ராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு என்ன வந்தது? அவர்கள் மகத்தான வேலை செய்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் பரபரப்பு, இப்பொழுது இருக்கும் அக்கரை அப்பொழுது எங்கே போயிற்று? கடல் கொந்தளிக்கும்போதும் மீன் பிடிக்கலாம் என்ற மனோபாவம் தானே?

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒழுங்குப் பிரச்சினையொன்றை எழுப்ப விரும்புகின்றேன். “இராமதைபுரம் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட பெரும் புயலின்போது எந்த எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள்

[Sri K. Anbazhagan] [30th October 1957]

அங்கே சென்னார்கள் ? ” என்ற கேள்வியை அமைச்சரவர்கள் எழுப்பினார்கள். அதற்கு பதில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அந்த வட்டாரத்திற்கு பின்னர் சென்று தங்களுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலேயே புயலால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தங்களுடைய உழைப்புக்கேற்றபடி பணம் திரட்டி, அதற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி ஆடைகளை கிளைக் கழகத் தோழர்கள்மூலமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுத்து தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்கு உள்ள பொறுப்பை கையாளாது வேறு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடமிருந்து அத்தகைய பொறுப்பை எதிர்ப்பார்ப்பதும், குற்றம் சாட்டுவதும் பொருந்தாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் குறிப்பிடும் போதெல்லாம், “ இந்தச் சம்பவங்களில் இவ்வளவு அக்கரை எடுத்துக் கொண்ட கட்சி ” என்று சொன்னேன். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தை நான் அதிலே சேர்க்க முடியாது. ஆகையால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய வில்லை என்று நான் சொல்வதாக, தவறாக அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. (கவனப்பாளர் காலரியிலிருந்து கைதட்டல்) “ போலீசார் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, இந்தச் சம்பவம் முற்றிப்போய் விட்டது, அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள் ” என்று சொல்லப் பட்டது.

MR. SPEAKER : I find that people in the visitors' galleries are participating in the proceedings by clapping hands. It is against rules. If it is repeated, I will have to clear the galleries of visitors. Let them not, therefore, repeat it and show their approval or disapproval by clapping hands.

இந்தச் சபையிலே நடக்கும் விவாதத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பதும் எதிர்ப்பைக் காட்டுவதும், அந்த ரீதியில் கை தட்டுவதும் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமையே தவிர, காலரியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகையால், காலரியில் இருப்பவர்கள் அம்மாதிரி கைதட்டக்கூடாது. இனி அவர்கள் கைதட்டினால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். ஆகையால், காலரியில் உள்வாங்கின தயவுசெய்து கைதட்டக்கூடாது. சந்தோஷத்தையோ துக்கத்தையோ தெரிவிக்கவேண்டாம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : “ போலீசார் ஏன் முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை ? தேவர் மீதோ அல்லது மற்றவர்கள் மீதோ ஏன் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை ? ஆகையால், அவர்கள் பொறுப்பு ” என்று ஒரு சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால், நான் அதை மறுக்கின்றேன். போலீசார் அப்போதைக்கப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் வந்தார்கள். நான் முன்பு குறிப்பிட்டபடி, உடனடியாக தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படி எடுத்துக்கொள்வதும் சரியல்ல, உடனடியாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வது சரியல்ல என்று கருதி உடனடியாக தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

“ ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் பலாத்காரப் பிரசங்கங்கள் செய்தார்கள் ; ஆதலால், அவர்களையே ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை ? ” என்று சிலர் கேட்டார்கள். எடுத்துக்கொள்ளாததற்குக்காரணம் தேர்தல் காலத்தில் பேசிய பேச்சுக்களின் பேரில் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சர்க்கார் அனுசரித்து வருகிற கொள்கைதான். அந்தக் கொள்கையை அனுசரித்த காரணத்தினால்தான் தேர்தல் பிரசங்கங்களின்பேரில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. முதலில்

30th October 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

பொதுத்தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலுக்குப் பிறகு மறுபடியும் சீக்கிரத்திலே உபதேர்தல் வந்தது. அந்தத் தேர்தலுக்கும் உப தேர்தலுக்கும் நடுவில் நடந்த தேர்தல் பேச்சுக்கள் ஆட்சேபகரமாக இருந்தபோதிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று இருந்தோம்.

இந்தப் பக்கத்திலிருந்து பேசின பெண்மணி ஒருவர் குறிப்பிட்டார், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் வைக்க முடியாது என்று. ஆனால், போதிய போலீஸ் பந்தோபஸ்து வைக்கப்பட்டுத்தான் இருந்தது. இரண்டு எஸ்.ஏ.பி. படைகள், ஒரு எம். எஸ். பி. கம்பெனி நான்கு இரும்பு ரிசர்வ் போலீஸ் செக்ஷன்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தத் தாலுகா பூராவாக பரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆபத்து இருந்தால் உடனே மற்ற போலீசாருக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், ஸ்டேஷன் களுக்கும் தகவல் தெரிவித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு நான்கு 'வயர்லெஸ்' செட்டுகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. உத்தியோகஸ்தர்களும் இரும்பு போலீசுடன் ஊரைச் சுற்றிக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள். அப் போதைக்கப்போது எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டது. க்ரிமினல் ப்ரொவீஜர் கோடின 107-வது பிரிவின்கீழ் 50 கேஸ்கள் அப்போதே போடப்பட்டன. 150 கேஸ்கள் போடுவதற்கு தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தச் சமயத்தில் தான் இந்தச் சமாதான மகாநாடு வந்தது. சமாதான மகாநாட்டைக் கலெக்டர் கூட்டியதற்குக் காரணம் என்ன? வெறும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு போவதைக் கொஞ்சம் நிறுத்தி, அவர்களை எச்சரிக்கை செய்வோம், அவர்களுக்கு யோசனை சொல்வோம், புத்தி சொல்வோம், எஸ் லோரையும் சேர்த்துப் பேசுவோம் என்ற சிரிய நோக்கத்துடன் கலெக்டர் அவர்கள் சமாதான மகாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். அந்த மகாநாடு வரவரும் 150 கேஸ்கள் போடவில்லை.

அதுவும் அல்லாமல், புகார்கள் வந்ததையெல்லாம் அப்போதைக் கப்போது விசாரித்து, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுத்தான் வந்தன. மறவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட 6 மனுக்கள் மீது விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். பொதுவாகச் சொல்கிறேன்—அவர்களுக்கு எத்தகைய வீர உணர்ச்சி என்றால், அவர்கள் புகார் சொல்வது இல்லை. நாடே பார்த்துக்கொள்ளலாம் ஒரு கை' என்று புகார் அதிகமாக போலீசுக்கு வருவது இல்லை. மறவர்களுக்கு எதிராக 32 ஹரிஜனங்களிடமிருந்து புகார்கள் வந்து, அவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் தவிர, மற்ற இனம் தெரியாத இடங்களிலிருந்து 6 மனுக்கள் வந்து, அவைகளின் பேரிலும் விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற முதல் தேர்தலுக்குப் பின்னாலும், உபதேர்தல் முடிந்த பிற்பாடும் சற்றேறக்குறைய 80, 89—புகார்கள்—கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பார்வார்டு பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து. அந்தப் புகார்களிலே—எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே—ஒரு புகாரிலேகூட போலீசார் விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதற்கு ஏதாவது ஆதார பூர்வமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு புகாரைப் பற்றியும் போலீசார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதற்கு ஆதாரம் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் தெரியாது. புகார்கள் யாரிடமிருந்து வந்தாலும், எந்தக் கட்சியினிடமிருந்து வந்தாலும், எந்த வகுப்பாரிடமிருந்து வந்தாலும் அவைகள் மீது போலீசார் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அப்படிப் போலீசார் கவனம் செலுத்திவரவில்லை என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அரசாங்கம் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டுதான்வருகிறது என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[30th October 1957]

“ போலீசார் ப்ளான் போட்டுச் செய்தார்கள், அரசாங்கம் ப்ளான் போட்டு கொலை நடந்தது, மூன்று படுகொலைகள் நடந்தன ” என்ற முறையில் பேசினார்கள். படுகொலை என்று எதைக் குறிப்பிட்டார்கள்? போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம்—Firing—செய்வதைக் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வது என்பது எனக்குக் கொஞ்சம் கூட பிடிக்காதது என்று நான் சொல்லுகிறேன். யாருக்கும் பிடிக்காது. துப்பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்துவது தவறுதான். யாரும் விரும்பத்தக்கது அல்ல. ஒரு இடத்தில் பெரிய ஆபத்து வருகிறது. நூறு பேர்கள் கொல்லப்படுகிற நிலையிலே, அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த நடவடிக்கைகள் மூலம் 4 பேர், 5 பேர் கொல்லப்படலாம். மற்றவர்கள் காப்பாற்றப்படுகிறார்கள் என்றால் 4 அல்லது 5 பேர் கொல்லப்படாலும் அது தவிர்க்க முடியாத விஷயம். அப்படிக் கொல்லையானும் இல்லாமல், கலவரத்தை அடக்க முடியுமா, இந்தத் தீமையைத் தவிர்க்க முடியுமா, படுகொலை நடக்காமல் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று இன்னும் ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், நிபுணர்களுடைய ஆராய்ச்சியின் விளைவு இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஆராய்ச்சியின் பயனாக ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்பதே இல்லாமல் அதைத் தவிர்க்க முடியும் என்றால் எல்லாருக்கும் சந்தோஷம்தான். எனக்கும் மிகுந்த பிரியம். ஆனால், இந்தப் போலீசார் நிலைமையைக் கையாளுவது மிகவும் கஷ்டமான நிலை. இதற்கு முன்னால் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டபடி போலீசார் ஒரு கஷ்டமான நிலையில் இருந்தார்கள். திடீரென்று அங்குள்ளவர்களுக்கு வீர உணர்ச்சி வந்திருக்கிறது. போலீசாரானாலும் கவலை இல்லை. சுட்டால் இன்னும் எதிர்த்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அப்படியே அதை விட்டுவிட்டால் போலீசார் அதோகதையாகி வீழ்த்தப்பட்டிருப்பார்கள். மக்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் தாக்கிக்கொண்டு அதிகமாக வீழ்த்தப்பட்டிருப்பார்கள். அம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமலிருந்தால், இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் சேதத்தைவிட 100 மடங்கு அதிகமான சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும். அதைத் தவிர்க்க, போலீசார் மிகுந்த கஷ்டமான நிலையிலே மிகவும் தீர உணர்ச்சியுடனும் நியாய புத்தியுடனும் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சபையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : தலைவர் அவர்களே, போலீஸை எதிர்தோக்கி பெரிய படை வந்தது என்றும், அதன் காரணமாக இப்படிப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்றும் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். கீழ்த்தாவல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தபொழுது போலீஸ்காரர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருந்தார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தருவாரா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கீழ்த்தாவல் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி விசாரணை நடத்திய அதிகாரியின் விவரப்படி 300 பேர்கள் போலீஸாரை எதிர்த்து வந்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த போலீஸ்காரர்கள் சுமார் 30, 31 பேர்கள் இருக்கும். அப்படி எதிர்த்து வந்ததினாலே முதலில் எச்சரிக்கை செய்துவிட்டு அதற்குமேல் கூட வேண்டியிருந்தது என்பதுதான் அங்கு நடந்த சம்பவம்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கலவரத்திலே ஈடுபட்ட மக்கள், அதாவது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக கொடூரங்களை செய்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மறவர்களையும், அவர்களுடைய தலைவர்களைப்பற்றியும் இந்த மன்றத்திலே இப்பொழுதுதான் அனைவரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அவர் கடவுள் தன்மை படைத்தவர், ஏறத்தாழ அந்தப் பகுதி மக்கள் அவரை கடவுள் ‘ஸெமி காட்’, ‘டெமி காட்’ என்று எண்ணி அவர் வாக்கை தெய்வ வாக்காக கருதியவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. வீரத்துடன் எதிர்த்து வரும் தன்மை பொருந்திய மக்களிடமிருந்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிற சர்க்கார், கடவுள் என்று

30th October 1957] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

ஈடுபட்ட ஒரு தலைவரைக்கொண்ட வெறிகுணம் படைத்த அப்பேர்ப்பட்ட மறவர்களை ஒடுக்குவதற்கு 30 பேர் கொண்ட போலீஸ் படையைத்தான் அனுப்பவேண்டும்? அதுதான் நான் சொன்னேன் போதுமான போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை என்று.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 300, 400 பேர் எதிர்த்து வந்தார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் எதிர்த்து வருகிறார்களோ அவ்வளவு போலீஸ் படைகளை கொண்டுபோவது அசாத்தியம். ஆகவே தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. கூட்டத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு போலீஸ் படையை வைத்திருப்பது என்பது எந்த நிர்வாகத்தினாலும் நிறைவேற்றப் படமுடியாத ஒரு காரியம்.

கனம் சசிவர்ணத் தேவர் மூன்று சம்பவங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். கிரமடையில் என்ன குற்றச்சாட்டு என்றால்: அங்கே வைத்திருந்த போலீஸ் படையை வாபஸ் பெற்றதால்தான் அந்த சம்பவம் நடந்தது என்பது. ஏதோ வேண்டுமென்றே பள்ளன் செய்து போலீஸை வாபஸ் பெற்றதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு விஷயத்தை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எந்த இடத்திலே போலீஸ் வேண்டுமோ அந்த இடத்திலேதான் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மீ சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் அருங்குளத்தில் போலீஸை வாபஸ் பெற்றதால்தான் வீடுகள் தீப்பற்றி எரிந்தது என்று சொன்னார். ஆதலால் போலீஸின் அவசியத்தை அந்த அளவுக்கு அவர் உணர்ந்திருக்கிறார் என்பதில் எனக்கு திருப்தி. ஆனால், மற்றொரு பக்கத்திலே போலீஸை வாபஸ் வாங்கவில்லை என்று பேசுகிறார்கள்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: என்னுடைய 2½ மணி நேர பிரசங்கத்தில் நான் ஒரு வார்த்தைக்கூட போலீஸை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடவில்லை. நான் சொல்லாததைச் சொல்லுகிறார்.

MR. SPEAKER: அங்கத்தினர் பேசும்போது 'பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர்' இல்லாமலே குறுக்கே பேசுவது சரியல்ல. அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது அவரை தடுக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை. 'ஆதலால் பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர்' இருந்தால் குறுக்கே பேசலாமே தவிர, 'பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன், பாயிண்டு ஆப் எக்ஸ்பிரிமனேஷன்' பிரசங்கம் முடிந்த பிறகுதான் கேட்கவேண்டும். ஆதலால், கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் ஏதாவது கேட்க இருந்தால் பிரசங்கம் முடிந்த பிறகு கேட்கலாம்.

(Sri A. Govindaswami rose.)

MR. SPEAKER: No interruption, please.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் போலீஸை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்று சொல்லுவது மிகவும் திருப்திடான். அவர் கட்சியைச் சார்ந்த வர்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டை வைத்துக்கொண்டு சொல்லியதை குறித்து தான் நான் இதை குறிப்பிட்டேன்.

ஊத்தமடையில் வண்டியில் போய் கொலை செய்தார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அது அல்ல நடந்தது. நரிக்குடி பக்கத்திலே வீடுகள் பற்றி எரிந்துக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு போலீஸார்கள் போனார்கள். போலீஸ்காரர்கள் ஒரு மொபைல் பார்டியாக ஆங்காங்கு சுற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். நெருப்பு வைப்பதைப் பார்த்தார்கள். ஆகையால் அவர்களை துரத்திக்கொண்டு போனார்கள். அவர்கள் எதிர்த்து வரவே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

அம்மாதிரிதான் கிரமடையிலும். அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள், நான் சொல்லவில்லை அங்கு வந்தவர்கள் மஞ்சள் துணி கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள் என்று. அங்கும் வேறுவகையில்லாமல் சமாளிக்க முடியாமல் போனதால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டியிருந்தது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th October 1957]

கீழ்த்தாவல் பற்றி அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. அந்த சம்பவம்பற்றி விசாரணை நடத்திய அதிகாரியைப்பற்றியும் பேசினார்கள். அதுபற்றி சில விஷயங்கள் இந்த சமயத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அதிகாரி நியாயமாக நடந்துகொள்ளவில்லை, தவறுதலாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான்தான் அதற்கு காரணம் என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், முதலிலேயே நான் சொன்னேன். முறையைப் பற்றி கண்டித்தாலும், அந்த அதிகாரியின் யோக்கியதைப்பற்றியோ நேர்மையைப்பற்றியோ யாரும் குறை கூறவேண்டாம் என்று சொன்னேன். ஒருவேளை அதன் காரணமாக கணம் அங்கத்தினர்கள் அந்த அதிகாரியைப் பற்றி குறை கூறியிருக்கலாம். அந்த அதிகாரியைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் மிகவும் உயர்ந்த நேர்மையான குணம் படைத்தவர். அரசாங்க மாயிருந்தாலும் சரி, யாராயிருந்தாலும் சரி, தன்னுடைய மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக எள்ளளவும் ஒரு காரியத்தைச் செய்யமாட்டார் என்று நான் இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தகைய உயர்ந்த குணம் படைத்த நேர்மையான அதிகாரியை விசாரணை நடத்தச் சொன்னோம். அவர் வக்கீல் வாதங்களை கேட்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். வக்கீல்கள் எழுதிக்கொடுத்ததை அவர் எடுத்துக்கொண்டார். சாட்சிகளை விசாரிக்க பெர்மிட் பண்ணவில்லை என்று சொன்னார்கள். நேரிலே பார்த்தவர்களெல்லாம் விசாரிக்கப்பட்டார்கள். மற்றவர்களெல்லாம் சம்பவத்தைப்பற்றி ஒரோமாதிரியாகச் சொல்லவில்லை, அவர்களுையெல்லாம் கலந்துகொண்டு சாட்சிகளை பொறுக்கி எடுத்துக்கொண்டார்கள். இதற்குமேல் எத்தகைய நீதி விசாரணை வேண்டும், எந்த நாடோ நீதிபதி வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. பிறகு 'மெடிகல் எவிடன்ஸ்' இருக்கிறது. சுடப்பட்டவர்கள் 15 கெஜ தூரத்திற்குப்பால் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று 'மெடிகல்' எவிடன்ஸிலிருந்து விளங்குகிறது. சுடப்பட்டவர்களில் 2 பேர்களுக்கு முதுகிலே காயம் இருந்ததாக சொல்லப்பட்டது. மண்டியிடும்படிச் செய்து சுட்டார்கள் என்று சொல்லுவது எப்படி சரியாக இருக்கும்? அப்படி இருந்தால் எப்படி முதுகில் காயம் ஏற்படும்? இதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் ஏதோ தந்தி வந்ததாகச் சொன்னார்கள். எந்தத் தந்தி முதலிலே வந்தது. நான் அதைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது யார் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை என்று வேண்டுமானால் இப்பொழுது சொல்லலாம். முதுகுளத்தூரிலிருந்து சசிவர்ணத் தேவருக்கு வந்தது இந்த விசாரணையில் இது ஒரு எக்ஸிபிட். இதை சசிவர்ணத் தேவர் அவர்களே விசாரணை அதிகாரியிடம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். 'Filed by' குப்புசாமி அய்யம் என்று கையெழுத்து இருக்கிறது. **Police raised fire Thooval more than five casualties.** இந்தத் தந்தி முதன் முதலில் சசிவர்ண தேவருக்கு வந்திருக்கிறது. அதை விசாரணை பண்ணியவரிடமும் கொடுத்திருக்கிறது. இதைக் கொடுத்திருக்கிறவர் திருக்கணத் தேவர். கண்ணைக் கட்டிவைத்துச் சுட்டார், கட்டிப்போட்டுச் சுட்டார்கள் என எவ்வளவோ சொல்லப்பட்டது. எல்லாம் அதற்கு பின்னால். இது முதல் தந்தி. நியாயமான முடிவு ஒன்றுக்கு வருவதற்கு இது நமக்கு மிகவும் உபயோகப்படும்.

இதைப்பற்றி நானும் விசாரித்தேன். எஸ்டேட் மாணேஜர் நான்கு மணிக்கு வந்திருக்கிறார். அவர் ஊனும் பார்க்கவில்லை. அந்தக் கட்டிடத்தில் 30 பேர் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள், சுற்றி எகப்பட்டுப் போர்கள் இருந்தார்கள் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. நான்கு மணிக்கு அங்கே வந்த எஸ்டேட் மாணேஜர் இதைப் பார்க்கவில்லை. கொலை என்றால் அதற்கு மோடிவ் என்பது ரொம்ப முக்கியம். மோடிவ் இல்லாமல் ஒரு கொலையுயம் நடக்காது. அந்தப் பக்கம் இருக்கக்கூடிய நல்ல வழக்கு அறிஞர்—கருமினல் விசாரணை செய்துகூட அனுபவம் உள்ளவர்—இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மோடிவ் முக்கியம். இந்த ஐந்து பேர்கள் என்ன செய்தார்கள்? இவர்களை எதற்காக கொலை செய்ய வேண்டும்? ஊர் தலைவர்கள் எல்லாம் வெளியில் இருந்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் சுடப்படவில்லை. வெளியில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து பேரைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். மோடிவ் என்ன? சம்பவம்

30th October 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

நடந்த உடனேயே இன்வெஸ்டிகேய்ஷன் இரூக்கிறது. வேண்டுமென்றே சுட்டார்களா, இல்லையா என்பதுபற்றி. அந்த அதிகாரியின் முடிவையே ஆட்சேபித்து அவர் முதல் அமைச்சரோடு பேசினார், சீப் செக்ரடரியோடு பேசினார் என அதற்கு மேல் குற்றச்சாட்டு. முதல் மந்திரி நான் பேசவே இல்லை என மறுத்தார். பிரதம காரியதரிசியோடு ஒரு முறை பேசியது வாஸ்தவம். ரகசியமான விஷயம், யாருக்கும் தெரியக்கூடாத விஷயம் என்றால் அப்படி அவர் openனாக பரமக்குடி போஸ்டாபீஸ் வாசலில் நிற்பவர் களுக்குக்கூடத் தெரியும்படி பேசியிருப்பார்களா? எங்களுக்கு பேச வேறு வசதி கிடையாதா? வயர்லஸ் வசதி இருக்கிறது. வேண்டுமானால் அப் படிச் சொல்லியிருக்கலாம். இதை யோசித்துப்பார்த்து எதையும் சொல்லவேண்டும். விசாரணை அதிகாரி அங்கே பல அரசாங்க உத்தி யோகஸ்தர்களோடு பேசினார் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டா? அவர் போர்டு மெம்பர். அங்கே நடக்கக்கூடிய நிர்வாகம், எப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்னும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பூரா விசாரித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய முழுப்பொறுப்பு உடையவர். அவருக்கு அக்கறையும் உண்டு. அதைத் தவிர அவர் எந்த சாட்சி விஷயத்தில், ஜனங்களிடத்தில் தலையிட்டார்? ஒன்றுமே இல்லை.

மற்றொன்று இங்கே பேசிய நல்லசுவம் அவர்கள்தான் அங்கே போய்ப் பார்த்ததாகவும், சூளை அப்படியே இருக்கிறது, ஏன் எடுக்கவில்லை, கல்லை எடுத்திருந்தால் குறையாதா எனக் கேட்டார். இவர்கள் எல்லாம் எங்கே போய்ப் பார்த்தார்களோ? அங்கே கல் இருக்கிறது. எடுத்து உபயோகித்திருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்வது தவறு.

SRI K. R. NALLASIVAM : என்னிடம் சூளை 'போட்டோ' இருக் கிறது. அதைக் காட்டுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஊரில் செங்கல் சூளை இல்லாத இடத்தை படம் பிடித்துக் காட்டினால் இதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். எங்கே செங்கல் இல்லை என்று படம் பிடித்துக் காட்டட்டும்.

இன்னும் சில குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன. கருகிய வைக்கோல் போருக்குள் எலும்புகளைக் காட்டினார்கள். பிணத்தை வைக்கோல் போருக்குள் வைத்துவிட்டு அதை கொளுத்திவிடுங்கள். அடியில் எலும்பு தானா இருக்கும் எனப் பாருங்கள். இப்படி பல. இதைப்பற்றி நான் போயிருந்தபோது ஒரு வார்த்தைக்கூடச் சொல்லவில்லை. அவர்களை நாங் களும் எந்தித்துத்தான் பேசினோம்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ சிவரீண் தேவர் பெரிய குற்றச்சாட்டு ஒன்று சொன்னார். "யாரோ ஒரு பெண்பிள்ளை. அவளை சிலர் துரத்திக்கொண்டு போனார்கள். வழியில் டி.எஸ்.பி. இன்ஸ்பெக்டர் எல்லாரும் இருந்தார் கள். அவர்களிடம் இவள் சரணாகதி அடைந்தாள். அவர்கள் "போ போ" என்று சொல்ல உதவி செய்யவில்லை, என்று சொன்னார்கள். துரத்தி வந்தவர்கள் அவளைக் கொன்றுவிட்டார்கள். இப்படியாகச் சொன்னார்.

அவர் எந்தப் பெண்ணைச் சொல்லுகிறாரோ அவளே சாகும்போது மரண வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறான். அதுவும் இங்கே இருக்கிறது. அதைப் படிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. the Minister will finish in fifteen minutes, I suppose. Shall we sit till then and hear him finish his speech? Is it the desire of the House?

HON. MEMBERS : Yes.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Dying declaration of Angammal, wife of Chinnaaswami, Arungulam. Statement recorded on 13th September 1957 at 6 p.m. by Sub-Magistrate, Paramakudi at Paramakudi

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th October 1957]

“என் வீடு தீ பிடித்தது. சட்டி எல்லாம் உடைத்து போட்டாங்கோ. நான் வெங்கல பாத்திரங்களை அள்ளி கொல்லை காட்டில் போட்டுவிட்டு மூணு பிள்ளைகளுடன் உட்கார்ந்திருந்தேன். செம்பக் குடும்பன், இன் னெருவன், ஆள் தெரியவில்லை, இரண்டு பேரும் முன்னுக்கு ஓடி வந் தாங்கோ. பாதி பேர் நின்னாங்கோ. பாதி பேர் ஓடினாங்கோ. உழதகாட்டுக் குள்ளே மூணு பிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கிட்டு ஓட முடியவில்லை. ஓடினவன் பிள்ளையை கீழே போட்டுக்கிட்டு விழுந்துவிட்டேன். பொம்பளை என்ன செய்யப்போறாங்கோ என்று மொத்தமாய் நின்றுவிட்டு அப்புறம் ஓடினான். எங்கள் தாயார் ஒன்று எங்ககூட வந்திருச்சு. ஓடி வந்தவர்களில் முந்தி வந்த செம்ப குடும்பன் இன்னொருவனும் வந்தாங்கோ. நான் பொம்பளை விட்டுவிடுங்கோ” என்றேன். அவன் தான் குறிச்ச பொம் பளை. அம்பிட்டுபேரும் ஓடிப்போய்விட்டாங்கோ. இவ புருஷன் தான் அடிக்கிறது முன்னத்தி ஆளா நின்றவன் குத்துங்கடா என்று சொன்னான். வயித்திலே ஒரு குத்து. செம்ப குடும்பன் குத்தினான். குடல் வெளியே தள்ளிவிட்டது. முழங்காலால் வைத்து அமுக்கிவிட்டு குத்தவைத்து போட் டேன். கையை ஏந்தினேன். ஏந்தவும் மத்தவன் நின்னவன் குத்திட் டான். குத்தவும் எங்கள் ஆத்தா ஓடிவந்தா என் பிள்ளை செத்துப் போச்சே. இப்படி கொல்லுகிறார்களே அசலாருடா என்று என் அம்மா சொல்லிச்சு. அதற்கு ஒரு குத்து விடா இடையில். அப்புறம் அவன் குப்புற படுத்து இருந்தா. அப்போது இடது மேல் கையில் குத்தினான். முதுகில் ஒரு குத்து, என் மகளை வைத்தகிட்டு இருந்தான். மண் டையில் ஒரு குத்து. விலாவில் ஒரு குத்து. மயங்கி விழுந்துவிட்டான். சர்பானை அரிசி பத்து பதினைந்து படி வைத்திருந்தேன். அதை அள்ளி கிட்டு போய்விட்டாங்கோ.”

இதுதான் அவன் கொடுத்த வாக்குமூலம். போலீஸ் ஒன்றும் வர வில்லை. இவன் போய்ச் சொன்னான். அவன் உதவி செய்யவில்லை என்பது ஒன்றும் இல்லை. இந்தச் சமயத்தில் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றொரு ருசிகரமான மரண வாக்குமூலம். முத்து ராமன் சேர்வை. சாகப்போகிறபோது “நான் ஒரு அரிஜன், அரிஜன் வீட்டை நானே கொளுத்தினேன்” என சொல்லிவிட்டு ஒருத்தன் செத்தி ருக்கிறான். செத்தபின் மறவர்கள் தன் சாதி என்று வந்து கேட்டார் கள். பிணத்தைக் கொடுத்தது. அவன் இப்படி மரண வாக்குமூலத்தில் தான் ஒரு அரிஜனன். நானே கொளுத்தினேன் எனச் சொல்லியிருக்கி றான். இப்படி ஹரிஜனங்களை ஹரிஜனங்கள் வீட்டுக்கு நெருப்பை வைத் தார்கள் என்று தோன்றும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் கீழ்த்தாவலுக்கு ஏன் போலீஸ் போக வில்லை. அங்கு கொலை நடந்ததை ஏன் போலீசார் தடுக்கவில்லை என்றெல்லாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கலகம் நடந்த பகுதி யிலே ஸ்பெஷல் ஆர்மரீசர்ஸ் போலீஸ் படை அனுப்பப்பட்டது. அந்த போலீஸ் படை கலகம் நடந்த பகுதியிலேயே சுற்றி வந்தார்கள். தீ அணைக்கும் படை கொண்டுவரப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். இந்தத் தகவலைக் கேட்டு போலீசார் சென்றிருந்தார்கள் இல்லை என்று சொல்வது தவறு என்றுதான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வீராமலில் சம்பவம் நடக்காமல் போலீசார் ஏன் தடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏற்ற அளவு அங்கு போலீஸ் படை இல்லை. தொடர்ந்து போலீஸ் படை கொண்டுவரப்பட்டு அங்கே தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

1932-ம் ஆண்டிலிருந்து 1947-ம் ஆண்டு வரை என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டு பேசினார்கள். இடையில் இருக்கும் வருஷங் களில் சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டுதான் இருந்தது. அப்போதைக் கப்போது போலீசாரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நடந்ததுபோல் அவ்வளவு பயங்கரமான சம்பவங்கள் நடைபெறவில்லை.

30th October 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மற்றொரு பெரிய குற்றத்தைப்பற்றி நான் அறிவித்த அறிக்கையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இறந்தவர்கள் 13 பேர் அல்ல, 14 பேர்கள் என்று சொன்னார்கள், வாஸ்தவம்தான்; 13 பேர் அந்த இடத்திலேயே இறந்தார்கள். ஒருவர் ஆஸ்பத்திரியில் இறந்தார்.

மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஸ்ரீ தத்தார் அவர்கள் தன் சுற்றுப் பிரயாணத்தின்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை கலந்தாலோசித்தார்களா என்று கேட்டார்கள். எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் பார்த்து பேசியிருக்கிறார். அந்த வட்டாரத்து மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார். இவைகளை எல்லாம் ஸ்ரீ தத்தார் அவர்கள் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அவர்கள் குறுக்கு விசாரணையின்போது அவர்களை இல்லை என்று சொல்லுவது தவறு. திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஸ்ரீ தத்தார் அவர்களோடேயே இருந்தார். ஸ்ரீ தத்தார் அவர்களின் பேச்சுக்களை மொழிப் பெயர்த்தார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. கே. தங்கமணி அங்கே இருந்தார்.

SRI P. K. MOOKIAH THEVAR : கனம் மந்திரி அவர்களே சொல்லுகிறார்கள் தலைவர்கள் வாபஸ் வாங்கிவிட்டார்கள் என்று. அந்த இடத்தில் ஹரிஜனத் தலைவர்களை விசாரிப்பது சரி இல்லை சிலர் ஊரிலே இல்லை என்பதற்காகவும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஸ்ரீ தத்தார் அவர்கள் தமது அறிக்கையில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

முத்துராமலிங்க தேவர் இதைப்பற்றி பேசுகையில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சிலர் கூறினார்கள் விபத்து நேர்ந்த இடத்திலே ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று.

10-ந் தேதி முதல் 16-ந் தேதி வரையிலும் அங்கே நிலவரம் எப்படி இருந்தது என்பது அறிக்கையில் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கவனிக்கவேண்டும். இன்னொரு குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால் நாங்கள் அதிகாரிகளை அங்கிருந்து மாற்றவில்லை என்று. நம்பிக்கை சிலரிடத்திலாவது இருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது. அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றினால் நிர்வாகத்தைச் சரிவர நடத்தமுடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் ஸ்தலம் பிரதிநிதிகளும் ஸ்ரீ தத்தார் அவர்களுடன் சென்றதை ஒப்புக்கொண்டு பார்த்தால், அறிக்கைக்கும், இவர் சொல்வதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று தெரிகிறது.

MR. SPEAKER : Are you raising point of order?

SRI M. KALYANASUNDARAM : கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகூட அதில் கலந்துகொண்டது என்பதை அறிந்து கொள்ளத்தான். கட்சி பிரதிநிதிகள் அங்கத்தினராக இருந்தால் தவறு இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்னொரு குற்றம் சொல்லப்படுகிறது. நெருப்பு அணைக்கும் படைகள் எல்லாம் அந்த வட்டாரத்தில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். சின்ன சின்ன ஊரிலே நெருப்பு அணைக்கும் படைகள் இருப்பதில்லை. ஆகவே நெருப்பு அணைக்கும் படை பக்கத்து ஊரிலிருந்து எப்பொழுது எல்லாம் தீ ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் அனுப்பிவைக்கப்படுகிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[30th October 1957]

இன்னொரு அங்கத்தினர் கேட்டார்கள் ஏன் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏன் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனை அமைக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அமைப்பது கிடையாது. நல்ல *ரோடுகள் உள்ள பெரிய கிராமத்தில்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷன் அமைப்பது வழக்கம்.

இப்பொழுது மீண்டும் சபையில் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். பல அங்கத்தினர்கள் உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். முதுகுளத்தூர் மக்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குக் கவலைப்படவில்லை என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் சர்க்கார் எந்தெந்த முறையில் துரிதமாக பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்தந்த முறைகளில் எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. நாட்டின் அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய பாதுகாப்பு அளித்துத்தான் வருகிறது. சட்டத்தையும், அமைதியையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாப்பதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பு தேவைபடுகிறது. ஆகவே எல்லோரும் கட்சி பாடுபாடின்றி ஒற்றுமையாக இன்புற்று இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் விருப்பம்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m.

(After lunch—2-30 p.m.)

*SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் நடத்தும்போது இன்று மேலோங்கி நிற்கக்கூடிய ஒரு விஷயம், இராமநாதபுரம் வட்டாரத்திலே முதுகுளத்தூரில் கழிந்த மாதம் முழுதும் அல்லது சமீப காலம் வரையிலும் நடந்துகொண்டிருக்கிற சம்பவங்கள் பற்றியும் அதில் சர்க்கார் கையாண்ட முறையும் தான்.

MR. SPEAKER: ரொம்பவும் சப்தம் ஜாஸ்தியாயிருக்கிறது. தயவு செய்து காலரியில் இருப்பவர்கள் சப்தம் செய்யாதிருந்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர் பேசும்போது அதற்கு தடையாயிருக்கக்கூடாது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜாதி சண்டை இன்று நேற்று தோன்றியது அல்ல. எனக்கு முன்பு பேசிய பல நண்பர்களும் அதை குறிப்பிட்டார்கள். பிராமணர்களை வெறுப்பதிலிருந்து ஆரம்பித்து, உயர் ஜாதி தாழ்ந்த ஜாதி என்று பிரிந்து, இன்று நாடார், கோனார், மறவர் அல்லது தேவர் என்ற அடிப்படையிலே பிரிந்து இன்று கடைசியாக இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களின் உட்பிரிவுகளில் கூட வித்தியாசம் கற்பிக்கும் அளவிற்கு ஜாதிச் சண்டை ஒங்கிக்கொண்டே போகிறது. இது, அரசியலில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அவர்கள் சூதாட்டத்தில் பயன் தருவதாயிருக்கலாம். காந்தியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, கதர் ஆடை புனைந்துகொண்டு, காங்கிரஸ்காரர்களும் இந்த வெறியைத் தான் தூண்டியிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபையில் இதற்கு முன்பு பேசிய நண்பர் சிவர் முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களைப்பற்றி கூறும்போது அவர்கள் தான் முக்கியமாக மறவர் இனத்தைத் தட்டி எழுப்பி, அவர்களின் உணர்ச்சியை ஹரிஜனங்களுக்கு எதிராக அணிவகுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், துர்அதிர்ஷ்டவசமாக ஜாதி உணர்ச்சியை வளர்த்ததில் அவர்களுக்கு எந்த அளவு பொறுப்பு உண்டோ; அதைவிட பன்மடங்கு இன்று காங்கிரஸின் பெயரால், காந்தியின் பெயரால் நாட்டை ஆளுகிற காங்கிரஸ்காரர்களும், ஜாதிச் சண்டையை வளர்க்க காரணமாயிருந்திருக்கிறார்கள். அதோடு இல்லாமல் இந்த ஜாதி வெறியை அரசியல் குரோதத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காகத்தான் இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள் அவர்களின் குறைகளை நீக்கிக் கொடுக்காது

30th October 1957]

[Sri K. Sattanatha Karayalar]

123168

அவர்களுக்கு அல்லல் ஏற்படும்போது அதை அகற்றி அவர்களின் அபரவல் பெருது அந்நிலை ஏற்படும்போது வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு எத்தனையோ உதாரணமுண்டு. எடுத்துக்கொள்வதில் உள்ள சுமார் 5,000-க்கும் மேற்பட்ட ஹரிஜன மக்கள் இம்சிக்கப்படும்போது அதுபற்றி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சட்டசபையில் கூறியபோதெல்லாம் எந்தவிதமான உதவியும் செய்யாது இருந்தது இந்த சர்க்கார். அவர்களின் குடிதண்ணீர் கிணற்றில் விஷமிட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவதிப்பட்ட காலத்தில், உதவி செய்யாமலும் அவர்கள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டபோது தடுக்காமலும், இன்று நீலிக்கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு ஹரிஜனங்களுக்காக நாங்கள் வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வது வேடிக்கையாகவும், விந்தையாகவுந்தான் இருக்கிறது. இன்று 7,000 ஆயிரம் நிர்வாகத்தில் நூற்றுக்கணக்கான உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கும் போது இரண்டே இரண்டு ஹரிஜன அன்பர்கள்தான் ஆயிரம் நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தந்த சர்க்காரின் பதிலிலிருந்து கிடைத்துள்ளது. இவைகள் எதைக் காட்டுகிறது? கட்சிக்கு பயன்படுமானால் ஹரிஜனங்களைப்பற்றிப் பேசுவது. அவர்களுக்கு உதவும் விஷயத்தில் உங்கள் வர்க்க உணர்ச்சி குறுக்கே நிற்கிறது.

கழிந்த மாதத்தில் ராமநாதபுரம் வட்டாரத்தில் பல சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியாக நடந்தது. இமானுவேல் அவர்களின் கொலையும் அதற்குப்பிறகு கீழ்த்தாவலிலும், கீருந்தையிலும், உளுத்தமடை போன்ற யிடங்களிலும் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மன வருத்தத்தையும், வேதனையையும் தருவதாகும். தரும் விஷயங்களாகும். தோழர் இமானுவேல் அவர்களை யார் கொலை செய்திருந்தாலும்கூட, அரசியல் நோக்கத்தோடோ அல்லது ஜாதி துவேஷத்தாலோ அல்லது இரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட காரணத்தாலோ இருக்கலாம். அது எதுவாயிருந்தாலும் நாம் வெடிக் தலை குனியவேண்டிய காரியமாகும். இந்த நீசச் செயல் கண்டிக்கவேண்டிய செயலாகும். அதேபோல வீரம்பலில் ஹரிஜனங்களைத் தாக்கி இம்சை செய்ததும் மிகமிக வருந்தத் தக்க காரியமாகும். ஜாதியின் அடிப்படையில் ஹரிஜனங்களை துன்புறுத்திய சம்பவங்கள் பல இங்கு கொண்டுவரப்பட்டது.

(இந்த சமயத்தில் சில மெம்பர்கள் எங்கேயோ எதோ ரப்பர் எரிவது போன்ற வாடை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.)

MR. SPEAKER: I am looking into the matter. Let the hon. Member proceed with his speech.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஸ்ரீ இமானுவேல் கொலைக்குப்பிறகு அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் பூராவும் பீதியும் கலவரமும் அடைந்திருந்தார்கள். குழப்பம் வரும் என எதிர்பார்த்தார்கள். அப்பொழுது சர்க்கார் கையாண்ட கொள்கை என்ன?

(Deputy Speaker in the Chair.)

சர்க்கார் போலீஸ் படையை அனுப்பி அங்குள்ள நிலைமையை சமாளித்தார்களா? அல்லது சமாதான தூதர்களாக அங்கு சென்றார்களா? இரண்டும் இல்லை. ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவர்கள், இந்த நிலையை எப்படிச் சமாளித்தார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். இமானுவேல் 11-ம் தேதி கொலை செய்யப்பட்டார். கீரந்தையிலும், எலஞ்சம்பூரிலும், அத்தனை காலமும் தேர்தலுக்கு முன் இருந்தே போலீஸ் பந்தமாஸ்து இருந்து வந்தது, குழப்பம் இருக்கக் கூடிய நிலையிலே கலவரம் இருக்கும்போது பாதுகாப்பிற்காக இருந்த இந்த போலீஸ் படையை சர்க்கார் பின் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதன் உண்மை என்ன? அப்படி போலீஸ் படையை பின் வாங்கியிருந்தால் அது எதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது? பாதுகாப்பற்று இருக்கக்கூடிய இடத்தில், கலவரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, அது மறவர்களானாலும்கூட,

[Sri K. Sattanatha Karayalar]

[30th October 1957]

ஹரிஜனங்களானாலும்சரி, ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிப்பதாயிருக்கிறது. அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்து கலவரத்தை வளர்த்துவிட்டு மக்கள், குய்யோமுறையோ என்று கதறுப்போது அந்த சந்தர்ப்பத்தை அடக்குமுறையை அவிழ்த்துவிட சர்க்கார் பயன்படுத்திக்கொண்டார்களா? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களின் விசாரணை விஷயம். கீழ்த்தாவல் சம்பவத்திற்கு மோட்டிவ் என்ன, உட்கருத்து அல்லது நோக்கம் என்னவென்று அதில் கேட்கப்படுகிறது. போலீஸ் நடந்துகொண்ட முறைக்கு காரணம் என்ன? மோட்டிவ் என்னவென்று கேட்கப்பட்டது. அதில் சாட்சியம் சொன்ன 12 வயது பாலகனும், 43 வயது பெண்மணி ஒருவரும் சொன்ன சாட்சியம் சரியாக இல்லை. மோட்டிவ் என்னவென்று அவர்கள் சரியாக சாட்சியம் கொடுக்க முடியவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சூதாட்டக் டாரர்கள் செய்யும் சதி, தங்கள் கட்சியை வளர்க்கவேண்டும் என்று அவர்கள் செய்யும் சதி “அன்ஸொபிஸ்டிகேட்டட் வுமனிற்ரு”-ம் பாலகனுக்கும் எப்படித் தெரியும்? அவர்களால் இதை புரிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்களை அரசியல்காரர்கள் சூதாட்டக் காய்களாக உபயோகிக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதுதான். அரசியல் கட்சிகள் இந்த நிலைமையை தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூறுவது எல்லாம், இன்று காங்கிரஸ் பாகத்திலிருந்து முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் ஜாதி வெறியைத் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று எப்படி குற்றம் சாட்டுகிறார்களோ, அதே குற்றச்சாட்டு இன்று ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கக்கூடிய காமராஜ் அவர்களையும் சாராதா என்று கேட்கிறேன்? இன்று நாட்டிலே முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களும் தேவர்களின் உணர்ச்சியை தட்டி எழுப்பினார்கள் என்றால் அதே முறையில் காமராஜ் அவர்களும் ஜாதி வெறிக்கு பலியாகவில்லையா? அதற்காக அவர்கள் இன்னொரு பக்கத்தில் ஹரிஜனங்களை முதுகுளத்தார் வட்டாரத்தில் தூண்டிவிடவில்லையா? அல்லது போலீஸை மறைமுகமாக உபயோகித்து இந்த ஜாதி குழப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு தனக்கு எதிராக உள்ளவர்களை அடித்து அடக்க பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையா? என்று கேட்கிறேன்.

இங்கு அமைதி நிலை வேண்டுமென்று விருப்பமிருந்தால் அதற்கான உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா? அமைதி நிலை நாட்டுவதற்காக நடவடிக்கை எடுத்ததாக சொல்லப்படுகிறது. எப்போது? எவ்வித நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அது அல்லாமல் புயல் வீசின காலத்தில் முதன் மந்திரி போய் நிவாரண நடவடிக்கை எடுத்து மாநில இங்கு என் நேரிலேயே போய் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். அது இல்லாமல் அந்த காலத்தில் பஞ்சாப் படுகொலை நடந்த சமயத்தில் அங்கு மக்களை சுட்டு குவித்த ஓடயர் போன்ற ஒரு “ரே” என்ற போலீஸ் அதிகாரியை அனுப்பினீர்கள்? அந்த உத்தியோகஸ்தரின் பேரில் ஏற்கனவே இரண்டு பேரை சுட்டு கொன்றதாக குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. இவ்விதமாக பரம்பரையாக குற்றச்சாட்டு இருக்கிற இந்த “நொட்டோரியஸ்” அதிகாரியை அங்கு அனுப்பியது ஏன்? கலகத்தை வளர்ப்பதற்கா அல்லது அமைதியை நிலை நாட்டவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த குற்றச்சாட்டு எப்போது? எங்கே? என்கிற விவரங்களையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இதற்கு முன்பு கண்ணனூர் சிறையில் இருந்த இரண்டு பேர்களை வெளியே கொண்டுபோய் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டது. நான் இங்கு அதை குறிப்பிட்டதின் நோக்கம் நிரபராதிகளானவர்களும் அரசியல் காரணங்களால் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்பதற்கும் ஆகும். நிரபராதிகளை சுட்டுக் கொல்வது என்றால் அதை யாரும் நியாயம் என்று சொல்லமுடியாது. இன்றுள்ள நிலையில், கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கொண்டு வந்திருக்கும் நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானத்தின் மீது பேசும்

30th October 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

போதும், அதன் மீது வோட்டு கொடுக்கும்போது நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டியதெல்லாம், இந்த சர்க்கார் இவ்விதமாகவே போய்க்கொண்டிருந்தால் இந்நாட்டில் நியாயத்திற்கும் நேர்மைக்கும் புறம்பாக நடக்கும் காரியங்களை இந்த சர்க்கார் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கும் என்று தான் நாம் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. நியாயமற்ற முறையில் நடந்திருக்கக்கூடிய செயல்களை விசாரணை செய்வதற்காக ஒரு நீதிமன்ற விசாரணை (ஜூடிஷியல் என்கொயரி) நடத்தவேண்டும் என்று கேட்கும்போது, அதை அங்கீகரிப்பதற்கு இல்லாமல் சர்க்கார் பின்வாங்கி வருவதைப் பார்த்தால் இவர்களின் கை இந்த கலகங்களுக்கு அல்லது இந்த நியாயமற்ற செயல்களுக்கு உடந்தையாக இருந்திருக்கக்கூடும் என்று ஏன் நாங்கள் சந்தேகிக்கக்கூடாது? நாங்கள் அஞ்சுவதெல்லாம் இந்த நாட்டில் நேர்மைக்கும் நியாயத்திற்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்விடுமோ என்று தான். இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களை இவர்களால் பாதுகாக்க முடியவில்லை. ஒரு இமானுவேலை பாதுகாப்பதற்கு இந்த சர்க்காரால் முடியவில்லை. நிரபராதியான பலருக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியவில்லை. எந்த பக்கத்தில் மக்கள் இருந்தாலும் அந்த மக்களை பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்த சர்க்காருடையது. அதைவிட்டு விட்டு நாட்டிலே இவர்களுக்கு எதிராக இருந்தால் போலீஸ் மூலம் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள் என்ற நிலைமையான வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது என்று அஞ்சவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம். இவர்களுக்கு எதிராக இருந்தால் எந்த அதிகாரங்களை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் மீது உபயோகப்படுத்தப்படுமோ என்று பொதுமக்கள் நினைக்கவேண்டிய அளவுக்கு இன்றைய நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்ரீ தேவரை பாதுகாப்புக் கையாக்க வைத்திருப்பது இதை ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது. இதை பார்த்தால் இன்றைக்கு எதிர்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு நல்ல பந்தோபஸ்த இருக்கிறதா என்றுகூட அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. இதை நினைக்கும்போது என் நினைவுக்கு ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. 1938-ம் ஆண்டில் திருவிதாங்கூர் சட்டசபையில் ஸர் லி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்து சபை நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் பாலகிருஷ்ணன் தம்பி என்ற அங்கத்தினர் ஒருவர் அப்போதுள்ள ஆட்சியை எதிர்த்து சபையில் காரசாரமாக பேசினார். அவர் பேசி வெளியே வந்ததும், அங்கே மறைவாக “மப்பி”யில் நின்றுகொண்டிருந்த போலீஸ் அதிகாரியுடன் அந்த இடத்திலேயே கைது செய்யப்பட்டார். யார் பேசினாலும் இந்த வித நிலைமை அங்கு இருந்துகொண்டிருந்தது அப்போது. இன்றைக்கு நாமும் அதே சர்வாதிகார நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். நாங்கள் செய்தது சரி, எந்த நீதிமன்ற விசாரணைக்கும் நாங்கள் தயார் என்று மந்திரிசபை சொல்லியிருக்குமானால் அவர்களின் கையில் ரத்தக்கறை ஒன்றும் இல்லை என்று நாம் தெனியலாம். அவ்விதம் இரத்தக்கறை ஒன்றும் இல்லாமல் இருந்தால் என் நீதிமன்ற விசாரணைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அது மாததிரமல்ல, திரு. முத்தராமலிங்க தேவர் தான் இக்கலவரங்களுக்கு காரணம் என்றால் அவர் இதற்காக வேலை செய்தார் என்றால் என் அவர்கள் மீது முன்னாலேயே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் தேர்தல் காலத்திலேயிருந்து பல ஆண்டுகளாக அங்கு இவ்விதமான சண்டைகள் நடந்துகொண்டு வந்திருக்கின்றது. அப்போது எல்லாம் அவர் உங்கள் கட்சியில் இருந்ததால் ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்துவிட்டு அப்போது மாததிரம் இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதில் ஏதோ சதி திட்டம் இருக்கிறது என்று தானே அர்த்தம். இவைகள் எல்லாம் நீதிமன்ற விசாரணைக்கு முன்னால் வெளியே வந்துவிடும் என்று தானே அஞ்சுகிறீர்கள். இந்த எண்ணம்தான் இன்று பொதுமக்கள் முன்னிலையிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு இடம் கொடுக்காத முறையில் ஒரு நீதிமன்ற விசாரணைக்கு இந்த சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வதென்றும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றில்லாவிட்டாலும் நாளையாவது நீதிமன்ற விசாரணையை நீங்கள் அங்கீகரிப்பீர்கள் என்றால் இந்த சபை முன் வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின்போது வோட்டு கொடுக்கும்போது என் போன்றவர்கள் பலமுறை யோசித்து பார்த்து வோட்டு கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை

[Sri K. Sattanatha Karayalar]

[30th October 1957]

ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இனிமேலாவது அந்த சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்குங்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

2-45
p.m.

SRI SAMI SAHAJANANDA : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கும் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு என் மனமாற்றத் தவணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இந்த சட்டசபையில் 31 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இருக்கக்கூடியவன். ஒரு ஹரிஜன ஊழியன், ஹரிஜன மக்களுக்காகவே வாழ்ந்து வருகின்றவன். ஆனால் என்னுடைய அறிவில் இப்போது நடந்திருப்பது போல் எந்த காலத்திலும் நடந்தது கிடையாது. முன்னால் சில இடங்களில் எல்லாம் ஒரு சில கிராமங்களில் எல்லாம் ஒருவர், இருவர் கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் தாலுகா தாலுகா வாரியாக ஒரேயடியாக ஹரிஜன மக்களுக்கு இவ்வளவு கொடுமை ஏற்பட்டிருப்பது எப்போதுமே கிடையாது. பெண்களை குழந்தைகளை கொன்று குவித்தார்கள் என்றால் அதை நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். இது அரசியல் காரணமாக வந்தது, ஜாதி சண்டை காரணமாக வந்தது என்று எல்லாம் பலர் பல விதமாக சொன்னார்கள். ஆனால் இயற்கையிலேயே உயர்ந்த ஜாதி மக்களுக்கு, கள்ளர்கள், மறவர்கள் போன்ற மக்களுக்கு அங்கு ஹரிஜனங்கள் சட்டை போடக்கூடாது, குடை பிடிக்கக்கூடாது, நல்ல ஆடை அணியக்கூடாது என்று அசுரைய எப்போதுமே இருந்து வந்திருக்கிறது. இதனால் அங்கு இந்த சண்டைகள் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. அதோடு அரசியலும் சேர்ந்தது. திருவாளர் முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் எலக்ஷனில் நின்ற போது அங்குள்ள ஹரிஜனங்களில் சிலர் காங்கிரசுக்கு வோட்டு அளித்தார்கள். இதை கண்ட அவருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. நமக்கு எதிராக இருந்து காங்கிரசுக்கு வோட்டு போடுகிறவர்களை அடியோடு தொலைக்க வேண்டும் என்று அவருக்கு ஒரு எண்ணம் வந்துவிட்டது. இந்த ஆத்மீக நாட்டில், மறவர்கள், நாட்டில் ஹரிஜனங்களை ஒழித்துத்தான் தீர வேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக கூறிவிட்டார். அதன் மேல் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற வீராதி வீரர்கள் எல்லாம் கும்பல் கும்பலாக சேர்ந்துகொண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போவது, தீ வைப்பது, கொலை செய்வது, ஆட்களை தீயில் தூக்கி தூக்கி போடுவது இவைகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. ஏதோ ஜாதி காரணத்திற்காக ஆயிரக்கணக்கான பேர்களை கொன்று கொன்று வெட்டி, வெட்டி நெருப்பில் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒருவரும் பரிந்து பேச முன்வரவில்லை. எங்களுக்கு இங்குமா ஆதரவு இல்லை என்று வருத்தத்தோடு கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : Sir, point of order, கிழக்கு ராம நாதபுரம் பகுதியில் ஹரிஜனங்களும் மறவர்களும் இரு தரப்பினரும் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு தரப்பினர் மாதிரம் கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்று குறிப்பிடுவது ஜாதி துவேஷத்தை மேலும் வளர்ப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே இது இந்த விஷயம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இது ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதானா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order. The hon. Member simply gives his opinion.

SRI SAMI SAHAJANANDA : அதாவது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த ரிப்போர்ட்டில் எத்தனை ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகள் நெருப்பு வைக்கப்பட்டன, எத்தனை மறவர்களுடைய வீடுகள் நெருப்பு வைக்கப்பட்டன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களின் 2,735 வீடுகள் நெருப்புக்கு இரையாகி இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் 107 மறவர்களுடைய வீடுகள் மாதிரம் தான் நெருப்புக்கு இரையாகி இருக்கின்றன. இவ்விதம் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். மறவர்கள் அவ்வளவாக இறந்து போகவில்லை, என்பதை பலமாக சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஹரிஜனங்களை, வோட்டு

30th October 1957]

[Sri Sami Sahajananda]

கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக இவ்வாறு தண்டிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இது எந்த நீதியில் இருக்கிறது, இவைகள் மனசாட்சிக்கு பொருந்துமா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்து பாருங்கள். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்ட சபையில் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் அங்கத்தினராக இருந்ததை நசன் அறிவேன். சென்ற சட்டசபை கூட்டங்களில், கவர்னர் மாளிகையிலுள்ள சட்ட சபையில், எதிர் பக்கத்தில் அவர் நிறைய விபூதி இட்டுக்கொண்டு சிவப்பழமாக இருப்பார். இந்தப் பக்கத்தில் நான் நாமம் போட்டுக்கொண்டிருப்பேன். எங்கள் இரண்டு பேரால் தான் ஹிந்து மத ஐதீகம் நிலை நாட்டப்படுவது போல் இருக்கும். சிதம்பரத்திற்கு அவர் அடிக்கடி வந்து பிரசங்கம் பண்ணுவார். அங்கே கும்பாபிஷேகம் நடந்தபோது நானும் அவரும் பிரசங்கம் பண்ணினோம். நங்கள் இரண்டு பேரும் வித்வான்கள் தான். ஆனால் அவர் யோக்கியராக இல்லாமல் இருந்திருக்கிறார். நைந்துபோகும்படி அடிப்பவர்களை ஞானிகள் என்று சொல்ல முடியாது. சிலர் சில சந்தர்ப்பங்களில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்தால் அவர்களை வீராவீரர்கள் என்று சொல்லலாம். வீரன் என்றால் தன்னை எதிர்ப்பவர்களை எதிர்க்க வேண்டும். ஆனால் ஏழை ஹரிஜனங்களையும் ஏழைப் பெண்களையும் கொல்லலாமா? அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்பவர்களுக்கு தக்க தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். ஒருவன் கொலை செய்தால் அவனை தூக்கி விடுவது வழக்கம். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் செய்துள்ள பெரும் பிழைக்கு அவரை எந்தத் தூக்கில் போடுவது? இதுபற்றி யார் வாயிலிருந்தும் வார்த்தை வரவில்லை? சர்க்கார் கொஞ்சம்கூடப் பார்க்காமல் அவரைத் தூக்கிலிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப் பட்டவர்களை சி.ஐ.டி. மூலமாகப் பிடித்து தண்டிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், “இந்த நாட்டில் அரசாங்கம் இருக்கிறதா?” என்று சிலர் சொல்வதை நாங்களும் சொல்லும்படி நேரிடும். ஆகையால் அரசாங்கம் அவரை தகுந்தபடி தண்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பசுமீலக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சின்னமடை என்ற ஊரில் போன மாதம் 6-ம் தேதி 9-மணிக்கு ஏழு பேர்கள் வந்து, ஒரு வாத்தியாரையும் அவருடைய மக்கள் இரண்டு பேர்களையும் வெட்டு வெட்டு என்று வெட்டியிருக்கிறார்கள். அவர் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் என்று சொல்லியும் அவர்கள் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். வீரமால் சம்பவத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். கோவிலுக்குள் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைக் கொன்றார்கள் என்றால், அதைவிடக் கொடுமையானது வேறு உண்டா? நான் கனம் போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன விஷயங்களை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அங்கே போலீஸ் இருப்பதால் தான் அமைதி நிலவுகிறது. போலீஸ் இருப்பதால் தான் எங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ளவர்கள் அமைதியாக இருக்க முடிகிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ளவர்கள் “இங்கே பயம் அதிகமாக இருக்கிறது. போலீஸ் இருப்பதால் தான் நாங்கள் அமைதியுடன் இருக்கிறோம்” என்று எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அத்துடன், தங்களை கலக்காரர்கள் எதிர்த்து தாக்க வந்த போது, தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகப் போலீசார் சட்டது நியாயம்தான். அப்படி அவர்கள் சட்டது தவறு என்று சொல்வது தவறு. போலீசார் தங்கள் உயிரை அப்படிக் காப்பாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் வேறு யாரும்தான் காப்பாற்ற முடியும்? இதைப் பிரமாதப்படுத்தி சர்க்கார் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப்பது தவறு. மேலும், ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் உண்மைகளை மறைத்து மறைத்துப் பேசினார்கள். சமாதானக் கூட்டத்திற்கு ஸ்ரீ எமானுவேல் வந்திருந்த போது அவரை ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஒரு கேள்வி கேட்டார். “இங்கே ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் மறவர்கள் மீது போட்டுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிறார்களா? நான் சமாதானத்திற்கு வர முடியாது” என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் சொன்னார். அப்போது “அப்படியானால் மறவர்கள் எல்லோரும் ஹரிஜனங்கள் மீது போட்டிருக்கும் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கி நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும்” என்று ஸ்ரீ எமானுவேல் கூறினார். உடனே ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஸ்ரீ எமானுவேலை

[Sri Sami Sahajananda]

[30th October 1957]

“பள்ளப்பயலே” என்றும், மற்ற வார்த்தைகளையும் சொல்லி “உன்னைப் பார்த்துக்கொள்கிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். மறுநாள் ஸ்ரீ எமானுவேல் கொலையுண்டார். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் யாரை யாவது ஒரு கருவு கருவினால் அவர்களுடைய தலை போய்விடும். அபிராமத்தில் முஸ்லிம்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கலகம் ஏற்பட்டு விசாரணை நடந்தபோது உத்திரகோசமங்கை ஜட்ஜ் ஸ்ரீ பெரியண்ணத் தேவரை “நீ சொல்வது தப்பு, உன் கையை வாங்கிவிடுகிறேன்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மறுநாள் அந்த ஜட்ஜே கொலையுண்டார். அங்கே அதி காரிகளும் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. யாராவது அங்கே பஞ்சாயத்து செய்துவைப்பதற்குச் சென்றால், நல்லபடியாக அவர்களுடன் பேசிவிட்டு முடிவில் அவர்களைக் கொலைசெய்து விடுவார்கள். வீரரம்பலில் எப்படிப் பட்ட அக்கிரமங்கள் நடந்திருக்கின்றன? அங்கே இரண்டு ஹரிஜனப் பையன் கள் தாங்கள் முஸ்லிம் மதத்தில் சேரவேண்டும் என்று பேசிக் கொண் டிருந்தார்கள். உடனே அவர்களுடைய ஸெக்ரடரியையும், பிரசிடென் டையும் கொலை செய்தவிட்டார்கள். ஆகையால் அங்கே கொலைகள்தான் பிரதானம். இருந்தனவேயொழிய யாரையாவது அவர்கள் காப்பாற்றி னார்கள் என்பது கிடையாது. “ஹரிஜனங்களுக்குக் கெடுதல் செய்யக் கூடாது. அப்படித் கெடுதல் செய்தால் என் இரத்தத்தைத் குடித்தது போல் ஆகும்” என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் சொன்னதாகச் சொல்லப்பட்டது. அப்படி அவர் சொன்னது உண்மையானால் இந்த சம்ப வங்களுக்குக் காரணம் என்ன? ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவராவது ஸ்ரீ மூக் கையத் தேவராவது “யாரும் கலகம் செய்யக்கூடாது” என்று பிர சாரம் செய்திருந்தால் இந்தக் கொலை செய்யும் சம்பவங்கள் நிகழ்ந் திருக்குமா? ஆகவே இவர்கள் எல்லோரும் அந்தக் கொலை சம்பவங் களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்று நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன். சர்க்கார், ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரை, அவர் செய்த குற்றத்தை உண ரும்படி செய்யவேண்டும். விசாரணை செய்து தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர் களைத் தகுந்தபடி தண்டிக்க வேண்டும். ஆகையால் சர்க்கார் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை சரியானது என்பதை. . . .

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. தற்சமயம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் கனம் அங்கத்தி னர் அவர்களும், ஸ்ரீ மூக்கையத் தேவர் அவர்களும் கொலையில் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது எப்படி என்று அவர்களைக் கேட்கின்றேன்.

SRI SAMI SAHAJANANDA : ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவரும் ஸ்ரீ மூக்கையத் தேவரும் “யாரும் கலகம் செய்யக்கூடாது, மற்றவர்க ளுக்குத் தீங்கிழைக்கக்கூடாது” என்று பிரசாரம் செய்திருந்தால் ஜனங் கள் தவறு செய்யாமல் இருந்திருப்பார்கள். அவர்கள் அந்தத் தொகுதி யைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனதால் அவர்கள் சொல்வதை அந்தப் பகுதி மக்கள் மீறமாட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிப் பிரசாரம் செய்யாததால் இந்த சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன என்பதால் அவ்விதம் சொன்னேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, பொறுப்புள்ள உறுப் பினர்களாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்யாத காரணத் தால் தான்—தாங்கள் சொல்லவேண்டிய வார்த்தையைச் சொல்லாம லிருந்த காரணத்தால் தான்—இந்தப் படுகொலை நடந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடுவதானது, சட்டசபை உறுப்பினர்களின் கண்ணியத்தைக் குறைபடுத் துவதாக இருக்குமானால், அது சட்ட சபை ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not make a personal charge against any member. If he has made such a charge, he should withdraw it.

30th October 1957]

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். அவர் குறிப்பிட்டுப் பேசிய வார்த்தைகளை வாபஸ் பெறுவது தான் சட்டமன்ற விதிகளுக்கு உட்பட்டது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI SAMI SAHAJANANDA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தர்க்க சாஸ்திர முறைப்படி, அவர்கள் பேசாமலிருந்ததால் கொலை தடுக்கப்படவில்லை ; ஆகவே அவர்கள் கொலைக்கு காரணமாக இருந்தார்கள் என்று தர்க்க சாஸ்திர முறைப்படி ஆகிறது. அவர்கள் பேசித் தடுத்திருந்தால் அந்தக் கொலையே நடந்திருக்காது. ஆகையால் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

SRI P. K. MOOKIAH THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதுகுளத்தாரில் கலவரம் நடந்தது. நான் அந்தத் தொகுதியுடன் சம்பந்தப்பட்டவன் அல்ல. அங்கே நான் போய் பிரசாரம் செய்து கலவரங்களை நிறுத்தக்கூடியதாக அங்கே நிலைமை இல்லை. மேலும், ஸ்ரீ தேவர் அவர்களும் அங்கே சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியும் அந்த ஜனங்கள் கேட்பவர்களாக இல்லை. ஆகவே இந்த மாதிரியான காரியங்கள் அங்கே நடந்தன. “ ஸ்ரீ தேவர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அந்த ஜனங்கள் கேட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் சொல்லாததால் அந்த ஜனங்கள் கொலைக்குற்றம் செய்தார்கள் ” என்று சொல்லி ஸ்ரீ தேவர் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவதையும், ஒவ்வொருவர் மீதும்

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸகஜானந்தா அவர்களுக்கு அந்த மாதிரி அபிப்பிராயம் இல்லை : அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸகஜானந்தா அவர்கள் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் இன்ன கொலையில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

The hon. Member Sahajananda has not said like that.

SRI K. VINAYAKAM : ஒரு அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே “ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் ” என்று வேண்டுமென்று சொல்லி “ பாயிண்டு ஆப் டிஸ்-ஆர்டர் ” உண்டாக்குவதிலிருந்து ஏதாவது protection உண்டா ?

DEPUTY SPEAKER : கனம் விநாயகம் “ டிஸ்-ஆர்டர் ” செய்தாரே தவிர “ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் ” இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : How can there be a point of order on a point of order.

DEPUTY SPEAKER : There can be no point of order on a point of order.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஏறக்குறைய 17 வருஷங்களாக பொது வாழ்விலே நான் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். இரண்டு முறை சட்டசபையிலே நான் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். இது மூன்றாவது முறை. இதற்கு முன்னால் ஒரு துப்பாக்கி பிரயோகத்தைக் குறித்து ஒரு நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை நானே கொண்டுவந்து ஒரு அரசாங்கத்தை வெளியேற்றிய எனக்கு இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த அளவிலே அதிலே இன்றைய கட்டத்திலே மிகவும் சிக்கலான முறையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் தெளிவாகக்

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

[30th October 1957]

கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றையதினம் நம்மை எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருக்கிற பிரச்சனை இந்த நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் மட்டுமல்ல. நாம் பொது வாழ்விலே பலாத்காரமும் ஜாதி துவேஷமும் தாண்டவமாடுவதைத்தான் பார்க்கிறோம். இந்தப் பிரச்சனையை கட்சி வித்தியாசமின்றி, ஜாதி வித்தியாசமின்றி, மத வித்தியாசமின்றி எல்லோரும் நல்ல எண்ணத்தோடு அணுகவில்லை என்றால் பிரயோஜனமில்லை. பலாத்காரத்தினாலும், துவேஷத்தினாலும் ஒரு நல்ல சமூக வாழ்க்கையை சிருஷ்டித்துவிட முடியாது. அத்தகைய ஒரு அபாயகரமான நிலைமையில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் பஞ்சாப், நவகானி சம்பவங்கள் போது, தமிழ் நாட்டிலே நாம் ஜாதி துவேஷம் மதத் துவேஷமில்லாமல் ஒற்றுமையாக இருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டோம். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பண்பாட்டில் வளர்ந்த நாம் இப்பொழுது தென் நாட்டிலே ஜாதி துவேஷமும் பலாத்காரமும் ஒங்கிவளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். குறுகிய கட்சி மனப்பான்மையை விட்டுவிட்டு உயர்ந்த நிலையில் நின்று இந்தப் பிரச்சனையை அணுகவேண்டும். ஹரிஜனமாகப் பிறந்தாலும் சரி, அல்லது மறவராகப் பிறந்தாலும் சரி நாம் எல்லோரும் இந்தியர்கள் என்று நினைக்கவேண்டும். கண்ணோட்டம் குறுகிய ஒட்டமாக இருக்கக்கூடாது. மனத்தெளிவு இருக்கவேண்டும். ஹரிஜனத் தோழர் கொலை செய்யப்பட்டாலும் சரி, மறவர் தோழர் கொலை செய்யப்பட்டாலும் சரி, கொலை செய்வது நிச்சயமாக தவறானது. அதை எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து பயமின்றி நிறுத்தியாகவேண்டும். அது போலவே கலவரங்கள் நடக்கும்பொழுது, பெரிய புரட்சிகள் நடக்கும்பொழுது காந்திஜி அவர்கள் ஜாதி துவேஷம், மத துவேஷத்தைப்பற்றி “generalisation” கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். “Generalisation is always dangerous” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது நாடார் ஜாதியிலோ, மறவர் ஜாதியிலோ, ஹரிஜன ஜாதியிலோ யாராவது கொலை செய்தால், அந்த வகுப்பினரே கொல்லப்படாதார்கள் என்று சொல்லுவது நிச்சயமாக பகுத்தறிவுக்கும் விவேகத்திற்கும் புறம்பானது என்று மிகவும் பணிவுடன் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அம்மாதிரி செய்தால் மனித சமூகத்திலேயே ஒருவருக்கொருவர் சந்தேகம், துவேஷம், விரோதம் வளர்ந்துவிடும். அதன் காரணமாகத்தான் “Generalisation” கூடாது என்று சொன்னார் காந்திஜி அவர்கள். ஹரிஜனத் தோழர் கொல்லப்பட்டு விட்டால் அதுபற்றி நாம் சந்தோஷப்பட்டுவிட முடியுமா? அல்லது ஒரு மறவர் தோழர் கொல்லப்பட்டு விட்டால் அதுபற்றி சந்தோஷப்பட்டுவிட முடியுமா? அது தவறு. “Generalisation” எப்பொழுதும் ஆபத்து. பொதுப்படையாக பேசுவது எப்பொழுதும் ஆபத்து. பலாத்காரத்தினாலோ அல்லது வெறுப்பு உணர்ச்சியினாலோ நம்முடைய பிரச்சனைகளை தீர்த்துவிட முடியாது. அறிமலை முறையில் தான் நிச்சயமாக ஜனநாயகம் வளர முடியும். சில கட்சியினர்கள் அரசியலிலே பலாத்காரத்தை புகுத்துகிறார்கள். அதிலே “பொலியுட்கல் கன்விக்ஷன்” இருக்கிறது. ஜனநாயகம் இருக்கும் வரையிலே அறிமலை முறையிலே தான் ஜனநாயகத்தை மாற்ற முடியும் தவிர, பலாத்காரத்தினால் மாற்றிவிட முடியாது. இன்றையதினம் சென்னை ராஜ்யத்திலே நாம் என்ன பார்க்கிறோம், சபாநாயகர் அவர்களே? பலாத்காரமும் ஜாதி துவேஷமும் தேர்தல் காலத்திலும் சரி, இப்பொழுதும் சரி வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன. காரணம் இல்லாமல் ஜாதி துவேஷத்தை வளர்க்கிறார்கள் அரசியல் நோக்கத்திற்காக. அரசியல் திட்டங்களையோ கொள்கைகளையோ எடுத்துக்கூறி புரியவைப்பது கஷ்டம் என்றால் மிகவும் லெஞுவாக ஜாதியை இளக்கிவிட்டு விடுகிறார்கள். சுதந்திரப் போராட்டம் நடந்த காலத்திலே, 1942 புரட்சி காலத்திலே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சாதத்தூர், முதுகுளத்தூர் முதலிய இடங்கள் முக்கியமான பங்கு வகித்தன. சுதந்தரம் பெற்ற பிறகு அந்தப் பிரதேசத்திலே இன்றைய தினம் 1,000 வீடுகள் தீக்கு இரையாக இருக்கின்றன. பல மக்கள் பலாத்காரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் வெட்கப்படவேண்டும். என்ன காரணம் இருந்தபோதிலும் சரி, அதற்கு நிச்சயமாக நாம் எல்லோரும் பொறுப்பாளி என்று சொல்லுகிறேன். அதுபோலவே நாம் தூத்துக்குடியில்

30th October 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

வாரத்துக்கு வாரம் அத்தகைய கொலைகள் (political murders) நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றையதினம் பெரியார் ராமசுவாமி நாயகர் அவர்கள் பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் முறையில் பல பிரசங்கங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். என்ன கூறினார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இதோ கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அவர் கூறியது திராவிடக் கழகப் பத்திரிகையாகிய விடுதலையில் வெளிவந்திருக்கிறது. ஜாதியையே ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு வகுப்பினரையே ஒழித்துவிட வேண்டும். காந்திப் படத்தைக் கொளுத்தவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தையே கொளுத்த வேண்டும். கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு ஜாதிக் காரரையே கொல்ல வேண்டுமென்ற அளவுக்கு பலாத்காரத்தை தூண்டக்கூடிய பிரசங்கங்களை அவர் செய்திருக்கிறார். அவர் வயதில் முதிர்ந்தவர். அவரே இப்படிச் சொல்லுகிறார் என்றால் ஏதோ கோளாறு இருக்கத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆதலால் அவரை உடனே பிடித்து ஜெயிலிலே போட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எந்த முறையிலே டரிக்காரம் செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். பலாத்காரம் நடப்பதற்கு முன்னாலேயே வரும் முன் காப்பாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா நேற்றைய தினம் வெகு அழகாகக் கூறினார்கள் வந்த பின் காப்பதை விட வருமுன் காப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று. இத்தகைய சூழ்நிலைகளை நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் தரப்பினருடைய பேச்சுகளை கேட்டோம். எதிர் தரப்பினரின் பேச்சுகளையும் கேட்டோம். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த சம்பவங்களை நாம் சென்னையில் இருந்துகொண்டு சர்ச்சை பண்ணுகிறோம். நம்முடைய வாக்கு வன்மையினாலே தீர்க்கப்பட வேண்டிய விஷயம் அல்ல இது. அந்தப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த, அல்லது அங்கு சென்ற பலர் உண்மையைச் சொல்லலாம். என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய சகிவரனத் தேவர், மூக்கைய தேவர், டாக்டர் சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் இவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டோம். ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றச்சாட்டிக் கொள்கிறோம். இப்படிச் சாட்டிக் சொல்வதற்கு அவசியமே கிடையாது. நான் எந்த சாதிக்கும் பரிந்து கொண்டு பேசவில்லை. இந்த சாதி, அந்த சாதி எவ்வாறு ஜில்லாவில் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு தொண்டன் என்கிற முறையில் தான் பேசுகின்றேன். பலர் அரசாங்கத்தின் மீது பெரிய பெரிய குற்றங்களைச் சுமத்தியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து அவர்கள் மீது பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்படுகிறது. இதில் உண்மை என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள நாம் பேசுகின்ற பேச்சுக்களினால் முடியாது. முறையான விசாரணை ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் தான் அது சாத்தியமாகும். அரசாங்கத்தரப்பில் சொல்கிறபடி இவர்கள் மிகத் தவறுதலான காரியங்களைச் செய்தார்கள் என நிதிமன்றத் தீர்ப்பு கிடைக்கட்டும். முதலாமலிங்க தேவரைத் தடுப்புக்காவல் குற்றத்தின் கீழ் சிறையில் வைக்கவேண்டாம். அவர் அரசாங்குக்கும்படியான குற்றத்திற்கு ஏற்ற கடுமையான தண்டனையைக் கொடுக்கலாம். யார் யார் குற்றம் செய்தார்களோ அவர்களுக்குத் தண்டனையை வழங்கலாம். தென் னாட்டு மக்கள் எல்லாம் வெடிக் தலைகுனியும்படியான சம்பவம் இப்போது நடந்திருக்கிறது. சர்க்காரின் போலீஸ் குற்றம் இல்லையென்றால் குற்றம் உள்ளவர்கள் யார் என்பதை விசாரித்துத் தண்டனை அளிக்க இந்த வழக்கை என் உயர் நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது?

மூன்று நான்கு வருஷத்திற்கு முன்னால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் பட்டம்தானா பிள்ளை காலத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இப்போது நடந்தது போன்றது அல்ல. அவர்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்தே தான் சுட்டார்கள். ஐந்து பேர்களை தனியாகக் கட்டிவைத்து சுட்டார்கள், தனியாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் சுட்டார்கள் என்கிறமாதிரி இல்லை. கூட்டத்தைப் பார்த்துத்தான் சுட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அப்போதும் அவர்கள் அப்படித்தான் இதைப்பற்றி கோர்ட்டு விசாரணை என்பது அவசியம் இல்லை, அதிகாரியைக் கொண்டு விசாரித்துவிட்டோம் எனச் சொன்னார்கள். சுட்டதற்குக் காரணமும் மலையாளிகளைத் தமிழர்கள் துன்புறுத்தினார்கள் என்றுதான் சொன்னார்கள். இப்போது போலவே.

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [30th October 1957]

ஆனால் சட்டப்படி அது விசாரணை செய்யப்படவேண்டும் என்பதாக ஜனங்களுடைய குரலும், கட்சியின் குரலும் வந்தவுடன் பின்னால் ஒரு உயர்மன்ற நீதிபதியின் தீர்ப்புக்கு விட்டார்கள். யார் செய்தது தவறு என்பது இருக்கட்டும். அப்போதும் பட்டம்தானு பிள்ளை போலீசார் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளத்தான் சட்டார்கள், அவர்கள் செய்தது சரி என்றார்கள்.

துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வது என்றால் சில முறை வேண்டும். பிரிட்டிஷ் காலத்தில் ஆடுமாடுகளைப் போல, ஈ, கொசுக்களைப்போல சுட்டுக் கொள்ளுங்கள். இப்போது அப்படி இல்லை. தற்காப்புக்காகச் சுடுவது என்றாலும் சுடுவதற்கு முன் கண்ணீர் புகை உபயோகப்படுத்தியிருக்கவேண்டும். வார்னிங் கொடுத்திருக்கவேண்டும். இப்படி துப்பாக்கிப்பிரயோகம் பண்ணுவது என்றால் சில கட்டுப்பாடு முறை இருக்கவேண்டும். இங்கோ ஐந்து பேர்களை, இரண்டுபேர்களை கூட்டத்தில் கூடச் சடவில்லை. தனியாகச் சுட்டிருக்கிறார்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு. சர்க்கார் பேரில் தவறு இல்லை என்றால் இதை நீதிமன்ற விசாரணைக்கு அனுப்பி, உண்மையான குற்றவாளிகளுக்குக் கடுமையான தண்டனையைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏன் தயங்க வேண்டும். நாம் ஒருவருக்கொருவர் சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு இருக்க வேண்டாம். சந்தேகம்தான் துவேஷத்திற்கே காரணம். குற்றம் யாருடையது என்கிற சந்தேகம் இதில் இல்லாதிருக்கும்படி செய்ய நீதிமன்ற விசாரணைக்கு சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டுவிட்டால், ஜாடிஷியல் என்க்வயரிக்கு ஒத்துக்கொண்டுவிட்டால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூட நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்க ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால் துவேஷம் வளர்வதைத் தவிர்க்க முடியாது. (Mr. Speaker in the Chair.) பினிக் என்ற கதை ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. மணிதவர்க்கமாக இருந்தாலும் சரி, உயிருள்ள பிராணிகளாக இருந்தாலும் சரி சந்தேகம் வளர்ந்துவிட்டால் துவேஷம், மனக்கசப்பு எல்லாம் வளர்ந்து விடும், எனச் சொல்கிறது.

ஆகவேதான் சந்தேகம், மனக்கசப்பு எல்லாம் வளர்வதற்கு முன்பாக ஒரு ஜாடிஷியல் என்க்வயரிக்கு இந்தச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-15
p.m.

*SRI N. R. THIYAGARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த நம்பிக்கை இல்லாப் பிரரேபணையை ஆணித்தரமாக எதிர்க்கிறேன். வெங்கடேசுவரன் சாட்சியாக இந்த சர்க்காரின்மீது எனக்குள்ள உறுதியான நம்பிக்கையை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் நல்லவர், நானும் அவரும் ஒரே சிறையில் இருந்திருக்கிறோம். ரஷியாவுக்கு சென்று குஷியாக வந்தார். பின்னர் ருமேனியாவுக்குச் சென்றார், அங்கு அவருக்கு நிமோனியா வந்துவிட்டது பாவம்! பிறகு அவர் பேச்சு, குரல் யாவும் அடியோடு மாறிவிட்டது. அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். நோயாளிகள் பேசுவதுபற்றி யாரும் கவலைப்படமாட்டார்கள், நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் பிதற்றல்பற்றி நான் அதிகம் கூறத்தேவையில்லை. அத்தகைய நிலையில் இந்தப் பிரரேபணையை கொண்டுவந்துள்ளார்.

ஸ்ரீ சசிவர்ண தேவர் அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர். 'மெயில்' பத்திரிகை கூறியதுபோல, முத்துராமலிங்க தேவரின் லெப்டினண்ட் என்று கூறலாம், அவர் இரண்டரை மணியும் பேசுவார், ஏழரை மணியும் பேசுவார், எதுவேண்டுமென்றாலும் பேசுவார். ஆனால் கல்யாணசுந்தரம் நிலையைப் பார்க்கும்போது பரிதாபப்படுகிறேன், பச்சாத்தாபப்படுகிறேன். இத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தை இவர் கொண்டுவந்தது, ருமேனியா அருகில் உள்ள ஹங்கேரி, போலந்து நாடுகளின் அடக்குமுறை சம்பவங்களைக்கண்டு மனங்கலங்கி அங்குபோல் இங்கும் நடந்து விட்டதே என எங்கே இந்த தீர்மானத்தை கொண்டுவந்திருப்பார் என எண்ணுகிறேன். முத்துராமலிங்க தேவர் என்னும் பிரபல தலைவர் பேச்சை கேளுங்கள்—வரும் அக்டோபர்

30th October 1957] [Sri N. R. Thiagarajan]

28-உயன்று யாம் செந்திலாண்டவருடன் சேவற்கொடியேற்றி வேல் கைப் பிடித்து மயிலாசனத்தில் வானத்தில் தரிசனம் கொடுப்போம். அப் பொழுது சென்னை சென்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் குண்ணீசி காமராஜரைக் கைது செய்வோம் பின்னர் டில்லி செங்கோட்டையில் குண்ணீசி நேருவைக் கைது செய்வோம் என்று சில மாதங்களாகப் பேசி வந்தார். சென்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் குண்ணீசி தாக்கும் நன்னிலில் அவருக்கு நல்ல பிள்ளையாக ஆகிவிட எண்ணியே ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த தீர்மானத்தை கொண்டுவந்தாரோ எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. உங்களுக்கு சிரிப்பாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் அதாவது பாண்டிய நாட்டில் ஸ்ரீ தேவரின் பிரசங்கங்களைக் கேட்டுக்கேட்டு ரொம்ப சிரியசாகத் தான் மக்கள் சிந்திக்க ஆரம்பித்து விட்டனர்.

திடீர் திடீர் என்று மேடைபீது தோன்றுவார். இதோ 50 லக்ஷம்பேர் கொண்ட படையுடன் நேதாஜி வருகிறார் என்பார், திபேத்தில் என்பார், மற்றொரு நாள் நேபாலில் என்பார் பின்னர் சிங்கியாங்கில் என்பார், மடியில் அணுகுண்டு இருக்கிறது ஜாக்கிரதை யென்பார் ஒட்டு இல்லையேல் வேட்டு என்பார், கொரியா யுத்தத்தில் வெற்றிகண்டு இப்பொழுதுதான் வருகிறேன் என கொக்கரிப்பார், இதையெல்லாம் கேட்ட பாமர மக்கள் இவர் டில்லி செங்கோட்டையை தாக்குவேன் என்கிறார், நேருவைக் கைது செய்வேன் என்கிறார் அரசாங்கம் இவரை ஒன்றும் செய்யவில்லையே என எண்ணி எமாந்து தேவர் கூறுவது யாவும் உண்மையோ என இவரைப் பின் தொடர ஆரம்பித்தனர். உன் நண்பன் யார்? என்று கூறு உன்னைப் பற்றிக் கூறுகிறேன், என ஒரு பழமொழி உண்டு சசிவர்ணம் பேசும் பொழுது அமைச்சர் கக்கன் அவர்களை நீ பார்த்தாயா? என்றார் போலீஸ் காரர்களை போலீஸ்காரன் என்றார், தேவரின் நண்பர் இப்படியென்றால் இனி தேவரைப்பற்றிக் கூறுவானேன். இவருடைய குருநாதர் பேச்சுக் கேளுங்கள், எனது தலைவர் காமராஜ் மட்டும் கள்ள நோட்டு அடித்ததாகக் கூறவில்லை மதிப்புக்குரிய மதுரைத் தலைவர் என். எம். ஆர். சுப்பராமன் அவர்கள் எவரஸ்ட் ஹோட்டலில் தங்கி யிருந்ததாகவும் அவரிடமுள்ள நூறு ரூபாய் கள்ள நோட்டு ஒன்றை மாற்றியபொழுது போலீசார் பிடித்துக்கொண்டதாகவும் பின்னர் தேவர் சிபாரிசில் விடுதலையானதாகவும் கூறினார். சென்ற வருடம் மதுரையில் தமிழ் சங்க பொன்விழா நடந்தது. விழாத் தலைவர் அனுமதியின்றியே மேடையில் ஏறினார், ஒலி பெருக்கியை கைப்பற்றிக்கொண்டார், முதல் நாள் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களின் ஒருவரை நாக்கில் நரம்பின்றி தேவடியான் மகன் என்று தாக்கினார். நானும் அந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவரை பதினியிரம் கூட்டங்களில் தாக்கிப் பேசியுள்ளேன், இனியும் பேசுவேன் எனினும் இவ்வளவு மட்ட ரகமாக என்னால் பேச இயலாது (தரகோஷம்) அதற்கு முன் அருப்புக்கோட்டை பார்லிமெண்ட் உப தேர்தலிலே “குலமகளல்லாத பொது மகளுக்கா ஒட்டு” என்ப் பேசினார். இந்த தேர்தலிலே என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தார். கண்டமநாயக்கனார் அருகே லக்ஷிம்புரத்தில் மறவர்கள் கூட்ட மொன்றில், என்னுடன் போட்டியிடும் எதிர்க்கட்சி அபேக்ஷகரின் தாயா ருக்கும் எனக்கும் நட்பு உண்டென்றும் தகப்பனும் மகனுமாக தேர்தலில் கூடிப்பேசி ஒட்டுப்பிரிக்க நினைக்கிறார்கள் ஆதலின் தன் கட்சி அபேக்ஷ கருக்கே ஒட்டு செய்யவேண்டுமென்று அபாண்டமமாக 65 வயதுள்ள அந்த அன்னைையை ஆபாசமாக என்னுடன் இணைத்தார். முத்திராமலிங்க தேவ ருக்கு மேடையேறிவிட்டால் என்ன பேசுகிறோம் என்பது அவருக்கே தெரியாது. எது வேண்டுமென்றாலும் பேசுவார், மறுநாள் கேட்டால் பதில் கூறமாட்டார், “முக்கூடல் நக்கீரர் கூறினார் தேவர் தன் தொகு திக்கே போகாமல் ஜெயித்தவர்” என. ஏன்? எனது ஜில்லா திண்டுக்கல் தொகுதியில் ஜெயித்த ஜமால் மொஹிதீனும் நாமினைஷன் தாக்கல் செய்யக்கூட தான் வரவில்லை தேர்தலில் ஒட்டுக் கேட்க திண்டுக்கலுக்கே வரவில்லை இன்னும் வரவில்லை நன்றி கூறவும் வரவில்லை சென்னையில் வரவில்லை இருக்கிறார். இதைப்போல் இன்னும் எத்தனையோ பேர், எனது தலைவர் காமராஜ், 1946 தேர்தலில் தன் தொகுதிக்கே வரவில்லை. இந்த தேர்தலிலும் நாங்கள்தான் வலுக்கட்டாயமாக தேர்தலுக்கு 2 நாள் முந்தி சாத்தாருக்கு இழுத்துச் சென்றோம், தேவரின் பார்லிமெண்ட்

[Sri N. R. Thiagarajan] [30th October 1957]

தொகுதியான சாத்தூரில் தேர்தலன்று தேவர் என் அருகில் இருந்து ஓட்டுப் பெட்டிகள் சீல் வைப்பதை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார் அது மாத்திரமல்ல அவருடைய தொகுதியில் பல கூட்டங்களில் பேசியதற்கு ஆதாரமிருக்கிறது. “ஆதிமூலம்” என்று அலறிய யானைக்கு ஆண்டவன் அபயமளித்ததாக புராணங்களில் படித்திருக்கிறேன். இந்த முக்கூடல் நக்கீரர் ஆதிமூலத்திற்கு அந்த சிறையிலுள்ள செம்மலின் அபயக்குரல் கேட்டுத் தான் இப்படி அங்கலாயத்துக்கொள்கிறாரோ?

முதுகுளத்தூர் சம்பவங்களுக்கு தேவர் மட்டும் பொறுப்பாளியல்ல, பத்திரிகைகளும் தன் பங்கை செய்துள்ளது. உதாரணமாக ஒரு நாள் யாதொருவிதமான அறிக்கையுமின்றி தேவரின் முழுப்படம் கைகூப்பியபடி ஒரு பத்திரிகையில் போடப்பட்டது. அன்றும் முழநாளும் தான் ஆயிரக் கணக்கில் வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டது, பலர் மாண்டுமடிந்தனர். எந்தப் பத்திரிகையென உங்கள் முகத்தில் கேள்விக்குறி எழுந்தது சாக்கூத் தினமணியேதான் இந்த கைங்கர்யம் செய்தது. இன்னும் ஒருவதந்தி உலவுகிறது. ஒரு நாளைக்கு அறிக்கையின்றி தேவர் படம் மட்டும் வரும் அன்றுதான் கலக்கக்கொடி தூக்கவேண்டுமென திட்டமிட்டிருந்ததாக கூறப்படுகிறது. இந்த தினமணி பத்திரிகைபற்றி 1938-ம் ஆண்டில் முத்துராமலிங்க தேவர் தலைமையில் நடந்த பெரியகுளம் தாலுகா அரசியல் மகாநாட்டில் தேவர் அவர்கள் தினமணிக்கு புளுகுமணி என படம் சூட்டினார், அதுமட்டுமல்ல இந்த புளுகுமணியை யாரும் வாங்கி படிக்க கூடாதென பதினாயிரம்பேர்கொண்ட மகாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேறியது. திணடுக்கல் அப்துல் சத்தார் மட்டும் எதிர்த்தார். இதற்கு தகுந்த சாக்கியங்களுண்டு. இந்த பத்திரிகையை ஆதாரம் காட்டித்தான் சசிவர்ண தேவர் பேசுகிறார்.

இமானுவல் மரணம்பற்றி விவாதிக்க ஒரு தீர்மானம் அனுப்பியிருந்தேன், அது இங்கேயும் இருட்டடிப்பாகிவிட்டது, சபாநாயகர் அதை மூலையில் ஒதுக்கிவிட்டார் போலும்.

MR. SPEAKER : இல்லை இல்லை. அது out of order என உங்களுக்கு எழுதிவிட்டேன்.

*** SRI N. R. THIYAGARAJAN :** அது தக்க சமயத்தில் கிடைத்திருந்தால் பிரஸ்தாபித்திருக்கமாட்டேன், தங்கள் கடிதம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

இமானுவல் மரணமடைந்த மறுநாள் பரமக்குடி சென்றேன், மாண்ட மாவீரன் மனைவி மில்ஸ் இமானுவலைக்கண்டு ஆறுதல் கூறினேன், பின்னர் அவர் கொலைசெய்யப்பட்ட இடத்திற்கு வந்தேன், அங்கு நான்கு ரோடுகள் சந்திக்கப்படுகிறது. ஒரு பெரிய ஆர்ச் இருக்கிறது. சினிமாதியேட்டர், பஸ் ஸ்டாண்ட் யாவும் அருகில் இருக்கிறது. பட்டப்பக்கல்போல மின்சார விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் பத்து பதினைந்து பேரால் தாக்கப்பட்டு சாவதானமாக கழுத்தை அறுத்திருக்கிறார்கள், வழியில் போய்கொண்டிருந்தவர்களும், கடைக்காரர்களும் பயந்து நடுங்கிப் போய் திருந்துவிட்டனர், அந்தோ பரிதாபம், மயிர் கூச்சலெடுக்கிறது. எந்த இடத்தில் கொலை நடந்தது? எனக்கேட்டால் யாரும் கூறுவாரில்லை யாரோ ஒருவர் கண்சாடை காட்டினார் அதன் பின்னர்தான் இடம் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. பகிரங்கமாக கொலை நடந்த இடத்தைக் காட்டினால் தம் தலை போய்விடுமோ என பேடிகள் பயந்து சாகின்றனர். சபாநாயகர் அவர்களே! முதுகுளத்தூரில் முத்தூராமலிங்க தேவருக்கும் அவருடைய கூட்டாளிகளுக்கும் பொது மக்கள் எப்படி பயப்படுகின்றனர் என்பதை உங்கள் மூலம் இந்த சபைக்கு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இத்தகைய பயங்கர மனிதர்பற்றி எனது ஒப்பற்ற தலைவர் காமராஜிடம் பலமுறை கூறியதில், பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவதையெல்லாம் பொருட்படுத்தலாமா? எனக்கூறி நீயும்தான் மேடையேறினால் வீராவேசமாக எதையும் பேசுகிறாய் எனக் கூறிவிட்டார், ஏதோ இருவருக்கும் உள்ள அதிபால்யத்தொடர்பு காரணமாக காமராஜ் அவர்களுக்கு தேவர்மீது பற்றும் பாசமும் உளதோ என சென்ற மூன்று மாதமாக வெந்து வேதனையுற்று

30th October 1957] [Sri N. R. Thiyagarajan]

மனம் புண்ணாகி சென்ற கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக எனது தலைவர் காமராஜ் மீதுள்ள பக்தியிலும் விசுவாசத்திலும் மாசண்டாகி விட்டது எனக்கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்களே, முதுகுளத்தூர் கலவரங்கள் முக்குலத்தோரால் அல்ல, நேதாஜி படையில்தான் செய்யப்பட்டது என்றும் முத்துராமலிங்க தேவரை சிறையிட முடியாது. சிறையிலிருப்பவர் அவரைப்போன்ற வேறொருவர், தேவரை சிறைசெய்ய முடியுமா? என்றும் கந்தசஷ்டி அன்று வருவார் என்றும் கூறப்படுகிறது. கந்தசஷ்டியான முந்தானை கல்யாணசுந்தரம் இந்த தீர்மானத்தை பிரரேபித்து மேலேபார்த்து பேசிக் கொண்டிருக்கையில் யானும் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துதொண்ணாந்துபோனேன். தேவரும் செந்திலாண்டவரும் வரவே இல்லை. நேதாஜிக்கும் அவருடைய படைக்கும் முதுகுளத்தூர் கலகங்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா? என விசாரித்தறியும்படி சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன், நேதாஜி போஸ் ஹரிஜனங்களை கொண்டு குவிக்க தனது படையை அனுப்பமாட்டார் என நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

ஜாதிச்சண்டையல்ல என சசிவர்ணம் கூறினர். ஆண்டையும் அடிமையுமாக வாழ்வதையே கூறினார்போலும் என்னில் தேவர் பண்ணையில் 500 அடிமைகள் இருப்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார். சாதிப்பிசாசு சட்டசபையிலும் இருக்கிறதே. மதுரை ஜில்லா பட்டிவீரன்பட்டியில் ஒரு சாதி ஹிந்துப் பெண்ணை ஹரிஜன் கடத்திக்கொண்டு போனதால் 100 ஹரிஜன் வீடுகளுக்கு தீவைத்துக் கொடுத்தியதாக கல்யாணசுந்தரம் கூறினர். இது முழுத்தவறு. ஒரு சாதி ஹிந்துப் பெண்ணை ஒரு ஹரிஜன வாலிபன் கூட்டிச்சென்ற செய்தி கேள்விப்பட்ட உடனேயே நான் பட்டிவீரன்பட்டி சென்றேன். அந்த பெண்ணின் தகப்பனார், நகை பணத்தடன் கடத்திச் சென்றதாக போலீஸில் புகார் செய்திருந்தார் அதுவும் சமதானம் செய்யப் பட்டுவிட்டது. தீப்பிடித்த 100 வீடுகளுக்கு சர்க்கார் உதவி ரூ. 30 வீதம் பணம் வாங்கிக் கொடுத்தவர் போன்று கல்யாணசுந்தரம் பேசியது அதிசயத்திலும் அதிசயமே.

சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியாக வெங்கிடேசுவரன் சாகசியாக கல்யாணசுந்தரத்தின் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன் (சிரிப்பு). வெங்கிடேசுவரன் என்னும்பொழுது திருப்பதி வெங்கடேசுவரனை நான் குறிக்கவில்லை அவர்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அவர் பத்தர்கள் பக்கம் சாயந்தாலும் சாய்வார். ஆனால் ரெவென்யூ போர்டு மெம்பர் வெங்கடேசுவரன் யாருக்கும் அஞ்சாதவர், நியாயம் தவறாதவர். சென்ற 1942-ல் சிறையிலிருந்தபொழுது அப்பொழுதிருந்த உடல் நெருக்கடி. நூல் நெருக்கடியைத் தீர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்ததை பத்திரிகைகளில் பார்த்துள்ளேன், பல மில் முதலாளிகள் கவர்னர் ஆர்தர் ஹோப்பையும் அட்வைசர் ஸ்டிராடியையும் சிபாரிசு பிடித்ததில் எதற்கும் மயங்காமல் நீயென்ன? உன்னை நியமித்த உன் அப்பன் அமெரியே சொன்னாலும் கேட்கமாட்டேன் எனக்கூறியதாக கேள்விப்பட்டேன். அத்தகைய நல்லவர் கூறுவதுதான் உண்மையெனக்கொண்டு சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை தெரிவித்தது என் சிற்றூரையை முடிக்கிறேன்.

* Sri T. V. SANNASI : உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின்மீது படுகொலைக்கு உட்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த என் போன்றவன் பேசும்போது கொஞ்சம் பதட்டமாய்தான் போய்விடும். இருந்தாலும், அன்பின் சொருபமான காந்தியடிகளின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிவரும் நான் எனது பதட்டத்தை அடக்கிக் கொள்கிறேன். முதுகுளத்தூர் படுகொலை சம்பவங்களைப்பற்றி பலவித பிரச்சனைகள் நாட்டில் சிளம்பி இருப்பதோடு யார் யாருக்கு எந்தெந்த துறையில் எந்தளவு அறிவு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உணர்ந்துகொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்தப் பாகங்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த தலைவர் களுடன் கலந்துகொண்டதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அவ்வாறு சென்ற பல கட்சிக்காரர்களின் அறிக்கையும் பேச்சும் எப்படி இருக்கிற தென்றால் கொலைக்குற்றம் செய்த ஒருவனின் சொந்தச் செலவில்

3-30
p.m.

[Sri T. V. Sannasi]

[30th October 1957]

வரவழைக்கப்பட்ட ஒரு வகையில் கொலை நடந்தயிடத்தை; பார்வையிட்டு மீண்டும் கோர்ட்டில் எவ்வாறு வாதாடுவாரோ அந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது. இம்முறையில்தான் பல கட்சிக்காரர்களும் அங்கு சென்று தங்கள் அபிப்பிராயத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், படும் கஷ்டத்தைப் பற்றியோ, அவர்கள் படுகொலைக் குள்ளானதை பற்றியோ ஒன்றுமே கூறவில்லை. இது எதைக்குறிக்கிறது என்றால், எந்த உயர்ந்த தத்துவத்தை எந்த அழகான மொழியில் அற்புதமாக பேசினாலும்கூட, ஹரிஜனங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க, தூயமனக் கருணையோடு முன்வந்தாலும்கூட ஜாதி என்று வரும்போது மேல் மேல்தான் கீழ் கீழ்தான் என்ற நிலைமையைத்தான் இது உணர்த்துகிறது. இந்த நிலைமையில் வந்திருக்கும் நம்பிக்கையிலலாத தீர்மானத்தை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமையைச் சிதைக்கும் ஓர் வாளாகவே நான் கருதுகிறேன். (ஆரவாரம்). பிழை கண்ட இடத்து அரசாங்கத்தின் மீது குறை சொல்வது நியாயமே யானாலும், அதற்கும் ஒரு வரம்பிருக்கிறது. ஒரு சார்பிற்கு பாதுகாக்கவே பல கட்சிகள் சேர்ந்து குறை சொல்லுமானால் அது ஜாதியின் அடிப்படையில்தான் சொல்லமுடியும். ஜாதியின் அடிப்படையிலே காரியங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தை என் குறைகூற வேண்டும்? மந்திரிகள் மேல்ஜாதியினராயிருந்தும் கீழ்ஜாதியினர் சிலர் கொல்லப்பட்டதற்காக அவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டும் இந்த மந்திரி சபையை ஒழித்துக் கட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தான் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் அவ்வெண்ணத்தை நம்பிக்கையில்லாத தீர்மான வடிவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு தினங்களுக்கு முன்பு தாழ்த்தப்பட்ட (காங்கிரஸ்) எம். எல். எக்ளும் மற்ற கட்சியில் உள்ளவர்களும் சேர்ந்து முதுகுளத்தூர் சம்பவத்தைபற்றி யோசிக்கலாம் என்று கூடிப் பேசும்போது ஒவ்வொரு தாழ்த்தப்பட்ட பிரதிநிதியும் தங்கள் ஆண்மையையும், வீரத்தையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாமான இந்த நம்பிக்கையிலலாத தீர்மானத்தை ஆதரித்தால் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்த நாம் அந்த சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க ஒப்புக்கொள்வது போலாகும். தங்கள் வாழ்க்கை நலனிற்காக, சமூகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்த சமூகத் துரோகி என்ற பட்டத்தை நாம் பெறுவோம். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தே தீரவேண்டும். ஒருக்கால் இந்தத் தீர்மானம் பாசாகுமானால் மந்திரிகள் மட்டுமல்ல நம் சமூகப் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் ராஜினாமா செய்வோம் என்று உறுதியளித்தார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமூக நலனுக்காகவும் சமத்துவ சகோதரத்துவத்திற்காகவும் இந்த நாட்டில் காந்திஜி மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு கட்சியிலும் உள்ள பண் பாடைய அறிஞர் பலர் தியாக சிந்தையுடன் பாடுபட்டு வந்திருப்பதை நான் அறிவேன். ஆகவே, அப்பண்பிற்கு மாறான இத்தீர்மானத்தை எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவரானாலும் தன்மானம் உள்ள எந்த ஆணை பெண்ணே இதற்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்கில்லை. வீரம்பலில் உயிருக்குப் பயந்து கோவிலில் அடைக்கலம் புகுந்து கதவைச் சாத்திக்கொண்டு இருந்த நூற்றுக்கணக்கான மக்களை மற்றவர்கள் ஜன்னல் வழியாக துப்பாக்கிகளால் சுட்போது ஆண்களைக் கீழே போட்டு பெண்களும், குழந்தைகளும் மேலே படுத்து ஆண்களை மறைத்துக்கொண்டார்கள். அந்தப் பெண்மணிகளின் வீரத்தைப் பாருங்கள். இதனைக் கேட்கும்போதே கண்ணீர் பெருகுகிறது. அந்த உயிர்கொலை மன்றத்தில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி சகோதரி திரு. சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் நேற்றையதினம் அவர்களது கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எந்தக் கட்சியையும் அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. எதையுமே அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. நான் தாழ்த்தப்பட்ட மகனுக்குப் பிறந்த தன்மானம் உள்ள ஓர் பெண் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். படுகொலை செய்த அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ததிற்காக அரசாங்கத்தின்பேரில் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை நேர்மையுடைய யாரும் வரவேற்கமாட்டார்கள். ஆனால், இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதற்கு சிலருக்குக் காரணம் இருக்கிறது. அதிலேதான் அவர்கள் அரசியல் இருக்கிறது. பதவியிழந்து சம்மா இருக்கிற சில பெரிய மனிதர்களிலிருந்து, பணமிருந்தும் உயர்ந்த பதவி கிட்டாது வருந்தும் சில

30th October 1957] [Sri T. V. Sannasi]

மனிதர்களிலிருந்து, இந்த சர்க்காருக்கு எதிர்ப்பு தோன்றுகிறது. இவைகள் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்துதான் நமது மதிப்புந்குரிய காமராஜ் நாடார் ஆட்சியை ஒழித்து கட்டுவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். தான் பிறந்தது முதல் இந்த நாட்டில் இருப்பது வரையிலும் முதல் மந்திரியாக இருக்கவேண்டும் என்று அவருக்கோ அல்லது அவரது குழுவிற்குக்கோ அவ்வித எண்ணம் இல்லை. எனது மதிப்புந்குரிய சகோதரி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் மாற்றுக்கட்சியில் இருந்தாலும்கூட காமராஜ் நாடார் மந்திரிசபை மீது குற்றம் சாட்டினார்கள். அதாவது ஒழுங்குமையான நிலைமைகள் அங்கிருந்தும், அராஜகமான செயல் நடந்திருந்தும் இதற்கெல்லாம் தூண்டுகோலாயிருந்தவர் என்று கருதப்படுகின்ற தலைவரின்மேல் ஏன் காலாகாலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, ஏன் முனையிலே அதனைக் கிள்ளி எறியவில்லை என்று கண்டித்தார். அதற்கு தக்க பதிலையும் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று மேல்நாட்டிலிருந்து அங்குள்ள அறிவாளிகள் செயற்கை சந்திரனை செய்து உலகத்தில் சுற்ற விடுகிறார்கள். ஆனால் இந்தநாட்டிலுள்ள அறிவாளிகள் ஜாதி வெறிக்குப்பட்ட படுதாக்கீதத்தான் நாட்டில் சுற்றவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, துவேஷம் செய்து முத்திராமலிங்க தேவர் ஒருவர் தான் என்று சொல்லமுடியாது. இந்த நரபலி யாகத்தை நடத்த பல வேத விற்பன்னர்களும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே இதில் முத்திராமலிங்க தேவரைப்பற்றி நாம் குறை சொல்லவில்லை. அவர்கள் பிறந்த பிறப்புக்கும், வளர்த்த வளர்ப்புக்கும் அவர்கள் செய்வது நியாயம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இவைகள் எல்லாம் அவர்களுடைய வீர பரம்பரைச் சபாவமே தவிர அவர்கள் மேல் தப்பு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இந்த கோர்ப்படுகொலை எண்ணமான தீயை வளர்த்து வரக்கூடிய துர்மந்திரிகளும் இதில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவைகளை வளர விட்டு வைக்கக்கூடாது. ஜட்ஜ் மூலம் நீதி விசாரணை செய்யவேண்டியது அவசியம் தான். ஆனால் இதில் இருக்கிற அடிப்படையான சில விஷயங்களை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஏதாவது சாட்சியங்கள் சொன்னால் தலை போய்விடுமே என்று உயிருக்கு பயந்துகொண்டிருக்கின்ற மக்களிடத்திலிருந்து எந்த ஜட்ஜ் வந்தாலும் எப்படி சாட்சியங்கள் வாங்குவதற்கு முடியும் என்று கேட்கிறேன். சரியான சாட்சியங்கள் இல்லாமல் போய்விடும். ஆனால் இந்த பிரச்சனையை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு மேலும் சச்சரவுகள் வளர்க்கப்படுகிறது. இதற்கும் பல தலைவர்கள் இருக்கலாம். ஆகவே, இதிலுள்ள குற்றவாளிகளை மாத்திரம் கண்டுபிடித்து சிறையில் அடைத்து விட்டால் மாத்திரம் போதாது. அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற இம்மாதிரியான தீய எண்ணங்களை மாற்றுவதற்காக ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் பெரும் பகுதியை செலவிடப்படவேண்டும். நல்ல ஹைஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும், நல்ல சங்கங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும், அதற்காக நல்ல வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வராததையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : ஸார், point of information மன்ற தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சன்னாசி அவர்கள் நான் ஹரிஜன இனத்திலிருந்து பேசினாலும் நான் என்னுடைய இயக்கத்தின் கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் பேசினேன். அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும்சரி, இல்லை யென்றாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்ற கழகம் எப்பொழுதும் வகுப்பு வாதத்திற்கு எதிராகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல; கலவரம் நடந்த பகுதியில் எங்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் அந்த பகுதியில் அவ்வளவாக பரவவில்லை. எங்கெல்லாம் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் வகுப்புவாதங்கள் இல்லை, திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இல்லாத இடங்களில்தான் வகுப்பு வாதங்கள் அதிகமாக இருந்திருக்கின்றது. ஆகவே. . . .

MR. SPEAKER : நீங்கள் சுருக்கமாக சொல்லவேண்டும். அதிக நேரம் பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[30th October 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன் என்று சொல்லி இவைகளையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : நான் சொல்ல விரும்புவ தெல்லாம்

SRIMATHI T. N. ANAND ANAYAKI : Is it a point of information or a point of personal explanation?

MR. SPEAKER : The hon. Member might have committed a mistake. But I take it as a point of personal explanation.

3-43
p.m.

* **SRI V. SANKARAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கொலை, கொள்ளை, கொள்ளி வைப்பது, இந்த விஷயங்களைப்பற்றி பேசுவதற்கு எனக்கு விரசமாகவும் அருவருப்பாகவும் இருக்கிறது. இந்த அக்கிரமங்கள், அநியாயங்கள் நிறைந்த குவியலில் ஒருவன் கையைவிட்டு நியாயத்தை எடுத்துக்காட்ட முற்படுவானால், அது ஒரு அர்த்தமற்ற செய்கையாகும். இருப்பினும்கூட எதிர் கட்சியினர் எல்லோரும் ஒருபுறமாக எடுத்து சொல்லும்போது நானும் அந்த சம்பவ ஸ்தலங்களுக்கு இரண்டு தடவை போய் வந்தமையால் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் நாணயத்திற்கு மறு புறமும் இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டாது இருந்துவிட்டேனாலும், உண்மையையும் நியாயத்தையும் வெளிப்படுத்துவதில் அக்கரை கொள்ளாத வகைவும், என் கடமையிலிருந்து தவறியவகைவும் கருதப்படுவேன் என்ற ஒரே காரணத்தினால், நான் இப்போது பேச முற்பட்டுள்ளேன். எதிர் கட்சியினர் சொல்லுவது, அரசியல் காரணங்களினால் காங்கிரஸ் தூண்டி விட்டுத்தான் இந்த கலவரம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அவ்வித மல்ல என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன். முதல் தடவையும், பின் தத்தா நடன் இரண்டாம் தடவையும் நான் அங்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த போது பாதிக்கப்பட்ட மறவர்கள் ஒருவராவது காங்கிரஸ்தான் இந்த கலவரத்தை தூண்டி விட்டது என்றோ காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இதற்கு காரணம் என்றோ யாரும் சொல்லவில்லை. அதேசமயத்தில் அங்கே போனபோது பல இடங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் புதிய மாற்றமடைந்து காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்போட்டதால்தான் தாங்கள் துன்புறுத்தப்பட்டதாக புகார் கூறினார்கள். உண்மையில் அங்கு காங்கிரஸுக்கு ஆதரவு அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. கழிந்த மூன்று தேர்தல்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் 1952-க்கு பின்னால் நடந்த இரண்டு தேர்தல்களிலும் காங்கிரஸ் முன்னால் இருந்ததைவிட அதிக எண்ணிக்கையை பெற்றிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஒருகாலமும் ஏமாற்றமடையவில்லை. ஆகவே ஹரிஜனங்களை தூண்டிவிட்டு கலகம் செய்யச்சொல்லியது என்று சொல்லுவது ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயமல்ல. அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் மேலும் மேலும் காங்கிரசுக்கு ஆதரவு கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இது ஒரு பொதுவான உண்மை. இவைகளை அங்குள்ள ஹரிஜனங்களே நேரில் சொன்னார்கள். அவர்கள் புதியதாக மனமாற்றம் அடைந்து இருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். இது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. அவர்களையேவிட அதற்கு முதல்தரமான சாட்சிவேறு ஒன்றும் இருக்கமுடியாது. ஆதலால், காங்கிரஸ் தூண்டிவிட்டதால் கலகம் ஆரம்பமானது என்று சொல்வது ஒப்புக்கொள்ளமுடியாத விஷயம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. கனம் நண்பர் ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் பேசும்போது சுமார் நூறு கிராமங்களுக்கு மேலாக பாதிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளில் 90-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில், ஆக்கிரமித்தவர்கள் மறவர்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஹரிஜனங்கள். ஆகவே இது காங்கிரசால் தூண்டிவிடப்பட்டு நடத்தப்பட்ட கலகம் என்பதை ஒத்தக்கொள்ளமுடியாது. அப்படி இருக்கும்போது, காங்கிரசால் தூண்டிவிடப்பட்டு நடத்தப்பட்ட கலவரம் இது என்பது நம்பத்தக்க விஷயமாக இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

30th October 1957] [Sri V. Sankaran]

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரமும் ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவரும் 1947-ம் வருஷ ஜாதிச் சண்டைக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொன்னார்கள். திரு. தத்தாருடன் சென்றபோது 70-வயதிற்கு மேற்பட்ட ஒரு மறவர் பிரமுகர் “1947-வது வருஷக் கலகத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, வஞ்சம் தீர்ப்பதற்கு தக்க சமயத்தை இவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது மறுபடியும் இந்த சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மேலும், முதல் முதலாக 13-ம் தேதி ராமனாதபுரம் ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியதரிசியான ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு அவர்கள்தான் “இங்கே கலகம் மூளும்போல் இருக்கிறது. எல்லோரும் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பின்னர் இதர காங்கிரஸ் தலைவர்களின் அறிக்கைகள் வந்தன. கலவரம் ஏற்பட்ட பிரதேசங்களில் முதன்முதலாகப் புனர்நிர்மாண வேலைகளில் இறங்கியது காங்கிரஸ் ஊழியர்கள். காங்கிரஸால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நிர்மாண ஊழியர்கள்தான். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்தக் கலகத்தில் காங்கிரஸ் சம்பந்தப் பட்டிருக்க முடியாது என்பது தெரிகிறது.

மேலும், காங்கிரசுக்கு தாங்கள் ஒட்டுப்போட்டதால்தான் துன்புறுத்தப் பட்டதாக அனேக இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

சர்க்காரால் அங்கே அதிகப்படியாக போலீஸார் உபயோகப்படுத்தப் பட்டனர் என்று சொல்லப்பட்டது. இது இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு. மொத்தம் 30 பேர் கலகத்தில் கொலையுண்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 30 பேர் அல்ல, நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் கொலையுண்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நூற்றுக் கணக்கான கிராமங்கள் தீ வைக்கப்பட்டு அழிந்தன. தீ வைக்கப்பட்டது என்றால், சாதாரண குற்றம் அல்ல. தீ வைப்பது கொலையைவிடப் பாதகமான செய்கை. தீ வைப்பவனை அவசர காலங்களில் சுடலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. தீ வைப்பதன் விளைவாக ஏராளமான உயிர்ச் சேதங்களும் பொருட் சேதங்களும் ஏற்படுகின்றன. நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் தீ வைக்கப்பட்டுள்ளதால் நூற்றுக்கணக்கான கொலைகள் நடந்திருப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மக்கள் பல இடங்களில் அகதிகளாக வந்திருக்கின்றனர். மதுகுளத்தூர், பேரையூர் போன்ற கிராமங்களில் சுமார் 300—500 குடும்பங்கள் உண்ண உண வின்றியும் உடுக்க உடையின்றியும் உறைய இடமின்றியும் உள்ளவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். மழை பெய்தாலும்கூட விதைத்துப் பயிர்செய்வதற்கு அவர்களிடம் தானியம் இல்லை. ஆகவே இந்தக் கலவரத்தை முழுப் படமாகப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர 10—20 கொலைகள் நடந்ததாகப் பார்க்கக்கூடாது. நூற்றுக் கணக்கான கொலைகள் நடந்ததாகக் கருத வேண்டும். கலவரத்தின் ஆரம்பப் பகுதியில் யார் பொறுப்பாளிகளோ அவர்கள்தான் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பொறுப்பாளிகள் எல்லாப் பகுதி களிலும் ஏற்பட்டுள்ள இந்த விளைவுகளுக்கு அவர்கள்தான் பொறுப்பாளி கள். “உங்கள் தாலுகாவிற்கு நீங்கள்தான் பொறுப்பாளி” என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. கலகம் ஆரம்பித்த தாலுகாவில் யார் பொறுப்பாளிகளோ அவர்கள்தான் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்பட்ட அதன் விளைவுகளுக்குப் பொறுப்பாளிகள். ஒருவர் ஒரு வீட்டுக்குத் தீ வைத்ததன் விளைவாக அந்தத் தீ மற்ற வீடுகளுக்கும் பரவினால் எல்லா வீடுகளிலும் தீப்பிடித்ததற்கும் அவர்தான் பொறுப்பாளி. அப்படிப் பார்க்கும்போது எங்கள் பகுதியில் ஏற்பட்ட சேதங்களைத் தவிர மற்ற பகுதி சேதங்களுக்கு நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் இல்லை; என்று சொன்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது; மாளுமதுரை, சிவகங்கை பிர்க்கா சம்பந்தமாக அப்படித் தான் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இந்தக் கலவரங்களை முழுப் படமாக எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும்.

அதோடு, கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று பல கட்சிக்காரர்கள் “கோழி முதலில் வந்ததா, முட்டை முதலில் வந்ததா” என்பதுபற்றி சர்ச்சை செய்வதுபோல “யார் கலகத்தை ஆரம்பித்தார்கள்” என்பதுபற்றி சர்ச்சை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய விஷயம் அது அல்ல.

[Sri V. Sankaran] [30th October 1957]

இன்றைக்கு அங்கே கலகத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை எல்லாவற்றையும் இழந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதைத்தான் இப்போது கவனிக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, யார் முதலில் கலகத்தை ஆரம்பித்தார்கள் என்பதுபற்றி சர்ச்சை செய்வதோ, பொது மேடைகளில் ஏறி அதுபற்றிப் பேசுவதோ, உண்மையில் கலகத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் செய்யும் சேவை ஆகாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இத்தகைய கலகங்களுக்கு உண்மையான காரணம் அந்த மக்களின் அறியாமையும் வறுமையும்தான் என்பதை அறிந்து, சர்க்கார் அவைகளை நீக்குவதற்காக முன்னேற்றத் திட்டங்களை பல இடங்களில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பொறுப்புணர்ச்சியுடன் சர்க்காருடன் ஒத்துழைத்து சர்க்காரை ஆதரித்தால்தான் கலகத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உண்மையான சேவை செய்ததாக ஆகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, போலீசார் மிகவும் பாரபட்சமாக நடந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. பாரபட்சம் இல்லை என்பதற்கு சில விஷயங்களைச் சொல்கிறேன். ஹரிஜனங்களின் வீடுகளைக்கூட போலீசார் காப்பாற்றவில்லை என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதிலிருந்து, கடமையிலிருந்து தவறிய குற்றமிருந்தாலும் போலீசார் பாரபட்சமாக நடக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. பல இடங்களில் போலீசார் மறவர்களுக்கு ஹரிஜனங்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, கீரந்தையில் ஹரிஜனங்கள் மறவர்களுடன் மோதச் சென்றதை இரண்டு தடவை போலீசார் தடுத்திருக்கிறார்கள். திருஉத்திரகோசமங்கைக்குப் பக்கத்தில் இன்னிச்சேரி கிராமத்தில் மறவர்களைத் தாக்கச் சென்ற ஹரிஜனங்களைப் போலீசார் தடுத்திருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களில், தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று இரண்டு சமூகங்களிடமிருந்தும் தந்திகள் வந்து குவிந்து இரண்டு சமூகங்களுக்கும் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கீரந்தை, இலஞ்சாப்பூர் என்ற இடங்களுக்குப் போயிருந்தபோது போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று அவர்களே சொன்னார்கள்.

வேப்பங்குளம் என்ற இடத்தில் போலீஸ்காரர்கள் அக்கிரமமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக அந்த கிராமத்தார் பழைய தகராறு காரணமாக வஞ்சம் தீர்க்கவேண்டுமென்று என்ற எண்ணத்தில் ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அங்கே அவ்வாறு செய்தாரே தவிர இங்கே நடந்த போலீஸ் அக்கிரமத்திற்கும் கலகத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. “2, 3 மாதங்களுக்கு முன்பு அந்த போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், இரண்டு பேர்கள் சம்பந்தமாக வாரண்டில் ஜப்திசெய்ய வந்தபோது, எங்களை உடந்தையாக இருந்ததாகக் கூற துன்புறுத்தினார். நாங்கள் அவர் மீது வழக்குப் போட்டோம். அப்போது அவர் ‘பாருங்கள், சமயம் கிடைக்கும்போது நான் உங்கள் கிராமத்தைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்’ என்று சொல்லியிருந்தார். இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர் அக்கிரமங்கள் செய்தார்” என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் இதைக் கலகத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தக்கூடாது.

கீரந்தையில் 3 பேர்களை வைக்கோற்போரில் வைத்து போலீசார் கொளுத்தினார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இது விஷயமாக, திரு. தத்தாருடன் நாங்கள் ஸ்தலத்திற்குச் சென்றபோது அறிந்ததைச் சொல்கிறேன். பிரேதங்களை போலீஸ்காரர்கள் எரித்ததை 3 ஸ்திரீகள் பார்த்ததாக ஒரு வாலிபன் சொன்னான். 12 பேர்களை எரித்ததாக அந்த வாலிபன் சொன்னான். வைக்கோல்போர் எரிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னானே தவிர, மேற்கொண்டு அதில் பிரேதங்களை போட்டு எரித்ததாக விசாரிக்கப்பட்ட முதல் ஸ்திரீ கூறவில்லை. இது ஒரு கான்டிராக்ட்ஷன். பாக்கி சாட்சிகளைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வாலிபன் கூறியதெல்லாம் முழுப் பொய் என்று திரு. தத்தார் சொல்லிவிட்டார். ஆகையால் கலவரங்கள் முழுப்படமாகப் பார்த்து அங்கு ஏற்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது, சர்க்கார் பலத்தை அதிகப்படியாக உபயோகித்ததாகக் கருதமுடியாது.

30th October 1957]

[Sri V. Sankaran]

கலகத்தால் பாதிக்கப்பட்டும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு உடனடியாக உதவியளிக்க வேண்டும். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அந்த மக்களுக்கு அரசாங்கம் உதவியாகச் செய்யும் காரியங்களுக்குத் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் “கலகத்திற்கு அரசியல் காரணமா, ஜாதி காரணமா? கலகத்தை முதலில் ஆரம்பித்தவர்கள் யார்?” என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சர்ச்சை செய்வது அர்த்தமற்றது. “எளிகுற லீட்டில் பிடுங்கியாகு ஆதாயம்” என்ற போக்கில் இந்த துர்பாக்கிய சம்பவத்தைத் தங்கள் அரசியல் செல்வாக்கு சம்பாதிக்க உபயோகப்படுத்த பல அரசியல் கட்சிகள் முற்படுவது பொருந்தாத செய்கை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கலகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணமளிப்பதில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இது தான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI C. N. ANNADURAI : கட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 4 p.m.
இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே இந்த அமைச்சர் அவையின்பேரில் நம்பிக்கையில்லை என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற கருத்தின்பேரிலே நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருக்கின்ற நாங்கள், நாங்கள் என்று சொல் அளவிலே இருந்தாலும், எப்படி முக்குலத்தவர் என்றால் கள்ளர், மறவர், அகமுடையர் என்று மூன்று வெவ்வேறு பிரிவினர்கள் இருக்கின்றார்களோ, அதுபோலவே எதிர்க்கட்சியினர்கள் என்றிருக்கும் நாங்கள் ஐந்து குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையினாலே, இந்த ஆட்சியின்பேரிலே நம்பிக்கை இல்லை என்ற பொதுவான கருத்தில் நாங்கள் பிரச்சனைகளை அணுகுவதில், அவரவர்கள் தம் தமது கோட்பாட்டுக்கு ஏற்ற கோணங்களில் பார்த்தால், ஏதோ எதிர்புறத்தில் உள்ளவர் களிபிடுருந்து பல்வேறான கருத்துக்கள் வந்துவிட்டன என்றோ, அல்லது கனம் சண்யாசி அவர்கள் தவறாகக் கருதிக்கொண்டு சொன்னதைப்போல கட்சிகளை எல்லாம் மீறிக்கொண்டு ஜாதி உணர்ச்சி மேலிட்டுவிட்டது என்று, அந்த உணர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட என்னுடைய கழகத்தைச் சார்ந்த சத்தியவாணிமுத்துவின், போக்கை நினைக்கவேண்டிய அளவுக்கு தவறான கருத்துகள் பரவி இருக்கின்றன.

இந்தப் பிரச்சனை நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தை மிகமிக அதிகமான அளவுக்கு பாதித்துக்கொண்டிருக்கிற பிரச்சனை மாத் திராமல்ல. இதுபற்றி நாம் இங்கே பேசுகின்ற வார்த்தைகளில் எந்த அளவுக்கு பொறுப்பு உணர்ச்சியை கடைப்பிடிக்கின்றோமோ, அதைப் பொறுத்துதான் தமிழ் நாட்டின் எதிர்கால அமைதி இருக்கிறது. இங்கே நாம் ஏதாவது ஒரு பக்கத்திலே இன்றைய தினம் ஒன்றுசேர்ந்து அதற்கான ஆதாரங்களை திரட்டியும், செய்திகளை வகுத்தும் பிரித்தும் கட்சிகளின் சார்பாக செய்து விடுகின்ற காரணத்தினாலே அங்கே இருக்கின்ற புகைச்சலை நம்மால் அடக்கிவிட முடியாது. என்னைச்சார்ந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர்கள் இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் அங்கு ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு—இன்றுமட்டுமல்ல, நீண்ட நெடுங்காலமாக—இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெரிய கொடுமைகளை அவர்கள் சகித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு வரக்கூடிய ஆபத்தை முன் கட்டியே கண்டுபிடிப்பதற்கு வக்கு இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலையிலே, அதனை சட்டபூர்வமாக தடுப்பதற்கு வழி இல்லாமல், இரண்டு பெரிய ஜாதியினரிடையே தீராத பகையை மூட்டிவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலே இந்த அமைச்சர் அவையின்பேரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நம்பிக்கையில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கே ஆதிதிராவிட மக்களின் அல்லலை மற்றவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்பதனை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் ரோம் நாட்டிலே ரோம் தீப்பிடித்து எரிகின்ற நேரத்திலே நீரோ மன்னர் பிடிவாசித்ததாக பழைய வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள், புதிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் அப்படி நீரோ மன்னர் அப்பொழுது பிடிவாசித்தவரையில் என்று முடிவு கட்டியிருக்கிறார்கள். எரிகின்ற விட்டில் ஏதோ கிடைத்தவரையில் லாபம் என்று அகப்பட்டதை பிடுங்கிக்கொண்டார்கள் என்ற தமிழ்நாட்டு பழ

[Sri C. N. Annadurai]

[30th October 1957]

மொழியை ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னாலே நான் வருத்தத்தோடு கூறியிருப்பேன். இன்றைய தினம் பெருமையோடு சொல்லுகின்றேன் அந்த வட்டாரத்தில் எங்கள் கழகத்திற்கு இதுவரையிலே ஊன்கோல் இல்லை 25 ஆண்டுகளாக நான் பொது வாழ்வில் இருக்கின்றேன். நான் பரமகுடிக்கு அப்பால் போய் பேசியதில்லையே என்று எண்ணியது உண்டு. அங்கெல்லாம் நம் கழகம் பரவவில்லையே என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது நான் எண்ணிக் கொள்ளுகிறேன் நல்ல வேளையாகப் பரவவில்லை என்று. பரவியிருந்தால், அங்கே மூட்டப்பட்ட தீயிலே எந்த அளவுக்கு எங்களுக்கும் பங்கு உண்டு என்று சொல்லப்படுமோ, அங்கே நடந்த கொலைகளுக்கு நாங்கள் எத்தனை பேர்களை தூண்டிவிட்டோம் என்று சொல்லப்படுமோ தெரியாது. எங்கள் கழகத்துக்கு ஏற்பட்ட வளர்ச்சி நல்ல வேளையாக பரமகுடிக்கு அப்பால் தாண்டவில்லை என்று இப்பொழுது கொஞ்சம் சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றையதினம் நம் முன்னுள்ள பிரச்சனை, முதுகுளத்தூரில் நடந்தது நவகாளியா, ஜாலியன்வாலாவா, அல்லது இரண்டுமோ என்பதுதான். ஜாலியன் வாலாவில் ஏற்பட்டதுபோல் படு கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல குற்றங்களுக்காக தண்டிப்பதாக கூறிக்கொண்டு பல்வேறு மக்கள் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வட்டாரத்தில் நல்ல செல்வாக்கு படைத்த முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் தடுப்புக்காவல் சட்டத்தின் கீழ் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கும் என்னக்குமோ அல்லது எங்கள் கழகத்துக்குமோ அன்போ, தொடர்போ, பற்றோ, பாசமோ இல்லை என்பதனை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஒருக்கால் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் அவர் காங்கிரஸுடன் ஒன்றிப்போகமுடியுமே தவிர, எங்களோடு ஈடுபட்டு ஒன்றிப்போவியிட முடியாது என்பது அரசியல் வட்டாரத்தில் நன்றாகத் தெரியும். தடுப்புக்காவல் சட்டத்தைப் பற்றி நாங்கள் ஏதாவது பேசினால், அதிலே சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை மறந்து பிரச்சனையைப் பற்றி அணுகுகின்றோம். தடுப்புக்காவல் சட்டத்தை ஆட்சியாளர்கள் மிகமிக துரானமாக பயன்படுத்துகிறார்கள். அன்று துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் ஈடுபடுகின்ற நேரத்திலே என்ன காரணங்கள் காட்டினார்களோ, அதே காரணங்களை இப்பொழுது காட்டுகிறார்கள். முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் 20 ஆண்டுகாலமாக பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால் அவர்மீது வழக்குத் தொடரவதை நியாய உள்ளம் படைத்த யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றது கண்டு வெற்றி பெறாத காங்கிரஸ்காரர்களின் தூண்டுதலின்பேரில் கொள்ளை, கொலை நடந்தன என்று சர்க்கார் அவர்பேரில் வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள். 1½ ஆண்டு காலம் வழக்கும் நடந்தது. கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் பேரில் கொள்ளைக் குற்றம்சாட்டி வழக்குத் தொடர தயாராக இருந்தவர்கள் யாரைத்தான் கொலைபாதகர்கள் என்று சொல்லமாட்டார்கள்? உண்மையான கொலைபாதகர்களை கண்டுபிடிக்க எங்களுடைய துணையை நாடியிருப்பார்களேயானால், எங்களால் முடியுமானால் அந்தப் பொறுப்பி விரந்து நாங்கள் தப்பிக்கொள்ள மாட்டோம்.

இந்த முதுகுளத்தூர் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'கண்டவர் விண்டிலர், விண்டவர் கண்டிலர்' என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது பார்த்தவர்கள் சொல்லவில்லை, சொன்னவர்கள் பார்க்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே கண்டவர் விண்டிலர், விண்டவர் கண்டிலர் என்பதல்ல. நான் நேரடியாகப் பார்க்கவில்லை, விண்டவர் கண்டு சொல்லியதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இருவரும் உணர்ச்சி வேகப்பட்டிருப்பதை நான் நிச்சயமாக உணர்கிறேன். இந்த உணர்ச்சி மதவெறியின் காரணமா என்று ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியதில்லை. அதுபோலவே, இந்த உணர்ச்சியினால் இந்த அரசியலுக்கு லாபம் அதிகமா, அந்த அரசியலுக்கு லாபம் அதிகமா என்று சொல்ல தேவை இல்லை. என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய கன்னியா குமரி அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆதித்திராவிட மக்களின் அல்லலைப்போக்க

30th October 1957] [Sri C. N. Annadurai]

எல்லோரும் ஒன்றாகக்கூடி அரசியல் கட்சிகள் யோசித்தோம் என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி கூட்டம் நடைபெற்ற தகவல் எனக்கு இல்லை. அதுபற்றி என்னை அணுகியிருந்தால், எங்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர் ஆலோசனைசூறி நாங்களே அதை நடத்த ஒத்துக்கொண்டிருப்போம். ஆதித்திராவிட மக்களைக் காப்பாற்ற இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார் கொஞ்சம் அதிகசிரமமான காரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்தால்கூட அதை நாங்கள் தாங்கிக்கொள்ளுவோம் என்று பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் தலைமுறை தலைமுறையாக அவர்கள் ஓடுகப்பட்டு பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். மக்களின் உரிமை உணர்ச்சி இந்த 20 ஆண்டு காலமாகத்தான் ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் நாங்கள்தான் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் மார் தட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் நாங்கள்தான் என்று நாங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குக்காரணம் காலம் என்று உலக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்து சொல்லுகிறார்கள். மக்களுக்கு ஏற்படும் இடையூறுகளை தவிர்ப்பதற்கு இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார் சரியான நேரத்தில் சரியான முறையை கையாளவில்லை. அவர்கள் ஏன் சரியான போலீஸ் பண்டைய அமைத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏன் 8 பேர்களை சிறையில் போட்டார்கள் என்று கேட்பதுமட்டுமல்ல. நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் முதல் பராவில்

“I rise to make a statement on the recent outbreak of lawlessness and violence in some parts of Ramanathapuram district and the steps taken by the Government to maintain law and order and to render relief to the victims of the riots.”

என்று இருக்கக்கூடிய விஷயங்களில் எவ்வளவு முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்கார் மக்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாவார்கள் அல்ல என்று தெரியவில்லையா என்று கேட்கிறேன். **Outbreak** என்று இவர்கள் சொல்வதன் அர்த்தமென்ன? திடீரென்று எரிமலையைப்போல்—அமைதியாக இருந்த பிரதேசத்தில் ஒரு கலவரம் வெடித்தால் அவுட் ப்ரேக் என்று இவர்கள் சொல்வது உண்மையாக இருக்கும்.

அறிக்கையின் பிற்பகுதியைப் பார்க்கப் போனால் சட்டத்தை மீறுகின்ற தன்மையில், பலாத்காரச் செயலில் மக்களைத் தூண்டிவிட்டு, பெரிய குழம்பங்களையும், கலவரங்களையும் உண்டுபண்ணுகின்ற நிலைமை தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்திருக்கிறது என்பதான தகவல்களை நன்றாக எடுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது நடைபெற்ற கலவரத்தை திடீரென்று அமைதியாக இருந்த வேளையில், யாரும் எதிர்பார்க்காத சமயத்தில் எரிமலை போல அவுட் ப்ரேக் ஆன சம்பவம் என்று சித்தரிப்பது முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் பொருத்தமில்லாத விஷயம். இந்தச் சர்க்காரிடத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்வதற்குக் காரணம் “உங்கள் ஆட்சியிலே சட்டம் மதிக்கப்படவில்லை. பாதுகாக்கப்படவில்லை. உங்கள் ஆட்சியிலே பலாத்காரம் தலைதூக்குகின்றது. சட்டத்தை மதித்து, பலாத்காரம் தலைதூக்காமல் செய்யக்கூடிய திறமை உங்களுக்கு இல்லை. பலாத்காரத்தை ஒடுக்கத் திறமையில்லாத நீங்கள் அதை மறைத்து உங்களுடைய நலனுக்கு அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறீர்கள். உங்கள் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை” எனத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் இருந்து நான் ஆதரிப்பது இதனால்தான்.

இந்த ராஜ்ய மக்களுடைய—ஆதித்திராவிட மக்களாக இருந்தாலும் சரி—பிற்பட்ட இனத்து மக்களாக இருந்தாலும் சரி—உயிருக்கோ, உடமைக்கோ உங்களால் பாதுகாப்பு கொடுக்கமுடியவில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள்மேல் எடுக்கப் படுகிற பலாத்காரச் செயல்களுக்கு, நீங்களும் உங்கள் சுயநலத்தின் காரணமாக உடனடியாக இருக்கிறீர்கள் என்கிற காரணத்தினால் உங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்கிறேன்.

[Sri C. N. Annadurai]

[30th October 1957]

மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கும் கூட எண்ணிக்கையைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார். நேற்றும் சொன்னார். ஈந்தர்ப்பம் கிடைக்கிற நேரத்தில் எல்லாம் சொல்வார். எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளட்டும். எண்ணிக்கையில் பெருத்தவர்கள் அவர்கள். ஆனால் நிச்சயமாக நியாயம் என்பது எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தது மட்டும் அல்ல. எண்ணத்தைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. மனதைப் பொறுத்தத்தான் இருக்கிறது.

அவர்கள் 150 பேர்கள் அங்கே இருக்கிற காரணத்தினாலே நாங்கள் இங்கே 40 பேர்கள் இருக்கிற காரணத்தினாலே, இந்தப்பக்கத்திலுள்ள கந்தசாமி கருப்பாக இருக்கிறார். காக்கையும் கருப்பு தான். ஆகவே கந்தசாமியும், காக்கைதான் என்று சொன்னால், அவர்கள் 150 பேரும் ஆம் என்றால் அந்த ஒரு காரணத்தினாலே கந்தசாமியும் நிச்சயமாகக் காக்கை ஆகிவிட்டாட்டார். கந்தசாமி கருப்பாக இருக்கலாம். காக்கையும் கருப்பாக இருக்கலாம். அந்த ஒரு காரணத்திற்காக கந்தசாமி காக்கை ஆகமாட்டார் என்று இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற எண்ணிக்கையில் அவர்களைவிடச் சிறுத்த நாங்கள் 40 பேர் சொன்னால் எண்ணிக்கையில் சிறுத்தவர்கள் என்பதற்காக இது “இல்லை” என்று ஆகிவிடாது. இப்படித்தான் நியாயத்தை, நீதியை இந்த ஜனநாயக காலத்தில் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு நிர்ணயித்துவிட முடியாது. நல்ல ஜனநாயகப் பண்பை ஸ்தாபிக்கக்கூடிய திறமை வாய்ந்த நிதியமைச்சர் அவர்கள் தாங்கள் எண்ணிக்கையில் பெருத்திருக்கிறோம் என்பதற்காக எண்ணிக்கையைக் கொண்டு நியாயத்தை நிலைநாட்டிவிடுவோம் என்று எண்ணி அப்படிப் பேசியிருப்பார்கள் என்றால் அது நிச்சயமாக முடியாது என்பதை எதிர்கட்சி நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் நேற்று சொன்னது நியாய அநியாயத்திற்கு எண்ணிக்கையைப் பாருங்கள் என்று சொல்லவில்லை. மக்கள் யார் பேரில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எண்ணிக்கையைப் பார்க்கச் சொன்னேன். நியாய அநியாயத்திற்குச் சொல்லவில்லை. இந்த அளவு வாதத்தைச் சொல்லக்கூடிய அளவு குறைவாகப் பேசுவதற்கு நான் எப்போதும் இறங்கமாட்டேன்.

*** SRI C. N. ANNADURAI :** மக்கள் ஆளுகின்றவர்களிடம் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்வது ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு ஒரு முறை தான். இடையே அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நம்பிக்கையில்லாத மனக்கசப்பை, மனக்குழறலை ஆளுகின்றவர்களுக்கு எடுத்து காட்டுவது எதிர்க் கட்சியின் பொறுப்பு.

இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானமும் கூட உங்களைப் பதவியில் இருந்து இதன் மூலம் விலக்கிவிட முடியும் என்ற கிற நம்பிக்கையில் எதிர்க்கட்சியால் கொண்டுவரப்படவில்லை. அப்படி ஏதுவும் நடந்துவிடாது என்கிற எண்ணம் உங்களுக்கும் இருக்கின்ற படியினால் தான் இங்கே உட்கார்ந்து சிறப்பான வாதங்களை எல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். இல்லாவிடில் இங்கே உட்கார்ந்து வாதங்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கமாட்டீர்கள். தனித்தனியாக தங்களுக்கு ஆள் சேர்க்க முயன்று கொண்டிருப்பீர்கள். ஆகையால் இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தில் மகத்தான ஆபத்து அவர்களுக்கு வந்துவிடும் என்று நாங்கள் மனப்பால் குடிக்கவில்லை. அமைச்சர் அவையைத் தள்ளிவிட இந்த தீர்மானத்தால் முடியாது என்கிற ஒரு காரணமும் இருக்கலாம், நான் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதற்கு.

ஆளுகின்ற அமைச்சர் அவை பிரம்மாண்டமான வலுவில் இருக்கிறது. மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையில் உள்ள எங்களால் அவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க முடியும் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. காலம் ஒன்றுதான் அவர்களுக்கு பாடம் காட்ட முடியும். அவர்கள் ஆளும் கட்சி. நாங்கள் எதிர்க்கட்சிகள்.

30th October 1957] [Sri C. N. Annadurai]

எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொரு கோணத்தில் இருந்து இந்த நம்பிக்கை இல்லாத்தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதற்குக் காரணம் எதிர்கால அமைதியாவது பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்கிற ஒரு எண்ணம்தான். சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் இங்கே பேசவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். நீண்ட நேரம் பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டது உண்டு. நன்றாகப் பேசவேண்டும் என்றும் ஆசை. ஆனால் எனக்குப் பேசாமல் இருக்கும் சந்தர்ப்பம் இந்தச் சமயத்தில் கிடைத்திருந்தால் நான் எத்தனை யோ மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருந்திருப்பேன். இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி—பொது மேடைகளிலும் சரி சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிற நேரத்தில் மிக ஜாக்கிரதையாக நலுவலிட்டிருக்கிறேன், பேசாமல் இருந்திருக்கிறேன். பத்திரிகையில் ஒரு வார்த்தை கூட எழுதவில்லை. காரணம்? இந்தப் பக்கத் தில் நியாயம் இருக்கிறதா? அந்தப்பக்கத்தில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பது ஒருபுறத்தில் தெரிந்துகொள்ள முடியாத சூழ்நிலை சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. அந்தப் பிராந்தியத்து ஜனங்கள் மிகவும் சீக்கிரத்தில் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடியவர்கள்—என்று அந்தப் பக்கத்தில் இருந்து அம்மையார் சொன்னதுபோல—நாம் அறுபவிக்கின்ற அரசியல் முறை 1957போடு முடிவு அடைந்துவிடப்போகிறது இல்லை—நல்ல ஆற்றல் படைத்த மக்கள் அவர்கள்—புதி துடைக்கப்படுகிற வரையில் உள்ளம் கொதித்துக் கொண்டிருக்கப்போகிறார்கள்—இந்தச்சமயத்தில் எந்தப்பக்கத் தை ஆதரித்து நம்முடைய செல்வாக்கை அதிகப்படுத்திக்கொள்வோம் என நாங்கள் சிலரைப்போல அரசியல் தந்திரம் படைத்தவர்களாக இருக்க விரும்பவில்லை. ஒன்றைப்பற்றி எழுதினால்—ஒன்றைப்பற்றிப் பேசினால்—அதன் விளைவாக அந்தப்பகுதியில் மீண்டும் ஒரு அமனி ஏற்படுமானால்—சீக்கிரத்திலே உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய மக்கள் கொதித்தெழுப்பார்களானால் அதற்கு நாமேதான் பொறுப்பாளியாக வேண்டியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உண்டாக்கி அவர்களுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் தீங்கை உண்ட பண்ணாமல் அமைதியாக—அவர்களைப் பண்படுத்திவிட்டோம்—புண்ணையாற்ற நியாயமான முறையில் மருந்து போடவேண்டும் என்கிற தன்மையில் பேசாமல் இருந்தேன். இப்போதும் கூட இந்தத் தீர்மானத்தின் மீதுபேசவிரும்ப வில்லை.

ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அமர்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தை எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்கிற நிலைமை வந்தால், நம்பிக்கையில்லாத்தீர்மானத்தை நாங்கள் எந்த எந்தக் காரணத்திற்காக ஆதரிக்கிறோம் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட கடமைப் பட்டுள்ளேன். அந்த முறையில்தான் இப்போதும் பேசுகிறேன்.

தன்னைத்தானே இப்போது செய்திருக்கும்படியான 'காரியத்திற்காக போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் ஒரு பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். நல்லதொரு நடவடிக்கையை போலீஸ்காரர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார். எதிர்க்கட்சிகளில் இருந்து திரு சசிவரண தேவர் அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்தார். ஆதித்திராவிட மக்களுடைய முன்னேற்றத்தில், அந்தச் சமூகத்தாருக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்தைத் துடைப்பதில் தாங்களும் பங்குகொள்ளத்தயார் என்பதாக அவரும் மூக்கையத்தேவரும் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல உருவம் கொடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும் என் அவா.

நாம் நீண்ட நாள் ஒரு சமூகத்தை பகைத்துகொண்டு வாழமுடியாது. போலீஸ் மந்திரி தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அந்த வட்டாரத் தில் நிரந்தரமாக போலீஸ் பட்டாளங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அங்கே உள்ள சமூகத்தார்களுக்கு மனக்கசப்பையும், பகைமை உணர்ச்சியையும்தான் அது வளர்க்க உதவும்.

முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் பலகாலமாக மற்ற கட்சிகளைப்பற்றி எந்த அளவுக்குப் பேசியிருக்கிறார்கள், என்னேப்பற்றியும், என் கட்சியைப் பற்றியும் எத்தனைவிதமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவற்றையெல்லாம் நான் இப்போது இந்த மன்றத்தில் எடுத்துப் பேசப்

[Sri C. N. Annadurai] [30th October 1957]

போவதில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கள்ளநோட்டு அடித்தார்கள் என்று அவர் சொன்னதாக பலர் அந்தப் பக்கத்தில் இருந்து சொன்னார்கள். தேவர் அதோடு நிற்கவில்லை. அதில் ஒரு பங்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே அவருக்கும் எனக்கும் ஏதோ தொடர்பு இருப்பதாகவோ, பாசம் பற்று இருப்பதாகவோ எண்ணிக்கொண்டு நான் இந்தமாதிரியாகப் பேசுவதாக யாரும் நினைக்கக்கூடாது. முத்துராமலிங்கத் தேவர் 1933-ம் வருஷத்திலிருந்தே பாண்டிய மண்டலத்தில் சாதித் துவேஷம் வளர்க்கக் கூடிய வகையில் பிரசாரம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. வருப்புக் கலவரம், சாதித் துவேஷம் இவை எல்லாவற்றுக்கும் அவர் உடந்தையாக இருந்து வந்தவர் என்று பேசப்பட்டது. இப்போதுதான் எனக்கு ஒரு தபால் வந்தது. அது ஒரு பத்திரிகை. ரங்கூன் நகரத்தில் கடல் கடந்து நிற்கும் தமிழர்கள் முத்துராமலிங்க தேவரின் பிறந்த தின விழாவைக் கொண்டாடும் அழைப்பிதழ். அவரைப்பற்றி இப்போது வெறுத்து ஒதுக்கத்தக்கவராகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே அவர்கள் உள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டாடுபவராக இருக்கிறார். உலகத்தார் வைத்திருக்கின்ற கருத்து இன்றைய தினம் இந்த ராஜ்ய ஆட்சியாளர் வைத்திருக்கின்ற கருத்தாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. அவர்கள் கருத்தே நாம் வைக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. ஆனால் உலகத்தார் வைக்கின்ற கருத்துக்கு மதிப்பு அளிக்கவேண்டும். உலகத்தார் எல்லாம் போற்றுகின்ற உத்தமராக முத்துராமலிங்க தேவர் இருப்பாரானால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவரோடு கலந்து பேசி ஒரு சமரச குழுவிலேயே அந்த பிராந்தியத்தில் உண்டுபண்ண என் முயற்சிக்கக் கூடாது? அப்படி இவர் பேசுவதை வேண்டாமென்று யார் குறுக்கிட்டார்கள்? குறுக்கிடுகிறார்கள் என்றால் என் குறுக்கிடுகிறார்கள்.

முதுகுளத்தார் பிரச்சீனையாக இருந்தாலும் சரி, முரளி கபே பிரச்சீனையாக இருந்தாலும் சரி, எந்தப் பிரச்சீனையையும் முரளியிலேயே அணுகினால் தான் அதை தீர்க்க முடியும் என்ற அரசியல் தத்துவத்தை உங்களுக்கு எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஜாதிப் பெயர் குறிக்கும் பலகையை எடுக்கவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். இதை நடத்துகின்றவர் பெரியார் ராமசாமி. 700 தொண்டர்களுக்கு மேல் சிறைச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் சொல்லுகையில் சொன்னார்கள். நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன், கேரள சர்க்கார் உணவு விடுதிகளிலே ஜாதி அறிவிப்பு பலகைகளை தாங்களாகவே நீக்கிவிடவேண்டும் என்று ஒரு அறிக்கை மூலம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை நீக்காவிட்டால் சர்க்காரே அந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று இருக்கிறது. அதற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தில் இருந்து எடுக்க வேண்டியதில்லை. கருணையோடு மனம் வைத்தால் இந்தப் பிரச்சீனையை உடனடியாக தீர்க்க முடியும். திரு. இமானுவல் படுகொலை செய்யப்பட்டதைப் பற்றி இங்கு பேசினார்கள். உண்மையில் அவர் தாழ்த்தப்பட்ட ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு மட்டும் அல்ல. தமிழ் நாட்டிற்கே ஒரு பெரிய தியாகம் செய்திருக்கிறார். இமானுவல் ராமனாதபுரத்து மண்ணிலே மறைந்த மாவீரன் மட்டும் அல்ல, உலகமே புகழும் ஒரு வீரனாகவே அவரைக் கருத வேண்டும். நாட்டில் ஒற்றுமைக்காக பாடுபட்டு தன்னையே பலியாக்கிக் கொண்ட ஒரு தியாகியை இழந்தோம். அவர் பெயர் இந்நாட்டு சரித்திரத்திலே பொறிக்கப்பட வேண்டியது. திரு. முத்துராமலிங்க தேவர் மறவர்களுக்கு தலைவராக இருந்தார். அதே போல் ஆதிதிராவிட மக்களின் தலைவராக விளங்கினார் திரு. இமானுவல் என்பதை அமைச்சர் அவை அறியும், இந்நாடும் அறியும்.

முதுகுளத்தார் இமானுவல் படுகொலை செய்யப்பட்ட பிறகு அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் தலைவரை இழந்ததற்காக ஆத்திரம் கொள்வதும் ஆத்திரத்தில் பழிக்குப்பழி வாங்க முயல்வதும் இயல்பு. அவர்களின் வீரிட்டமும் உணர்ச்சியை ஆட்சியாளர் உணர்ந்திருப்பார்களேயானால், அங்கே போலீஸ் படையை உடனே அனுப்பி இருப்பார்கள். அந்த வட்டாரம் பூராவும் போலீஸ் பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அல்லது போலீஸ் நிர்வாகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். சம்பவம் நிகழ்ந்த நான்கு நாட்

30th October 1957] [Sri C. N. Annadurai]

களில் மேலும் கலவரம் வளராது தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காது அவசர அவசரமாக துப்பாக்கி பிரயோகம் நடத்தப்பட்ட பிறகு வெங்கடேஸ்வரனை வைத்து விசாரணை நடத்தினார்கள். அவர்களின் நிர்வாகிகளின் நிர்வாகத் திறமையை அறிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு எனக்கு அரசியல் அறிவும் இல்லை, அனுபவமும் இல்லை. 10-ம் தேதி அன்று இமானுவல் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். நான்கு நாட்கள் கழிந்து போலீஸ் படைவந்து துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவர் போய்விட்டாரோ என்று அந்த மக்கள் கொதித்தெழுவதில் என்ன ஆச்சரியம். திரு. சிதம்பர பாரதி அவர்கள் சொன்னார்கள் யாராவது இந்த தென் பாண்டிய மண்டலத்திலே திரு. முத்தராமலிங்க தேவருக்கு எதிராக பேசுவார்களையானால் அவர்கள் தலை உருளும் என்று சொல்லுவதாகச் சொன்னார்கள். என்னைவிட அவர் தைரியசாலி, இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு தைரியமாக பேசுவாரா? கலகம் நடந்த இடத்தில் விசாரணை நடத்துவதற்கு திரு. வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களை விசாரணை நடத்துவதற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தேனி தியாகராஜன் கூட இவரை புகழ்ந்திருக்கிறார். அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலையில் சாட்சிகள் எப்படி வருவார்கள். ஒரு பக்கம் விசாரணை நடக்கிறது, மற்றொரு பக்கம் தீ வைத்துக்கொண்டே போகிறார்கள். கனம் போலீஸ் அமைச்சர் கூறுகிறார் அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது என்று. S.A.P. 8, M.S.P. 4, Armed Reserve Police 4, Wireless set 4, அனுப்பி வைத்திருப்பதாக புள்ளி விவரம் தருகிறார். அங்கே இருக்கும் வீடுகள் ஏராளமாக தீக்கிரையாக்கிக்கொண்டிருக்கும்போது தீயை அணைப்பதற்காக தீ அணைப்பு படையை அனுப்பவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன் தான் இந்த தீ அணைப்பு வாரம் கொண்டாடினார்கள். அந்த விழாவில் ஒரு படத்தைப் பார்த்தேன். உயரமான மாடியில் தீ பிடித்துக்கொண்டால் கீழே குதித்து விடவேண்டும். கீழே ஒரு வலை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வலையை உபயோகப்படுத்த வில்லையானால் உயிரிழக்க நேரிடும் என்று காட்டினார்கள். ஆனால் அது போன்ற வலை நமது அரசிடம் இல்லை என்று அதிகாரி கூறினார். தீ அணைப்புப் படை அரசாங்கத்திடம் இருந்தும், பயன்படவேண்டிய சமயத்தில் உபயோகப்படுவதில்லை. அங்கு தீ பரவாமல் தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள கட்சித் தீ பரவாமல் தடுப்பதற்குத் தவறிவிட்டது.

திரு. ஏழமலை அவர்கள் எங்கள் கட்சி நிதானமான கட்சி என்று சொன்னார். ஆம், யார் இல்லை என்று சொன்னது. பார்த்த பிறகு தானே தெரிகிறது. அங்கே இரண்டு கட்சிகள் ஆதிக்கம் செலுத்திவருகிறது. ஒன்று காங்கிரஸ் கட்சி, மற்றொன்று பார்வார்ட் பினாக். நாடார்க்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை தூண்டிவிட்டதாக குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு காங்கிரஸ் நாடார்களைப் பற்றி தெரியாது, ஆனால் நாடார்களைப் பற்றி தெரியும். நாடார் அவைகளை நாடார்.

இந்த 10 ஆண்டு காலமாக நான் கேட்கிறேன், நீங்கள் இந்த துப்பாக்கி பிரயோகத்தை பயன் படுத்தும் அளவிற்கு எந்த ஜனநாயக சர்க்காராவது பயன் படுத்தி இருக்கிறதா? நீங்கள் வணங்கும் ஆண்டவன் பேரிலே கேட்கிறேன். நீங்கள் கடைப்பிடிக்கும் காந்திய நெறியின் பெயராலும் கேட்கிறேன், உங்கள் நெஞ்சிலே கைவைத்துச் சொல்லுங்கள் இத்தனை ஆண்டுகாலமாக நம் நாட்டில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் உலகத்திலே எந்த நாட்டிலேயாவது இந்த அளவுக்கு நடந்ததுண்டா? நீங்கள் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்துவதை நாங்கள் கண்டித்தால் உடனே போலீஸ் அமைச்சர் “நாங்கள் இங்கு மட்டுமா துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தினோம், இதற்கு முன்னேயே தூத்துக்குடியிலே நடத்தினோம், டால்மியாபுரத்தில் நடத்தினோம், வால்பாறையில் நடத்தினோம், பயித்தியக்கார மக்களே இதுதானே எங்கள் வேலை, இப்பொழுது முதுகுளத்தூரில் சுட்டதற்கு நீங்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்தீர்களே” என்று சொல்லுவார்கள். ஆம், இன்னும் இந்த ஐந்தாண்டு ஆட்சிகாலத்தில் இன்னும் எத்தனை முறை இந்தத் துப்பாக்கியின்

[Sri C. N. Annadurai] [30th October 1957]

தோட்டாக்களைப் பயன் படுத்தப் போகிறீர்களோ? யார் யார் பலியாக இருக்கிறார்களோ என்று எண்ணி வேதனைப்படுகிறேன். அதனால் தான் உங்கள் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்கிறேன். நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன், துருக்கி நாட்டிலே ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்கு அந்தக் கட்சிக்கும் மற்றொரு கட்சிக்கும் தகராறு மூண்டு ஏறக்குறைய 7,000 பேர் கலகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆர்பாட்டம் செய்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தைக் கலைக்க துருக்கி சர்க்கார் உபயோகப் செய்தியது துப்பாக்கியை அல்ல, அவர்கள் மீது தண்ணீரை இறைத்து கலைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஏராளமான கூட்டம் பெரும் கலகம் வீளை வித்த போதிலும்; அந்த சர்க்கார் தீ அணைக்கும் படையின் உதவியினால் கலகத்தை தடுக்க அந்த மக்கள் மீது தண்ணீர் இறைத்து துரத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு நடந்ததோ என்னவென்றால் கூட்டத்தைக் கலைப் பதற்கு துப்பாக்கியை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கீழ்த்தாவலில் நடந்த சம்பவத்தில் 5 பேரைச் சுட்டி ரூப்தராகச் சொல்கிறார்கள். இதற்காக போலீஸ் படை சென்றிருக்கிறது. சடுவதற்கு அனுப்பப்பட்ட அதிகாரியும் சடுவதிலே பழக்கப்பட்டதவர் அல்ல, அதில் கை தேர்ந்தவர்கள். ஆனால் சடுவது மிருகங்களையோ, பறவைகளையோ அல்ல மக்களை என்று நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

நான் சொல்வதென்னவென்றால், அதிகாரிகள் பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டார்களா இல்லையா என்பதில்லை. அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாய்ப்பு சரியானதா இல்லையா என்பதைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன். ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்னால் டெல்லியில் பாராளுமன்றத்தில் உள் நாட்டு அமைச்சர் ஒரு வாக்குறுதி அளிப்பது போல் சொன்னார்கள், we will shoot to scare, not shoot to kill என்று. நாங்கள் கொல் தவறாகா சுடப் போவதில்லை. விரட்டுவதற்காகவே சுடப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி பந்த் அவர்களே சொன்னார்கள். அதைக்கண்டு, பந்த் அவர்களே இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்களே; ஆகவே இனி போலீஸ் சுடமாட்டார்கள் என்று இந்த பேதை நெஞ்சம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தது.

கொல்வதற்காகத்தான் சுட வேண்டும். சுட்டுகீழ் விழுந்த பிணங்கள் மறவர்களின் பிணங்கள்தான். அவர்கள் கொடுமை செய்தவர்கள்; அதனால் அந்தப் பிணங்கள் விழுந்தால் பரவாயில்லை என்று சிலர் சொல்லலாம். ஆனால் அடுத்து குண்டு யார் பேரில் பாயும், இந்த ஐந்து வருடத் திற்குள் யார் யார் மேல் குண்டு பாயப்போகிறது, எத்தனை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப் போகிறார்களோ, எத்தனை பேர்கள் அதனால் உயிர் நீக்கப் போகிறார்களோ, எந்தெந்த இடங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கயிருக்கிறதோ என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது இந்த அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லத்தோன்றுகிறது. நான் எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறேன். உங்கள் அறிவில், உங்கள் ஆற்றலில் எனக்கு சந்தேகமில்லை என்று. ஆனால் நிலைமையைக் கண்டு அறிந்துகொள்வதற்கு நீங்கள் வைத்திருக்கும் அதிகாரிகள் உங்களுக்கு சரியான தகவல் தரவில்லை, நீங்கள் நன்கு ஆள வாய்ப்புத் தரவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். முத்திராமலிங்க தேவர் அவர்கள், 30, 33-ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றையதினம் வரையில் அங்கு பெற்றிருக்கும் செல்வாக்கைப் பற்றி எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். சசிவரண தேவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னபோது, முத்திராமலிங்க தேவர் அவர்கள் மறவர்களின் சமூகத்தில் மட்டும் அல்ல, பிற சமூகத் தாரிடமும் நல்ல செல்வாக்கு பெற்றவர் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது அவர் ஜாதி ஆதிக்கத்தால் செல்வாக்கு பெற்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். எது எப்படியிருந்தாலும் அவருடைய செல்வாக்கு மகத்தானது என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அவருடைய இந்தச் செல்வாக்கு, இன்றையதினம் கொலைக்கும், கொள்ளைக்கும் பயன்பட்டதாகச் சொல்லும்போது, இந்த செல்வாக்குதான் காங்கிரஸிற்கு 10, 15 வருஷ காலமாகப் பயன்பட்ட தல்வா? என்று கேட்கிறேன். தேவர் அவர்கள் தரும் தொல்லைகள் பற்றி இப்பொழுது அமைச்சர்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். ஏன்?

30th October 1957] [Sri C. N. Annadurai]

இப்பொழுது அவர்கள் தரும் தொல்லைகள் காங்கிரஸிற்கு ஏற்படுகிறது. அன்று நான் சேர்ந்திருந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சி அல்லல்பட்ட காலத்தில் அவரது தொல்லைகள் பற்றி, அவர் கொடுத்த தொல்லைகள் பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது, ஒரு சின்ன வார்த்தையாவது சொன்னதுண்டா? 1937-ம் வருஷம் கூட அவர் காங்கிரஸ் அபேட்சகராயிருந்து ராமனாதபுரம் ராஜா சுயேச்சையாக நின்றபோது எஸ்டேட் தாசில்தார் தாக்கப்படவில்லையா? அவர்களின் பேரில் நாங்களை அல்லவா வழக்குத் தொடுத்தோம் என்று நேற்றைய தினம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முத்துராமலிங்க தேவரின் செல்வாக்கை நீங்கள் திருப்பரங்குன்றத்தில் உபயோகித்துக்கொள்ளவில்லையா? அப்பொழுதெல்லாம் தேவர் பலாத்கார மனிதனை இல்லாமற்போனதேன்? நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர்தான். ஆனாலும் நாங்கள் சொல்வதை சற்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? மேலும் அவரைத்தான் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நிறுத்தி வைத்தீர்கள். தென்பாண்டி மண்டலத்தில் அவருடைய செல்வாக்கைக் கொண்டுதானே நீங்கள் ஆதிக்கம் பெற்றீர்கள். அவரைக் காட்டித்தானே ஜஸ்டிஸ் கட்சியை மிரட்டினீர்கள். அன்று அவரது செல்வாக்கைப் பெற்று வளர்ந்துவிட்டு இன்று அவரை பலாத்கார மனிதர் என்கிறீர்கள். அவ்வளவு பயங்கரமான மனிதரை ஏன் இவ்வளவு தூரத்திற்கு வளர்த்து விட்டீர்கள்? அங்கு இப்பொழுதுள்ள நிலைமையை அடக்குவதாகச் சொல்லி இரண்டு வகுப்பாரிடையே பகையை மூட்டுகிறீர்கள் என்று பயப்படுகிறேன். ஆகவே, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டிய நிலைமை, எடுக்கப்படுகிற முறை, எடுப்பதின் அளவு இம் மூன்றிலும் நீங்கள் பெற்றிருக்கிற அரசியல் செல்வாக்கை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், எத்தனை அரசுகள் வளர்ந்தன, எத்தனை அரசுகள் அழிந்தன என்ற வரலாற்றை மனதில் வைத்துக் கொண்டு போலீஸ் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார், கீழ்த்தாவலில் ஐந்து மறவர்களின் கையைக்கட்டியோ காலைக்கட்டியோ கண்ணைக்கட்டியோ போலீஸார் சுட்டார்கள் என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை, ஆனால் போலீஸார் அவ்வளவு பலாத்காரம் உபயோகித்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொன்னார்கள். எப்படிச் சுட்டிருந்தாலும் சுடப்படக்கூடிய அளவிற்கு அங்கு உணர்ச்சி ஓங்கி இருக்கிறது. வெங்கடேஸ்வரன் அறிக்கையில் 300 பேர்கள் வந்தார்கள். பலாத்காரத்தோடு இருந்தார்கள், ஆயுதங்களை வைத்திருந்தார்கள். ஒரு முறை, இரண்டு முறை சொல்லியும் அக்கூட்டம் கலையாததால் சுட்டார்கள் என்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில்,

An armed gang of 500 Thevars which went about setting fire to Palla houses and looting properties in Pacheri, Kaloarani and surrounding villages was encountered by a Special Armed Police party under the lead of Inspector of Police, Manamadurai, at Malavarayanandal at 5 p.m. The Police ordered the mob to surrender their arms. As the mob defied the Police and pelted stones at them, the Taluk Magistrate, Sivaganga, who was with the police party, ordered the police to open fire. Even after three rounds were fired, the mob still advanced towards the police party, whereon three more rounds were fired. One person who was injured as a result of the firing died on the way to the hospital.

என்று இருக்கிறது. இது 500 பேர். அது 300 பேர். போலீஸின் முறையில் கொஞ்சம் தன்மை இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது, அந்த இடத்தில் போலீஸ் அதிகாரி மனிதரை மனிதரென்று சுட்டார்கள். கீழ்த்தாவலில் சுட்ட அதிகாரி மனிதர்களை குருவிகள் என்று நினைத்து சுட்டார்கள் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சாமர்த்தியமாக பதில் அளிக்கக்கூடும். 16-ம் தேதி துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்த பிறகு 20-ம் தேதி மக்கள் அடக்கியிருந்தார்கள் என்றால், 20-ம் தேதி கையாண்ட நடவடிக்கைகளை ஏன் 16-ம் தேதி கையாண்டிருக்கக் கூடாது? அப்படியென்றால் இந்த ஐந்து பேர் ஷெத்திருக்கமாட்டார்களே.

[Sri C. N. Annadurai] [30th October 1957]

கீழ்த்தாவலில் போலீஸார் சட்ட விதத்தைப் பார்க்கும்போது இமானுவேல் கொலை பற்றிய துப்புக்களையே அதனால் அபித்தவிட்டார்களோ என்று நினைக்கிறேன். பாகிஸ்தானில் லியாகத் அலிகான் ஒருவன் சுட்டுக் கொன்றபோது எப்படி அங்கிருந்த கூட்டத்தினர் அவனைப் பிடித்துப் பிடித்துக் கொன்றுவிட்டதினால் யார் சதி செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றிய ஆதாரமே பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்காது போனது மாதிரி, இமானுவேல் கொலைப்பற்றி ஏதாவது ஆதாரம் கிடைக்கும்படி இருந்தாலும் போலீஸார் நடந்துகொண்ட விதத்தில் அது கிடைக்காமல் அதை இழந்து விட்டார்கள். அந்த ஆதாரங்கள்கூட இந்தத் தீயில் பொசுக்கப்பட்டு போயிருக்கலாம். இது ஊகமே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. அப்படியும் இருந்திருக்கக்கூடும். விசாரணையில் இருப்பதால் அதைப்பற்றி நான் கூடுதல் சொல்லவில்லை. நமது அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது இவ்வளவு சொல்கிறவர்கள் போலீஸை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் யாரை மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொன்னார்களோ, தெரியாது. ஆனால் எங்கள் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் கழகத்தின் சார்பில் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் போலீஸை வாபஸ் வாங்கக்கூடாது என்றுதான் சொன்னார்கள். வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு ஒரு “ஜூடீஷியல் என்கொயரி” நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதைத்தான் நாங்கள் அத்தனை பேரும் வலியுறுத்துகிறோம். அது தேவை என்று சொல்லும் போது, ஏற்கெனவே விசாரித்த அதிகாரி நல்லவர் அல்லவா, திறமைசாலி அல்லவா என்று கேட்பதில் பயனில்லை. அது, அமனி இருந்தபோது நடைபெற்றது. காலையில் ஒரு விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதை ஏற்படுத்திய காலத்தில் அமைதி நிலவும் என்று எதிர்பார்த்தோம் என்றார்கள். ஒரு பக்கத்தில் விசாரணை நடக்க இன்றொரு பக்கத்தில் அமனி நடந்துகொண்டேயிருந்தது. ஜூடிஸ் கட்சி காலத்திலும் சரி, பிரிட்டிஷ் நிர்வாகமுறையிலும் அமனி எல்லாம் அடங்கிய பிறகுதான் விசாரணை நடத்துவது என்ற கொள்கையை கையாண்டிருந்தார்கள். நிதியமைச்சர் என்னென்போது அமனி பரவாது என்ற எண்ணத்தில் அதைச் செய்தோம் என்கிறார். நாட்டு மக்கள், அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளும் அதற்குக் காட்டுகிற காரணங்களும் போதுமான தல்ல என்று எண்ணுகிறார்கள். இந்த அளவிற்குக்கூட மக்களுக்கு மதிப்பளிக்கக் கூடாது? எல்லாயிடங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு “ஜூடீஷியல் என்கொயரி” செய்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அதற்கு ஏற்படும் தயக்கம் என்ன? எந்தக் கட்சியையும் ஆதரிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நாங்கள் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில்கூட நீதி விசாரணை கேட்கவில்லை. ஆனால், இந்த விஷயத்திற்குக் கேட்பதற்குக் காரணம், இது, சந்தையிலும், அங்காடியிலும், வீர்தோறும், உணவு விடுதிகள் தோறும், நாலேந்து பேர்கள் கூடுகிற இடங்களில் அடித்து ஏற்படும் அளவிற்கு இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாய் இருந்துவருகிறது. இது பேசுக்கத்திறமையைக் காட்டும் பிரச்சனையாயிருந்தால் உங்கள் வாதங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன். அதனால் எனது வாதத்திறமையை உயர்த்திக்கொள்ளப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருப்பேன். இன்று நகரத்தில் எந்தப் பக்கத்தில் போனாலும் மாலை நேரத்தில் உணவு விடுதிகளில் எல்லாம், தெருக்கோடிகளில் எல்லாம், சந்தைகளில், பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் எல்லாம் பேசப்படுகின்ற பேச்செல்லாம் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றித்தான். ஐந்து பேரை கையை கட்டிவைத்து சுட்டார்களாமே, இல்லை, கையை கட்டவில்லை என்று இன்னொருவர், நீ பார்த்தாயா என்று மற்றொருவர், நான் பார்த்தேன், பார்த்தவர் ஒருவர் சொன்னார் என்று இன்னொருவர், இவ்விதமாக பேசப்படுவதை நாம் கேட்கின்றோம். இந்த ஆட்சியாளர்கள் இதை ஒன்றை மாத்திரமாவது கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு இந்த நிலைமைகளை, இந்த சந்தேகங்களை நீக்கி, நிம்மதியை உண்டு பண்ணவேண்டும். நான், அல்லது எங்கள் ஆட்சி, இந்த ஆட்சியாளர்களின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லுவதின் மற்றொரு காரணம், இப்போது சொல்லப்படுகின்ற, தாழ்ந்த நிலையில் இருந்த அந்த பகுதிகளை இந்த ஆட்சியாளர்கள் எந்த லட்சணத்தில் வைத்திருந்தார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் பார்க்கவேண்டும். போலீஸ்

30th October 1957] [Sri C. N. Annadurai]

அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் வேறு காரணங்களை காட்டலாம், அங்கேயெல்லாம் போவதற்கு ரோடு வசதியில்லை, வேறு பல வசதிகளும் இல்லாமல் இருந்தது, அதனால் தான் அந்த பகுதிகளை சீர்திருத்த முடியவில்லை, இன்று நாங்கள் அந்த பகுதிகளில் இவைகளை எல்லாம் போக்குவதற்காக முற்போக்கான பல திட்டங்களை வகுப்பதற்காக Block Development போன்ற பல திட்டங்களை ஆரம்பித்து இருக்கின்றோம் என்று வேண்டுமானால் நீங்கள் இன்று சொல்லலாம்.—இப்போதாவது ஆரம்பித்ததற்காக நன்றி—இதுகாறும் ஆரம்பிக்காமல் விட்டுப் போனதற்காக அனுதாபம்—16 மறவர்களை சுட்டுக் கொன்றார்கள் அல்லது 16 ஆதித் திராவிடர்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள் என்பதோடு பழிக்குப் பழி சரியாகப் போய்விட்டது என்று மக்கள் கருத மாட்டார்கள். அடுத்த ஆண்டில் அவர்கள் எந்த மண்டலத்தில் இருந்தாலும் உங்களை சபிக்கப் போகிறார்கள். முன்னாலேயே படுகொலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தது என்று கூறுகின்றீர்கள் இன்று இவற்றிற்கு எல்லாம் காரணம் என்னவென்று கருதுகின்றீர்கள்? மதிப்பிற்குரிய அரசாங்கத்தினர், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்—கலப்புத் திருமணம் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருந்தது என்று—முக்குலத்து மக்களிடம் பெண் கேட்பதற்கு அந்தப் பகுதிகளில் போனால் குரல் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்—சயமரியாதை இயக்கம் தோன்றின காலத்திலிருந்து கலப்புத் திருமணம் நடந்து வந்திருக்கிறது. உண்மையில் அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் சயமரியாதைக் கழகம் அதிகமாகப் பரவியிருந்தால் கலப்புத் திருமணம் அதிகமாக நடந்திருக்கும். சயமரியாதைக் கழகம் மற்ற பல பகுதிகளில் அதிகமாகப் பரவியிருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இன்று நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் கலப்புத் திருமணம் அதிகமாக நடைபெற்று வருகிறது. கலப்புத் திருமணத்தில்தான் சுவை இருப்பதாக அறிந்ததின் காரணமாகத்தான் பல பகுதிகள் வரவேற்றன. சயமரியாதை இயக்கம் பரவி இருந்திருக்குமானால் முதுகுளத்தார் வட்டாரத்திலும் ஜாதி வெறி தலைவிரித்தாடி இருக்காது. இன்றைக்கு யார் மீது குற்றச் சாட்டுகளைக் கூறுகிறீர்களோ, அவர் மூலமாகத் தான் கழிந்த 25 ஆண்டு காலமாக காங்கிரசு காரர்கள் வேட்டுகள் வாங்கிக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அந்த வேட்டுகள் காங்கிரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை—மேலும் எங்கே கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்ற பயம் ஆட்சியாளர்களுக்கு, எங்கே இந்த வேட்டுகளை எல்லாம் திரு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் கொண்டுபோய் விடுவார்களோ என்ற பயம். எங்களை பொறுத்த வரையிலும் அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தாலும் நிச்சயமாக எங்களுக்கு வாங்கித் தரமாட்டார் என்பது நிச்சயம். ஆகவே எங்களுக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையே இல்லை. ஆகவே வேட்டு வாங்குவதற்கு மாத்திரம்தான் இவைகளை எல்லாம் செய்கின்றார்களே தவிர அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஆதித்திராவிட மக்கள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கக் கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு 2,735 ஆதித்திராவிட மக்களுடைய வீடுகளும், 107 தேவர்களுடைய வீடுகளும் சாம்பலாக்கப்பட்டன என்று கணக்குக் கொடுக்கின்றீர்கள். இந்த 2,735 ஆதித்திராவிடர்களுடைய வீடுகள் எல்லாம் வெறும் ஒலைக் குடிசைகள் தானே. இவர்களை எல்லாம் இந்தக் குடிசைகளில் தானே இதுவரை விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள். இன்றுவரை அவர்களுக்கு என்ன செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இதுவரை நீங்கள் எங்கே போயிருந்தீர்கள். ஆதித்திராவிடர்களாகிய அவர்கள் ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட முழங்கால் அளவுக்கு சேற்றிலே வாழ்கின்றார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஆதித்திராவிடர்கள் இறந்துபோனால் அவர்களுடைய பிணத்தைத் தூக்கிக் கொண்டுபோவதற்கு பக்கத்திலுள்ள வயல்களைக் கடந்து போக வேண்டும். நல்ல பாதை கிடையாது. வயல் முதலானிகள் பாதையை விட்டுத் தரமாட்டேன் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இவற்றை எல்லாம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் அங்கு வந்திருக்கும் நேரத்தில் அவர்களிடத்தில் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நண்பர் எழுமலை அவர்களும் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அவர்கள் கூட வந்திருந்தார்கள். நான் திம்மசமுத்திரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன், நீங்கள்

[Sri C. N. Annadurai] [30th October 1957]

இதுகாறும் ஆதித்திராவிட மக்களை சேற்றில் அழுத்தி, கொடுமையில் வைத்திருக்கவில்லை என்றால், நான் அவ்வாறு கருதமாட்டேன். இது தான் இவைகளுக்குக் காரணமே தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. இவ்வளவு நாட்களாக உங்களுடைய கவனம் எங்கே செலுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பகுதிகளில் ஏன் உங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தாமல் இருந்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் எல்லாம் காந்தியத்தின் அடிப்படையிலே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள்தானே. நீங்கள் வேண்டுமானால் காந்தியத்திற்குப் புறம்பாகப் போவீர்கள். சவாமி சகஜானந்தா போன்றவர்கள் காந்தியத்திலிருந்து விலகிப் போக மாட்டார்கள். 2,735 வீடுகள் எரிந்து போய்விட்டன. வீடு ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது 100 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டதாக போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இவைகள் மாதிரிப் போதுமா என்று கேட்கின்றேன். நாம் பேச வேண்டியவைகளை எல்லாம் அந்தப் பகுதியில் போய்ப் பேசி இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தையே பரமக்குடியில் நடத்தி இருக்கலாம். இவைகள் எல்லாம் அந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு தெரிந்து இருக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இவைகளைச் சொல்லுகின்றேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அமைச்சர்கள் ஏன் அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போகவில்லை என்று தோழர் சின்னத்துரை அவர்கள் கேட்டதற்கு இவர்கள் எல்லாம் எங்கே போனார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். நாங்கள் எல்லாம் போய் என்ன செய்ய முடியும்? நாங்கள் போக வேண்டும் போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கேட்டபோது கலகம் வர்டும் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் எல்லாம் அமனிகள் வர்டும், வந்தால் அவர்கள் அடக்கிக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லுகின்றீர்கள். எனவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் போய் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள்தான் போய் இருக்க வேண்டுமென்ற சின்னத்துரை அவர்கள் கேட்டதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அவர்கள் ஏதோ உணர்ச்சி வயப்பட்டு கேட்டார்களே தவிர, உங்களைப் புண்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல. புயல் அடித்த நேரத்தில் எல்லாம் அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போயிருந்தால் வோட்டு கிடைத்திருக்கும். நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு முன்பே அரசியலில் நீண்ட காலமாக அனுபவம் பெற்றிருப்பவர்கள் என்று நினைக்கின்றேன். என்னுடைய தந்தை அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்திலேயிருந்து ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர். அவருடைய மகனுடைய வயதிற்குத்தான் நான் இருப்பேன். மகன் இருக்கிறாரோ இல்லையோ, எனக்குத் தெரியாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மகன் இருக்கிறார்.

* **SRI C. N. ANNADURAI :** இருக்கிறார் என்றால் மகிழ்ச்சி. எனவே வோட்டு வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால் புயல் அடித்த நேரத்தில் எல்லாம் அங்கு போயிருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போதல்ல அதற்குக் காலம். இப்போது தன்னைச் சுற்றி ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு அடிபடாமல் திரும்பி வந்தாலே போதும். பல் கலைக் கழகப் பக்கம் திரும்பாவிட்டாலும் கூட, இந்தப் பகுதி மக்களை, இந்த நாட்டு அரசியலை நன்றாக நிர்ணயித்து வைத்திருக்கிற நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் புயல் அடிக்கிற நேரம் பார்த்து அங்கு போனார்கள். எந்த இடங்களுக்கு எந்த நேரத்தில் போனால் வோட்டு கிடைக்கும், எந்த நேரத்தில் போனால் வேட்டு கிடைக்கும், எப்போது வோட்டு, எப்போது வேட்டு, என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். (கை தட்டல், ஆரவாரம்). அவர்கள் இதை எல்லாம் நன்கு அறிந்திருக்கின்றார்கள். எவ்விதமிருந்தாலும் இந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் நீங்கள் போக வேண்டிய நேரங்களில் போகவில்லை என்று தான் நாங்கள் உங்களை குற்றம் சாட்டுகிறோம். ஆகவே உங்களிடம் ஒரு துளி மாசு இருந்தாலும் கூட அதை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும். பாகவதம், இராமாயணம் இவைகளைப் பற்றி நமது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிரம்ப நம்பிக்கை உண்டு என்று நம்புகின்றேன். யாரோ ஊரில் ஒருவன்

30th October 1957] [Sri C. N. Annadurai]

உத்தம சீதை களங்கப்பட்டிருக்கிறான் என்று சொன்னதற்காக உத்தம சீதை நெருப்பில் இறங்க வேண்டுமென்ற கரும் சோதனையை இராமபிரான் நடத்தினதை எல்லாம் இராமாயணத்தில் நீங்கள் படிக்கின்றீர்கள். அந்த நேரத்திலும் சீதை ராமனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பூமி பிளந்து உள்ளே போய்விடுகின்றான். எங்கோ ஒருவன் சொன்ன குற்றத்திற்காக ஒரு சக்கரவர்த்தியே இவ்விதம் பரிசோதனை நடத்தி இருக்கிறார் என்றால், எவ்வளவோ ஆசாபாசங்கள் நிறைந்திருக்கும் இந்த உலகத்தில் இருக்கும் நீங்கள் அதுவும் எங்களைப் போன்ற ஆட்களையும் துணைகொண்டு இருக்கக் கூடிய நீங்கள் செய்கிற காரியங்களிலும் தவறு இருக்கத்தான் செய்யும். அதை நீக்கிக் கொள்வதற்கு நீதி விசாரணை வைத்தால் என்ன? நீதி விசாரணை வைப்பதின் மூலம் நீங்கள் உங்களையே பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அப்போது தான் ஆளும் கட்சியினருக்கு சுட மட்டும் தெரியும் என்றில்லாமல் மருந்தும் தடவிடத் தெரியும் என்று பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். அதற்காகவாவது இந்த நீதிமன்ற விசாரணையை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் எதிர் கட்சிகள் அல்ல. நாங்கள் எதிர் கட்சியாக இருந்திருந்தால் 'கீழ்த்தாவல்' கூட ஒரு சமயம் யோசித்துத்தான் நடந்திருக்கும். இனியாவது இப்படி நடக்காமல், அதற்கு பதிலாக அற நெறியிலும் அன்பு நெறியிலும் ஆட்சி நடத்தப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், ஆட்சியாளர்கள் கையாண்ட முறையில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லி இந்தப் பிரச்சனை குறித்து இப்படிப் பேசியிருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு, இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கடைசியாக, எதிர் கட்சித்தலைவர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் பேச வேண்டும். அவருடைய பேச்சு முடியும் வரையிலும் இந்த சபை உட்கார வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. உங்கள் எல்லோருக்கும் அது சம்மதம் தானே? (சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு) ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் பேசி முடியும் வரை இந்த சபை உட்கார்ந்திருந்து, அதன் பிறகு கலையும்.

SRI M. P. PERIYASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ அண்ணாதுரை பேசியபோது, ஹரிஜனங்களைப்பற்றிய வரையில் இரண்டு விதமாகப் பேசினார்கள். ஒரு இடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காகப் பேசுவது போல் பேசினார். ஒரு இடத்தில் சுட்டுக்கொன்றதை மட்டும் பேசினார். ஒரு இடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொன்னார் போலீசார் சுட்டதைப்பற்றி....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் தான் பேசுவதற்கு முன்பு, "இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்திருந்தால் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன்" என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கடமான நிலையில் அவர் பேசியிருக்கும்போது, அவரை "குறுக்கி முறுக்கி" கேள்விகள் கேட்பது பொருத்தமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்று தினங்களாக, சமீபத்தில் ராமநாதபுரத்தில் நடந்த கலவரங்களைப்பற்றி....

(சில கனம் அங்கத்தினர்கள் எழுந்து சென்றனர்.)

MR. SPEAKER : எதிர்கட்சித்தலைவர் பேசும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் எழுந்து போகவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எழுந்துசெல்வது, அவர்களை அவமதிப்பதுபோல் ஆகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

***SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :** ராமநாதபுரத்தில் நடந்த கலவரத்தைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்ட பேச்சுகள் நல்ல முறையில் நிகழ்த்தப்பட்டன. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே நடந்த

4-55
p.m

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar] [30th October 1957]

சம்பவங்களை மூன்று விதமாகப் பிரித்துக்கொண்டு பேச விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, சமீபத்தில் நடந்த கலவரங்கள் ஜாதிச் சண்டையா அரசியல் சண்டையா என்று ஆலோசிக்கவேண்டும். இரண்டாவது, இந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக, அரசாங்கம் தான் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறதா என்பது. மூன்றாவது, ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை மூன்று விதமாகப் பிரித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

இந்தக் கலவரங்கள் ஜாதிச் சண்டை என்று சில கனம் அங்கத்தினர் களால் சொல்லப்பட்டது. சமீப காலத்தில்தான் இவை ஏற்பட்டன என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள், தமது அறிக்கையில் முன் நாட்களில் அங்கே நடந்த விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இலஞ்சாம்பூர் கிராமத்தில் ஜாதிச் சண்டை நடந்தது என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சண்டை ஹரிஜனங்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்டதே யொழிய, அது ஜாதிச் சண்டை அல்ல. அதுவும் ஒரு நிலத் தகராறு சம்பந்தமாக ஏற்பட்டது என்று அறிந்துகொண்டேன். அப்போதுகூட இந்த மாதிரியான பயங்கர ஆயுதங்களும் குண்டுகளும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இப்போது அந்த மாதிரியான ஆயுதங்களைப் போலீசார் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். தேர்தலில் அங்கே காங்கிரஸ் தோல்வியடைந்ததன் காரணமாக சில வகுப்பினரால் தூண்டி விடப்பட்ட கலவரம்தான் இது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே காங்கிரஸ் கூட்டங்கள் போடப்பட்டு, பேச்சுக்கள் பேசி, காங்கிரஸ் பிரசாரம் செய்யப்பட்ட பிறகு, காங்கிரஸ் தோற்கடிக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏற்பட்டது இந்தக் கலவரம். தேர்தலில் தாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு தங்களுக்கு வெற்றி கிடைக்காததால் சில பகுதியினர் ஆத்திரப்பட்டு இம் மாதிரியான காரியங்களைச் செய்திருப்பதாக நான் அறிந்தேன்.

இரண்டாவதாக அரசாங்கம் தன் பொறுப்பை இந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, அரசாங்கம் இந்தக் குற்றத்தை முதலிலிருந்தே தடுத்திருக்கவேண்டும். அதை அநேக கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றொன்று, இந்தக் குற்றம் நிகழ்ந்ததற்கான அடிப்படையான காரணத்தை பரிசீலனைசெய்து கண்டுபிடித்து அவசியமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் இரண்டையும் செய்யவில்லை. தேர்தல் முடிந்த பிறகு 144 பிரிவின்படி முதுகுளத் துாரில் சில பகுதிகளில் தடையுத்தரவு போடப்பட்டது. அந்தத் தடையுத்தரவை மீறி ஒருவரும் நடக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு, அப்பிராந்தியங்களை சேர்ந்தார்போலுள்ள மற்ற பிராந்தியங்களில் தடையுத்தரவை அமலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. இதைப் பாரக்கும்போதும் கேட்கும் போதும் நாம் ரொம்பவும் வருத்தப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்தப் பிரதேசம் டுராவிலும் 144 தடையுத்தரவைப் போட்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே கொலை நடந்தது பற்றி யாருக்கும் சந்தேகமில்லை. அது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஏராளமான மக்கள் சண்டையினால் கொலையுண்டாவதை யாரும் பார்த்திருக்க முடியாது. இது ரொம்பவும் பரிதாபகமான விஷயம். அதற்கு அடுத்தபடியாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அந்தப் பக்கத்து சென்னை சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கலெக்டரைப் பார்த்து, கலகங்கள் பரவி வருவதாக முறையிட்டு, அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியும், நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாகக் கலகம் பரவியதாகவும் சொல்லப்பட்டது. சில அதி காரிகளை மாற்றும்படி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கேற்ப தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாததாலும் கலகம் பரவி விட்டது. பின்னர் செப்டம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி ஸ்ரீ இமானுவேல் அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அந்தக் கொலை விஷயம் மிகவும் வருந்தத்தக்கது; ரொம்பவும் கண்டிக்கத்தக்கது. ஆனால் அவர் கொலையுண்டவுடன் சர்க்கார் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை சரிவர எடுக்கவில்லை. அதைப்பற்றி எனக்கு

30th October 1957] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar]

முன்பு பேசிய ஸ்ரீமான் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக நானாவரையிலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அது பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

இருந்தபோதிலும் அதற்கு எவ்வளவு அவசரமாக எந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டுமோ அதை எடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாக பின்னால் கீழ்த்தாவலில் ஒரு கலகம் ஏற்பட்டதாக வந்தது. இந்த கீழ்த்தாவல் கிராமத்திற்கு நானும் சிலரும் போய் ருந்தோம். நாங்கள் போய் பார்த்தபோது அது ஒரு பெரிய சடுகாடாகத் தான் காட்சி அளித்தது. நாங்கள் கிராமத்திற்கு போனவுடன் அங்கே ஒருவரும் தென்படவில்லை. அதிலிருந்து சுற்றுப்பக்கம் சுமார் இரண்டு பர்லாங்கு சுற்றளவில் சுற்றிப் பார்த்தோம். கடைசியாக எங்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி பயந்துகொண்டிருந்தவர்கள் இரண்டொரு வராக வந்தார்கள். அவர்கள் வந்தவுடன் அங்கு நடந்த விஷயங்கள் பூராவையும் கேட்டோம். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், “போலீஸ்காரர்கள் வந்தார்கள், முக்கியஸ்தர்களை பக்கத்திலுள்ள ஜில்லா போர்டு ஸ்கூலில் அடைத்து வைத்து அவர்களில் ஐந்து பேரை எடுத்த அவர்களுடைய கண்ணைக்கட்டி, கையைக்கட்டி பக்கத்திலுள்ள கண்மாயில் கொண்டு போய் சுட்டார்கள்” என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அப்பொழுதும் அங்கே 144 செக்ஷன்படி உத்தரவு போட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதன் பிறகு 16-ம் தேதி, இலஞ்சாம்பூரில் கொலை நடந்திருக்கிறது. கிரந்தையிலும் மாலை நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டு சுமார் ஏழு பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து கொடுத்திருந்ததை வாபஸ் வாங்கி விட்டார்கள். அதனால்தான் அங்கே கொலைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படித்தான் எங்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எந்தக் காரணத்திற்காக அங்குள்ள போலீஸ் பந்தோபஸ்தை சர்க்கார் எடுத்துவிட்டார்கள் என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அருங்குளத்தில் பெரிய கலவரம் நடக்கிறது. இப்படி கலவரம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது போலீஸ் பந்தோபஸ்தை வாபஸ் வாங்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? பிறகு 16-ம் தேதி காலை இலஞ்சாம்பூரில் தேவர்களுக்கும் வீரம்பல் கிராமத்தின் ஹரிஜனங்களுக்கும் கைலைப்பு ஏற்படுகிறது. இது எல்லோருக்கும், முக்கிய போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் நடக்கும் என்று தெரியும். இதில் ஐந்து மரவர்கள் இறந்தார்கள். இது அரசாங்கத்துக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இப்படி இருக்கும்போது இலஞ்சாம்பூரிலிருந்து வீரம்பலுக்கு போய் ஏதாவது சண்டை நடக்கும் என்பதைப்பற்றி போலீஸார் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். அதற்கான பந்தோபஸ்து நடவடிக்கைகளை அவர்கள் எடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்க தவறிவிட்டார்கள்.

பிறகு 19, 20 தேதிகளில் நரிக்குடி, உளுத்திமடை முதலிய கிராமங்களுக்கு போலீஸார் கும்பல் கும்பலாகச் சென்று லாரியில் ஜனங்களை ஏற்றிக்கொண்டு உளுத்திமடையில் ஐந்து பேர்களை கோரமாக சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு தந்தி மூலமாகவும் பெடிஷன் மூலமாகவும், அநேகம் மனுக்கள் மூலமாகவும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் என்ன தெரிகிறது என்றால் ஹரிஜனங்களையும், போலீஸார் மரவர்களைச் சுட்டுக் கொல்வதற்கு உபயோகித்ததாகத் தெரிகிறது. பிறகு ஹரிஜனங்களை படுகொலை செய்யப்பட்டபோதும் போலீஸ் அதிகாரிகள் வாய் மூடிக்கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இதனால் இரண்டு வகுப்பினரும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

கனம் மந்திரிகள் இரண்டு பேர்கள் அந்தப் பிராந்தியத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படிச் செய்தார்கள் என்றால் சுமார் 6 அல்லது 7 மணி நேரம்தான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வாய் வேகம் மனோ வேகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் பூராவும் செய்யவில்லை. நிறைய போலீஸ் பந்தோபஸ்தை

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar] [30th October 1957]

வைத்துக்கொண்டு ஜீப் கார்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள கிராம மக்கள் ஒரு வரும் அவர்களை நெருங்கவிடாமல் போலீஸ் பந்தோபஸ்து இருந்திருக்கிறது. கிராமத்தார்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள அவர்களால் முடியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாங்கள் பல கிராமத் தார்களைக் கண்டு பேசினோம். கிராமங்களுக்குச் சென்றவுடன் போலீஸ் காரர்களை ஒதுங்கி நில்லுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு கிராமத்தார்களை அழைத்து என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்றுதான் சொன்னோம். அதனால் எதிர்க்கட்சி தலைவருக்குக் கிடைத்த தகவல் தவறாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அவருக்கு தவறான தகவல்தான் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : மக்கள் சொன்னதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். நான் ஏன் தவறு சொல்லவேண்டும்? போலீஸ் காரர்களை வைத்துக்கொண்டு போனதால் அவர்களால் குறைகளை சொல்லிக் கொள்ள, ஒரு தகவலும் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் எங்களிடம் அவர்கள் முறையிட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவரைப்பற்றிய மூன்றாவது பிரிவாகிய குற்றச்சாட்டுகளைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. தேவர் அவர்களைப்பற்றி பேசும்போது 1930-ம் வருஷத்திலிருந்து 1938-ம் வருஷம் வரையில் அநேக விதமான குற்றங்கள் இருப்பதாகவும் இன்னும் பலவிதமான சந்தேகங்கள் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நாகராஜ அய்யர் கொலை செய்யப்பட்டதும் சொல்லப்பட்டது. அது தேவர் அவர்களால் செய்யப்பட்ட கொலைதான்? தேவர் அவர்களுடைய சிநேகிதன் கோலைக்குடும்பன் என்பவன் அவரை கொலை செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. இது உண்மையாகவே இருந்தாலும் ஒருவன் செய்ததற்கு தேவர் என்ன செய்ய முடியும், அவரைப்பற்றி சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. தவிர சில கோர்ட்டுகளில் அவருக்கு தண்டனை கிடைத்திருப்பதாகவும் நமது நண்பர் கனம் ஸ்ரீ நிவாச அய்யர் சொன்னார். எனக்கு வந்த தகவலிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியல்ல என்றும் கீழ் கோர்ட்டுகளில் அவருக்கு தண்டனை இருந்தபோதிலும் மேல் கோர்ட்டில் பூராவும் அவருக்குச் சாதகமாகத்தான் தீர்ப்புச் சொன்னார்கள் என்றும் தெரிய வருகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜ்மெண்டைப் பார்த்திருந்தால் அவர் சொல்வது தவறு என்பது தெரியவரும்.

*** SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :** நான் சொல்வது தவறாக இருந்தால் நாளை அவர் அதற்கு பதில் சொல்லவேண்டும். தவிர கனம் தேவர் அவர்கள் 1930-38-ல் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். மறுபடியும் 1945-ம் வருஷத்தில் அவர் போட்டி இல்லாமல் காங்கிரஸ் சார்பாக சட்டசபை அங்கத்தினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி நான் மட்டுமே சொல்லவில்லை. கனம் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்களும் சொல்லி இருக்கிறார். அப்படி இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட குற்றங்களையெல்லாம் அவர் மீது சாட்டுவானேன்? அப்படி இருந்தும் 1945-ம் வருஷத்தில் காங்கிரஸ் சார்பாக சட்டசபைக்கு நின்று போட்டி இல்லாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அது அவருடைய செல்வாக்கை காட்டுகிறது அல்லவா? இதை நன்றாக சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து இன்னும் பலவிதமான சரித்திரங்களைப்பற்றி கனம் ஸ்ரீ நிவாச அய்யர் சொன்னார். 1942-ம் வருஷத்திய சதந்தரப் போராட்டத்தில் அநேகம் பேர்கள் சிறை சென்றார்கள். வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் இருந்த போது அநேகம் பேர்கள் பேரில் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தினார்கள். அநேகம் பேர்களின் பேரில் பொய்க் குற்றச்சாட்டுகள்சுட சுமத்தினார்கள். அது எல்லோருக்கும் தெரியும். தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களும் அதேமாதிரி

30th October 1957] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar]

காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் சேர்ந்து தியாகம் செய்து சிறை சென்றவர்கள் மந்திரி சபையிலும் வெளியிலும் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரிதான் தேவர் அவர்களும் ரொம்பவும் தியாகம் செய்து அதற்காக சிறையும் சென்றிருக்கிறார். அதையெல்லாம் காட்டி அப்படிப்பட்ட குற்றங்களையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுவது எப்படி பயன்படும் என்பது எனக்கு தெரியவில்லை. அது ஒரு குற்றமாகுமா என்பது என்னுடைய கேள்வி.

தேவர் அவர்களை இப்பொழுது முக்கியமாக தடுப்புக்காவல் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் சிறையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமானது, “லாலெஸ் லா” என்று சொல்வார்கள். வெளியேயர் காலத்தில் கையாண்ட சட்டம் இது. இந்த சட்டத்தைப்பற்றி சமீபத்தில் லோக் சபையில் அங்கத்தினர்கள் கேட்போது ஒரு கட்சியை இழிவு படுத்துவதற்காகவோ ஒரு கொள்கையை அனுஷ்டிப்பதற்காகவோ இதை உபயோகப்படுத்த மாட்டோம் என்றும் எங்கே அவசியமாக உபயோகப்படுத்தவேண்டுமோ அங்கேதான் அதை உபயோகப்படுத்துவோம் என்றும் மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்.

ஆனால், இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால், எங்கெங்கே சர்க்காருக்குச் செல்வாக்கு இல்லையோ, எப்படி எப்படி இவைகளை துஷ்பிரயோகம் செய்யலாமோ, அம்மாதிரியெல்லாம் வழி எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் இஷ்டப்படி தடுப்புக்காவல் சட்டத்தைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். அவர் பேரில் கொலைக் குற்றம் இருந்தாலும் சரி, இந்தியன் பீனல் கோட் 302-வது பிரிவின் கீழ் அவரை “சாஜா” செய்யலாம். அதன்படி அவரை விசாரணைக்குக் கொண்டுவரலாம். “Treason” க்காக குற்றம் சாட்டினாலும் ஏற்கெனவே இருக்கும் இந்தியன் பீனல் கோட்டின் பிரிவின் கீழ் கொண்டுவரலாம். இம்மாதிரி சட்டபூர்வமாக வழி இருக்கும் போது தடுப்புக்காவல் சட்டத்தை அவருக்கு என் போட்டிருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

இது எல்லாம் அரசியல் காரணம் என்று சில பேர் சொல்கிறார்கள். அப்படி அரசியல் காரணமாயிருந்தால், எதிர்க்கட்சி வளருமா, ஜனநாயகம் வளருமா என்று நான் கேட்கிறேன். சற்றுப் பிராந்தியங்களில் என்ன வதந்தி பரவி வருகிறது? “இந்தச் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்தி ஸ்ரீமான் காமராஜ் நாடார் அவர்கள் பேரில் இருக்கும் எலெக்ஷன் கேசுக்காகத்தான் இம்மாதிரி தேவர் அவர்களை உள்ளே வைத்திருக்கின்றார்கள்” என்று பேரிய வதந்தி பரவுகிறது. அந்த வதந்தியை நிறுத்த வேண்டுமானால், ஸ்ரீமான் முத்துராமலிங்கத் தேவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும். எலெக்ஷன் கேஸ் நடப்பதன் காரணமாக இம்மாதிரி செய்கின்றார் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது.

நீதிபதி விசாரணை தேவையில்லை என்று ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மை. ஆனால், க்ரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோட் 197-வது செக்ஷன்படி “எக்ஸ்ட்ராடினரி க்ரிமினல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன்” என்று இருக்கிறது. அதற்கு கேஸ் போட்டு, மாஜிஸ்ட்ரேட் மூலமாக பிராது செய்து, ஹைகோர்ட்டு அதைக் கேட்க சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே இருந்து வந்திருக்கும் மெம்பர்கள் கேஸ் போடப்போவதாகவும், அதற்கான நடவடிக்கைக்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதற்குத் தயார் செய்து வருவதாகவும் சொல்கிறார்கள். அம்மாதிரி கேஸ் போடுவதற்கு இம்மாதிரி ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அதுதான் நீதிபதி விசாரணை என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாச அய்யர், “நீதிபதி விசாரணைக்கு சட்டம் இல்லை” என்று சொன்னார்கள். நான் சில பேர்களைக் கலந்து ஆராய்ச்சி செய்தேன். 179-வது செக்ஷனில் ஓரிஜினல் க்ரிமினல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் பேரில் ஹைகோர்ட்டு போடவேண்டும். அதற்கு கவர்ன்மென்ட் சாங்க்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதைத்தான் நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர, இந்தக் கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பேரிலும், உத்தியோகஸ்தர்கள் யார் யார் சம்பந்தப்பட்டார்களோ அவர்கள் பேரிலும் சர்க்கார் கேஸ் போடப்போவதாகவும் நான் கேள்விப்படுகிறேன். அம்மாதிரி போடுவதற்கும் அவர்களுக்கு சர்க்கார் “பர்மிஷன்” கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar] [30th October 1957]

தவிர, இந்தப் பிராந்தியத்தில் கேசில் சம்பந்தப்பட்ட அனேக போலீஸ் அதிகாரிகள் பேரில் குற்றச்சாட்டுக்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. அவர்களை உடனடியாக மாற்றுவதற்கும் சர்க்கார் முயற்சிக்கவேண்டும். அவர்களை மாற்றிவிட்டு எந்த அதிகாரிகளையாவது போரவைதப்பற்றியும் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்கள் பேரிலே அனேக குற்றச்சாட்டுக்கள் போட்டு சர்க்காருக்கும் பல இடங்களிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்தாகவேண்டும்.

காலையில் நமது போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் 'அந்தப் பிராந்தியத்தில் எல்லாம் வீர உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, மற்ற எந்தப் பிராந்தியங்களிலும் இல்லை' என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால், அது கட்டப்பொம்மன், இன்னும் மற்ற ராஜாக்கள் இருந்த பிராந்தியம் என்று நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்தப் பிராந்தியத்தில் மட்டும் இந்த வீர உணர்ச்சி இருப்பதைப்பற்றி ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த வீர உணர்ச்சி தேவர்களுக்கு மட்டும் இல்லை, பள்ளர்களுக்கும் உண்டு என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, கம்யூனிஸ்டுத் தோழர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். ஏதோ 'சிப் பாபுலா'யிடிக் காக அவர் சொல்கிறார் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் சொல்லவில்லை. அந்தப் பக்கத்திலிருந்துபது சொன்னார்கள். அது எப்படியிருந்தாலும் எல்லோரும் சேர்ந்து வாதிப் என்னவென்றால், நீதியை நிலைநாட்டவேண்டும் என்பதுதான். குற்றங்கள் ஏதாவது இருந்தால் நன்றாக நிரூபிக்கவேண்டும். நீதிபதி மூலமாக விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி கொண்டுவந்திருக்கும் பிரேரணையை எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஆதரிக்கின்றோம்.

தவிர, தேவர் அவர்களைப்பற்றி குற்றம் சொல்லப்படுகிறது. அமைதி நிலவவேண்டுமென்று பல இடங்களில் அவர் பேசியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. கடைசியாக எங்கள் பூர்வாங்க மகாநாட்டில் பேசியதற்குக்கூட பேர் ரிக்கார்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது பேசும்போதுகூட, அவர் அமைதி நிலவவேண்டுமென்று அழுத்தத் திருத்தமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டாலும் தெரியவரும். ஆனால், அடிக்கடி அமைச்சர்கள் எல்லோரும், இப்பொழுது முக்கியமாக போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் இன்று காலே பேசியபோது, 'இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்க்கட்சிகள் எல்லோரும் உபயோகிக்கின்றார்கள்' என்று சொல்லியிருக்கின்றார். உண்மை. ஆனால், அந்த நாளில் ஜாலியன்வாலாபாக் சந்தர்ப்பத்தை அப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்கள் உபயோகித்தார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்பொழுது என்ன சொன்னார்கள் என்று எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. சத்யபால், கிச்சு போன்ற பஞ்சாப் லீடர்கள் எல்லாரும் அப்பொழுது இருந்த வெள்ளையர் சர்க்காரைக் கேட்டார்கள். செக்ரிடெரி ஆப் ஸ்டேட் ஒரு அறிக்கை விடுத்தார்கள் :

"If the Right Hon. Sir S. Montagu, His Majesty's Secretary of State is really desirous of restoring confidence, he should first of all release all the political prisoners, recall all the men who were responsible for the military outrages, and repeal all the repressive laws."

மும்முரமாகக் கூட்டங்கள் போடப்பட்டன. அதைப்பற்றிக் கண்டித்து பேப்பரிலே எழுதப்பட்டது. ஜாலியன்வாலாபாக் சம்பவத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்தினார்கள். சர்க்கார் நியாய முறையிலே நடத்தியிருந்தால் எதிர்க்கட்சிகள் யாரும் உபயோகப்படுத்தியிருக்க முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் அமைச்சரவர்கள் அனேக இடங்களில் பேசியிருக்கின்றார்கள், "எதிர்க் கட்சி பலமாக இல்லை, நன்றாக வளர்ந்தால் நல்லது" என்று. ஆனால், வளருவதற்காக அவர்கள் பார்க்கவே இல்லை.

30th October 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நல்ல முறையிலே வளர வேண்டுமென்றுதான் நான் சொன்னேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :** எதிர்க் கட்சிகள் நல்ல முறையிலே வளரவேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கலாம். “இது என்ன எதிர்க்கட்சி?” என்று சில இடத்தில் இவர் பேசியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் நான் நிரூபிக்க முடியும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “என்ன எதிர்க்கட்சி?” என்று சொல்வதற்கு நான் கொஞ்சம் தயங்குகின்றேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :** இந்த மந்திரி சபைக்கு இந்த எதிர்க்கட்சி போதும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அந்த நாளில் சத்தியமூர்த்தி போன்றவர்கள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது திறமை வாய்ந்த மந்திரிகள் இருந்தார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. வேறு என்ன சொல்வது?

கடைசியில் இன்று காலை போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் பத்திரிகை பேரில் பாய்ந்தார்கள். Yellow papers என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகை அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தபோது நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா பத்திரிகைகளையும் Yellow papers என்று நான் சொல்லவில்லை. Yellow journalism இருக்கிறது. சில பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரையில் என்று நான் சொன்னேன்.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : ஏதோ சில பத்திரிகைகள் Yellow papers என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், அனேக பத்திரிகைகள் நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகின்றன. கருத்துக்களையெல்லாம் நன்றாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்காருடைய கட்டுத் திட்டங்கள் இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் இடையூறுகள் செய்யலாம் என்று இருந்த போதிலும் பத்திரிகைகள் எல்லாம் பயப்படாமல், தைரியமாக நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்காருக்கு விளம்பர இலாகா இருக்கிறது. அதன் மூலமாக சில அறிக்கைகளை சில பேப்பர்கள் வெளியிடுகின்றன. அதைப்பற்றி குறை சொல்ல முடியாது. ‘எல்லோ’ பேப்பர் சில பேப்பர்கள் இருக்கலாம். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் நல்ல விளம்பரம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சிலநாட்களுக்கு முன்னால் நன்றாகத் தெரியும். லண்டன் டைம்ஸ் போல சில பத்திரிகையில் சம்பவங்களைப்பற்றி இரண்டு வீடிங் ஆர்டிக்லஸ் எழுதினால் மந்திரி சபை கவிழ்ந்துவிடும். அப்படி மேல் நாட்டில் முக்கியமாக சீமையில் இருந்துவருகிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் பத்திரிகைகள் எத்தமாதிரி பொறுப்புடன் வேலை செய்யவேண்டுமோ அப்படித்தான் செய்து வருகிறார்கள், விவரங்களெல்லாம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஜனநாயகம் என்று சொல்லுகிறோமே ஒழிய சர்வாதிகாரமாகத் தான் இருக்கிறது. முக்கியமாக மூன்று விஷயங்களைக்கொண்டு தான் ஜனநாயகம் தழைக்க முடியும். முதலாவது ‘இண்டிபென்டென்ட் ஜூடிஷியரி’, நல்ல நீதிபதிகள் இருந்து நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும். இரண்டாவது ஒரு ‘இண்டிபென்டென்ட் ஆபீஸ்’ அதாவது ஆபீஸ்-ஜெனரல், இங்கு அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல் நல்ல முறையில் பயமில்லாமல் எல்லா தவறுகளையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். மூன்றாவது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் என்று சொல்லுவார்கள். இந்த மூன்று ஸ்தாபனங்களும் இல்லாவிட்டால் ஜனநாயகம் என்பதே இருக்காது. ஜனநாயகத்திற்கு பதிலாக எந்த நாயகம் வருமோ, சொல்ல முடியாது. எல்லாம் சர்வாதிகாரமாகத்தான் இருக்கிறது.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar]

[30th October 1957]

இந்த மூன்று ஸ்தாபனங்களும் இருந்தால்தான் கொஞ்சம் ஜனநாயகத்திற்கு பாதுகாப்பு இருக்கும். ராமநாதபுரத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் அரசியல் கலவரமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்று வினோபாஜி அவர்களே அபிப்பிராயப்பட்டுருக்கிறார்கள். மாஜி மந்திரி கூர்மையா அவர்களும் இதேமாதிரி சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுதும் அந்த இடத்திலே போலீஸ் அதிகாரிகள் சரிவர நடக்கவில்லை என்ற வதந்தி பரவி வருகிறது. சமீப காலத்தில் ஒரு ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர் துரைராஜ் அவர்களை திடீர் என்று கைது செய்து சங்கிலியால் கட்டி நிர்வாணத்துடன் இழுத்துக்கொண்டுபோய் பாதரட்சையால் அடித்தார்கள் என்று வதந்தி வந்திருக்கிறது. இதை முக்கியமாக விசாரிக்கவேண்டும். அவரை விடுதலை செய்வதற்கு உடனே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் போலீஸ் அதிகாரிகளை கேட்டுக் கொள்ளுவது என்னவென்றால்: ஜனநாயகம் வளரவேண்டுமானால், தர்மம் நிலைக்கவேண்டுமானால் எந்த மந்திரி சபை வந்தாலும் அவர்கள் கடமையை நல்லமுறையில் செய்யவேண்டுமென்பதுதான். கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார். கடையில் கடவுள் பெயரால், காந்திஜியின் பெயரால், ஜனநாயகத்தின் பெயரால் நான் கேட்டுக்கொள்ளுவது என்னவென்றால்: சர்க்கார் என் வேண்டுகோளை அங்கீகரிக்கவேண்டும். உடனே நீதிபதி விசாரணை நடத்தவேண்டும். ஒருவித பயமும் இல்லாமல் நீதிபதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவரை உடனே விடுதலை செய்யவேண்டும். உடனடியாக விடுதலை செய்வதற்கு முடியாவிட்டாலும் அவர்களை பெரோலில் விடுதலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் கேஸ் முடியும் வரையிலாவது அவர்களை பெரோலில் விடுதலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER: On a point of personal explanation, Sir. The Leader of the Opposition referred to provisions of law referred to by me. I referred to the Preventive Detention Act (Act IV of 1950), not passed by the British regime. The other I referred to is Act LX of 1952 and the other one is Act XXXVII of 1950. The position of law referred to by my friend relates to habeas corpus petitions. Anybody interested in filing that petition can do so. But the Government cannot file a petition.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: I never meant that. There is a proposal to file cases.

வந்தால் சர்க்கார் பெர்மிஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொண்டேன். 197, Cr.P.C.-யைப்பற்றி கேட்டுக்கொண்டேனே தவிர ஹேபியஸ் கார்ப்பைப்பற்றி நான் சொல்லவரவில்லை என்பதை அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: I thought only doctors differed, but I now see that lawyers also differ.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Thursday, the 31st October 1957.

The House then adjourned.